

ஆதியாகமம்: தொடக்கங்களின் புத்தகம்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-4, 6-8, 12, 18, 21, 22, 25, 28, 35, 37, 39-42, 45, 46, 49, 50.

தலைப்பு

பழைய ஏற்பாடு அடிப்படையில் எபிரெய மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்கள் பலவற்றின் தலைப்புகள் கிரேக்க மொழியிலேயே அமைந்துள்ளன. அவைகள் பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிப்பதிப்பாகிய செப்துவஜிந்த் என்ற புத்தகத்தில் இருந்து வருகின்றன, இப்புத்தகம் ஏற்பாடுகளுக்கு இடையிலான காலகட்டத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. “ஆதியாகமம்” என்ற தலைப்பு “தோற்றம்” அல்லது “தொடக்கம்” என்று அர்த்தப்படுகிற கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது. இந்தத் தலைப்பு, “ஆதியிலே” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இப்புத்தகத்தின் முதல் வசனத்தில் உள்ள முதல் வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது. இந்தத்தலைப்பு ஏற்புடையதாகவே உள்ளது, ஏனெனில் இப்புத்தகம் பல விஷயங்களின் தோற்றம் பற்றிக் கூறுகிறது.

பின்னணி

பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் ஐந்து புத்தகங்கள் சில வேளைகளில், “ஐந்து புத்தகங்கள்” அல்லது “ஐந்து தொகுதிகளால் ஆன புத்தகங்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிற “பென்ட்டசூக்” என்ற கிரேக்கச் சொற்றொடரைக் கொண்டு குறிப்பிடப்படுகின்றன. நாம் பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் ஐந்து புத்தகங்களை “நியாயப்பிரமாணத்தின் புத்தகங்கள்” என்று அழைக்கின்றோம், ஏனெனில் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய இருதயம் போன்ற மையப்பகுதி இங்கு காணப்படுகிறது, விசேஷமாக கடைசி நான்கு புத்தகங்களில் அது காணப்படுகிறது. இந்தப் புத்தகத்தில் அதிகமான வரலாறு, சில கவிதைகள் மற்றும் சில தீர்க்கதரிசனங்களும் கூட அடங்கியுள்ளன.

இஸ்ரவேல் மக்களை அடிமைத்தளையிலிருந்து வெளியே வழிநடத்திசென்ற மோசே, முதல் ஐந்து புத்தகங்களின் எழுத்தாளராக இருக்கின்றார். ஆதியாகமம் என்ற புத்தகம் எப்போது எழுதப்பட்டது என்று மிகச்சரியாக நாம் அறிவதில்லை, ஆனால் இது அனேகமாக, இஸ்ரவேல் மக்கள் வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்த வேளையின்போது எழுதப்பட்டிருக்கலாம். இஸ்ரவேல் மக்கள் சீனாப் மலையின் அருகில் ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகள் செலவிட்டிருந்ததால், அக்காலகட்டத்தில் ஒரு வேளை ஆதியாகமம் எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

ஆதியாகமம் என்பது நியாயப்பிரமாணப் புத்தகங்களில் விசேஷித்த புத்தகமாக உள்ளது, ஏனெனில் இது யூதமக்களுக்குத் தரப்பட்டிருந்த விசேஷித்த பிரமாணங்கள் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. பழைய ஏற்பாடு, இஸ்ரவேலர் அல்லது யூதர்கள் என்ற ஒரு மக்களினத்திற்கு மாத்திரம் எழுதப்பட்டது என்பதை

நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பழைய ஏற்பாடு எழுதப்படுவதற்கு முன்பு, எழுதப்பட்ட பிரமாணம் எதையும் தேவன் கொடுத்திருக்கவில்லை. அவர் மனித குலத்துடன் மிகவும் நேரடியாக, “முற்பிதாக்கள்” என்று அழைக்கப்பட்ட குடும்பங்களின் தலைவர்கள் மூலமாகச் செயல்பட்டார். தேவன் இஸ்ரவேலின் இனத்தைப் பிரித்து அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுப்பதற்கு முற்பட்ட காலகட்டத்தைப் பற்றி ஆதியாகமம் கூறுகிறது.

பழைய ஏற்பாடு யூதர்களுக்காக எழுதப்பட்டது மற்றும் ஆதியாகமம் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முந்திய காலகட்டத்தில் நடந்தவற்றைப் பற்றியது என்றால், பழைய ஏற்பாட்டில் ஆதியாகமம் இடம் பெற்றுள்ளது ஏன்? ஆதியாகமம் பழைய ஏற்பாட்டிற்கு ஒரு முன்னுரையாகப் பயன்படுகிறது. இது யூதர்களுக்கு அவர்களின் பின்னணியைப் பற்றியும் அவர்கள் எவ்வாறு தேவனுடைய விசேஷித்த மக்களானார்கள் என்பதை பற்றியும் கூறிற்று. ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு ஆகியோருக்குத் தரப்பட்டிருந்த வாக்குத்தத்தங்கள் யூதர்களுக்கு விசேஷித்த தனிச்சிறப்புடையவைகளாயிருந்தன.

ஆதியாகமம் நமக்கும் விசேஷித்த தனிச்சிறப்பைக் கொண்டுள்ளது, ஏனென்றால் அது நமக்குத் தொடர்புடைய பல விஷயங்களின் தோற்றம் பற்றிக் கூறுகிறது: அது மனிதகுலத்தின் தோற்றம், திருமணம் மற்றும் இல்லம் ஆகியவற்றின் தோற்றம், இயேசு கிறிஸ்துவில் உச்சம் பெற்று முடித்துவைக்கப்பட்ட தேவனுடைய திட்டத்தின் தோற்றம் ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கிறது.

ஆதியாகமம் ஒரு அறிமுகப் புத்தகமாய் இருப்பதால், அது பல வருடங்களை ஒரு குறுகிய இடைவெளியில் கூறிமுடிக்கிறது. ஆதியாகமத்தின் ஐம்பது அதிகாரங்கள் 2,000க்கும் மேற்பட்ட வருடங்களில் நடந்தவற்றைப் பற்றிக் கூறிமுடிக்கின்றன, அதே வேளையில் பழைய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய பகுதியானது 1,500க்கும் சற்றுக்குறைவான வருடங்களில் நடந்தவற்றைப் பற்றிக் கூறிமுடிக்கின்றன. வம்சவழி அட்டவணைகள், பரம்பரை வரிசையில் ஒவ்வொரு நபரையும் உள்ளடக்குதலைவிட பரம்பரை வரிசையைப் பற்றி அதிக அக்கறை செலுத்துவதாய் இருப்பதால், ஆதியாகமத்தின் தொடக்கத்தினுடைய காலக்குறிப்பு பற்றி நாம் முற்றிலும் சரியாகக் கணித்தறிய இயலாது. இருப்பினும், வேதாகமம் மனிதனின் தோற்றம் பற்றிச் சில அறிவியல் அறிஞர்கள் சித்தரிப்பதுபோல் பல வட்சக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்டது என்று கூறுவதற்கு மாறாக, அவனது தோற்றத்தைச் சார்புநிலையில் சமீபத்தில் ஏற்பட்டதாகச் சித்தரிக்கிறது.

இந்தப் புத்தகம் யோசேப்பின் மரணத்துடன் முடிவடைகிறது.

வரைகுறிப்பு

- I. உலகத்தின் தொடக்கம் (1:1-2:3).
- II. மனிதனின் தொடக்கம் (2:4-25).
- III. பாவத்தின் தொடக்கம் (3:1-13).
 - A. கீழ்ப்படியாமையின் தொடக்கம்.
 - B. மரணத்தின் தொடக்கம்.
- IV. மனிதனை மீட்பதற்குத் தேவனுடைய திட்டத்தின் தொடக்கம் (3:14-5:32).

- A. பலியின் தொடக்கம்.
- B. கொலையின் தொடக்கம்.
- C. கைத்தொழில் மற்றும் வணிகம் ஆகியவற்றின் தொடக்கம்.
- V. மீண்டும் தொடக்கம் (6-11).
 - A. வெள்ளப் பெருக்கிற்குப் பின்பு புதிய தொடக்கம்.
 - B. மக்கள் இனங்களின் தொடக்கம்.
- VI. ஆபிரகாமுடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கையின் தொடக்கம் (12-50).
 - A. ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் யோசேப்பு ஆகியோரின் வரலாறுகள்.
 - B. இஸ்ரவேல் மக்களினத்தின் தொடக்கம்.

ஆதியாகமத்தில் இருந்து பாடங்கள்

ஆதியாகமம் என்ற புத்தகம், நாம் தாழ்ந்த நிலையிலான விவஸ்குகளின் வடிவிலிருந்து பரிணாமமடையவில்லை என்பதை நமக்குக் கூறுகிறது. நாம் தேவனுடைய சாயலாக உருவாக்கப்பட்டோம் - நாம் அதற்கேற்ப செயல்பட வேண்டும்!

ஆதியாகமத்தின் தொடக்க அதிகாரங்கள், வாழ்க்கைக்கு ஒரு ஆணுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்குமான திருமணத்தைத் தேவன் எவ்வாறு ஏற்படுத்தினார் என்று கூறுகின்றன. வேதாகமத்தின் எஞ்சிய பகுதியில் திருமணம் பற்றிக் கலந்துரையாடப்படும்போது, இந்த அதிகாரங்கள் குறிப்புக்கான கருத்துக்களாக இருக்கின்றன (மத்தேயு 19:3-9).

மனிதன் பாவம் செய்தபோது, மனிதனின் மீட்புக்கென்று ஒரு திட்டத்தைத் தேவன் உடனடியாகச் செயல்படுத்தத் தொடங்கினார் (ஆதியாகமம் 3:15). பழைய ஏற்பாட்டின் எஞ்சியபகுதியானது, தேவன் இந்தத் திட்டத்தை எவ்வாறு செயல்படுத்தினார் என்பதைப் பற்றிய வரலாறாக உள்ளது. இயேசுவில் நிறைவேற்றம் அடைந்ததான, ஆபிரகாமுக்கு தரப்பட்ட “சந்தி” பற்றிய வாக்குத்தத்தம் இந்தத் திட்டத்தின் முக்கியமான படிநிலைகளில் ஒன்றாக உள்ளது (ஆதியாகமம் 22:18; இவற்றுடன் கலாத்தியர் 3:16, 19).

இறுதியான சோதனை (ஆதியாகமம் 22:1-19)

ஆதியாகமம் பற்றிய இந்தப் படிப்பானது வேதாகமத்தில் ஒரு வருடப் பயணம் என்பதைத் தொடங்கி வைக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் ஆவிக்குரிய ஓட்டக் காலணியைக் கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன், ஏனென்றால் இது நமது விரைவான பயணமாய் இருக்கப்போகிறது.

ஒருமுறை ஒரு மனிதர் தமது மகனை, அவர் வளர்ந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர் செய்தவற்றை எடுத்துக்கூறி அவர் அவற்றைச் செய்த இடங்களையும் காண்பித்தார். அவர் தமது மகனுக்கு அவரது வேர்களைப் பற்றிக் கூறினார். ஆதியாகமம் யாவும் வேர்களைப் பற்றியதாயிருக்கிறது.

“ஆதியாகமம்” (“Genesis”) என்பது, “தோற்றங்கள்” அல்லது “தொடக்கங்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிறது; இப்புத்தகம் பலவிஷயங்களின் தொடக்கம் பற்றிக் கூறுகிறது. ஆபிரகாமுக்குத் தரப்பட்டதான சந்தி பற்றிய வாக்குத்தத்தம் போன்று அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக வேறெதுவும் இருப்பதில்லை -

மற்றும் ஆபிரகாம் போன்று இப்புத்தகத்தின் மையமாக வேறெவரும் இருப்பதில்லை. உலகம் முழுவதும் புறதெய்வ வணக்கத்திற்குச் சென்றிருந்த வேளையில், அவர் இன்னமும் யெகோவா என்ற உண்மையான ஒரே தேவன்மீது நம்பிக்கையாய் இருந்தார்.

ஆபிரகாமின் வாழ்வில் இறுதியான சோதனையை நாம் உற்று நோக்குவோம். ஆபிரகாமின் விசுவாசம் அதற்கு முன்னதாகவும் சோதிக்கப்பட்டிருந்தது, ஆனால் 22ம் அதிகாரத்தில் உள்ளது போன்ற சோதனை வேறெதுவும் இல்லை. 17:19 மற்றும் 21:1-3, 12 மற்றும் அதன்பின்பு 22ம் அதிகாரம் ஆகியவற்றைக் கண்ணோக்கவும்.

I. ஆபிரகாமுக்கு இறுதியான சோதனை.

A. தேவன் ஆபிரகாமைச் சோதித்தார் (22:1-19).

1. இறுதியான நிபந்தனை/செயல்தேவை (வசனங்கள் 1, 2).

a. பல ஆண்டுகளாக ஆபிரகாம் தேவனிடத்தில் இருந்து எந்த வார்த்தையையும் கேள்வியுறாதிருந்தார். “நல்லது செய்தாய்!” என்று தேவன் தம்மிடம் கூறும்படி அவர் எதிர்பார்த்திருக்கலாம்.

b. இந்தக் கட்டளை அனேகமாக அவர் எதிர்பார்த்த கடைசி விஷயமாக இருக்கும்.

2. இறுதியான பதில்செயல் (வசனங்கள் 3-10).

a. ஆபிரகாம் தேவனிடத்தில் வாக்குவாதம் செய்திருக்கலாம். அவர் மாற்றுச் செயல்களை ஆலோசனையாகக் கூறியிருக்கலாம். அவர் தனது தயாரிப்புப் பணிகளை நீளச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் இவற்றிற்குப் பதிலாக, அவர் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்வதற்கு “அதி காலையில் எழுந்தார்.”

b. 5ம் வசனத்தில் உள்ள விசுவாசத்தைக் கவனியுங்கள்: “நானும் பிள்ளையாண்டானும் அவ்விடமட்டும் போய், தொழுது கொண்டு, உங்களிடத்துக்குத் திரும்பி வருவோம்.” 8ம் வசனம், “தேவன் ... பார்த்துக் கொள்வார்” என்று கூறுகிறது.

c. 120 - வயதான ஒரு மனிதர், மிகவும் இளையவனான பெயனை - மற்றும் அனேகமாக மிகவும் பெலசாலியானவனை - எவ்வாறு கட்ட முடிந்தது? அவர் தமது மகனைச் சரியான வகையில் வளர்த்திருந்தார்!

3. இறுதியான வெகுமதி (வசனங்கள் 11-19).

a. ஆபிரகாம் தனக்கு நேர்ந்த சோதனையைச் சந்தித்தார். இந்த நிகழ்ச்சி, ஆபிரகாமின் விசுவாசத்திற்கு மாபெரும் உதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது (ரோமர் 4:1-22; யாக்கோபு 2:21-23).

(1) தேவனைத் தவிர வேறு எவரும்/எதுவும் ஆபிரகாமுக்கு அதிக முக்கியத்துவமாயிருக்க வில்லை!

(2) தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதைக் காட்டிலும் வேறு

எதுவும் இவ்வுலகில் நமக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளதா? வேலை, ஆரோக்கியம், குடும்பம், உடைமைகள், திட்டங்கள் மற்றும் கனவுகள்?

- b. தேவன் பார்த்துக்கொண்டார்.
 - c. தேவன் தமது உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தினார். “சந்ததி” பற்றி வாக்குத்தத்தம் தரப்பட்டிருந்தது (வசனம் 18) மற்றும் அது கிறிஸ்துவில் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது (கலாத்தியர் 3:16).
- B. ஆபிரகாம் சோதனையை எவ்வாறு சந்தித்தார் (எபிரெயர் 11:17-19).

1. அவர் விசுவாசத்தினால் சோதனையைச் சந்தித்தார் (எபிரெயர் 11:17).
 - a. எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொள்ளும் ஒரு தேவனில் அவர் விசுவாசம் கொண்டார் (ஆதியாகமம் 22:8, 15).
 - b. மாபெரும் திறன்களைக் கொண்ட ஒரு தேவனில் அவர் விசுவாசம் கொண்டார் (எபிரெயர் 11:19).
 2. ஆபிரகாம் எல்லாவற்றையும் நேர்த்தியாகக் கணக்கிட்டிருக்கவில்லை. தேவன் ஈசாக்கை மரித்தோரில் இருந்து எழுப்பவில்லை (எபிரெயர் 11:19); தேவன் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைத் தரவில்லை (ஆதியாகமம் 22:8), ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர் ஒரு ஆட்டுக்கடாவைத் தந்தார். ஆபிரகாம், தேவன் எல்லாவற்றையும் நன்மைக்கேதுவாகச் செய்வார் என்ற விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தார் - அவ்வாறே செய்யப்பட்டது!
- II. நமக்கு இறுதியான சோதனை.

- A. நாம் யாவருமே நமது வாழ்வில் சோதனைகளை எதிர்கொள்ளுகின்றோம், ஆனால் சில வேளைகளில் நாம் இறுதியான சோதனைகளைச் சந்திக்கலாம், அதாவது, நாம் மிகவும் மதிக்கின்ற சிலவற்றை விட்டுவிடும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படலாம்.
 1. கோர்ரீ டென் பூம் என்பவர், “விலைமதிப்பானவற்றை நான் தளர்வாகப் பிடித்திருக்க முயற்சி செய்கின்றேன், ஏனெனில் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ள தேவன் எனது விரல்களைபிரிக்கும் போது [நான் அவற்றை இறுக்கமாய் பற்றியிருந்தால்] எனக்கு வேதனையாய் இருக்கும்” என்று கூறினார்.
 2. நன்மைச் சந்தோஷமான, வசதிநிறைந்த மக்களாக ஆக்க வேண்டும் என்பது தேவனுடைய நோக்கமாயிருப்பதில்லை; நன்மை மேன்மையான மக்களாக்க வேண்டும் என்பதுதான் தேவனுடைய நோக்கமாயிருக்கிறது.
- B. இறுதியான சோதனையினூடே நாம் கடந்து செல்லும்போது, தேவனால் எல்லாம் கூடும் என்று நம்மால் விசுவாசிக்க முடியுமா? தேவன் பார்த்துக்கொள்வார் என்று நாம் விசுவாசிக்க முடியுமா? தேவன் எல்லாவற்றையும் நன்மைக்கேதுவாக வாய்க்கச் செய்வார்

என்று நம்மால் விசுவாசிக்க முடியுமா (ரோமர் 8:28)? “ஆம்” என்பதே பதிலாக உள்ளது!

முடிவுரை

நீங்கள் இப்போது இறுதியான சோதனையினூடே கடந்து கொண்டிருக்கலாம். தேவன் உங்களுடன் இருப்பாராக. நீங்கள் ஒரு மேன்மையான நபராகுவீர்கள் ... அல்லது ஒரு கசப்பான நபராகுவீர்கள். ஆபிரகாம் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை நீங்களும் காத்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுங்கள். அவர் பார்த்துக்கொள்ளுவார் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

யாத்திராகமம்: புறப்படி செல்லுதலின் புத்தகம்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-5, 7-14, 16, 19, 20, 24, 25, 27, 28, 30, 32, 34, 35, 40.

தலைப்பு

“யாத்திராகமம்” என்ற தலைப்பு, “வெளிச்செல்லுதல்” அல்லது “புறப்பட்டுச் செல்லுதல்” என்று அர்த்தப்படும் கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது. இது “வெளியே” என்று அர்த்தப்படும் கிரேக்க முன்னிடைச் சொல்லான *ek* மற்றும் “சாலை” அல்லது “வழி” (இயேசு, “நானே வழி” என்று கூறியபோது பயன்படுத்திய சொல்) என்பதற்கான கிரேக்கச் சொல்லான *hodos* ஆகியவை இணைந்த கூட்டு வார்த்தையாக உள்ளது. நேரடியான அர்த்தத்தில் இவ்வார்த்தை “வெளியே செல்லும் வழி” என்று பொருள்படுகிறது. இது “exit” என்ற நமது ஆங்கில வார்த்தைக்குத் தொடர்புடையதாகும்.

இப்புத்தகத்தின் தலைப்பு, இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்தில் இருந்து வெளியேறியெயோவாவுடன் ஒரு விசேஷித்த உறவை நிலைநாட்டியதைக் குறிக்கிறது.

பின்னணி

ஆதியாகமம் விட்ட இடத்தில் இருந்து யாத்திராகமம் தொடருகிறது. மோசே இதன் எழுத்தாளராயிருக்கின்றார். இந்தப் புத்தகம் தேவன் தமது வலியுறுத்தத்தை தனிநபர்களில் இருந்து இஸ்ரவேல் மக்களினம் என்ற ஒரு மக்களினத்திற்கு மாற்றிக்கொண்டதை வெளிப்படுத்துகிறது.

யோசேப்பை அறியாத ஒரு பார்வோன் அதிகாரத்திற்கு வந்தான், அவன் இஸ்ரவேல் மக்களை அடிமைகளாக்கினான். தேவன் மோசேயை ஒரு விடுவிப்பாளராக எழுப்பினார். யாத்திராகமத்தில் தேவன் மோசேயை அழைத்து, அவர் பார்வோனை எதிர்த்து நின்றது, மற்றும் பத்து வாதைகள் முதலியவை பற்றிய மனங்கவரும் வரலாறுகள் அடங்கியுள்ளன. கடைசியில் மோசே இஸ்ரவேல் மக்களை எகிப்தில் இருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்று, செங்கடலைக் கடந்து, வனாந்தரத்திற்குள் சென்று, சீனாய் தீபகற்பம் மற்றும் சீனாய் மலைக்குச் சென்று, அங்கு பத்து கற்பணைகளும் அவை தொடர்பான நியாயப்பிரமாணமும் கொடுக்கப்பட்டது எவ்வாறு என்றும் இப்புத்தகம் நமக்குக் கூறுகிறது. ஆராதிக்க ஆசரிப்புக்கூடாரம் என்ற விசேஷித்த இடம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. இப்புத்தகத்தின் முடிவில், மக்கள் இன்னமும் சீனாய் மலையின் அடிவாரத்திலேயே இருந்தனர்.

தொடர்ச்சிக்காக, நாம் இப்புத்தகத்தின் தலைப்பில் இருந்து “செல்லுதல்” என்ற கருத்தை எடுத்து நமது வரைகுறிப்பின் பிரதானக் கருத்துக்களுக்குப் பயன்படுத்துவோம்.

வரைகுறிப்பு

- I. வெளியே செல்லுதல்: விடுதலை.
 - A. அடிமைகளாக எபிரெய மக்கள் (1).

- B. மோசே பார்வோனின் அரண்மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுதல் (2).
- C. விடுதலை (3-14).
- D. விடுதலைப் பாடல் (15:1-22அ).
- II. முன்னோக்கிச் செல்லுதல்: பயணம் செய்தல்.
- A. வனாந்தரத்தில் பயணம் செய்தல் (15:22ஆ-18:27).
- B. சீனாய் மலையை அடைதல் (19:1, 2).
- III. தேவனுடன் செல்லுதல்: உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.
- A. தேவனுக்கும் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கும் இடையில் ஒரு உடன் படிக்கை ஏற்படுத்தப்பட்டது (19:3-25; 3-6 வசனங்கள் திறவு கோல் வசனங்களாக உள்ளன).
- B. பத்துக்கட்டளைகள் (20:1-17).
- C. தொடர்புடைய நியாயப்பிரமாணங்கள் (20:18-23:19).
- D. உடன்படிக்கை விரிவாக்கப்பட்டது (23:20-24:11).
1. தேவடைய பகுதி: “நான் உங்களை ஆசிரிவதிப்பேன்.”
 2. இஸ்ரவேல் மக்களுடைய பகுதி: “நாங்கள் உமக்குக் கீழ்ப்படிவோம்.”
- IV. தேவனிடம் செல்லுதல்: ஆராதனை - ஆசரிப்புக்கூடாரம்.
- A. சீனாய் மலையில் மோசே நாற்பது நாட்கள் இரவும் பகலும் இருத்தல் (24:12-18).
- B. ஆசரிப்புக்கூடாரம் பற்றிய அறிவுறுத்தல் (25:1-31:11).
- C. சுடைசி அறிவுறுத்தல்கள் (31:12-18).
- V. தேவனை விட்டு விலகிச் செல்லுதல்: பொன் கன்றுக்குட்டி (32).
- VI. தேவனிடம் மீண்டும் திரும்பிச் செல்லுதல்: மனந்திரும்புதலும் ஆசரிப்புக்கூடாரம் கட்டப்படுதலும்.
- A. தேவனுடைய எச்சரிக்கை; மனந்திரும்புதல் (33:1-11).
- B. நியாயப்பிரமாணத்தை இரண்டாம் முறையாகப் பெறுவதற்காக மோசே மலைக்குத் திரும்பிச் செல்லுதல் (33:12-34:35); உடன்படிக்கை புதுப்பிக்கப்படுதல் (34:10லிருந்து).
- C. ஆசரிப்புக்கூடாரம் கட்டப்படுதல் (35-39).
- D. ஆசரிப்புக்கூடாரம் எழுப்பப்பட்டு ஆராதனை தொடங்குதல் (40; இவற்றுடன் 33:7-11).

யாத்திராகமத்தில் இருந்து பாடங்கள்

மோசே தாம் செய்யும்படி தம்மிடத்தில் தேவன் கேட்டிருந்ததைத் தம்மால் செய்ய முடியும் என்று நினைக்கவில்லை, ஆனால் தேவன் எவரொருவரும் செய்ய முடியாத ஒன்றைச் செய்யும்படி யாரிடத்திலும் கேட்பதில்லை. மோசே அந்த வேலையைச் செய்வதற்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் அவருக்குத் தேவன் தந்தருளியிருந்தார். நமக்குத் தேவை யானவற்றையும் - நாம் தேவனுடைய பணிக்கு நம்மையே அர்ப்பணித்திருக்கும் வரையில் - தேவன் நமக்கும் தந்தருளுவார்.

தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களுடன் ஒரு உடன்படிக்கையை (பரிசுத்தமான ஒப்பந்தத்தை) ஏற்படுத்தி இருந்தார். இஸ்ரவேல் மக்கள் தேவனுக்குக்

கீழ்ப்படியத் தங்களையே உறுதியாய் ஒப்புக்கொடுத்திருந்தனர். அதைத் தேவன் இலேசானதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நாம் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, நம்முடன் தேவன் ஒரு உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்றார். அவர் நம்மை ஆசீர்வதிக்கத் தாமே உறுதி எடுத்துக் கொள்கின்றார், நாம் நமது வாழ்வின் எஞ்சிய காலம் முழுவதும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்போம் என்று நமக்கு நாமே உறுதி எடுத்துக்கொள்கின்றோம். நமது உறுதிப்பாட்டினை நாம் மும்முரமானதாய் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருக்கிற ஒருவர் தேவனுடைய புத்தகத்தில் இருந்து “கிறுக்கிப்போடப்பட” முடியும் (32:32, 33).

பத்துக்கட்டளைகளுக்குப் பின்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் எஞ்சிய பகுதியானது, அடிப்படையில் அந்தப் பத்தின் விரிவாக்கமாக உள்ளன. 21:22, 24; 22:16, 17, 25, 26, 27; 23:2, 4, 8 ஆகியவற்றில் ஆர்வத்திற்குரிய பிரமாணங்கள் உள்ளடங்கி இருக்கின்றன.

ஆசரிப்புக்கூடாரம் கட்டுதல் பற்றி மிக விவரமாக அறிவுறுத்துதல்களைத் தேவன் கொடுத்தார். ஆராதனை என்பது தேவனைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு மும்முரமான விஷயமாக உள்ளது. இஸ்ரவேல் மக்கள் தாங்கள் விரும்பியபடி ஆசரிப்புக்கூடாரத்தை ஏற்படுத்த இயலாதிருந்தது. (25:9, 40; 39:32; எபிரெயர் 8:5; ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்.)

யாத்திராகமம் கிறிஸ்துவின் பல “வகைகளை” அல்லது சித்தரிப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது: பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி (யோவான் 19:36), வானத்திலிருந்து மன்னா (யோவான் 6:33), தண்ணீர் கொடுத்த கன்மலை (1 கொரிந்தியர் 10:4), முதலியன.

எகிப்தில் உடன்பாடு (யாத்திராகமம் 7-10)

பார்வோனுக்கும் மோசேக்கும் இடையில் நடந்த இழுபறிப் போராட்டம், மனவிருப்பங்களின் மோதல் என்பதை எந்த வரலாறு அல்லது கதையில் கண்டறிதல் என்பது கடினமானதாக உள்ளது. அது ஒரு நீண்ட, இழுபறியான போராட்டமாக இருந்தது.

மோசேக்கும் பார்வோனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட முதல் மோதல்/ எதிர்த்து நிற்குதல் என்பது, மோசே, “வனாந்தரத்தில் எனக்கு ஆராதனை செய்ய என் ஜனங்களை அனுப்பிவிடவேண்டும் என்று சொல்லும்படி’ எபிரெயருடைய தேவனாகிய கர்த்தர் என்னை உம்மிடத்திற்கு அனுப்பினார்” என்று கூறுகையில் (யாத்திராகமம் 7:16), அந்த எதிர்த்து நிற்குதல் பற்றிக்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இந்தக் காலகட்டத்தில், வாதைகளின் நாடகத்துவமான வரிசைத் தொடர் நடைபெற்றது. பார்வோன் மற்றும் மோசே ஆகியோரின் மனவிருப்பங்களுக்கு இடையிலான மோதலை அல்லது மிகச்சரியாகச் சொல்வதென்றால், பார்வோனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற மோதலைப் பார்வையில் இருந்து தவறவிடுதல் என்பது சுலபமானதாக உள்ளது.

பார்வோனின் பொருளாதார பலம் அவனது அடிமைகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது; எனவே அவனால் அவர்களைப் போகும்படி அனுமதிக்கக் கூடாதிருந்தது. இஸ்ரவேல் மக்களைப் பிடித்துவைத்துக் கொள்வதற்கு அவன் பயன்படுத்திய வழிமுறைகள் யாவை? உடன்பாடு. அவனுடைய

உடன்பாடுகள் மேம்போக்காகப் பார்த்தால் ஒன்றுமறியாதவைபோல் ஒலித்தன, ஆனால் அப்படிப்பட்ட உடன்பாடுகள், மோசே - மற்றும் தேவன் - நிறைவேற்றும்படி விரும்பிய விஷயங்களின் இருதயத்தையும் ஆன்மாவையும் அழித்துவிடுவதாயிருக்கும்.

உடன்பாடுகள் இன்றைய நாட்களிலும் நம்மை அச்சுறுத்துகின்றன. முற்றிலும் மோசமான கீழ்ப்படியாமைக்கு நம்மைத் தூண்டுவது பற்றிச் சாத்தான் அதிகமாய்க் கவலைப்படுவதில்லை; நம்மை உடன்பாடுகள் செய்துகொள்ளும்படிச் செய்ய அவன் முயற்சி செய்கின்றான். சில வழிகளில், உடன்பாடு அவனுக்கு மேன்மையானதாகப் பொருந்துகிறது, ஏனெனில் அது மனச்சாட்சியை அதிகம் வஞ்சிப்பதாக உள்ளது மற்றும் அது கிறிஸ்துவின் ஊழியத்திற்கு அதிக சேதம் விளைவிக்கவும் முடியும்.

பார்வோன் மோசேயிடம் முன்வைத்த நான்கு உடன்பாடுகளைக் கவனிப்போம்:

I. “தேசத்திலேதான் பலியிடுங்கள்” (8:25).

A. உடன்பாடு:

1. “இங்கு எகிப்தில் இன்னொரு கடவுளைச் சேர்த்துக்கொள்வது பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை (மற்றும் நாங்கள் உங்களீது எங்கள் கண்களை வைத்திருக்க முடியும்).”
2. இன்றைய நாட்களில்: “ஆராதனையும் நன்மை செய்தலும் முக்கியமான விஷயங்கள் - மற்றும் அவற்றை நாம் எவ்விடத்தில் செய்கின்றோம் என்பது முக்கியமற்றது.”

B. மோசேயின் பதில்: 8:26, 27.

1. “நாங்கள் அதை இங்கு செய்ய முடியாது. அது தேவனுக்கு அருவருப்பானதாயிருக்கும்.”
2. “எங்கு” என்பது ஒரு வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. சபை என்பது தேவனுடைய இரத்தத்தைக் கொண்டு விலைக்கு வாங்கப்பட்ட நிறுவனமாக உள்ளது (நடபடிகள் 20:28; எபேசியர் 1:22, 23; 2:16; 3:10). வெளியே வருதல் என்பது அறைகூவலாக உள்ளது: “ஆனபடியால், நீங்கள் அவர்கள் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரிந்துபோய்,” ‘அசுத்தமானதைத் தொடாதிருங்கள்; என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அப்பொழுது, நான் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, உங்களுக்குப் பிதாவாயிருப்பேன், ...’” (2 கொரிந்தியர் 6:17, 18).

II. “அதிக தூரமாய்ப் போக வேண்டாம்” (8:28).

A. உடன்பாடு:

1. “நான் உங்களீது கண் வைத்து இருக்கும் இடத்திலேயே மற்றும் நீங்கள் என்பிடிக்குள் இருக்கும் இடத்திலேயே தங்கியிருங்கள்.”
2. இன்றைய நாட்களில்: “மதத்தைப் பற்றிப் பைத்தியம் பிடித்துத் திரிய வேண்டாம்!”

B. நாங்கள் கர்த்தருடன் “வழி முழுவதிலும்” போக வேண்டியது அவசியமாய் இருக்கிறது!

1. உபதேசத்தில் “வழி முழுவதிலும்,” கிறிஸ்தவ வாழ்வில் “வழி

முழுவதிலும்.”

2. மோசே பார்வோனின் பிரசன்னத்தை விட்டுச் சென்றார் - உடன்பாடு இல்லை!

III. “பிள்ளைகளை இங்கேயே விட்டுச் செல்லுங்கள்” (10:8-11).

A. உடன்பாடு: “ஆண்கள் மாத்திரம்” செல்ல முடியும்.

1. பார்வோனின் புத்திசாலித்தனமான வேண்டுகோள்: “நீங்கள் இதைச் செய்தால், நீங்கள் வெகுதூரம் செல்லமாட்டீர்கள்; நீங்கள் அனேகமாகத் திரும்பி வந்துவிடுவீர்கள்; மற்றும் நீங்கள் திரும்பி வராதிருந்தாலும், நீங்கள் இறக்கும்போது இந்த இயக்கம் அழிந்துபோய்விடும்.”

2. இன்றைய நாட்களில்: “தேவபக்தியாய் இருங்கள், ஆனால் உங்கள் தேவபக்தியை உங்களுடைய பிள்ளைகளிடம் வற்புறுத்தாதீர்கள்.”

B. இந்தப் பகுதியில் உடன்பாடு எதுவும் இருக்க முடியாது!

1. மோசே (அனேகமாக பார்வோனின் முகத்தில் ஒரு சினக் குறிப்புடன்) துரத்தப்பட்டார்.

2. பெற்றோர்கள் என்ற வகையில் நமக்குத் தேவன் உதவுகின்றார்: ஆவிக்குரிய சூழ்நிலையைக் கொடுப்பதற்கு, உண்மையான மதிப்பீடுகளைப் போதிப்பதற்கு, நமது பிள்ளைகளுக்கு முன்பாக கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதற்கு. அவர்கள் இதை விரும்பாதபோது, அவர்களுக்குள் ஒரு விருப்பத்தை உருவாக்குவதற்குத் தேவன் நமக்கு உதவுகின்றார்!

IV. “ஆட்டு மந்தைகளையும் மாட்டு மந்தைகளையும் விட்டுச் செல்லுங்கள்” (10:24).

A. உடன்பாடு:

1. “இவ்விதமாய் நீங்கள் பலிசெலுத்தக் கூடாது போகும்; உங்களுக்கு உணவு இராது, எனவே நீங்கள் திரும்பி வருவீர்கள்.”

2. இன்றைய நாட்களில்: “வேலை செய்வதற்கான வழிகளை (பணம், திறமைகள், காலம்) விட்டுச் செல்லுங்கள். அவற்றில் ஈடுபாடு கொள்ளாதிருங்கள்.”

B. உடன்பாடு ஏற்படுத்திக்கொள்ளாத ஆவிக்கு மாபெரும் செயல்: 10:25, 26.

முடிவுரை

A. இஸ்ரவேல் மக்கள், பார்வோனின் நிபந்தனைகளின்படியல்ல, ஆனால் தேவனுடைய நிபந்தனைகளின்படியே எகிப்தை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

B. அவர்கள் மிருகங்களைப் பலிசெலுத்தினர்: நாம் நமது வாழ்வைப் பலியாகச் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. ரோமர் 12:1, 2 பின்வருமாறு கூறுகிறது, “அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை.”

லேவியராகமம்: ஆசாரியர்களின் கைப்பித்தகம்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-5, 8-14, 16, 17, 19, 22, 23, 25, 26.

தலைப்பு

“லேவியராகமம்” என்பது “லேவியருக்கு உரியது” என்று அர்த்தப்படுகிறது. லேவியர்கள் என்போர், யாக்கோபினுடைய பன்னிரண்டு மகன்களில் ஒருவரான, லேவியின் வழித்தோன்றல்களாக இருந்தனர். லேவியின் சந்ததியார்கள் “ஆசாரியத்துவக் கோத்திரமாக” ஆயினர். ஆரோன் என்ற, முதல் பிரதான ஆசாரியர், ஒரு லேவியராய் இருந்தார்; பிரதான ஆசாரியத்துவம் என்பது குடும்பத்தின் முதல் மகனில் இருந்து அடுத்து வரும் முதல் மகனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆரோனின் மற்ற சந்ததியார் ஆசாரியர்கள் ஆயினர். மற்ற எல்லா லேவியர்களும், ஆசாரியர்களுக்கு உதவியாளர்களாய் இருந்தனர். லேவியர்கள், ஆசரிப்புக்கூடாரம் மற்றும் பிற்பாடு தேவாலயம் ஆகியவை தொடர்புடைய பல கடமைகளைக் கவனிக்கும்படி அவற்றை எடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பின்னணி

இந்தப் புத்தகம், யாத்திராகமம் எழுதப்பட்டதற்குச் சற்றே பின்பு மோசேயினால் எழுதப்பட்டது என்பது உறுதி. இது பிரமாணங்களின் புத்தகமாய் இருக்கிறது; இது சிறிதளவு வரலாற்றுத் தகவல்களையும் கொண்டுள்ளது. ஆராதனை தொடர்பான பல பிரமாணங்கள் ஆசாரியர்களால் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டியிருந்தன.

“பரிசுத்தம்” என்பது இப்புத்தகத்தின் திறவுகோல் வார்த்தையாக உள்ளது, இது இப்புத்தகத்தில் எண்பத்தேழு முறை காணப்படுகிறது. “பரிசுத்தம்” [“holy”] என்ற வார்த்தை “பரிசுத்தப்படுத்துதல்” [sanctified] என்பதைப் போன்றதாகவே உள்ளது; இவ்விரண்டுமே, ஒரு விசேஷித்த நோக்கத்திற்குத் “தனியே பிரித்துவைத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இஸ்ரவேல் மக்களிடத்தில் தேவன், “கர்த்தராகிய நான் பரிசுத்தராயிருக்கிற படியினாலே நீங்களும் எனக்கேற்ற பரிசுத்தவான்களாயிருப்பீர்களாக; நீங்கள் என்னுடையவர்களாயிருக்கும்படிக்கு, உங்களை மற்ற ஜனங்களை விட்டுப்பிரித்தெடுத்தேன்” என்று கூறினார் (20:26; NASB).

வரைகுறிப்பு

I. பரிசுத்த பலிகள்.

- முற்றிலும் எரிக்க வேண்டிய தகன பலி (1).
- போஜன பலி (2).
- சமாதான பலி (3).
- அறியாமல் செய்த பாவங்களுக்காகப் பாவநிவாரண பலி (4).
- குற்ற நிவாரண பலி (5).

- F. இந்த பலிகள் குறித்து ஆசாரியர்கள் தங்கள் கடமைகளை எவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தது (6, 7).
- II. பரிசுத்த நடத்துனர்கள், பாகம் 1.
- ஆரோனையும் அவரது மகன்களையும் பரிசுத்தப்படுத்துதல் (8).
 - அவர்கள் தங்கள் முதல் பலிகளைச் செலுத்துதல் (9).
 - நாதாப் மற்றும் அபியூ ஆகியோர் அந்நிய அக்கினியில் பலி செலுத்துதல் (10).
- III. பரிசுத்தமான மக்கள், பாகம் 1.
- சுத்தமான மற்றும் அசுத்தமான மிருகங்கள் (11).
 - பிள்ளை பிறந்தபின்பு தாயைச் சுத்திகரிக்கும் முறைமை (12).
 - தொழுநோய் பற்றிய பிரமாணங்கள் (13, 14).
 - அசுத்தமானவை சம்பந்தப்பட்டவை (15).
- IV. பரிசுத்தமான நாட்கள், பாகம் 1: பாவநிவாரணச் சடங்கு (16, 17).
- V. பரிசுத்தமான மக்கள், பாகம் 2.
- கானான் மக்களின் அருவருப்புகள் (18).
 - ஒழுக்கத்திற்குத் தேவனுடைய தர அளவை (19).
 - அவர்களைச் சுற்றிலும் உள்ள மக்களினங்களைப் பின்பற்றா திருக்கும்படி எச்சரிக்கை (20).
- VI. பரிசுத்தமான நடத்துனர்கள், பாகம் 2: ஆசாரியர்கள் பிரித்து வைக்கப் பட்ட மற்றும் பரிசுத்தமான மக்களாய் இருக்க வேண்டியது (21, 22).
- VII. பரிசுத்தமான நாட்கள், பாகம் 2.
- வாராந்திர ஓய்வுநாளும் வருடாந்திரப் பண்டிகைகளும்: பஸ்கா, அறுவடை (பெந்தெகொஸ்தே), எக்காளங்கள் (23).
 - தேவசமுக்கத்து அப்பங்களை வாராந்திரம் உண்ணுதல்; ஒரு நிகழ்ச்சி (24).
 - விசேஷித்த “நாட்கள்”: ஓய்வு ஆண்டு மற்றும் யூபிலி ஆண்டு (25).
- VIII. பரிசுத்தமான மக்கள், பாகம் 3, மற்றும் முடிவுரை.
- கீழ்ப்படிதல் மற்றும் கீழ்ப்படியாமை - மற்றும் விளைவுகள் (26).
 - பொருத்தனைகள் பற்றிய பிரமாணங்கள் (27).

லேவியராகமத்தில் இருந்து பாடங்கள்

நீங்கள் லேவியராகமத்தை வாசிக்கும்போது, பழைய உடன்படிக்கைக்குப் பதிலாகப் புதிய உடன்படிக்கையின் (ஏற்பாட்டின்) கீழ் நீங்கள் இருப்பது பற்றி மகிழ்ச்சியடைவதில்லையா? பிரமாணங்களின் சிக்கல் என்பதே அனேகமாக பிரமாணத்தினுடைய “அடிமைத்தனத்தின் நுகத்தடி”யினுடைய பாகமாய் இருந்தது (கலாத்தியர் 5:1).

இருப்பினும், இந்தப் பிரமாணங்கள் யாவும் முக்கியமானவைகளாய் இருந்தன. அவைகள் மேசியா வரவிருந்த மக்களினத்தை வழிநடத்தவும் பாதுகாக்கவும் முக்கியமானவைகளாய் இருந்தன. அவைகள் பாவம் பயங்கரமானதென்று அறிவித்தன; இரத்தம் (மரணம்) மாத்திரமே பாவத்திற்குப் பரிகாரமாய் இருந்தது. செலுத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு பலியும், சிலுவையில் இயேசு செலுத்தும் பூரணமான பலிக்கு மக்களின் மனங்களை ஆயத்தப்படுத்த உதவின.

தேவன் தமது மக்கள் பரிசுத்தமான மக்களாக, தமது பரிசுத்த நோக்கங்களுக்கென்று உலகில் இருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று இன்னமும் விரும்புகின்றார் (1 தெசலோனிகேயர் 3:13; 4:3 முதல்.)!

பிரமாணங்களைக் கண்டுகொள்ளாது விட்டுவிடலாம் என்பதாக உள்ள சிக்கல்களில் அகப்படாமல் புறம்பே உள்ளது, பிறர்மீது அன்புகூர வேண்டும் என்ற கட்டளையாகும், இதை இயேசு பழைய ஏற்பாட்டின் இரண்டாவது மிகமுக்கியமான கட்டளை என்று அழைத்தார் (லேவியராகமம் 19:18; மாற்கு 12:31)!

பாவம் சந்தோஷத்தை எவ்வாறு அழிக்கிறது (லேவியராகமம் 10:1-11)

ஆரோனின் வாழ்வில் அது மிகவும் மன எழுச்சியுள்ள நாட்களில் ஒன்றாகத் தொடங்கிற்று. ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஆரோன் ஒரு அடிமையாயிருந்தார், நம்பிக்கையற்ற எதிர்காலத்தை எதிர்கொண்டிருந்தார். பின்பு மோசே வந்து, “யெகோவா உன்னை எனக்காகப் பேசுபவராக நியமித்து இருக்கின்றார்” என்று கூறினார். ஆரோன் தமது சகோதரனின் தோளோடு தோள்கொடுத்து நின்று, தேவன் மக்களை அடிமைத்தனையில் இருந்து வெளியே கொண்டு வந்ததைக் கண்டிருந்தார். பின்பு அவரைத் தேவன் பிரதான ஆசாரியராக நியமித்தார். இந்த நாளில் அவர் தனது புதிய பிரதான ஆசாரியருக்கான உடையில் பெருமையும் சந்தோஷமும் உள்ள மனிதராக நின்றார். அவருடன் தேவனால் ஆசாரியர்களாக நியமிக்கப்பட்ட அவரது மகன்கள் இருந்தனர், அவர்களில் மூத்தமகன் அடுத்து பிரதான ஆசாரியராக வர இருந்தார். அவர்களின் முதல் பலியைப் பட்சிக்கும்படி இயற்கைக்கு மாறான அக்கினியை அனுப்பியதுமூலம், தேவன் தமது அங்கீகாரத்தைச் சைகை காண்பித்தபோது, ஆரோனின் சந்தோஷம் பொங்கிப் பெருக்கெடுத்திருக்க வேண்டும் (லேவியராகமம் 9:22-24).

இருப்பினும், சில நிமிடங்களில் அந்த நாளானது ஆரோனின் வாழ்வில் கவலைமிகுந்த நாட்களில் ஒன்றாகிப் போனது. அவர் தமது மூத்த மகன்கள் இறந்துபோனதையும் அவர்கள் தங்கள் ஆசாரியத்துவ உடையிலேயே, அவமான மிக்க கல்லறையொன்றில் அடக்கம்செய்யத் தூக்கிச்செல்லப்பட்டதையும் கண்டார். அவர் தேவனுடைய வாயிலிருந்து உறுதிமிக்க எச்சரிப்புகளைக் கேட்டார். இவையாவும் பாவத்தினிமித்தமாக நடைபெற்றன. பாவம் ஆரோனின் சந்தோஷத்தை அழித்தது - அது நமது சந்தோஷத்தையும் அழிக்கக்கூடும். பாவம் எவ்வளவு பயங்கரமானதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது.

I. பாவம் வாழ்வை அழிக்கக்கூடும் (10:1-3).

A. பாவம், நாதாப் மற்றும் அபியூ ஆகியோரின் உயிரை அழித்தது.

1. அவர்கள் “அந்நிய அக்கினியை” செலுத்தியபோது, பலிகளைப் பட்சித்த அதே அக்கினி அவர்களையும் பட்சித்துப்போட்டது.

a. “அந்நிய அக்கினி” என்பது என்னவென்று நாம் நிச்சய மாய் அறிவதில்லை, ஆனால் அது அங்கீகரிக்கப்படாத

அக்கினியாய் இருந்தது. “இந்த அக்கினியை எனக்கு செலுத்த வேண்டாம்” என்று தேவன் சொல்லியிருந்தார் என்பதால் அல்ல, ஆனால் அதற்கு மாறாகத் தேவன் தமது அறிவுறுத்துதலைக் கொடுத்திருந்தார், மற்றும் நாதாபும் மற்றும் அபியூவும், வேறு சிலவற்றையும் செய்வது நல்லதுதான் என்று நினைத்தனர்.

b. இன்றைய நாட்களில் “அந்நிய அக்கினியை” செலுத்தாதபடி நாம் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும். மக்கள், “இதை அல்லது அதைச் செய்யக்கூடாது என்று எங்கே கூறப்பட்டுள்ளது என்று எனக்குக் காண்பியுங்கள்” என்று அடிக்கடி கேட்கின்றனர். “நாம் செய்யும்படி தேவன் கூறியுள்ளவை யாவை?” என்பதே கேட்கவேண்டிய கேள்வியாக உள்ளது. மற்றவையாவும் “அந்நிய அக்கினியாகவே” உள்ளது.

2. அவர்கள் ஏன் இந்த அந்நிய அக்கினியைச் செலுத்தினர் என்று நாம் அறிவதில்லை. அவர்களின் நோக்கம் நல்லதாக இருந்திருக்கலாம்; அவர்கள் உணர்வுப்பூர்வமான இக்காட்சிக்கு வனப்பூட்ட விரும்பியிருக்கலாம். நல்ல நோக்கங்கள் என்பவை கீழ்ப்படியாமையை இழப்பீடு செய்ய இயலாது.

B. பாவம் இன்னமும் இன்றைய நாட்களிலும் வாழ்வை அழிக்கிறது.

1. நாமும் தேவனுக்கு முன்பாக ஆசாரியர்களாய் இருக்கின்றோம் (1 பேதுரு 2:5). நாதாப், அபியூ ஆகியோர் செல்வாக்குக் கொண்டிருந்தது போலவே நாமும் செல்வாக்குக் கொண்டிருக்கிறோம் (மத்தேயு 5:13-16). கீழ்ப்படியாமையைத் தேவனால் தண்டியாமல் விடமுடியாது (லேவியராகமம் 10:3).

a. சில பாவங்கள் நமது உடல்ரீதியான வாழ்வை அழிக்கக் கூடும்.

b. எல்லாப் பாவங்களும் நமது ஆவிக்குரிய வாழ்வை அழிக்கக் கூடும்.

2. நாம் எல்லாவற்றிலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கத் தீர்மானம் செய்வோம்!

II. பாவம் இருதயங்களை அழிக்கக்கூடும் (10:4-7).

A. ஆரோனின் மகன்கள் எடுத்துச் செல்லப்படுவதை ஆரோன் கவனிக்கும் பரிதாபமான காட்சியைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். அவர் [ஆரோன்] புலம்புவதற்கு அனுமதிக்கப்படாதிருந்தார், ஏனெனில் அது தேவனுடைய செயல்பாட்டிற்கான பிரதிபலித்தல் என்று மக்களால் விளக்கம் கொள்ளப்படும். சவ அடக்கத்திற்குச் செல்வதற்கு அவர் அனுமதிக்கப்படாதிருந்தார். நியமிக்கப்பட்ட வேளை முழுமையடையும் வரையில் அவர் தமது பதவிநிலையில் தரித்திருக்க வேண்டியதாய் இருந்தது. அவரது இருதயம் எப்படி உடைந்து போயிருக்கும் என்று நீங்கள் கற்பனை செய்து பாருங்கள்!

B. பாவம் இருதயங்களைத் தொடர்ந்து உடைக்கிறது.

1. பாவம் நிறைந்த மக்கள் தாங்கள் விதைத்ததை அறுக்கின்றனர்.
2. பாவம் நிறைந்த தனிநபர்கள் தங்கள் துணைவர்களின் இருதயங்களை உடைக்கின்றனர்.
3. பாவம் நிறைந்த பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரின் இருதயங்களை உடைக்கின்றனர்.
4. பாவம் நிறைந்த கிறிஸ்தவர்கள் சபையின் இருதயத்தை - மற்றும் தேவனின் - இருதயத்தை உடைக்கின்றனர்!

III. பாவம் ஞானத்தை அழிக்கக் கூடும்: ஞானமாக முடிவெடுக்கும் திறன் (10:8-11).

A. 8-11 வசனங்கள் “எஞ்சிய வரலாற்றை” கூறுகின்றனவா?

1. இரு பகுதிகளிலும் உள்ள இணைவுகளினிமித்தம் பல கல்வியாளர்கள் இவ்வாறே நினைக்கின்றனர்.
 - a. நாதாப் மற்றும் அபியூ ஆகியோர் இறந்தனர் (வசனம் 2); மதுபானம் மரணத்தைக் கொண்டுவரக்கூடும் (வசனம் 9).
 - b. நாதாப் மற்றும் அபியூ ஆகியோர், தேவனால் “அங்கீகரிக்கப்படாத” அக்கினிக்கும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அக்கினிக்கும் இடையில் வித்தியாசப்படுத்தத் தவறி விட்டனர் (வசனம் 1); மதுபானம் ஒருவரை பரிசுத்தமானதற்கும் தீட்டானதற்கும் இடையில் வித்தியாசப்படுத்தக் கூடாதபடிக்கு ஆக்கக்கூடும் (வசனம் 10).
2. ஒருவேளை நாதாபும் அபியூவும் மதுபானம் பண்ணி அந்த விசேஷித்த நாளை “கொண்டாடி” இருக்கலாம். விஷயம் அப்படி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், மதுபானம் ஒருவரின் தீர்மானமான முடிவுசெய்யும் திறனைப் பாதிக்கிறது என்பது உண்மையாகவே உள்ளது.

B. இன்றைய நாட்களில்:

1. பாவம் என்பது மக்களின் முடிவுசெய்யும் திறனை மேகம் போல் சூழ்ந்துகொள்ளத் தொடருகிறது.
 - a. விளக்கம்: ஏதேன் தோட்டம்.
 - b. சில பாவங்கள் முடிவுசெய்யும் திறனை அழித்துப்போடுகின்றன: மேட்டிமை, தப்பான எண்ணங்கள் மற்றும் வேறுபாடுள்ள எண்ணங்கள்.
2. குடிக்கும் மதுபானம் என்பது இன்னமும் ஒரு தலையாய குற்றம் தூண்டும் பொருளாக உள்ளது.
 - a. ஆசாரியர்கள் “கடமையில்” இருக்கும்போது மதுபானம் பண்ணக்கூடாது என்பதைக் கவனியுங்கள். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் ஆசாரியராய் இருக்கிறார் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் - மற்றும் நாம் எப்போதுமே “கடமையில்” இருக்கின்றோம்.
 - b. மதுபானம் பண்ணுதல் என்பது ஆசாரியரின் போதிக்கும்

திறனைப் பாதிக்கும் என்று வசனப்பகுதி சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. இன்றைய நாட்களில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டியுள்ளது (மத்தேயு 28:18-20), ஆனால் மதுபானமானது போதகர்கள் என்ற வகையில் நமக்குள்ள செல்வாக்கை அழித்துவிட முடியும். மதுபானம் என்பது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருமே அது இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய ஒன்றாக உள்ளது!

முடிவுரை

நாம் பரிசுத்தமானவை மற்றும் பரிசுத்தமல்லாதவை ஆகியவற்றிற்கு இடையில் வித்தியாசப்படுத்திக்காண்பதற்கு, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி தீர்மானம் செய்வதற்கு, தெளிவான முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் நமது திறனைத் தடைசெய்யக்கூடிய எதையும் நமது வாழ்வில் இருந்து நீக்கிப்போடுவதற்குத் தேவன் நமக்கு உதவுவாராக. இது ஒன்றுதான் வாழ்வில் நாம் உண்மையான மகிழ்ச்சியைக் கொண்டிருப்பதற்கான ஒரே வழியாக உள்ளது!

எண்ணாகமம்:

வனாந்தரத்தில் ஐனதிவொகை அறிக்கை

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1, 3, 6, 9-11, 13, 14, 16, 17, 20-27, 30-33, 35.

தலைப்பு

நமது ஆங்கில (தமிழ்) வேதாகமத்தில் உள்ள “எண்ணாகமம்” என்ற தலைப்பு, யுத்தம் செய்யக்கூடிய ஆண்களின் தொகைபற்றி மேற்கொள்ளப்பட்ட இரண்டு ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பைக் குறிக்கிறது. அவற்றில் ஒன்று (அதிகாரம் 1), மக்கள் சீனாய் மலையை விட்டு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்குச் செல்லக் கிளம்பியபோது எடுக்கப்பட்டது. இன்னொன்று (அதிகாரம் 26), முப்பத்து எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, அடுத்த தலைமுறையினர் கானான் நாட்டிற்குள் செல்ல ஆயத்தமானபோது எடுக்கப்பட்டது.

பின்னணி

மோசே இந்தப் புத்தகத்தின் எழுத்தாளராய் இருக்கின்றார் (1:1 மற்றும் 33:2 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்). இது வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிதல் முடிந்த வேளையில் எழுதப்பட்டது. செயல்பாட்டில், இப்புத்தகம் யாத்திராகமத்தைப் பின்தொடருகிறது; பிரமாணங்களில் இப்புத்தகம் லேவியராகமத்தைப் பின்தொடருகிறது.

தேவனை எவ்வாறு அணுகுவது என்பது பற்றிய அறிவுறுத்தலைப் பெற்றுக்கொண்ட நிலையில், மக்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்குள் செல்லத் தயாராயினர். அவர்கள் சீனாய் மலையை விட்டுப் புறப்பட்டு, சற்றே குறுகிய அணிநடையில் கானானின் வடபகுதியை நோக்கி முன்னேறினர். அவர்கள் தெற்கு எல்லையை அடைந்தபோது, நாட்டை வேவுபார்த்து வரும்படி வேவுகாரர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்களில் ஏமாற்றம்தரும் அறிக்கையைக் கொண்டுவந்த பத்துப்பேரை மக்கள் நம்பினர். அவர்களின் அவிசவாசம் என்ற பாவத்தினால், எகிப்தில் இருந்து புறப்பட்ட சந்ததியாரில் பெரும்பான்மை யானவர்கள் இறந்து போகும் வரைக்கும் மக்கள் வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிந்தனர். இது முப்பத்தியெட்டு ஆண்டுகள் காலத்தை உள்ளடக்குவதாக இருந்தது (எண்ணாகமம் 1:1; உபாகமம் 1:13).

“எண்ணிக் கணக்கிடுதல்” மற்றும் “கொலைசெய்தல்” என்ற இருவார்த்தைகள் இப்புத்தகத்தின் கருத்துக்களைத் தொகுத்துரைக்கின்றன.

வரைகுறிப்பு (பிரமாணங்கள் சாய்வெழுத்துக்களில் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளன)

I. சீனாய் மலையை விட்டுப் புறப்படத் தயாராகுதல்.

A. முதல் ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பு (1).

B. பயணம் செய்வதற்கென்று முகாமை ஒழுங்கமைத்தல் (2-4).

- C. சுத்திகரித்தல் மற்றும் நசரேய விரதம் பற்றிய பிரமாணங்கள் (5, 6).
- D. ஒவ்வொரு கோத்திரமும் செலுத்திய பலிகள் (7).
- E. லேவியர்கள் பற்றிய பிரமாணங்கள் (8).
- F. பஸ்கா ஆசரிக்கப்படுதல்; மேகம் வழிகாட்டுதல் (9).
- G. சைகை செய்யும் எக்காளங்கள் (10:1-10).
- II. நாற்பது ஆண்டுகள் காலம் எடுத்துக்கொண்ட நாற்பது நாள் பயணம்.
- A. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்கு முதல் பயணம்.
1. நாட்டை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்குதல் (10:11-36).
 2. வழியில்; முறுமுறுத்தல் (11, 12).
 3. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டின் தெற்கு முனையும் பத்து வேவுகாரர்களும் (13).
 4. நாற்பது ஆண்டுகள் வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரியும்படி சீரழிக்கப்படுதல் (14).
- B. அலைந்து திரிதல் (சிறிதளவே தகவல் தரப்பட்டுள்ளது).
1. குறிப்பிட்ட சில காணிக்கைகள் பற்றிய பிரமாணங்கள்; ஒரு மனிதன் கல்லெறியப்படுதல் (15).
 2. கோரா மற்றும் பிறரின் கலகம் (16, 17).
 3. காணிக்கைகள் பற்றிய பிரமாணங்கள் (18).
 4. தண்ணீர் சுத்திகரிக்கப்படுதல் (19).
- C. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்குக் கடைசிப் பயணம்.
1. காநேசில் இருந்து பயணம் தொடங்குதல்; மோசேயின் பாவம் (20).
 2. வழியில்; முறுமுறுத்தல் (21).
 3. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டின் கிழக்குப் பகுதிக்கு வந்து சேருதல் (22:1).
- III. கானானுக்குள் பிரவேசிக்க ஆயத்தமாகுதல்.
- A. பாலாக் மற்றும் பாலாம் ஆகியோரிடத்தில் இருந்து எதிர்ப்பு (22:2-25:18).
- B. இரண்டாம் முறை ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுத்தல் (26).
- C. சுதந்தரவிகிதம் பற்றிய ஒரு பிரச்சனை; யோசுவா தேர்ந்தெடுக்கப் படுதல் (27).
- D. குறிப்பிட்ட நாட்களில் செலுத்தப்படும் காணிக்கைகள் மற்றும் பொருத்தனைகள் பற்றிய பிரமாணங்கள் (28-30).
- E. மீதியானியருக்கு எதிரான ஒரு யுத்தம் (31).
- F. இரண்டரைக் கோத்திரத்தார் யோர்தான் நதிக்குக் கிழக்குப் புறத்திலேயே தங்கிக்கொள்ள முடிவு செய்தல் (32).
- G. வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிந்தது பற்றிய தொகுப்புரை (33).
- H. அவர்கள் கானான் நாட்டிற்குள் பிரவேசித்த பின்பு சுதந்திர விகிதம் பற்றிய அறிவுறுத்தல் (34-36).

எண்ணாகமத்தில் இருந்து பாடங்கள்

1 கொரிந்தியர் 10ல், பவுல் வல்லமை நிறைந்த ஒரு விவாதத்தை

ஏற்படுத்துகின்றார். அவர் அதில் வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிதல்கள் பற்றிக் கூறுகின்றார், ஒரே சம்பவத்தில் தேவனுடைய மக்கள் எத்தனை பேர் இறந்தனர் என்று குறிப்பிடுகின்றார், அதன்பின்பு, “தன்னை நிற்கிறவனென்று எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவன்” என்று கூறுகின்றார் (வசனம் 12). தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருக்கிறவர் விழக்கூடும். எண்ணாகமம் 1ல் இருந்த யுத்தம் செய்யக்கூடிய ஆறுலட்சம் ஆண்களில், யோசவா மற்றும் காலேப் என்ற இருவர் மாத்திரமே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்குள் பிரவேசிக்க முடிந்தது!

எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவரும் கூட, எச்சரிக்கை செய்வதற்கு இஸ்ரவேல் மக்களின் உதாரணத்தைப் பயன்படுத்துகின்றார் (எபிரெயர் 3:7-4:12). அவர்கள் கீழ்ப்படியாமையினால் விழுந்தனர் என்று அவர் கூறுகின்றார் (3:11), இது அவர்களின் அவிசுவாசத்திற்கு ஒரு அடையாளமாயிருந்தது (3:12). இஸ்ரவேல் மக்களின் முறையீடு என்பது அவர்களின் அவிசுவாசத்திற்கு மிகத் தெளிவான செயல் விளக்கமாய் இருந்தது. நாம் எப்போதாவது இந்தப் பாவத்தினால் குற்றப்பட்டு இருக்கிறோமா?

எண்ணாகமம் 6:24-26ல் உள்ள ஆசீர்வாதம் போன்ற நினைவு கூறத்தக்க வசனப்பகுதிகள் பல எண்ணாகமத்தில் உள்ளன. இருப்பினும், பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒவ்வொன்றும் (1) மனிதர்களைக் கிறிஸ்து வினிடம் கொண்டு வருதலுக்கோ அல்லது (2) அவருக்கென்று மனங்களைத் தயார் செய்வதற்கோ நடந்தவைகளாய் இருக்கின்றன என்பதை நினைவில் வைக்கவும். வெண்கல சர்ப்பம் (எண்ணாகமம் 21:8, 9) மற்றும் சிலுவையில் கிறிஸ்து (யோவான் 3:14, 15) ஆகியவற்றிற்கு இடையிலான இணைவைக் கவனிக்கவும்.

வனாந்தரத்தில் சர்ப்பம் (எண்ணாகமம் 21:4-9)

கிறிஸ்துவுக்குப் பல “முன்மாதிரிகள்,” அல்லது அடையாளங்கள், பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளன. கிறிஸ்து தனிப்பட்ட வகையில் வனாந்தரத்தில் சர்ப்பம் (யோவான் 3:14-17; எண்ணாகமம் 21:4-9) என்ற ஒரே ஒரு விஷயத்தை அடையாளம் காண்பித்தார். நாம் இந்தப் பழைய ஏற்பாட்டு வரலாற்றிற்கும் புதிய ஏற்பாட்டில் அதன் நடைமுறைப் பயன்பாட்டிற்கும் இடையில் ஒரு இணைவைத் தரவழைப்போம்.

I. மக்கள் பாவம் செய்து தண்டிக்கப்பட்டனர் (21:4-6).

A. இஸ்ரவேல் மக்கள் பாவம் செய்தனர்.

1. பாவம்: இஸ்ரவேல் மக்கள் நாற்பது ஆண்டுகளாக அலைந்து திரிந்தனர். இப்போது அவர்கள் மீண்டுமாகப் பாலைவனத்தில் வெப்பகாலத்தில் செல்ல வேண்டியிருந்தது (அதிகாரம் 33 மற்றும் 20), அவர்கள் தனிமையான சமவெளிப் பகுதியான “செங்கடல் வழியாக” பயணம் செய்துகொண்டிருந்தனர். ஏதோமியர்களினிமித்தம், அவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டை நோக்கியல்ல, ஆனால் அதைவிட்டுப் புறம்பே சென்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஊக்கம் இழந்து போயிருந்தனர் (வசனம் 4) மற்றும் முறையிட்டனர் (வசனம் 5).

2. தண்டனை: கொள்ளிவாய்ச் சர்ப்பங்கள் முகாமை வியாதி

யாலும் மரணத்தாலும் நிரப்பின (வசனம் 6).

B. இன்றைய நாட்களில், நாம் பாவம் செய்து ஆக்கினைத்தீர்ப்பின் கீழ் இருக்கின்றோம்.

1. எல்லாரும் பாவம் செய்தோம் (ரோமர் 3:23). அதை ஒரு சர்ப்பம் தொடங்கிற்று (ஆதியாகமம் 3; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:9). ரோமர் 6:23 ஆக்கினைத் தீர்ப்பைப் பற்றிக் கூறுகிறது.
2. இஸ்ரவேல் மக்களைப்போல், நாம் அடிக்கடி தேவன் யாரென்பதையும், அவர் நமக்குச் செய்துள்ளவை என்ன என்பதையும் மதிக்கத் தவறிவிடுகின்றோம்!

II. தேவன் இரட்சிப்பின் வழியை அருளியிருக்கின்றார் (21:7, 8).

A. தேவன் தப்புவதற்கான வழியை அருளியிருக்கின்றார். மக்களால் அது முடியாது; மோசேயினால் அது முடியாதிருந்தது; தேவன் மாத்திரமே அதை அருள முடியும்.

1. மக்கள் மோசேயினிடத்திற்குத் திரும்பினர் (வசனம் 7). இந்த ஒரே ஒரு முறைதான் மோசே வேண்டுகல் செய்யும்படி இஸ்ரவேல் மக்கள் கேட்டுக்கொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் பாவங்களை ஒப்புக் கொண்டனர், மோசே அவர்களுக்காக ஜெபித்தார்.
2. தேவன், “நீ ஒரு கொள்ளிவாய்ச் சர்ப்பத்தின் உருவத்தைச் செய்து, அதை ஒரு கம்பத்தின்மேல் தூக்கிவை” என்று கூறினார் (வசனம் 8). “ஒரு கம்பம்” என்பது “உயரமாக உள்ள ஒரு மேடை” என்று நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. “கொள்ளிவாய்ச் சர்ப்பம்” அல்லது “வெண்கல சர்ப்பம்” தயாரிக்கப்பட்டது (வசனம் 9).

a. இது சிலருக்கு மதியீனமானதாகத் தோன்றியிருக்கும், ஆனால் தேவன் இதைச் செய்யும்படி கூறினார் (ஏசாயா 55:8, 9)!

b. தேவனுடைய திட்டம் மாத்திரமே தப்பிக்கும் வழியாக இருந்தது.

B. இன்றைய நாட்களிலும் தங்கள் பாவம் நிறைந்த தன்மையை எதிர்கொள்ள மனவிருப்பமாய் இருப்பவர்களுக்குத் தேவன் இரட்சிப்பின் வழியை அருளியிருக்கின்றார்.

1. நான் அந்த வழியை அருள இயலாது; உங்களாலும் அது இயலாது (எரெமியா 10:23; நீதிமொழிகள் 14:12). தேவனால் மாத்திரமே இயலும். ஒரே ஒரு வழிதான் உள்ளது (யோவான் 14:6).
2. தேவன் அருளியது என்ன? இயேசு சிலுவையில் உயர்த்தப் பட்டார் (யோவான் 3:14-17; 12:32; ரோமர் 5:8-10)!

a. வல்லமைநிறைந்த ஒரு இணைகருத்து.

(1) இஸ்ரவேல் மக்கள் சர்ப்பங்களால் கடியுண்டனர், மற்றும் ஒரு சர்ப்பம் கோலில் உயர்த்தப்பட்டது.

(2) பாவம் நம்மை அழிக்கிறது. சிலுவையில் இயேசு

நமக்காகப் பாவமானார் (2 கொரிந்தியர் 5:21).

- b. இது சிலருக்கு மதியீனமாகத் தோன்றுகிறது (1 கொரிந்தியர் 1:18), ஆனால் இதுவே இன்னமும் இரட்சிப்புக்குத் தேவனுடைய அளிப்பாக - அவரது ஒரே அளிப்பாக உள்ளது (நடபடிகள் 4:12).

III. தேவனுடைய அளிப்பு ஏற்புடையதாக்கப்பட வேண்டும் (21:8, 9).

A. குணமாக்குவதற்குத் தேவனுடைய வழியானது தானாகவே ஒவ்வொருவரையும் சர்ப்பத்தின் கடியிலிருந்து குணப்படுத்தவில்லை; கடிப்பட்டவர்கள் குணமாவதற்குச் சிலவற்றைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

1. அவர்கள் சர்ப்பத்தை நோக்கிப் பார்ப்பதன்மூலம் தங்கள் விசுவாசத்தைச் செயல்விளக்கப்படுத்த வேண்டியிருந்தது (வசனம் 8).

2. அதை அவர்கள் செய்தபோது, அவர்கள் குணமாக்கப்பட்டனர் (வசனம் 9).

B. எல்லாருக்காகவும் இயேசு மரித்தார் (யோவான் 3:16), ஆனால் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவது இல்லை (மத்தேயு 7:13, 14). தேவன் நமக்குச் செய்துள்ளதை நாம் நமக்கு ஏற்புடையதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

1. நமது இரட்சிப்பை நாமே ஈட்டிக்கொள்ள இயலாது (எபேசியர் 2:8, 9), ஆனால் நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (மத்தேயு 7:21).

2. இரத்தத்தின் மூலம் இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்கு விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும் என்று இயேசு கூறினார் (மாற்கு 16:16).

a. இரத்தம்/ஞானஸ்நானம் உறவைக் கவனியுங்கள் (இ.வ. மத்தேயு 26:28 மற்றும் நடபடிகள் 2:38; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5 மற்றும் நடபடிகள் 22:16; எபிரெயர் 9:14 மற்றும் 1 பேதுரு 3:21).

b. இவ்வசனப்பகுதிகளுக்கு இடையில் எதிர்மாறு எதுவும் இல்லை. இவ்வசனப்பகுதிகளின் ஒரு குழு நம்மை இரட்சிப்பது எது என்று கூறுகிறது (இரத்தம்); இன்னொரு குழு எப்போது என்று கூறுகிறது (ஞானஸ்நானத்தின்போது).

IV. ஏற்புடையதாக்காமல் இருத்தல் சாத்தியமா.

A. ஒருவர் கடியுண்டால், அவர் சர்ப்பத்தை நோக்கிப் பார்க்கும் போது குணமாக்கப்படுவார் என்று 9ம் வசனம் வலியுறுத்துகிறது. கடியுண்ட ஒருவர் அவ்வாறு நோக்கிப்பார்க்காது இருந்தால், அவர் குணமாக்கப்படவில்லை.

1. தேவனுடைய அளிப்பைக் குறைந்தபட்சம் ஒருசிலராவது பயன்படுத்தத் தவறியிருப்பர் - அநேகமாக இது அவிசுவாசத்தினால், மாறுபாடான கருத்தினால், அல்லது அவர்கள் அதிகநேரம் காத்திருந்ததினால் நடந்திருக்கலாம்.

2. நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரிவதாவது: ஏற்புடையதாக்காமல் இருத்தல் என்ற சாத்தியக்கூறு நிலவுகிறது; தேவன் தமது ஆசீர்வாதங்களை எவரொருவர்மீதும் வலிந்துதிணிப்பதில்லை. எவராவது குணமாக்கப்படவில்லையென்றால், அது அவரது தவறுதானே தவிர தேவனுடைய தவறல்ல.
- B. இன்றைய நாட்களில், இரட்சிப்புக்குச் சிலுவையின்மூலம் தேவன் அருளியுள்ளவற்றை ஏற்புடையதாக்காமல் இருக்கச் சாத்தியம் உள்ளது.
1. இதைச் செய்துள்ளவர்களுக்கு நாம் நன்றியுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றோம்: பெந்தெகொஸ்தே அன்று (ஏறக்குறைய) மூவாயிரம் பேர் (நடபடிகள் 2:36-38, 41), முதலியவர்கள்.
 2. சிலர் இதைச் செய்யாதிருந்தனர் (நடபடிகள் 24:25; 26:28).

முடிவுரை

நாம் இழந்துபோகப்பட்டிருந்தால், நம்மைத் தவிர நாம் வேறு யாரையும் குற்றம் சாட்ட இயலாது!

உபாகமம்:

மோசேயின் பிரியாவிடை உரை

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-8, 17, 18, 24, 27, 28, 30-32, 34.

தலைப்பு

“உபாகமம்” என்ற தலைப்பு, “இரண்டாவது பிரமாணம்” என்ற நேரடி அர்த்தம் தரும் கிரேக்கக் கூட்டு வார்த்தையாக உள்ளது. இருப்பினும், இது இரண்டாவது பிரமாணம் அல்ல, ஆனால் பிரமாணத்தை இரண்டாம் முறை கொடுத்தலாக (திரும்பக் கொடுத்தலாக) உள்ளது. பத்துக் கட்டளைகள் கொடுக்கப்பட்டு நாற்பது ஆண்டுகள் கடக்கும் வேளையின் அருகில், மாண்புமிக்க நடத்துனரான மோசே, பிரமாணத்தையும் வனாந்தரத்தில் நடைபெற்றவற்றையும் மறுகண்ணோட்டம் இடுகின்றார்.

பின்னணி

வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிதல்கள் முடிந்து போயின. இஸ்ரவேல் மக்கள், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்குள் செல்வதற்குத் தயாராக யோர்தான் நதியின் கிழக்குப்பகுதியில் இருக்கின்றனர். மோசே தமது நடத்துவத்தை யோசவா என்ற தம் வலதுகைபோன்ற மனிதருக்குக் கொடுப்பதற்கு முன்னர் பல விஷயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றார். அவரது “பிரியாவிடை உரை” உண்மையில் நான்கு செய்திகள் நெருக்கமாய் ஒன்றுகூட்டித் தரப்பட்டதாக உள்ளது (வரைகுறிப்பின் நான்கு மடங்கு பிரிவைக் கவனிக்கவும்).

மோசேயே உபாகமத்தின் பெரும்பகுதியை எழுதியவராக இருக்கின்றார், ஆனால் இப்புத்தகத்தினுடைய இறுதிப்பகுதியில் மோசேயின் மரணம் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதால், இந்தக் கடைசிக்குறிப்பு யாரேனும் ஒருவரால் சேர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அடுத்த புத்தகத்தை யோசவா எழுதியிருப்பார் என்றால் (யோசவா புத்தகத்தின் பின்னணியைக் காணவும்), இப்புத்தகத்தின் கடைசி வார்த்தைகள் அனேகமாக அவராலேயே எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

உபாகமத்தின் பெரும்பகுதியானது (முன்பு கூறப்பட்டதையே) திரும்பக் கூறுதலாக இருப்பதால், இதைப் புறக்கணிக்கும்படி சோதனை ஏற்படுவது உண்டு. இருப்பினும், இயேசு சோதிக்கப்பட்டபோது, அவர் மேற்கோள் காண்பித்தது, உபாகமம் புத்தகத்தில் இருந்துதான் என்பதை ஆழ்ந்து சிந்திக்கவும் (மத்தேயு 4:4, 7, 10; உபாகமம் 6:13, 16; 8:3). இயேசு இப்புத்தகத்தை மனப்பாடம் செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு முக்கியமானதாக நினைத்திருப்பார் என்றால், நாம் இதை இலேசாக நினைக்கக் கூடாது.

வரைகுறிப்பு

- I. அறிமுகம்: வரலாற்று மறுகண்ணோட்டம் (1-4).
- II. பிரமாணம் மறுகண்ணோட்டமிடப்படுதல், விரிவாக்கப்படுதல் மற்றும்

நடைமுறைப்படுத்தப்படுதல் (5-26).

A. பின்னோக்கிக் காணுதல்: பிரமாணம் மறுகண்ணோட்டமிடப் பட்டது (5-11).

1. பிரமாணத்தின் பின்னணியில் பின்னோக்கிக் காணுதல் (5-7).

a. பிரமாணத்தின் அடிப்படை: பத்துக் கட்டளைகள் (5).

b. கீழ்ப்படிதலின் அடிப்படை: தேவனிடத்தில் அன்பு (6)!

c. தூய்மையின் அடிப்படை: கானானியர்களையும் அவர்களின் விக்கிரகங்களையும் அழித்தல் (7).

2. பயணத்தையும் வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிதல்களையும் பின்னோக்கிக் காணுதல்; சில நடைமுறைப் பயன்பாடுகள் (8-11).

B. முன்னோக்கிக் காணுதல்: பிரமாணத்தின் பகுதிகள், கானான் நாட்டில் அவர்கள் சந்திக்க இருந்த சூழ்நிலைக்குத் தக்கவகையில் விரிவாக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன (12-26).

III. “தேர்ந்துகொள்ளுதல் உங்களுடையது: தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருத்தல் அல்லது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் சாபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்” (27-30).

A. ஏபால் மலையில் பிரமாணம் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது (27).

B. தேர்ந்துகொள்ளுதல்களும் அவற்றின் விளைவுகளும் வரைகுறிப் பிடப்பட்டன (28).

C. தேவனுடனான அவர்களின் உடன்படிக்கை நினைவூட்டப் பட்டது (29).

D. “இவைகளெல்லாம் நடக்கும்போது, நினைவுகூருங்கள் ...” (30).

IV. முடிவுரை: மோசேயின் கடைசி நாட்கள் (மற்றும் கடைசி வார்த்தைகள்) (31-34).

A. மோசேயின் 120ம் பிறந்த நாளன்று (31-33):

1. பிரமாணம் நிறைவடைந்தது; ஒரு பாடல் (31, 32).

2. மோசே கோத்திரங்களை ஆசீர்வதிக்கின்றார் (33).

B. மோசே மலையுச்சிக்குச் சென்று, கானானைப் பார்க்கின்றார், மரிக்கின்றார், மற்றும் அறியப்படாத கல்லறையொன்றில் புதைக்கப் படுகின்றார் (34).

உபாகமத்தில் இருந்து பாடங்கள்

மோசேயின் வாழ்வு என்பதே மாபெரும் பாடங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. மோசே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்குள் பிரவேசிக்க இயலாது என்று அவரிடத்திலேயே கூறப்பட்டிருந்த போதிலும், அவர் மனக்கிலேசம் அடைய வில்லை (தம் பணியைவிட்டு) வெளியேறவும் இல்லை. அவர் முடிவுபரியந்தமும் விசுவாசத்துடன் நிலைத்து நின்றார்!

6:4-9ல் காணப்படுகிற ஷேமா என்பது எபிரேய மதத்தின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக இருந்தது. இவ்வார்த்தைகள் பரிசுத்தமான ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் பயபக்தியுள்ள யூதர்களால் பேசப்பட்டன (மற்றும் பேசப்படுகின்றன). “நியாயப்பிரமாணத்திலேயே பெரிய கட்டளை எது?” என்று

இயேசுவினிடத்தில் கேட்கப்பட்டபோது (மத்தேயு 22:35-38), அவர் இவ்வசனப் பகுதியில் இருந்துதான் மேற்கோள் காண்பித்தார்: “ உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு மனத்தோடும் அன்புகூருவாயாக.’ இது முதலாம் பிரதான கற்பனை” (வசனம் 38).

28ம் அதிகாரத்தில் உள்ள வல்லமை நிறைந்த வசனப்பகுதியொன்று, நாம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்போது வருகிற ஆசீர்வாதங்களையும், நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போகும்போது நாமே நம்மீது வருவித்துக் கொள்கிற சாபங்களையும் விவரிக்கிறது. 28ம் அதிகாரத்தை மறுபடியும் வாசித்து, யூதமக்களின் பின்தொடர்ந்த வரலாறு பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள். ஒரு மக்களினம் என்ற வகையில் அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதை இது முன்னுரைக்கிறது.

உபாகமத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் வாழ்வுக்கும் இடையில் பல பிணைப்புகள் உள்ளன. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளவைகளுடன் கூடுதலாக 18:15-19 மற்றும் 21:23 ஆகியவற்றைக் காணவும்.

தேவனிடத்தில் அன்புகூரும்படி பிள்ளைகளுக்குப் போதித்தல் (உபாகமம் 6:4-9)

நமது வேதபாடப் பகுதியாகிய உபாகமம் 6:4-9, யூதமக்களின் மையமாக இருந்தது. இதில் 4ம் வசனம் ஷேமா என்று அழைக்கப்பட்டது, ஏனென்றால் “கேள்,” என்பதற்கான எபிரேய வார்த்தையான ஷேமா என்பது (எபிரேய மொழியில்) இவ்வசனத்தின் முதல் வார்த்தையாக உள்ளது. காலம் கடந்தபோது, ஷேமா என்பது 9ம் வசனம் வரை விரிவாக்கப்பட்டது மற்றும் சிலவேளைகளில் இது ஏற்புடைய மற்ற குறிப்புகளையும் உள்ளடக்கிற்று. “இஸ்ரவேலே கேள்! நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே கர்த்தர்!” என்ற வசனப்பகுதியைத் தொடர்ந்து, தேவனை ஒருவர் தமது முழு இருதயத்தோடும், முழு ஆத்துமாவோடும், முழு பலத்தோடும் அன்புகூரவேண்டும் என்ற அறைகூவல் தரப்படுகிறது, இது யூத மக்களின் ஆராதனைக்கான அழைப்பாக, யுத்தக் கூக்குரலாக, மற்றும் மரிக்கும் வேளையில் அவர்களின் ஜெபமாக ஆயிற்று. இது ஒரு தெய்வ வணக்கத்தின் சிறப்புக்கூற்றாகவும் ஒரே தேவனுடன் ஒரு நபர் கொண்டுள்ள உறவுமுறையாகவும் உள்ளது.

இவ்வசனப்பகுதியின் முக்கியத்துவத்தைக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இயேசு வலியுறுத்தினார் (மத்தேயு 22:37-40). அவரது வார்த்தைகள், நாம் தேவன்மீது நமக்குள் இருக்கும் யாவற்றுடனும் அன்புகூரவேண்டுமென்று - மற்றும் அதன்பின்பு அவ்வாறே செய்யும்படி நமது பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க வேண்டுமென்று - நமக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றன.

I. தேவன்மீது அன்புகூரும்படி நமது பிள்ளைகளுக்கு நாம் போதிக்க வேண்டியது ஏன்?

- A. தேவன்மீது அன்புகூருதலில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் - கிறிஸ்தவ ராகுதல்கூட - உள்ளடங்கியிருக்கிறது (யோவான் 14:15; 1 யோவான் 5:3; ரோமர் 6:17, 18; 1 கொரிந்தியர் 13:1-3).
- B. தேவன்மீது அன்புகூருதல் என்பது கிறிஸ்தவர் என்ற வகையில்

மகிழ்வுடன் இருப்பதற்கு அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது (1 யோவான் 4:18; ரோமர் 8:28).

- C. நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு, தேவன்மீது அன்பு கூருதல் என்பது மரணபரியந்தம் உண்மையாய் இருத்தல் என்பதுடன் வலிவார்ந்த வகையில் இணைவுகொண்டுள்ளது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10; 2:4).

II. தேவன்மீது அன்புகூரும்படி நமது பிள்ளைகளுக்கு நாம் எவ்வாறு போதிக்க முடியும் (6:4-9)?

- A. நாமே தேவன்மீது அன்புகூருவதைக் கொண்டு நாம் தொடங்குகின்றோம் (வசனங்கள் 5, 6).

1. 6:4-9ல் நமக்கு முதலில், தேவன்மீது நாம் நமக்குள்ள யாவற்றுடனும் அன்புகூர வேண்டும் என்றும் பின்பு அதை நமது பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. நமது பிள்ளைகள் தேவன்மீது அன்புகூர வேண்டும் என்றால், அவர்கள் அந்த அன்பை முதலில் நமக்குள் காணவேண்டும்.
2. நாம் தேவன்மீது எவ்வாறு அன்புகூர முடியும்? “அவர் முந்தி நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்தபடியால் நாமும் அவரிடத்தில் அன்பு கூருகிறோம்” (1 யோவான் 4:19).

a. நாம் தேவனுடைய அன்பை வேதாகமத்தில் இருந்து கற்றுக் கொள்வோமாக - பின்பு நாம் தேவன் நமக்குச் செய்துள்ள யாவற்றைக் குறித்தும் தியானிப்போமாக.

b. நாம் தேவனில் அன்பு கூருகின்றோம் என்பதை நம் செயல்கள் காட்டட்டும்; நம் முழு பலத்தோடும் நாம் அவரில் அன்பு கூருவோமாக (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:5).

- B. பின்பு நாம் அந்த அன்பை நமது பிள்ளைகளிடத்தில் பகிர்ந்து கொள்வோமாக (வசனம் 7).

1. நமது பிள்ளைகள் அந்த அன்பைப் பற்றித் தாமாகவே அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்; நாம் அவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும்.

2. நாம் அவர்களுக்கு எல்லா வேளைகளிலும் போதிப்பது அவசியமாய் இருக்கிறது: நாம் நடக்கையிலும், நிற்கையிலும், உட்கார்ந் திருக்கையிலும், படுத்துக்கொள்ளுகையிலும்! சில ஆலோசனைகள்:

a. சபையின் எல்லா வகுப்புக்களையும் இளைஞர்களுக்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

b. வீட்டு தியானங்கள் மற்றும் திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகளை அளியுங்கள்.

c. எந்த மற்றும் ஒவ்வொரு வேளையையும்/நிகழ்வையும் போதித்தலுக்கான வேளையாக மாற்றுங்கள்: நல்ல வேளைகள், மோசமான வேளைகள், இல்லத்தின் உள்ளே, இல்லத்திற்கு வெளியே, உறவுமுறைகள்

தொடர்பானவை (1 யோவான் 4:11).

- d. நமது பிள்ளைகள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி நாம் அவர்களைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்; கீழ்ப்படிதல் இன்றி அன்பு இருக்க முடியாது (1 யோவான் 5:3).
- C. கடைசியாக, நாம் நமது பிள்ளைகளுக்கு அன்பின் சூழ்நிலையை அளிக்க வேண்டும் (வசனங்கள் 8, 9).
 1. இவ்வார்த்தைகள் கையில், கண்களுக்கு இடையில், மற்றும் கதவுநிலைகளில் வைக்கப்பட வேண்டியவையாக இருந்தன. யூதர்கள் பைலேக்டரிகள் [phylacteries என்பது “காவலர்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிற கிரேக்க வார்த்தையாகும்] என்ற சிறியபெட்டிகளைக் கண்டுபிடித்தனர், அவற்றினுள் இவ்வார்த்தைகள் இருக்கும், அப்பெட்டிகளை அவர்கள் தங்கள் கைகளிலும் நெற்றிகளிலும் அணிந்துகொண்டனர் (மத்தேயு 23:5). மோசே தமது கரமானது அன்பிலிருந்து செயல்படும்படி, அதில் அன்பின் பிரமாணத்துடனும்; மூளையானது அன்பில் இருந்து சிந்திக்கும்படி; தலையில் அன்பின் பிரமாணத்துடனும், இல்லமானது அன்பினால் நிறைந்திருக்கும்படி, கதவுநிலைகளில் அன்பின் பிரமாணத்துடனும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.
 2. சில ஆலோசனைகள் நமது இல்லங்களை அன்பினால் நிரப்புகின்றன:
 - a. நமது பிள்ளைகள் தேவன்மீதான நமது அன்பைக் காணட்டும்.
 - b. நமது பிள்ளைகள் நாம் அவர்களின்மீது கொண்டுள்ள அன்பைக் காணட்டும் (தீத்து 2:4).
 - (1) நாம் எப்போதும் “அவர்களுக்கு மிகச் சிறந்தவற்றை நாடுவோமாக” (agape என்ற அன்பின் அர்த்தத்தை).
 - (2) நாம் இரக்கம், பொறுமை முதலானவைகளுடன் இருப்போமாக (1 கொரிந்தியர் 13:4-7).
 - (3) நாம் அவர்களை அன்புடன் ஒழுங்குபடுத்துவோமாக (எபிரெயர் 12:6, 7, 9).
 - (4) நாம் மன்னிப்பவர்களாய் இருப்போமாக. (தந்தையர்களுக்குக் குறிப்பு: ஒரு பிள்ளை தனது தந்தையைக் கண்ணோக்கும் வழியே பொதுவாக தேவனைப் பற்றிய கருத்தை அந்தப் பிள்ளைக்குள் வடிவமைக்கிறது!)
 - c. இல்லத்தில் ஒவ்வொருவரும் மற்ற ஒவ்வொருவரையும் அன்பு கூருவதை நமது பிள்ளைகள் காணட்டும் (எபேசியர் 5:25, 28, 33; தீத்து 2:4; 1 யோவான் 4:20ஐ நினைவில் வைக்கவும்).

முடிவுரை

யூதர்களைப்போல் நாமும், நமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும்

வேதவசனங்களின் போதனையை அமுல்படுத்தப் பிரயாசப்பட வேண்டும்.
இதைச் செய்வதால் மாத்திரமே நாம் நமது பிள்ளைகளுக்குத் தேவன்மீது
அன்புகூருதலின் முக்கியத்துவத்தைப் போதிக்க முடியும்.

யோசுவா: கானானில் வெற்றி!

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-11, 13, 14, 18, 21-24.

தலைப்பு

யோசுவா புத்தகமானது அதன் பிரதானப் பாத்திரத்தைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளது, அவர் மோசேக்குப் (பின்பு அவருக்குப்) பதிலாக இஸ்ரவேல் மக்களின் நடத்துனராக இருந்தார். அவரது பெயரானது “இரட்சிப்பு” என்று அர்த்தப்படுகிற ஓசேயா (எண்ணாகமம் 13:8), என்று இருந்தது; ஆனால் மோசே அப்பெயரை, “யெகோவா இரட்சகராயிருக்கிறார்” என்று அர்த்தம் தரும் “யோசுவா” என்று மாற்றினார் (எண்ணாகமம் 13:16), இது இப்புத்தகத்தின் பொருளடக்கத்திற்கு ஏற்ற தலைப்பாக உள்ளது. “இயேசு” என்பது புதிய ஏற்பாட்டில் “யோசுவா” என்ற பெயருக்குச் சமமானதாக உள்ளது.

பின்னணி

இந்தப் புத்தகம் உபாகமத்தின் பின்தொடர்ச்சியாய் இருந்தபோதிலும், இது பழைய ஏற்பாட்டின் ஒரு புதிய உட்பிரிவைத் துவக்குகிறது: (யூதத்துவ) வரலாற்றின் பன்னிரண்டு புத்தகங்கள். பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் பதினேழு புத்தகங்கள், பழைய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள் யாவற்றிற்கும் வரலாற்றுச்சட்டக அமைவை அளிக்கின்றன.

கடைசியாக, யோசுவாவனுடைய நடத்துவத்தின்கீழ், இஸ்ரவேல் மக்கள், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்குள் பிரவேசித்தனர். இப்புத்தகத்தின் முதல் பாதியானது, தேவனுடைய உதவியுடன் இஸ்ரவேல் மக்கள் நாட்டை வெற்றிகொள்வதைப் பற்றிக் கூறுகிறது. எரிகோவும் ஆயீயும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன, நாடு இரண்டு பாதியாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. நாட்டின் தென்பகுதியும் பின்பு வடபகுதியும் வெற்றி கொள்ளப்படுகின்றன.

இப்புத்தகத்தின் பின்பாதியானது நாட்டைப் பங்கிடுதல் பற்றிக் கூறுகிறது. ஒவ்வொரு கோத்திரமும் ஒருபகுதியைப் பெறுகின்றன. காலேப் மற்றும் யோசுவா என்ற உண்மை நிறைந்த இரண்டு வேவுகாரர்களுக்கு விசேஷ அளிப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. லேவியர்கள் தங்களின் சுதந்தரவீதமாக நகரங்களையும் நிலத்தையும் பெற்றனர். மக்களிடத்தில் யோசுவா விடுத்த அறைகூவல் மற்றும் அவரது மரணம் ஆகியவற்றுடன் இப்புத்தகம் முடிவடைகிறது. யோசுவா 11ல் உள்ள மூன்று வசனங்கள் இப்புத்தகத்தினுடைய கருத்துக்களைத் தொகுத்துரைக்கின்றன: 15, 18, 23. பதினைந்து மற்றும் இருபது ஆண்டுகளுக்கிடையிலான வரலாறு எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது (24:29; உபாகமம் 34:5-9).

இந்தப் புத்தகத்தை யார் எழுதினார் என்று நாம் நிச்சயிக்க முடிவதில்லை. இதை எழுதியிருப்பதாக ஆலோசனை செய்யப்படும எழுத்தாளர்களில் பினைகால் மற்றும் எலெயேசர் ஆகியோரும் உள்ளடங்குகின்றனர். யோசுவாவே இப்புத்தகத்தை எழுதினார் என்று யூதப்பாரம்பரியம்

கூறுகிறது. நாம் கொண்டுள்ள தகவலும் இதை யோசவா எழுதியிருப்பார் என்பதற்குக் கருத்தொருமைப்படுகிறது. 5:1ல் தன்மைப் பெயர்ச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள விஷயமானது, இதை எழுதியவர் யோர்தானை கடந்து சென்றார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது; 24:26, இந்தப்புத்தகத்தின் எல்லாப்பகுதியையும் அல்லது ஒருசிலபகுதிகளை யோசவா எழுதியிருத்தல் பற்றிப் பேசுகிறது. யோசவா இப்புத்தகத்தை எழுதினார் என்றால், இப்புத்தகத்தின் முடிவில் உள்ள யோசவாவின் மரணம் பற்றிய விவரத்தை இன்னொரு எழுத்தாளர் எழுதி இப்புத்தகத்தை முடித்துவைத்தார்.

வரைகுறிப்பு

அறிமுகம்: நடத்துவத்துவம் யோசவாவினிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டது (1).

I. நாட்டைப் பிடித்தல் (2-12).

- எரிகோவை வேவுபார்த்தல் (2).
- உலர்ந்த நிலத்தில் யோர்தானைக் கடத்தல் மற்றும் நினைவுச் சின்னம் ஒன்றை அமைத்தல் (3, 4).
- யுத்தத்திற்கு ஆயத்தம்செய்தல் (5).
- எரிகோவை மேற்கொள்ளுதல் (6).
- ஆயியை மேற்கொள்வதில் பிரச்சனைகள்; ஆசீர்வாதங்களும் சாபங்களும் வாசிக்கப்படுதல் (7, 8).
- தந்திரமுள்ள/கபடு நிறைந்த கிபியோன்; தெற்கில் இருந்த அரசர்களுடன் யுத்தம் (9, 10).
- வடக்கில் இருந்த அரசர்களின் தோல்வி (11).
- யுத்தங்கள் பற்றிய ஒரு தொகுப்புரை (12).

II. நாட்டைப் பங்கிடுதல் (13-22).

- இரண்டரைக் கோத்திரத்தாருக்குச் சுதந்தரவீதம் (13).
- காலேபுக்குச் சுதந்திரவீதம் (14).
- யூதாவின் கோத்திரத்தில் எஞ்சியிருந்தவர்களுக்குச் சுதந்தரவீதம் (15).
- யோசேப்பின் பிள்ளைகளில் எஞ்சியிருந்தவர்களுக்குச் சுதந்தரவீதம் (16, 17).
- எஞ்சியிருந்த ஏழு கோத்திரங்கள் மற்றும் யோசவா ஆகியோருக்குச் சுதந்திரவீதம்; ஆசிரிப்புக்கூடாரம் அமைக்கப்படுதல் (18, 19).
- அடைக்கலப் பட்டணங்கள் (20).
- லேவியர்களுக்குச் சுதந்தரவீதம் (21).
- இரண்டரைக் கோத்திரத்தார் இல்லம் திரும்புதல்; நினைவுச் சின்னமாக பலிபீடம் ஒன்று எழுப்பப்படுதல் (22).

முடிவுரை: யோசவாவின் பிரியாவிடை மற்றும் மரணம் (23, 24).

யோசவாவின் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

யோசவாவின் புத்தகம், தேவனுடைய மக்கள் விசுவாசத்தின்மூலமாக எவ்வாறு வெற்றிக்கொள்ள முடியும் என்று கூறுகிறது. இப்புத்தகம், தேவன் தமது மக்களுடன் இருத்தல், மற்றும் - அவர்கள் அவரை விசுவாசித்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தால் - அவர்களுக்கு வெற்றியை கொடுத்தல் ஆகியவை பற்றி

மாபெரும் வசனப்பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. 1:5-9 அத்தகைய வசனப்பகுதி களில் ஒன்றாக உள்ளது.

தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும் விஷயத்தில், உச்சச்செயல்முனைப்புகளாகிய பின்வருவனவற்றிற்கு சென்றுவிடுதல் சுலபமானதாக உள்ளது: சட்டவியல் (தேவன் ஏற்படுத்தியிராத பிரமாணங்களைக் கட்டுவித்தல்) என்பதன் வலது கடைசி முனைக்குச் செல்லுதல் அல்லது விடுதலையியல் (தேவன் ஏற்படுத்தியுள்ள பிரமாணங்களைத் தளர்த்துதல்) என்பதன் இடது கடைசி முனைக்குச்செல்லுதல். 1:7ல், நாம் பிரயாசப்பட வேண்டிய சமமான நிலையைக் காணுகின்றோம்: “அதைவிட்டு வலது இடதுபுறம் விலகாதிருப்பாயாக.”

ஆகானின் பாவத்தைத் தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகள், “பாளையத்தில் பாவம் இருக்கும்”போது தேவனுடைய மக்கள் வெற்றியடைய முடியாது என்பதைச் செயல்விளக்கப்படுத்துகின்றன. 7:20, 21ல், நாம் ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் பாவம் உட்புகுந்து வளருவது எவ்வாறு என்று கண்டறிகின்றோம். இதை யாக்கோபு 1:14, 15உடன் ஒப்பிடவும்.

யோசுவா புத்தகத்தின் வசனப்பகுதிகளுக்குப் புதிய ஏற்பாட்டில் பல குறிப்புகள் உள்ளன. (நடப்புகள் 7:16; 13:19; எபிரெயர் 4:8; 11:22, 30, 31; 13:5; யாக்கோபு 2:25 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்.) இயேசுவின் முன்னோர்களில் ஒருத்தியான இராகாப் என்பவளின் வரலாறு அனேகமாக இயேசுவுக்கு மிகவும் அக்கறைக்குரிய ஒன்றாக இருந்திருக்கலாம் (மத்தேயு 1:5).

மதில்கள் இடிந்து விழுந்தன (யோசுவா 6)

யோசுவாவின் புத்தகமானது, இஸ்ரவேல் மக்கள் யோசுவாவின் நடத்துவத் தின்கீழ் கானான் நாட்டை வெற்றிக்கொண்டது பற்றிக் கூறுகிறது. “விசுவாசத்தின் மூலம் வெற்றி” என்பதே இப்புத்தகத்தினுடைய ஆய்வுப்பொருளாக உள்ளது (1:5-9). நாம் யாவரும் வெற்றியுள்ள வாழ்வை வாழ் விரும்புவோம். நாம் அதை எவ்வாறு செய்ய முடியும் என்று காண்பதற்கு, எரிகோ யுத்தத்தில் தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களுக்குக் கொடுத்த வெற்றியைக் கண்ணோக்குவோம், அங்கு (பழம் பாடல் ஒன்றின் வரிகளைப் பயன்படுத்துவதென்றால்) “மதில்கள் இடிந்து விழுந்தன”! இவைகள் மூன்றுமாடி அளவுக்கு உயரமும் பதினெட்டு அடிகள் கனமும் உடைய மாபெரும் மதில்களாய் இருந்தன!

நமக்கும் தேவனுக்கும் இடையில், நமக்கும் மற்ற மக்களுக்கும் இடையில், நாம் என்னவாக இருக்கின்றோம் மற்றும் நாம் என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பவற்றிற்கு இடையில் இருக்கின்றவைகளும் இடித்து வீழ்த்தப்பட வேண்டியவைகளுமான “மதில்களை” நாம் யாவருமே கொண்டுள்ளோம்: நாம் திருமணம் மற்றும் குடும்ப மதில்கள், நிதிநிலை மதில்கள், உடல் ஆரோக்கிய மதில்கள் மற்றும் உணர்ச்சிப்பூர்வம் என்ற மதில்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளோம். நன்கு பழக்கமான இந்த வரலாறு, குறைந்தபட்சம் நான்கு பாடங்களை, மதில்கள் “இடிந்து கீழே விழுதல்” என்பதை ஏற்படுத்துவதற்கு அவசியமான நான்கு விஷயங்களைப் போதிக்கிறது:

I. தேவனுடைய வழிகள் மதிக்கப்பட வேண்டும்.

A. ஒரு சிறு பையன், வேதாகம வகுப்பில் தான் கற்றுக் கொண்டதைத் தனது தாயினிடத்தில் (பின்வருமாறு) கூறினான்: “அவர்கள் விமானங்களுக்கும் டாங்கிகளுக்கும் ஏவுகணைகளையும் எடுத்துச்

சென்று எரிகோவின் மதில்களைச் சாய்த்தனர்!” அவனது தாய் நம்பிக்கையற்று அவனிடத்தில், “உங்கள் ஆசிரியை நிச்சயமாக இவ்வாறுதான் இவ்வரலாற்றைக் கூறினார்களா?” என்று கேட்டாள். அதற்கு அந்தச் சிறு பையன், “இல்லை, ஆனால் அவர்கள் கூறியதை நான் உங்களுக்குச் சொன்னால் நிச்சயமாகவே நீங்கள் என்னை (நான் கூறுவதை) நம்பமாட்டீர்கள்” என்று கூறினான். உண்மையில், யோசவா 6ம் அதிகாரம் நாம் எவ்வாறு ஒரு நகரத்தைப் பிடிப்போம் என்பதைப் பற்றியதல்ல - மற்றும் அது அந்த நாட்களில் படைகள் எவ்வாறு நகரங்களைப் பிடித்தன என்பதைப் பற்றியதும் அல்ல. அவர்கள் வீரநடையிடும் படைகளை, வில்லாளர்களின் கோபுரங்களை, ஏறிச் செல்லப் பயன்படும் ஏணிகளை மற்றும் யுத்தத்தினுடைய பிற இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தினர். பின்பு ஏன் தேவன் தாம் செயல்பட்ட வழியைத் தேர்ந்து கொண்டார்?

1. அவர், “என்னுடைய வழிகள் உங்களுடைய வழிகள் அல்ல” என்று கூறினார். அவர், “இது உங்களுடைய வெற்றியல்ல, ஆனால் என்னுடைய வெற்றி என்று நீங்கள் அறிய வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன்” என்று கூறினார்.
2. யோசவாவும் இஸ்ரவேல் மக்களும் தேவனுடைய வழிகளை மதித்தனர்; வனாந்தரத்தில் நாற்பது ஆண்டுகள் என்பது அவர்களைத் தேவன் மிகச்சிறந்தவற்றை அறிகிறார் என்று நம்பச் செய்தது.

B. தேவனுடைய வழிகள் நம்முடைய வழிகள் அல்ல என்பது இன்னமும் உண்மையாய் இருக்கிறது (ஏசாயா 55:8, 9).

1. தேவனுடைய இரட்சிப்பு, ஆராதனை, ஒழுக்கம் மற்றும் பொதுவாக தேவபக்தி ஆகியவற்றைப் பற்றி மனிதர்கள் இரண்டாவது யுகம் செய்ய முயற்சிக்கின்றனர்.
2. தேவனுடைய வழியை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அவசியமின்றி, அவர் கூறியிருப்பதினாலேயே நாம் அவரது வழியைக் கற்று அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். தேவனுடைய வழி செயல்படுகிறது!

II. தேவனுடைய வரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

A. இந்த வரலாற்றில், கிருபையின்மீது வல்லமைமிக்க செய்தி ஒன்றுள்ளது. தேவன் அந்த நகரத்தை இஸ்ரவேல் மக்களுக்குக் கொடுத்தார் என்பதைக் கவனியுங்கள் (6:2, 16). எனவே அவர்கள் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லாதிருந்தது என்று இது அர்த்தப்படுகிறதா? இல்லை, இந்த வரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அவர்கள் செய்ய வேண்டிய விஷயங்கள் இன்னமும் இருந்தன (6:3முதல்).

B. இன்றைய நாட்களில், நாம் கிருபையினால் இரட்சிக்கப்படுகிறோம் என்பதை மக்கள் அறியும்போது (எபேசியர் 2:5), சிலர் “அது நாம் எதையும் செய்ய அவசியமில்லை, எதையும் செய்ய இயலாது என்று அர்த்தப்படுகிறது” என்று கூறுகின்றனர். கொடைகள் என்பவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவோ அல்லது மறுக்கப்படவோ முடியும். நாம்

செய்யும்படி தேவன் நமக்குக் கூறியுள்ளவற்றை செய்வதின்மூலம் நாம் தேவனுடைய கொடையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

1. எபேசியர் 2:8, விசுவாசத்தினாலே நாம் தேவனுடைய ஆவிக்குரிய கொடையை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றோம் என்று வலியுறுத்துகிறது. விசுவாசமே வெற்றியைக் கொடுக்கிறது (1 யோவான் 5:4)!
2. இது செத்த அல்லது செயல்துடிப்பற்ற விசுவாசமோ அல்ல (யாக்கோபு 2:14-26). நமக்கு ஜீவனுள்ள மற்றும் செயல் துடிப்புள்ள விசுவாசம் தேவை (கலாத்தியர் 5:6). இஸ்ரவேல் மக்கள் தேவனை விசுவாசித்தபடியினால் அவர்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தனர்.

III. நமது விசுவாசம் செயல்விளக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- A. எபிரெயர் 11:30, எரிகோவின் மதில்கள் விசுவாசத்தினால் இடிந்து விழுந்தன என்று வலியுறுத்துகிறது, ஆனால் “பின்பு” என்ற வார்த்தையைக் கவனியுங்கள். அது, மக்கள் பலவற்றைச் செய்த பின்பே நடைபெற்றது (6:8முதல்.).
- B. அதுபோலவே, தேவன்மீது நாம் கொண்டுள்ள விசுவாசமும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
 1. ஒரு கிறிஸ்தவராவதற்கு (மாற்கு 16:16; நடபடிகள் 2:36-38; 8:35-39).
 2. கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதற்கு, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10: “உண்மையாயிரு” என்பது “உண்மைநிறைந்திரு” என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது.

IV. நமது கீழ்ப்படிதல் நிறைவடைய வேண்டும்.

- A. மக்கள் முதல் நாளிலும், இரண்டாவது நாளிலும், ... ஆறாவது நாளிலும், ஏழாவது நாளில் ஆறாம் முறையாகவும் அந்த நகரத்தைச் சுற்றி வந்த காட்சியைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்: பூமியில் அதிர்ச்சி எதுவும் ஏற்படவில்லை; மதில்களில் விரிசல் எதுவும் ஏற்படவில்லை. ஏழாம் நாளில் அந்த நகரம் ஏழாவது முறை சுற்றி வரப்பட்டபோது, எக்காளங்கள் ஊதப்பட்டன, மக்கள் முழக்கமிட்டனர், பின்பு மதில்கள் இடிந்து விழுந்தன (6:20). எபிரெயர் 11:30, அவர்கள் ஏழு நாட்கள் சுற்றிவந்த பின்பு மதில்கள் இடிந்து விழுந்தன என்று வலியுறுத்துகிறது.
- B. முற்றிலுமான கீழ்ப்படிதல் என்பது எப்போதுமே நமது வாழ்வின் இலக்காக இருக்க வேண்டும் (மத்தேயு 7:21; எபிரெயர் 5:8, 9). நாம் ஒருவேளை அந்த இலக்கை ஒருக்காலும் அடையாதவர்களாயிருக்கலாம், ஆனால் ஏதொன்றிற்கும் குறைவாகக் குறிவைத்தல் என்பது நாம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றாரோ, அதைவிடக் குறைவுபட்டு இருத்தலும் நமது ஆத்துமாக்களை இடர்ப்பாட்டிற்கு உட்படுத்துதலுமாக இருக்கிறது.

முடிவுரை

நாம் தேவனிடம் விவாதம் செய்யாதிருப்போமாக. நாம் தேவனை விசுவாசிப்போமாக (எபிரெயர் 13:5ஆ, 6) மற்றும் அவர் கூறுபவற்றையும்

செய்வோமாக. அப்போது நமது மதிக்களும் இடிந்து சீழே விழும்! நாம் தேவனுடைய வழியை முற்றிலுமாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பினும் இல்லாதிருப்பினும், அது செயல்படுகிறது!

நியாயாதிபதிகள் மற்றும் ரூத்: கொந்தளிப்பின் மத்தியில் அன்பு

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: நியாயாதிபதிகள் 1-4, 6-16; ரூத் 1-4.

தலைப்பு

நியாயாதிபதிகள் என்ற தலைப்பு, யோசவா மரணத்திற்குப் பின்பு தேவனால் (2:16) எழுப்பப்பட்ட இஸ்ரவேல் மக்களின் நடத்துனர்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குரிய கிரேக்க மொழித்தலைப்பானது, “நீதிபதிகள்” என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படுத்துவதாயிருக்கலாம், ஆனால் இவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒருக்காலும் எந்த ஒரு நீதி மன்றத்திலும் தலைமை வகித்திருந்ததில்லை. எபிரேய மொழியில் இந்தத் தலைப்பானது மிகவும் பொருள் விரிவானதாக உள்ளது, இது “நீதிபதிகள், ஆட்சியாளர்கள், விடுதலையாளர்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.

ரூத் புத்தகத்தின் தலைப்பானது, அதன் முக்கியமான கதாபாத்திரத்தில் ஒருவரான, உண்மையான தேவனில் விசுவாசியான ரூத் என்ற மோவாபியப் பெண்ணின் பெயரிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பின்னணி

நியாயாதிபதிகளின் காலம் கொந்தளிப்பின் காலமாக இருந்தது. யோசவாவின் மரணத்திற்குப் பின்பு, மைய அரசு எதுவும் இருக்கவில்லை; “அவனவன் தன்தன் பார்வைக்குச் சரியானபடி செய்துவந்தான்” (17:6; 18:1; 19:1; 21:25).

அந்த நாட்டின் குடிகளை முற்றிலுமாகத் துரத்திவிடும்படி தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களுக்குக் கூறியிருந்தார், ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்ய வில்லை (1:21-36). அவர்களிடையில் இருந்த புறதெய்வ ஜனங்களின் செல் வாக்கினால் இஸ்ரவேல் மக்கள் தேவனை விட்டுப் புறம்பே திரும்பினார்கள். அவர்கள் இதைச் செய்தபோது, மற்ற மக்களினங்கள் வந்து இஸ்ரவேல் மக்களை அடக்கியாளத் தேவன் அனுமதித்தார். அவர்கள் (இஸ்ரவேல் மக்கள்) மனந்திரும்பியபோது, தேவன் ஒரு விடுதலையாளரை, “ஒரு நியாயாதிபதியை” அனுப்பினார் (2:16-19). சற்றுக்காலம் மக்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பார்கள்; பின்பு அவர்கள் மீண்டும் விக்ரிகாராதனையில் வீழ்ந்துபோவார்கள், பின்பு முன்கூறப்பட்ட செயல்கள் யாவும் திரும்பவும் நடைபெறும். மீண்டும் விழுந்துபோகுதல், தண்டனை பெறுதல், மனந்திரும்புதல் மற்றும் மீட்கப்படுதல் என்ற சுழற்சியானது திரும்பத் திரும்ப நடைபெற்றது.

நியாயாதிபதிகள் நாட்டை முழுவதும் ஆண்ட அரசர்களைப்போல் இருக்கவில்லை, மாறாக அவர்கள் குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்காகத் தேவனால் எழுப்பப்பட்ட உள்ளூர் விடுதலையாளர்களாய் இருந்தனர். அனேகமாக அவர்களின் ஊழியமானது ஒன்றின்மீது இன்னொன்று கவிந்திருந்தது.

ஒருவர் நியாயாதிபதிகளின் புத்தகத்தை வாசிக்கும்போது, நாட்டில் வன்முறை மாத்திரமே இருந்தது என்ற கருத்து ஏற்படலாம்; ஆனால் ரூத் என்ற அமைதியும் இனிமையும் உடைய புத்தகமானது “நியாயாதிபதிகள் ஆண்ட நாட்களில்” நடைபெற்றதைக் குறிப்பதாக உள்ளது. கலகத்தின் மத்தியிலும் சாதாரண மக்கள் இன்னமும் தேவனுக்கு உண்மையுள்ள வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

தாவிது அரசரின் வம்சவழியை நிலைநாட்டுதல் (4:21, 22) மற்றும் நிறைவாக இயேசுவின் வம்சவழியை நிலைநாட்டுதல் (மத்தேயு 1:5, 6) என்பதே ரூத் புத்தகத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகக் காணப்படுகிறது. இந்தப் புத்தகங்களை எழுதியது யார் என்று நாம் அறிவதில்லை; இஸ்ரவேல் மக்களின் கடைசி நாயாதிபதியான சாமுவேல் இவற்றை எழுதியிருக்கலாம் என்பது நல்ல யூகமாயிருக்கும்.

நியாயாதிபதிகள் புத்தகத்தின் வரைகுறிப்பு

பின்னணி: இஸ்ரவேல் மக்கள் (கானான் நாட்டின்) குடிகளை முற்றிலுமாகத் துரத்தியிருக்கவில்லை (1), இதனால் தேவன் அவர்கள்மீது பிரியமற்றுப் போனார் (2:1-5). கடும் தீமையான சுழற்சியொன்று தொடங்கிற்று (2:6-3:4).

- I. முதல் சுழற்சி.
 - A. விசுவாச விலக்கம் (3:5-7).
 - B. மெசொப்பொத்தாமியர்களின்: அடக்குமுறைக் கொடுமை (3:8).
 - C. விடுவிக்கப்படுதல்: ஒத்னியேல் (3:9-11).
- II. இரண்டாம் சுழற்சி.
 - A. விசுவாச விலக்கம் (3:12அ).
 - B. அம்மோனியர்கள் மற்றும் அமலேக்கியர்களுடன் சேர்ந்து மோவாபியர்களின்: அடக்குமுறைக் கொடுமை (3:12ஆ-14).
 - C. விடுவிக்கப்படுதல்: ஏசூத் (3:15-30).
- III. மூன்றாம் சுழற்சி.
 - A. அடக்குமுறைக் கொடுமை: பெலிஸ்தர்கள் (3:31).
 - B. விடுவிப்பவர்: சம்கார் (3:31).
- IV. நான்காம் சுழற்சி.
 - A. விசுவாச விலக்கம் (4:1).
 - B. அடக்குமுறைக் கொடுமை: கானானியர்கள் (4:2, 3).
 - C. விடுவிப்பவர்கள்: தெபொராள் மற்றும் பாராக் (4:4-5:31).
- V. ஐந்தாவது சுழற்சி.
 - A. விசுவாச விலக்கம் (6:1அ).
 - B. அடக்குமுறைக் கொடுமை: அமலேக்கியர்களுடன் சேர்ந்து மீதியானியர்கள் (6:1ஆ-10).
 - C. விடுதலையாளர்: கிதியோன் (6:11-8:32).
 - D. மீண்டும் விசுவாச விலக்கம் (8:33-35).
 - E. அபகரிப்பாளன்: அபிமெலேக்கு (9).
 - F. விடுதலையாளர்கள்: தோலா (10:1, 2) மற்றும் யாயீர் (10:3-5).
- VI. ஆறாம் சுழற்சி.
 - A. விசுவாச விலக்கம் (10:6).

- B. அடக்குமுறைக் கொடுமை: பெலிஸ்தர்கள் மற்றும் அம்மோனியர்கள் (10:7-18).
- C. விடுதலையாளர்கள்: யெப்தா (11:1-12:7), இப்சான் (12:8-10), ஏலோன் (12:11, 12), மற்றும் அப்தோன் (12:13-15).

VII. ஏழாம் சுழற்சி.

- A. விசுவாச விலக்கம் (13:1அ).
- B. அடக்குமுறைக் கொடுமை: பெலிஸ்தர்கள் (13:1ஆ).
- C. விடுதலையாளர்: சிம்சோன் (13:2-16:31).

பிற்சேர்க்கை: ஒழுக்கச் சூழ்நிலை (17-21).

ரூத்தின் சரித்திரம் என்ற புத்தகத்தின் வரைகுறிப்பு
பிரசங்க வரைகுறிப்பில் காணவும்.

நியாயாதிபதிகள் மற்றும் ரூத்தின் சரித்திரம் என்ற புத்தகங்களில் இருந்து பாடங்கள்

மனிதன் தேவனுடைய வழியைப் பின்பற்றுவதற்குப் பதிலாகத் தனது சொந்த வழியைப் பின்பற்றும்போது, குழப்பமே விளைகிறது. தேவன் தமது மக்களின் மத்தியில் பாவத்தை சகித்துக்கொண்டிருப்பதில்லை. நம்மைத் தட்டியெழுப்புவதற்காகத் தேவன் நம்மீது தண்டனையை அனுப்பலாம். நாம் மனந்திரும்பினால், தேவன் நம்மைத் திரும்பவும் ஏற்றுக்கொள்வார்.

நாம் நமது பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க வேண்டும். நாம் தவறினால், ஒரு தலைமுறையிலேயே சபையானது இழந்து போகப்படக்கூடும் (நியாயாதிபதிகள் 2:10-13ஐக் காணவும்).

நாம் உலகத்தில் மோசமான நிலையைக் கொண்டிருந்தாலும், நகோமி, ரூத், மற்றும் போவாச ஆகியோர் செய்ததைப் போன்று நாமும் நமது தேவனுக்கு உண்மை நிறைந்த வாழ்வை வாழ்ந்து அதன்மூலம் நமது கடமையை நிறைவேற்ற முடியும்.

தேவன் உலகத்திற்கு இயேசுவைக் கொண்டுவருதல் என்ற தமது திட்டத்தைத் தொடர்ந்தார் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது!

அன்பின் வரலாறு (ரூத்)

நியாயாதிபதிகளின் முரட்டுத்தனமான ஆளுகையைப் பற்றி நாம் வாசித்தபின்பு, இஸ்ரவேல் மக்கள் உண்மையற்றதன்மை, விசுவாசவிலக்கம், மற்றும் ஒழுக்கச் சீர்குலைவு ஆகியவற்றினால் மாத்திரம் நிரப்பப்பட்டிருந்தனர் என்று நாம் நினைக்கத் தலைப்படலாம். ரூத் என்ற அழகிய புத்தகமானது, அமைதியான காட்சிகளில் உண்மை, நற்பண்பு, மற்றும் அன்பு ஆகியவை இன்னமும் தங்கியிருந்தன என்று காண்பிக்கிறது. மிக மோசமான காலங்களிலும்கூட, தேவனுக்கு உண்மைநிறைந்தவர்கள் இருக்கின்றனர்.

இந்த அன்பின் வரலாறு உண்மையில் அன்பின் மூன்று வரலாறுகளாக உள்ளது. இவற்றில் முதல் இரண்டு ரூத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளன: நகோமியின்மீது ரூத்தின் அன்பு மற்றும் ரூத் மற்றும் போவாச ஆகியோரின் அன்பு. மூன்றாவது அன்பின் வரலாறு குறைவான தெளிவுடையதாக உள்ளது, ஆனால் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. இவ்வரலாற்றை

நாம் திரும்பவும் கூறுகையில் இதை உங்களால் கண்டுபிடிக்க முடிகிறதா என்று பாருங்கள்.

I. ரூத்தும் நகோமியும் ஒருவருக்கொருவர் கொண்டிருந்த அன்பு.

A. பலஸ்தீன நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாக, எலிமெலேக்கும் நகோமியும், தங்கள் இரண்டு மகன்களுடன் மோவாபிய நாட்டிற்குச் சென்றனர். அங்கு, அவர்கள்மீது துன்பத்தின் மேல் துன்பமாக விழுகிறது. எலிமெலேக்கு மரிக்கின்றார். மகன்கள் மோவாபியப் பெண்களான ஓர்ப்பாள் மற்றும் ரூத் என்பவர்களைத் திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர். இரண்டு மகன்களும் மரிக்கின்றனர் (1:3-5, 13, 20, 21).

B. யூதேயாவில் நிலைமை இப்போது மேன்மையானது என்பதை அறிந்த நகோமி, இல்லம் திரும்ப முடிவு செய்கின்றார். அவளது மருமகன்களும் அவளுடன் நாட்டு எல்லை வரையிலும் செல்லுகின்றனர். நகோமியின் வற்புறுத்தலினால், ஓர்ப்பாள் திரும்பிச் செல்லுகின்றார் (1:8-10, 14), ஆனால் ரூத்தோ நகோமியைவிட்டுச் செல்வதற்கு மறுத்து விடுகின்றார் (1:15-17).

1. ரூத் 1:16, 17ல் உள்ளவை, ஒப்புக்கொடுத்தவுக்கென்று வேதாக்கமத்தில் உள்ள மாபெரும் கூற்றுக்களில் ஒன்றாக உள்ளது. அன்பு என்பது ஒருவர், மற்றொருவரின் மகிழ்ச்சிக் காகத் தன்னையே தியாகம் செய்தலாக உள்ளது.

2. நாம் நமது துணைவர்களிடம்/துணைவியர்களிடம் இவ்வகையான ஒப்புக்கொடுத்தலை ஏற்படுத்துதல் அவசியமாய் இருக்கிறது. நாம் கர்த்தரிடத்திலும் இவ்வகையான ஒப்புக் கொடுத்தலை ஏற்படுத்துதல் அவசியமாய் இருக்கிறது.

II. ரூத்தும் போவாசும் ஒருவர் மற்றவர்மீது கொண்டிருந்த அன்பு.

A. ரூத் தனக்கும் நகோமிக்கும் பிழைப்பு உண்டாக்கும்படிக்கு வயல்களில் கோதுமையைப் பொறுக்கினாள் (லேவியராகமம் 23:22ஐக் கவனிக்கவும்). அவள் அவ்வாறு கோதுமையைப் பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தபோது, உறவினனான போவாசு வயலுக்கு வருகின்றார் (2:1, 4) மற்றும் அவர் அவளது அன்பின் தியாகம் அறியப்பட்டது என்று வெளிப்படுத்துகின்றார் (2:11, 12). போவாசு ரூத்தின் செய்கையால் மனம் கவரப்படுகின்றார் (2:5, 6) மற்றும் அவர் அவளிடம் தனது வேலைக்காரர்களுடன் கோதுமையைப் பொறுக்கிக்கொள்ளுவதில் சுதந்திரமாய்ச் செயல்படும்படி அவளிடம் கூறுகின்றார். அன்று இரவில் அவள் ஒரு எப்பா (முன்றுபடி) அளவு வாற்கோதுமையை - இது பல நாட்களுக்குப் போதுமானது சேர்த்திருந்தாள்.

B. நகோமி, போவாசு நெருங்கிய உறவினன் என்பதைக் கவனிக்கின்றார் (2:19, 20) மற்றும் “இது நல்லது” என்று கூறுகின்றார் (2:22). மரணம் அடைந்தவரின் நெருங்கிய உறவினர், மரணம் அடைந்தவரின் உடைமைகளை மீட்டுக்கொள்ளும் உரிமையையும், (லேவியராகமம் 25:25) மரணம் அடைந்தவரின் பெயரில் பிள்ளைகளைப் பெற்றுவளர்க்கும் உரிமையையும் (மத்தேயு

22:24ஐக் காணவும்) நியாயப்பிரமாணம் அளித்திருந்தது.

- C. போவாசு ரூத்தின்மீது தனது பிரியத்தைக் காண்பிக்கின்றார், ஆனால் அவர் அவளைவிட முதியவராய் இருந்தபடியால் தமது திருமண உறவை அவளிடம் வலியுறுத்தவில்லை. நகோமி, காலம் மற்றும் இடத்தின் பழக்க வழக்கங்களை அறிந்தவளாக, ரூத் ஆர்வமாய் இருப்பதைப் போவாசிடம் கூறுவது எப்படி என்று அவளுக்குக் கூறுகின்றாள்.

1. ரூத் போவாசின் பாதங்களின் கீழ் இருக்கின்றாள் (3:9, 10). போவாசு மன எழுச்சியடைகின்றார்! காரியங்கள் செயல்படும் என்பதை நகோமி அறிகின்றாள் (3:18).

2. போவாசும் (முதல் உரிமையைக் கொண்டிருந்த இன்னொரு) உறவினனும் (4:1, 3-6, 8) சந்திக்கின்றனர். பாதரட்சையைக் கழற்றிப்போடும் சடங்கு பெறுகிறது (உபாகமம் 25:9முதல்.).

- D. போவாசும் ரூத்தும் திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர், ஒரு மகன் பிறக்கின்றான் (4:13).

III. இஸ்ரவேல் மக்கள் மற்றும் நம்மீது தேவனுடைய அன்பு.

- A. தேவன் தம் மக்கள்மீது கொண்ட அன்பு என்பது மிகக்குறைவாய் வெளிப்படுத்தப்பட்ட வரலாறாக இதில் உள்ளது.

1. தேவன் காட்டுப்பாடு செலுத்துகின்றார் என்பதற்கு இப்புத்த கத்தில் பல குறிப்புகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கவனியுங்கள் (1:6, 8, 9, 17, 20, 21; 2:4, 12; 4:11-14). நாம் நகோமியின் இறையியல்மீது (1:20, 21) வாக்குவாதம் செய்யலாம், ஆனால் அவளது விசுவாசத்தின்மீது வாக்குவாதம் செய்ய இயலாது.

2. தேவன் இந்த வரலாற்றை வேதாகமத்தில் உள்ளடக்கியது ஏன்?

a. ஏனென்றால் அன்பு என்பது ஒரு அழகுமிக்க விஷயமாக உள்ளது.

b. அவர் மனிதருக்கென்று தாம் கொண்டுள்ள திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதைக் காட்டுவதற்காக இதை உள்ளடக்கினார். இங்கு தேவன், தாவீது அரசர் வரக்கூடிய வம்ச வழியை நிலை நாட்டினார் (4:17)!

- B. ரூத்தின் சரித்திரமானது, இஸ்ரவேல்மீது தேவன் கொண்ட அன்பையும் நம்மீது தேவன் கொண்டுள்ள அன்பையும் காண்பிக்கிறது.

1. காலங்கள் எப்படியிருப்பினும், தேவன் இன்னமும் தமது அன்பைக் காண்பிப்பார்: என்று இப்புத்தகம் இஸ்ரவேல் மக்களுக்குக் கூறிற்று.

a. அவர் தம்மீது விசுவாசம் கொண்டிருந்த சாதாரண மக்களின் வாழ்வில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

b. அவர் இஸ்ரவேல் மக்களினத்திற்குத் தாவீது அரசரைக் கொடுப்பதற்காக அவர்களிடத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

2. இப்புத்தகம் நமக்கும் சிலவற்றை உரைக்கிறது: காலங்கள்

எப்படி இருப்பினும், தேவன் எப்போதும் தமது அன்பைக் காண்பிப்பார்.

- a. தேவன் மக்கள்மீது பொதுவில் தமது அன்பைக் காண்பிக் கின்றார். தாவீதின் வம்சவழியானது நிறைவாகக் கிறிஸ்துவைக் கொண்டுவந்தது (மத்தேயு 1:15, 16)!
- b. தேவன் நம்மீது கொண்டுள்ள அன்பை, நாம் வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு நாளிலும் குறிப்பாகக் காண்பிக்கின்றார்!

முடிவுரை

- A. ரூத் நகோமியின்மீது அன்புகூர்ந்தாள், ஆனால் நகோமியும் ரூத்தின் மீது அன்புகூர்ந்தாள்.
- B. போவாசு ரூத்தின்மீது அன்புகூர்ந்தார், ஆனால் ரூத்தும் போவாசு மீது அன்புகூர்ந்தாள்.
- C. தேவன் நம்மீது அன்புகூருகின்றார்.
- D. அன்பு என்பது ஒரு பக்கம் மாத்திரமே உள்ளது என்றால் அது கவலைப்படக் கூடியதாக இருக்காதா (1 யோவான் 5:2, 3)?

1 சாமுவேல்: ராஜ்யம் நிலைநாடப்படுதல்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-4, 7-13, 15-18, 20, 21, 23-25, 27, 28, 31.

தலைப்பு

1 சாமுவேல் என்ற இப்புத்தகம், கடைசி நியாயாதிபதியும், ராஜாக்களை ஏற்படுத்திய மாபெரும் மனிதருமான சாமுவேலின் பெயரைக் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது (இவர் இஸ்ரவேலின் முதல் இரு அரசர்களான: சவுல் மற்றும் தாவீது ஆகியோரை அபிஷேகம் பண்ணினார்). தொடக்கத்தில் 1 மற்றும் 2 சாமுவேல் என்ற புத்தகங்கள் ஒரு புத்தகமாகவே இருந்தது, இது 1 இராஜாக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டது. கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் செப்துவஜிந்த் மொழி பெயர்ப்பு உண்டாக்கப்பட்டபோது, இப்புத்தகங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. “சாமுவேல்” என்றால் “தேவனிடத்தில் கேட்கப்பட்டவர்” என்று அர்த்தமாகும் (1:20).

பின்னணி

இப்புத்தகம், நியாயாதிபதிகளின் ஆட்சியில் இருந்து ராஜாக்களின் ஆளுகைக்கு மாறுதல் பற்றி கூறுகிறது. பிரதான ஆசாரியரான ஏலி, சாமுவேல் ஆகிய இருவருமே நியாயாதிபதிகளாக இருந்தனர் (4:18; 7:15). சாமுவேல் ஒரு மாபெரும் மனிதராய் இருந்தார். அவர் ஒரு ஆசாரியராகவும் நியாயாதிபதியாகவும் இருந்ததுடன் கூடுதலாக, முதன்முதலான வாய் மொழித்தீர்க்கதரிசி என்றும் அறியப்பட்டு இருந்தார் (3:20, 21; 4:1அ).

இருப்பினும், மக்கள் தங்களைச் சுற்றிலும் இருந்த மற்ற இனத்தவர்கள் கொண்டிருந்ததுபோலத் தங்களுக்கும் ஒரு அரசன் வேண்டும் என்று விரும்பினர் (8:5). இது சாமுவேலையும் (தேவபக்தியற்ற அவரது மகன்களையும்) புறக்கணித்தல் என்பதைவிட தேவனுடைய ராஜாக்கையே அதிகமாய்ப் புறக்கணித்தலாக இருந்தது (8:7). மக்கள் பூமிக்குரிய அரசரைக் கொண்டிருந்தலில் உண்டாகும் விளைவுகள் பற்றி எச்சரிக்கப்பட்டனர், ஆனாலும் அவர்கள் இன்னமும் தங்களுக்கு ஒரு அரசன் வேண்டுமென்று கூக்குரலிட்டனர் (8:10-22). அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மிகச் சிறந்ததைத் தேவன் அவர்களுக்குத் தந்து அருளினார்.

இப்புத்தகத்தின் பெரும்பகுதியானது, சமஸ்த இஸ்ரவேல்மீதும் முதல் அரசராக, சாமுவேலினால் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட சவுலைப் பற்றிக் கூறுகிறது. தொடக்கத்தில் சவுல், ஒரு தாழ்மையான இளைஞராகவே இருந்தார், ஆனால் விரைவிலேயே அவர் தேவனுடைய கட்டளைகளைப் பொறுத்தமட்டிலும் கூட, தாம் விரும்பியபடியெல்லாம் செய்யலாம் என்ற உணர்வுகொண்ட மேட்டிமைநிறைந்த ஆட்சியாளர் ஆனார். தேவன் அவரை ஒரு ராஜாவாக இராஜாபடிப் புறக்கணித்தார், மற்றும் அடுத்த அரசராய் இருக்கும்படி எதிர்பார்க்கப்பட்ட தாவீது என்ற இளைஞர், சாமுவேலினால் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டார். இப்புத்தகத்தின் கடைசிப் பகுதியானது தாவீதின்

எழுச்சி மற்றும் சவுலின் வீழ்ச்சி ஆகியவற்றைப் பற்றிப் கூறுகிறது. (தாவீதின் சங்கீதங்களில் பெரும்பான்மையானவை அனேகமாக இந்த இடர்ப்பாடு மிக்க வேளையில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம்; சங்கீதம் 37ஐக் கவனிக்கவும்.) இப்புத்தகம் சவுலின் தற்கொலை பற்றிய கவலைமிக்க குறிப்புடன் முடிகிறது.

இந்தத் தொகுதியின் பெரும்பான்மையான பகுதியை அனேகமாக சாமுவேல் எழுதியிருக்கலாம் (10:25; 1 நாளாகமம் 29:29 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்). அவர் எழுதியிருந்தார் என்றால், அவரது மரணத்திற்குப் பிந்திய பகுதியானது (25:1) வேறு யாரேனும் ஒருவரால், அனேகமாக தீர்க்கதரிசிகளான நாத்தான் மற்றும் காத் ஆகியோரால் (1 நாளாகமம் 29:29) எழுதப்பட்டிருந்தது.

வரைகுறிப்பு

- I. ராஜாக்களை ஏற்படுத்திய மாமனிதர்: சாமுவேல் (1-8).
 - A. சாமுவேலின் தொடக்ககால வாழ்வு (1-3).
 1. சாமுவேலின் பிறப்பு (1:1-2:11).
 2. சாமுவேலின் வளர்ச்சியும் அதனுடன் முரண்பட்ட ஏலியின் தோல்வியும் (2:12-36).
 3. சாமுவேலின் தீர்க்கதரிசன அழைப்பு (3).
 - B. இன்னொரு சுழற்சி (4-7).
 1. பெலிஸ்தர்களின் அடக்குமுறை (4:1-7:2).
 2. மனந்திரும்புதலும் விடுதலையும் (7:3-17). சாமுவேல் நியாயாதிபதியாய் இருக்கின்றார்.
 - C. சாமுவேல் புறக்கணிக்கப்படுகின்றார்; மக்கள் ஒரு அரசர் வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர் (8).
- II. சமஸ்த இஸ்ரவேல் நாடு முழுவதற்கும் முதல் அரசர்: சவுல் (9-31).
 - A. சவுல் அபிஷேகிக்கப்படுகின்றார் மற்றும் சாமுவேல் புறக்கணிக்கப்படுகின்றார் (9-12).
 - B. சவுலின் வீழ்ச்சி (13-15).
 - C. தாவீதின் எழுச்சி (16:1-18:9).
 - D. தாவீது துன்புறுத்தப்படுதல் (18:10-27:12) மற்றும் சாமுவேலின் மரணம் (25:1).
 - E. சவுலின் கடைசிநாட்களும் மரணமும் (28-31).

1 சாமுவேல் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

ஒரு நல்ல மனிதராகவும் அதேவேளையில் ஒரு மோசமான தந்தையாகவும் இருப்பதற்குச் சாத்தியமுள்ளது. இதற்கு ஏலி ஒரு உதாரணமாக இருக்கின்றார் (2:12, 17, 22). அவர் தமது மகன்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றைக் கவனிக்கவில்லை. அவர்களின் செயல்கள் பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அவர் மிகவும் காலம் தாழ்த்தினார். அவர்களை அவர் ஒழுங்குபடுத்த முயற்சி செய்தபோது, அவர் போதிய அளவுக்கு உறுதி வாய்ந்தவராக இருக்கவில்லை (3:13). சாமுவேல் இன்னொரு உதாரணமாக இருக்கின்றார் (8:2, 3). அவர் அனேகமாகத் தமக்குத் தாமே நற்செயல்களைச் செய்வதில் பணிமும்முரமாயிருந்து, அவர்கள் என்ன செய்துகொண்டிருந்தனர் என்பதைக் கவனிக்க இயலாமற்போய், தமது பிள்ளைகளை இழந்து போயிருக்கலாம்.

சவுல் “தன்னையே முட்டாளாக்கிக்கொண்ட மனிதனுக்கு” மிகச் சிறந்த உதாரணமாக உள்ளார் (26:21). அவர் குறைந்தபட்சம் சாவுக்கேதுவான ஆறு தவறுகளைச் செய்தார்: பொறுமையின்மை (13), அவசரம் (14), சுயசித்தம் (15), பொறாமை (18:8, 9), கடைசியும் நிறைவுமான கீழ்ப்படியாமை (28), மற்றும் தற்கொலை (31:4). உண்மையான மனம் வருந்துதலும் வாழ்வில் மாற்றமும் இன்றி, “நான் பாவம் செய்தேன்,” என்று கூறுவது ஒரு மனிதருக்குச் சாத்தியமாகவே உள்ளது (26:21).

தேவன் மனிதரின் வெளித்தோற்றத்தையல்ல, ஆனால் இருதயத்தைப் பார்க்கின்றார் (16:7). ஒரு ஊழியக்காரன் “தம்முடைய (தேவனுடைய) இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனிதராய்” இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றார் (13:14; நடபடிகள் 13:22ஐக் காணவும்).

இயேசு புதிய ஏற்பாட்டில், கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படுகின்றார். “கிறிஸ்து” என்பது “அபிஷேகம்பெற்ற ஒருவர்” என்பதற்கான கிரேக்கக் சொல்லாகும். “மேசியா” என்பது “அபிஷேகம்பெற்றவர்” என்பதற்கான பழைய ஏற்பாட்டுச் சொல்லாகும்; இவ்வாற்றை 2:10ல் முதன்முதலாகக் காணப்படுகிறது. ஆசாரியர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளைப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு/பணிய மர்த்துவதற்கு அபிஷேகம் பயன்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் அபிஷேகம் செய்யப்படுதலினால் அரசர்கள் தனிப்பட்ட பிரித்துவைக்கப்பட்டனர் என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது (10:1; 16:13). சவுல், “கர்த்தரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்” என்று அழைக்கப்பட்டார் (24:6; 26:9, 11), இது “கர்த்தருடைய மேசியா” என்ற நேரடி அர்த்தம் உடையதாகும். யூதர்கள் மேசியாவை எதிர்பார்த்திருந்தபோது அவர் வேறு எப்படியிருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக, ஒரு அரசராய் இருக்க வேண்டும் என்றே எதிர்பார்த்தனர்.

ராட்சதர்களுடன் போரிடுதல் பற்றி நினைவில் வைக்க வேண்டிய ஏழு விஷயங்கள் (1 சாமுவேல் 17)

நாம் யாவருடே நமது வாழ்வில் எதிர்கொள்ள வேண்டிய ராட்சதர்களைக் கொண்டுள்ளோம்: மக்கள், வற்புறுத்துதல்கள், கவலைகள் மற்றும் பயங்கள். எனக்கு ராட்சதனாக இருப்பது உங்களுக்கு ராட்சதனாகக் காணப்படாதிருக்கலாம், ஆனால் அது இன்னமும் எனக்கு மிக உண்மையானதாகவே உள்ளது - அது எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வாழ்வின் கோலியாத்துகளை நாம் எவ்வாறு தோல்வியுறச் செய்ய முடியும்? 1 சாமுவேல் 17ல், நாம் ராட்சதர்களுடன் போரிடுதல் பற்றி நினைவில் வைக்க வேண்டிய ஏழு விஷயங்களைக் காண்கிறோம்.

- I. ராட்சதர்களை நீங்கள் எதிர்பாராமல் இருக்கும்பொழுது அவர்கள் தோன்றுகின்றார்கள்.
 - A. தாவீது ராட்சதர்களுடன் போராடுவதற்காக அல்ல, ஆனால் தமது சகோதரர்களைக் காண்பதற்காகவே வந்தார்.
 1. கோலியாத், இஸ்ரவேல் மக்களின் படைக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றான் (17:1-11, 16).
 2. தாவீது தமது சகோதரர்களை நலம் விசாரிக்கும்படி அனுப்பப்

படுகின்றார் (17:12-19).

3. தாவீது அங்கு சென்றபோது, அவர் கோலியாத்தைக் காணுகின்றார் (17:20-23).

B. நீங்கள் பின்வரும் கருத்தை நிச்சயப்படுத்த முடியும்: விரைவிலோ அல்லது தாமதமாகவோ, நீங்கள் உங்கள் ராட்சதனை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

II. நீங்கள் ராட்சதர்களைப் பயத்துடனோ அல்லது விசுவாசத்துடனோ எதிர்கொள்ளமுடியும்.

A. படைவீரர்களுக்கும் தாவீதுக்கும் இடையில் இருந்த நேரெதிரான இயல்பைக் கவனியுங்கள்.

1. இஸ்ரவேலின் மனிதர்கள் பயமடைந்திருந்தனர் (17:24).

2. தேவனுடைய நாமம் தூஷிக்கப்பட்டதால் தாவீது சினமுற்றிருந்தார். மாபெரும் ஊக்கப் பரிசுகள் வாக்களிக்கப்பட்டன, ஆனால் தாவீது அந்தபலன்களின்மீது ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை; அவர் தமது தேவனுடைய கனம் பற்றிக் கவலையாய் இருந்தார் (17:25-27).

B. நாம் நமது வாழ்வில் ராட்சதர்களால் மூழ்கடிக்கப்படக் கூடும் - அல்லது அவர்களை நாம் தேவனை மகிமைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பாகக் காணக்கூடும்.

III. உங்களை உற்சாகமீழக்கச் செய்வதற்கு யாரேனும் ஒருவர் எப்பொழுதும் தயாராக இருப்பார்.

A. பல மனிதர்கள் தாவீதைக் கீழே நிறுத்த (தடைசெய்ய) முயற்சித்தனர்.

1. தாவீதின் சகோதரன் (17:28, 30).

2. சவுல் (17:31-37).

3. கோலியாத் (17:43).

B. “உங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது” என்று மக்கள் கூறினால், திகைப்படைய வேண்டாம்!

IV. உங்கள் ராட்சதர்களை நீங்கள் சந்திக்கும் முன்பாகவே நீங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

A. கோலியாத் காணப்பட்டபோது, தாவீது தயாராக இருந்தார். அவர் ஆயத்தம் செய்திருந்தார்:

1. சிங்கங்களுடனும் கரடிகளுடனும் போராடியிருந்தார் (17:34-36).

2. மேய்ப்பனின் வயலில் தனிமையில் தமது விசுவாசத்தை மேம்படுத்தியிருந்தார் (17:37; 16ம் அதிகாரத்தைக் காணவும்).

B. வாழ்வின் சிறு பிரச்சனைகளைச் சந்திப்பதன்மூலம் - தேவனுடைய உதவியுடன் - நீங்கள் வாழ்வின் பெரிய பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கத் தயாராகின்றீர்கள்.

V. உங்களால் இயன்ற அளவு சிறப்பாகத் தயார்செய்துகொண்டு; பின்பு தேவனைச் சார்ந்திருங்கள்.

A. தாவீது தம்மீது அல்ல, ஆனால் தேவன்மீதே நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்.

1. அவர் தமது பயிற்சியின்மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார் (17:38, 39).
 2. அவர் தமது கருவிகள்மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார் (17:40).
 3. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் தேவன்மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்.
 - a. கோலியாத்தின் அறைகூவல் (17:41-44).
 - b. நம்பிக்கை பற்றி தாவீதின் மாபெரும் சொல்விளக்கம் (17:45-47).
 - B. விரைவிலேயோ அல்லது தாமதமாகவோ நீங்கள் தனியே நின்று வெற்றி கொள்ள இயலாத ஒரு ராட்சதனை நீங்கள் எதிர்கொள்வீர்கள். தேவனுடனான உங்கள் உறவைச் செயல்படுத்துங்கள்.
- VI. நீங்கள் ராட்சதர்களைக் கொண்டிருந்தால், உடனடியாக எதிர்த்து நில்லுங்கள்.

- A. தாவீது கோலியாத்தைச் சந்திப்பதற்கு ஓடினார் (17:48), மற்றும் வெற்றி அவருடையதாக இருந்தது (17:49-51)!
- B. உங்கள் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளுவதை நீங்கள் எவ்வளவு அதிகம் தள்ளிப் போடுகின்றீர்களோ, அவ்வளவுக்கு அவைகள் பெரிதாகின்றன.

VII. ஒரு வெற்றி இன்னொரு வெற்றிக்கு ஆயத்தம் செய்கிறது.

- A. தாவீதின் வெற்றி மற்றவர்களுக்கு - மற்றும் அவருக்கே கூட உதவிற்று.
 1. இஸ்ரவேல் மக்களின் படை அதன்பின்பு தைரியத்தால் நிரம்பிற்று (17:51-53).
 2. இப்போது தாவீது, பிந்திய யுத்தங்களுக்காகத் தமது விசுவாசத்தைப் பெலப்படுத்தும் அனுபவம் கொண்டிருந்தார் (17:54).
- B. ஒரு யுத்தத்தை வெற்றிகொள்ள உங்களுக்குத் தேவன் உதவுகின்ற ஒவ்வொரு முறையும், பின்வரும் சத்தியத்தை உங்கள் இருதயத்தில் செதுக்கி வையுங்கள். எதிர்கால யுத்தங்களில் (இதைவிட) அதிகமான பெலத்தை உங்களுக்கு வேறெதுவும் தராது!

முடிவுரை

உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளுகையில், நீங்கள் பலத்திற்காகத் தேவனைச் சார்ந்திருக்க முடியும். உங்கள் போராட்டங்களை எதிர்கொண்டு அவற்றை மேற்கொள்ளும்படிக்கு நீங்கள் தயாராயிருப்பதற்கு அன்றாடம் உங்கள் விசுவாசத்தைக் கட்டியெழுப்புங்கள். ஒவ்வொரு வெற்றியும் உங்களை அடுத்த போராட்டத்திற்குப் பெலப்படுத்தும்.

2 சாமுவேல்:

தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனிதர்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-7, 9-20, 23, 24.

தலைப்பு

2 சாமுவேல் என்ற இப்புத்தகத்தில் சாமுவேல் காணப்படாத போதிலும், தொடக்கத்தில் 1 மற்றும் 2 சாமுவேல் புத்தகங்கள் ஒரே புத்தகமாய் இருந்ததால், இது அவரது பெயரைத் தாங்கியுள்ளது (1 சாமுவேல் புத்தகம் பற்றிய குறிப்புகளில் காணவும்).

பின்னணி

2 சாமுவேல் புத்தகம் தாவீதின் ஆட்சியைப் பற்றியதாக உள்ளது. தாவீது நாற்பது ஆண்டுகள் ஆட்சியெய்தார், ஆனால் இவற்றில் முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் மாத்திரமே சமஸ்த இஸ்ரவேல்மீதும் ஆட்சியெய்தார்; முதல் ஏழு ஆண்டுகளும் ஆறுமாதங்களும், அவர் யூதாவின்மீது மாத்திரம் ஆட்சி செய்தார் (5:4, 5). இந்தப் பிரிவினையானது, சாலொமோனுடைய மரணத்திற்குப் பின்பு நாடு பிரிந்த ராஜ்யமாக உடைபடும்வரையிலும் தொடர்ந்து நிலவிவந்தது.

தாவீதின் ஆளுகையானது நிறைவாக, மற்ற எல்லா ஆளுகைகளும் அளக்கப்படுவதற்கான அளவு தொகையாயிற்று (1 இராஜாக்கள் 15:3; முதலியன.). எருசலேமில் தலைநகரத்தை நிலைநாட்டுதல் என்பது தாவீதின் சாதனைகளில் ஒன்றாக இருந்தது (5:6-10), அந்த நகரம் பெரும்பான்மையான இஸ்ரவேல் மக்களின் சிந்தைகளில், அவர்களின் தேவபக்திக்கு/மதத்திற்கு மையமாயிற்று.

வேதாகமம் மனிதர்களிடத்தில் இருந்தல்ல, ஆனால் தேவனிடத்தில் இருந்து வந்துள்ளது என்பதற்கு, அதன் மாபெரும் பாத்திரங்கள் பற்றிய அதன் திறந்த தன்மை ஒரு ஆதாரமாக உள்ளது. தாவீதின் பாவங்கள் மூடி மறைக்கப்பட்டு இருப்பதில்லை. தாவீது பூரணமானவர் என்பதால் அல்ல, ஆனால் அவர் மனந்திரும்பி தேவனிடம் திரும்ப மனவிருப்பம் கொண்டிருந்ததாலேயே, அவர் “தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனிதராக” இருந்தார் (சங்கீதம் 32 மற்றும் 51 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

நாத்தான் மற்றும் காத்த என்பவர்கள் இப்புத்தகத்தை எழுதியிருக்கச் சாத்தியக்கூறுள்ளது (1 சாமுவேல் புத்தகத்திற்கான குறிப்புகளில் காணவும்).

வரைகுறிப்பு

I. தாவீதின் புகழ் (1-10).

- A. சவுலின் மரணம் குறித்துத் தாவீதின் புலம்பல் (1).
- B. தாவீது யூதாவின்மீது மாத்திரம் அரசராக ஏற்படுத்தப்படுதல் (2:1-11).

- C. உள்நாட்டு யுத்தத்தின் காலம் (2:12-4:12).
- D. தாவீது சமஸ்த இஸ்ரவேல்மீதும் அரசராக ஏற்படுத்தப்படுதல்; அவர் அற்புதமான வகையில் ஆட்சி செய்கிறார் (5, 6).
- E. என்றென்றைக்கும் இருக்கும் ராஜ்யம் பற்றி ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கை (7).
- F. தாவீதின் ஆட்சியில் உச்சக் கட்டம் (8-10).
- II. தாவீதின் வெட்கக்கேடு (11-24).
- A. தாவீது பச்சேபாளுடன் பாவம் செய்தல் (11).
- B. தாவீதின் மனந்திரும்புதல் (12:1-14).
- C. பட்டயம் அவர் வீட்டை விட்டு நீங்காதிருத்தல் (12:15-18:33).
1. பிள்ளையின் மரணம் (12:15-25).
 2. தாமார் கற்பழிக்கப்படுதல் (13:1-22).
 3. அப்சலோம் அம்மோன்மீது பழி வாங்குதல் (13:23-29).
 4. அப்சலோமின் கலகம் (14-17).
 5. அப்சலோம் கொல்லப்படுதல் (18).
- D. தாவீதின் கடைசி நாட்கள்: கலக்கம் அடைதல், ஆனாலும் வெற்றி கொள்ளுதல் (19-24).
1. தாவீது எருசலேமில் மீண்டும் நிலைநாட்டப்படுதல் (19).
 2. மீண்டும் உள்நாட்டு யுத்தம் (20).
 3. பஞ்சமும் யுத்தமும் (21).
 4. நன்றி செலுத்தலின் சங்கீதம் (22).
 5. தாவீதின் கடைசி வார்த்தைகள் (23).
 6. ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுத்தல் என்ற பாவமும் கொள்ளை நோயும் (24).

2 சாமுவேல் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

தாவீதின் வாழ்வு, பாவத்தின் விளைவின்மீதான மாபெரும் கருத்து நோக்கப் பாடமாக உள்ளது. கலாத்தியர் 6:7, 8ன் சத்தியமானது இந்த அண்டத்தின் பின்னலுக்குள் எழுதப்பட்டுள்ளது: “மோசம் போகாதிருங்கள், தேவன் தம்மைப் பரியாசம் பண்ணுவெட்டார்; மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான். தன் மாம்சத்திற்கென்று விதைக்கிறவன் மாம்சத்தினாலே அழிவை அறுப்பான்; ஆவிக்கென்று விதைக்கிறவன் ஆவியினாலே நித்தியஜீவனை அறுப்பான்.” ஒருவர் மனந்திரும்பி, அவரது பாவக்குற்றம் நீக்கப்பட்டாலும்கூட, பாவத்தின் விளைவு இன்னும் உள்ளது. அறுபது நிமிட நடவடிக்கையானது அறுபது ஆண்டுகள் வாழ்வை நிர்மூலமாக்கக்கூடும். இளம் மக்களே, முதிய மக்களே பாவத்தில் இருந்து விலகியிருங்கள்! பாவம் பயங்கரமானதாக உள்ளது!

யாரேனும் ஒருவர் எப்போதும் நமக்கு மோசமான ஆலோசனைகளைக் கொடுப்பதற்கென்று இருக்கின்றார் (13:3-5).

வஞ்சகமான ஆண்கள், பெண்ணிடம் “நீ உண்மையிலேயே என்னை நேசித்தால், என்னுடன் நீ படுத்துக்கொள்வாய்” என்று கூறுகின்றனர். அவர்கள் தாங்கள் விரும்பியதைப் பெற்ற பின்பு, அவர்களின் “அன்பு” என்பது பொதுவாக வெறுப்பாக மாறுகிறது (13:1, 15).

தாவீது தமது மகனைப் பற்றி, “அது மரித்திருக்கிற இப்போது நான் உபவாசிக்கவேண்டியது என்ன? இனி நான் அதைத் திரும்பி வரப் பண்ணக்கூடுமோ?” என்று கேட்கும் 12:23ம் வசனமும், எபூசியனாகிய அர்வனாவிடத்தில் தாவீது, “நான் இலவசமாய் வாங்கி, என் தேவனாகிய கர்த்தருக்குச் சர்வாங்க தகன பலிகளைச் செலுத்தாமல்” என்று கூறும் 24:24ம் வசனமும் சிந்தனையைத் தூண்டும் இரண்டு வசனங்களாக உள்ளன.

2 சாமுவேல் 7, வேதாகமத்தில் உள்ள மாபெரும் அதிகாரங்களில் ஒன்றாகும், அதில் நாம் தாவீதுடன் தேவன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையானது, ஒரு பகுதி சாலொமோன் மற்றும் யூதாவின் அரசர்களில் நிறைவேற்றிற்று (1 நாளாகமம் 22:6-10; 28:3-6), ஆனால் இது இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையில் முற்றிலுமாக நிறைவேற்றிற்று (எபிரெயர் 1:1-8).

இளம்பிராயத்துக் கலகக்காரன் (2 சாமுவேல் 13-18)

தாவீதை அவரது கன்னங்களில் கண்ணீர் வழிந்தோடிய நிலையில், “என் மகனாகிய அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனாகிய அப்சலோமே, நான் உனக்குப் பதிலாகச் செத்தேனானால் நலமாயிருக்கும்; அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனே” என்று அழுவதைச் சித்தரித்துப் பாருங்கள் (2 சாமுவேல் 18:33). தாவீது இவ்வளவு அதிகமாய் அன்பு செலுத்திய இந்த இளைஞனை நாம் கண்ணோக்குவோம்.

I. நல்ல எதிர்காலத்தைக் கொண்டிருந்த ஒரு இளைஞன்.

A. நமது வரலாறு, அப்சலோம் இளைஞனாக, ஒருவேளை இன்னும் தனது விடலைப்பருவத்தில் இருக்கையில் தொடங்குகிறது.

1. நமது உலகம் இன்றைய நாட்களில் இளமையாக உள்ளது. நமது மக்கள்தொகையில் மிக உயர்ந்த சதவிகிதம் இளைஞர்களாக உள்ளது - மற்றும் எஞ்சியுள்ள நாம் இளைஞர்களாய் இருப்பது போன்று நடிக்க முயற்சி செய்கின்றோம்.

2. இளம்பிராயம் என்பது அற்புதமான காலமாக உள்ளது, ஆனால் இது பொறுப்பின் காலமாகவும் உள்ளது.

B. அப்சலோம் இளைஞனாயிருந்தது மட்டுமின்றி; மாபெரும் எதிர்காலத்தையும் கொண்டிருந்தார்.

1. அவர் அரசரின் - தாவீது அரசரின் - மகனாயிருந்தார்.

2. அவர் நல்ல தோற்றம் மற்றும் ஆளுகைத்தன்மை ஆகியவற்றினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் மக்கள் நேசித்த ஒரு மனிதனாக இருந்தார்.

II. கலகக்காரர்.

A. அப்சலோமைப் போன்ற சில இளைஞர்களுக்கு, கலகம் [“rebellion”] என்பது “நான்காவது” போன்றதாக உள்ளது.

1. பெரும்பான்மையான மனிதர்கள் தங்கள் விடலைப் பருவத்தில் கலகம் விளைவிக்கும் காலகட்டம் ஒன்றினூடே கடந்து செல்கின்றனர், ஆனால் அவர்களின் பெரும்பான்மையானவர்கள் இந்தக் காலகட்டத்தில் சிறிதளவு சேதமே அடைகின்றனர்.

2. இருப்பினும், சில மனிதர்களுக்கு, இந்தக் கலகம் என்பது

வாழ்வின் வழியாகிறது, அவர்கள் இதிலிருந்து எவ்வகையிலும் வளர்வதில்லை. அப்சலோம் இவர்களில் ஒருவராக இருந்தார்.

B. அப்சலோமின் இருதயம் நேர்மையாக இருக்கவில்லை என்பதை இடர்பாடாக இருந்தது.

1. வெளிப்புறத்தில் அவர் அழகியவராய் இருந்தார்; உள்ளேயே அவர் அழகற்றவராக இருந்தார்.
2. அவர் அனேகமாக பத்சேபாளிடத்தில் தாவீது செய்த பாவத்தை சுட்டிக்காட்டியிருக்கலாம் - மற்றும் ஒரு வேளை அவரைத் தாவீது புறக்கணித்திருக்கலாம் - ஆனால் அவர் இன்னமும் தேவனுக்கு முன்பாகத் தமக்காகப் பொறுப்பு ஒப்புவிக்க வேண்டியவராக இருந்தார்.

C. அவரது கலகத்தின் சில வெளிப்பாடுகள்:

1. அவர் வஞ்சகமானவராக இருந்தார். அவர் தமது தந்தையிடம் ஒரு முகத்தையும் மக்களிடம் வேறொரு முகத்தையும் முன் வைத்தார். அவர் ஆதரவை ஆதாயப்படுத்துவதற்காக குசுகுசுப்பு ஒன்றைத் தொடங்கினார்.
2. அவர் தவறான கூட்டத்துடன் சேர்ந்து ஓடினார்.
 - a. சிலர் தவறான கூட்டத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, பின்பு அதிலேயே நிலைத்து விடுகின்றனர்.
 - b. கூட்டத்துடன் சென்றுவிடாதபடி இயேசு நமக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றார். இது கடினமானதாக உள்ளது, ஆனால் அவர் உதவ முடியும்.
3. அவர் ஒழுக்கமற்றவராக இருந்தார்.
 - a. அவரது ஒழுக்கவீனத்தின் வரலாறு கீழ்த்தரமானதாக இருக்கிறது.
 - b. தேவன் உங்களுக்குப் பாலுறவு என்ற கொடையைக் கொடுத்தார்; அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்த வேண்டாம்.
4. அவர் சுயநலமுள்ளவராக இருந்தார். அவர் அரசராக இருக்க விரும்பிய காரணத்தால் 20,000 பேர்களுக்கும் அதிகமானவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அவர் தம் வழியில் செல்வதற்கு முடிகின்ற வரையில், யார் துன்புற்றார் என்பது பற்றி அவர் அக்கறை கொள்ளாதிருந்தார்.

D. அவர் ஓரளவு தேவபக்தியுள்ளவராக இருந்தார், அது மிகவும் கொஞ்சமாக இருந்தது - அது அவரது வாழ்வில் செயல்விளைவை ஏற்படுத்த உண்மையில் போதுமானதாக இருந்ததில்லை - என்பது அவரது பிரச்சனைகளில் ஒன்றாக இருந்தது.

III. கடைசியில் நியாயத்தீர்ப்பு வந்தது.

A. அவரிடத்தில் தேவன் பொறுமையாய் இருந்தார், ஆனால் அப்சலோமின்மீது கடைசியில் நியாயத்தீர்ப்பு வந்தது.

1. இது இளைஞர்கள் மற்றும் முதியவர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் வருகிறது.

2. அப்சலோமின் கவலைதரும் மரணம். (அப்சலோமே, அது எந்த அளவுக்குத் தகுதியானதாக இருந்தது?)
- B. ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்: அவர்மீது தாவீது கொண்டிருந்த அன்பு, நியாயத்தீர்ப்பு வருவதைத் தடைசெய்ய இயலாததாக இருந்தது.
1. நாம் தொடங்கிய காட்சிக்குப் பின்திரும்புதல்.
 2. தேவன் உங்கள்மீது அன்பு கூருகின்றார்! அவர் தமது குமாரனை உங்களுக்காக மரிக்கும்படி அனுப்பினார்! நீங்கள் அவரை மறுதலித்தால், நியாயத்தீர்ப்பு வரும்! தேவனுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யாதீர்கள்!

முடிவுரை

ஒரு பெற்றோரின் மாபெரும் அன்புகூட, பாவத்தின் விளைவைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. கலகம் செய்கின்ற பிள்ளை அழிந்து போவான், அவனது பெற்றோரும் அவனுடன் சேர்ந்து துன்புறுவார்கள். நமது பிதாவாகிய தேவன், நமது பாவங்களின் விளைவுகளில் இருந்து நாம் புறம்பே திரும்ப ஒரு அளிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளார். அவரது அன்பிற்குப் பதில் அவரது நியாயத்தீர்ப்பைத் தேர்ந்து கொள்ளாதீர்கள்!

1 இராஜாக்கள்:

இஸ்ரவேல் சாம்ராஜ்யத்தின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-19, 21, 22.

தலைப்பு

தொடக்கத்தில் 1 மற்றும் 2 சாமுவேல் புத்தகங்கள் போன்றே 1 மற்றும் 2 இராஜாக்கள் புத்தகங்களும் ஒரே புத்தகமாகவே இருந்தன. 1 மற்றும் 2 சாமுவேல் புத்தகங்கள் “1 இராஜாக்கள்,” என்றும் 1 மற்றும் 2 இராஜாக்கள் புத்தகங்கள் “2 இராஜாக்கள்” என்றும் அறியப்பட்டிருந்தன. நாம் தற்போது கொண்டிருக்கின்ற 1 மற்றும் 2 இராஜாக்கள் புத்தகங்கள், எபிரெய மொழியில் 1 இராஜாக்கள் 1:1ல் முதலாவதாக உள்ளது, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் “இராஜா. ...” என்றும் உள்ளதுமான வார்த்தையைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளன.

பின்னணி

1 இராஜாக்கள் புத்தகம் இயல்பான இரு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது: (1) சமஸ்த இஸ்ரவேல்மீது சாலொமோனின் ஆளுகை மற்றும் (2) இஸ்ரவேல், தெற்கு ராஜ்யம் மற்றும் வடக்கு ராஜ்யம் என்று பிரிக்கப்படுதல்.

சாலொமோனின் ஆளுகை, 120 ஆண்டுகளாக இருந்த ஒன்றுபட்ட ராஜ்யத்தின் கால அளவை நிறைவு செய்தது. சவுல், தாவீது மற்றும் சாலொமோன் ஆகியோர் ஒவ்வொருவரும் நாற்பது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தனர். சாலொமோன் தேவாலயத்தைக் கட்டினார் என்ற வகையில் குறிப்பாகப் பேசப்படுகின்றார். அவரது ஆட்சியின்போது, இஸ்ரவேல் பேரரசானது, பொருளாதாரம், அரசியல் மற்றும் புவியியல் ஆகிய ரீதியில் தனது உச்சத்தை அடைந்திருந்தது (4:21; 10:23, 24).

சாலொமோன் மரணத்திற்குப்பின்பு, அவரது மகன், ரெகொபெயாம், மோசமான ஆலோசனைகளுக்குச் செவிசாய்த்தார். வடக்கில் இருந்த பத்துக்கோத்திரங்கள் கலகம் செய்து இஸ்ரவேல் என்ற ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டன. ரெகொபெயாமுக்கு, தெற்கில் இருந்த இரண்டு கோத்திரங்கள் மாத்திரம் விடப்பட்டன, அது யூதா ராஜ்யம் என்று அறியப்பட்டது. அவ்வேளையில் இருந்து, நாட்டில் எப்போதும் இரண்டு அரசர்கள் இருந்தனர்: ஒருவர் தெற்கிலும் இன்னொருவர் வடக்கிலும் இருந்து ஆட்சிசெய்தனர். இது தொடக்ககால மாணவர்களுக்கு குழப்பமானதாக இருக்கக்கூடும். எல்லாவற்றையும் நேராக்குவதற்காக, இடது புறத்தில் யூதாவின் அரசர்களையும் வலதுபுறத்தில் இஸ்ரவேலின் அரசர்களையும் பட்டியலிடும் வரைவட்டவளை ஒன்றைத் தயார் செய்யுங்கள்.

2 சாமுவேல் 7ல், தாவீதுக்குச் செய்யப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தின் காரணமாகவே, யூதாவின் அரசர்கள் தாவீதின் அரசபரம்பரை ஆட்சியைத் தொடர்ந்தனர். சிலர் நல்லவர்களாய் இருந்தனர்; சிலர் மோசமானவர்களாயிருந்தனர். வடக்கில்,

எப்போதாவது ஒருமுறைதான் ஒரு தந்தையின் அரியணையில் அவருக்குப் பதிலாக அவரது மகன் அமர்ந்தார். வடக்கில் இருந்த எல்லா அரசர்களுமே மோசமானவர்களாய் இருந்தனர்! சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் மோசமானவர்களாய் இருந்தனர். ஆகாப் என்ற அரசன், தன் மனைவி யேசபேலுடன் சேர்ந்து, மிகமிக மோசமானவனாய் இருந்தான். ஆகாபின் ஆட்சியின்போது, தேவன் உயிர்வாழ்ந்தவர்களில் மிகவும் திகைப்புக்குரிய மனிதர்களில் ஒருவரான: எலியா என்ற, தீர்க்கதரிசியை அனுப்பினார்.

இப்புத்தகத்தை எரேமியா எழுதினார் என்று யூதப்பாரம்பரியம் கூறுகிறது. அப்படி அவர் எழுதியிருந்தால், அவர் இராஜாக்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளால் பாதுகாக்கப்பட்ட சில பதிவேடுகளை (1 இராஜாக்கள் 11:41; 2 நாளாகமம் 9:29; முதலியன.; இ.வ. ஏசாயா 36-39 மற்றும் 2 இராஜாக்கள் 18-20) பயன்படுத்தும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்டிருக்கலாம். அவர் 2 இராஜாக்கள் புத்தகத்தின் எழுத்தாளராயிருந்தால், இதன் கடைசி அதி காரத்தை வேறு யாரேனும் ஒருவர் எழுதினார் என்றாகிறது.

வரைகுறிப்பு

I. சாலொமோனின் ஆளுகை (1-11).

A. வேதாகமத்திலேயே மிக ஞானமுள்ள மனிதர் (1-10).

1. சமஸ்த இஸ்ரவேல்மீது மூன்றாவது அரசர் (1, 2).
2. சாலொமோன் ஞானத்தைத் தேர்ந்து கொள்ளுதல் (3).
3. சாலொமோனின் அதிகாரம், செல்வம் மற்றும் ஞானம் (4).
4. தேவாலயம் கட்டப்படுதல் (5-8).
5. சாலொமோனுடைய ராஜ்யத்தின் மேன்மை (9, 10).

B. வேதாகமத்திலேயே மிகவும் மதியீனமான மனிதன் (11).

1. சாலொமோனின் மனைவிகள் (11:1-3).
2. விசுவாச விலக்கம் (11:4-8).
3. ராஜ்யம் பெரும்பகுதியும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் (11:9-40).
4. சாலொமோனின் மரணம் (11:41-43).

II. பிரிந்த ராஜ்யம் (12-22).

A. ராஜ்யத்தின் பிரிவினை (12:1-24).

B. தொடர்ந்து வந்த வரலாறு (12:25-22:53).

1. இஸ்ரவேலில் யெரோபெயாமின் ஆளுகை (12:25-14:20).
2. யூதாவில் ரெகோபெயாமின் ஆளுகை (14:21-31).
3. யூதாவில் அபியாமின் ஆளுகை (15:1-8).
4. யூதாவில் ஆசாவின் ஆளுகை (15:9-24).
5. இஸ்ரவேலில் நாதாபின் ஆளுகை (15:25-31).
6. இஸ்ரவேலில் பாசாவின் ஆளுகை (15:32-16:7).
7. இஸ்ரவேலில் ஏலாவின் ஆளுகை (16:8-14).
8. இஸ்ரவேலில் சிம்ரியின் ஆளுகை (16:15-20).
9. இஸ்ரவேலில் உம்ரியின் ஆளுகை (16:21-28).
10. இஸ்ரவேலில் ஆகாபின் ஆளுகை (16:29-22:40); எலியாவின் ஊழியம்!

11. யூதாவில் யோசபாத்தின் ஆளுகை (22:41-50).
12. இஸ்ரவேலில் அகசியாவின் ஆளுகையினுடைய தொடக்கம் (22:51-53).

1 இராஜாக்கள் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

கிறிஸ்தவராகுதல் என்று முடிவெடுத்தலுக்கு அடுத்ததாக, ஒருவர் அல்லது ஒருத்தியாரைத் திருமணம் செய்து கொள்வது என்று முடிவெடுத்தலானது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. அந்நியப் பெண்களுடன் சாலொமோன் செய்த திருமணங்களையும் ஆகாப் யேசபேலைத் திருமணம் செய்து கொண்டதையும் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

“முதியோர் ... சொன்ன ஆலோசனையை ... தள்ளிவிட்டு” தன் வயதுடையவர்கள் கூறியதைக் கவனித்துக் கேட்ட (12:8; 1 கொரிந்தியர் 15:33) ரெகோபெயாமிடத்தில் இருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

தேவனுடைய கட்டளைகள் மீதான அக்கறை குறைவடையும்போது, பிரிவினை பொதுவாக விளைகிறது.

ஒரு பொய்யை நம்பி அதனால் கொல்லப்பட்ட ஒரு இளம் தீர்க்கதரிசியின் வரலாறு வேதாகமத்திலுள்ள மிகவும் கவலைக்குரிய வரலாறுகளில் ஒன்றாக உள்ளது (13). தேவனுக்காகப் பேசுகின்றோம் என்று கூறுபவர்களைச் சோதித்தறியும் பொறுப்பைத் தேவன் நம்மீது வைத்துள்ளார் (1 யோவான் 4:1).

யோவான் ஸ்நானன் எலியாவின் ஆவியுடன் வந்தார் (மல்கியா 3:1-3; மத்தேயு 17:10-13), அவர் மேசியா (இயேசு)வுக்கு வழியை ஆயத்தம் செய்தார்.

தண்ணீர் அற்றுப்போகச் செய்தவர் யார்?

(1 இராஜாக்கள் 17:1-16)

நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் தண்ணீர் அற்றுப்போன அனுபவம் எதையாவது கொண்டிருக்கின்றீர்களா? ஆம் என்றால், நீங்கள் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்டிருப்பீர்கள்: “தண்ணீரை அற்றுப்போகச் செய்தது யார்?” மற்றும் “ஏன்?” நாம் 1 இராஜாக்கள் 17:1-15ஐப் படிக்கையில், “தண்ணீர் அற்றுப்போகச் செய்தவர் யார்?” மற்றும் “ஏன்?” என்ற இரு கேள்விகளைக் கேட்போம்.

“ஏன்?” என்பது போராட வேண்டிய கேள்வியாக உள்ளது: “ஆண்டவரே, நான் என்னால் இயன்ற அளவுக்கு மிகச்சிறந்தவற்றைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றேன். பின்பு ஏன் மோசமான இந்தக் காரியங்கள் யாவும் எனக்கு நடைபெறுகிறது?” நாம் “ஏன்?” என்ற கேள்வியைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்போது, ஏசாயா 55:8, 9ஐ நமது சிந்தைகளில் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை நாம் மற்றவர்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்தும் வரையில் இவ்வசனப்பகுதியின் சத்தியத்தை நியாயமாகக் கையாளுகின்றோம். இதை நமக்கு நடைமுறைப்படுத்துதல் என்பது மிகக் கடினமானதாக உள்ளது!

I. இஸ்ரவேல் நாட்டில் தேவன் தண்ணீர் அற்றுப்போகச் செய்தது ஏன் (17:1)?

A. இஸ்ரவேல் நாட்டில் என்ன நடந்திருந்தது என்று நாம் மறுகண்னோட்டம் இடுவோம்.

1. உபாகமம் 7:1-6ல் உள்ள, சுற்றிலும் இருக்கும் மக்களினங்

களுடன் கலப்புத்திருமணம் செய்ய வேண்டாம் என்ற எச்சரிக்கையைக் கவனியுங்கள். இந்த எச்சரிக்கை கவனமாக பின்பற்றப்படவில்லை. ஆகாபின் அருகில் யேசுபேல் இருக்கின்றாள்.

2. தேவன் தமது அச்சுறுத்துதல்களைச் செயல்படுத்த என்ன செய்தார்? அவர் எலியாவை ஆகாபிடம் அனுப்பினார்: 1 இராஜாக்கள் 17:1. “வருஷங்கள்” என்ற வார்த்தையைக் கவனியுங்கள்; மூன்றரை வருடங்களாக மழை பெய்யாதிருந்தது (ஐரக்கா 4:25; யாக்கோபு 5:17).

B. தேவன் இஸ்ரவேல் நாட்டில் தண்ணீரை அற்றுப்போகச் செய்தது ஏன்?

1. தேவனுடைய எச்சரிக்கை (உபாகமம் 7) பின்தொடரப்பட்டது (உபாகமம் 11:16, 17). எலியா மழை பெய்யாதிருக்கும்படி ஜெபித்தார் (யாக்கோபு 5:17). உபாகமம் 11ல், தேவன் தாம் செய்யும்படி நோக்கங்கொண்டிருந்ததைச் செய்ய வேண்டும் என்று எலியா ஜெபித்தார் என்பது தெளிவு.
2. “ஏன்?” என்ற கேள்விக்குத் தேவன் பதில் அளிக்கக்கூடும்:
 - a. “ஏனென்றால் மக்கள் என் குரலுக்குக் கீழ்ப்படியாமல், போய் தண்டனை பெறத்தக்கவர்கள் ஆயினர்.”
 - b. “ஏனென்றால் உண்மையுள்ள என் ஊழியக்காரன் எலியா ஊக்கமாய் ஜெபித்தான்.”
 - c. “நானே தேவன் என்று காண்பிக்கவும்; அவர்களுடைய வழிகளின் தவறை அவர்களுக்குக் காண்பிப்பதினால் அவர்கள் மனந்திரும்பி என்னிடம் திரும்பிவரவும்.”

II. தேவன் கோரீத் ஆற்றில் தண்ணீரை அற்றுப்போகச் செய்தது ஏன் (17:2-7)?

A. ஆகாபுக்கு எச்சரிக்கை செய்தபின்பு தேவன் தமது திட்டத்தில் இரண்டாம் படியை விடுவித்தார்.

1. ஒரு தடவை ஒரு படிமுறைச் செயலை மாத்திரம் செய்யும்படி எலியா கூறப்பட்டார்.
2. இரண்டாவது படிமுறைச் செயல் என்பது எதிர்பாராததாக இருந்தது: “நீ ... போய், ... கோரீத் ஆற்றண்டையில் ஒளித்துக் கொண்டிரு” (வசனங்கள் 3, 4).
3. எலியா செய்யும்படி தேவன் கூறியவற்றை எலியா செய்தார் (வசனங்கள் 5, 6).

- a. “கோரீத்” என்றால் “துண்டிக்கப்பட்டிருந்தல்” அல்லது “பிரிவு” என்று அர்த்தப்படுகிறது. அந்த நீரோடைக்கருகில் தங்கியிருந்த ஒன்று அல்லது அதற்குச் சற்றேறக்குறையலான ஆண்டுக்காலம், எலியா மற்ற எல்லாரிடத்தில் இருந்தும் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தார்.
- b. செயலற்ற இந்தக் காலம் எலியாவுக்குக் கடினமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

B. பின்பு தேவன் கோரீத் ஆற்றில் இருந்த தண்ணீரை அற்றுப்போகச்

செய்தார்!

1. எலியா இருக்கும்படி தேவன் விரும்பிய இடத்திலேயே அவர் இருந்தார், ஆனால் தண்ணீர் அற்றுப்போயிற்று! (வசனம் 7).
 2. தேவன் கோபீத் ஆற்றில் இருந்த தண்ணீரை அற்றுப் போகச் செய்தது ஏன்?
 - a. ஏனென்றால் எலியா ஜெபித்திருந்தார் (வசனம் 7; யாக் கோபு 5:17). சில வேளைகளில் நமது ஜெபம் நாம் எதிர்பார்த்திராத வகையில் பதில் அளிக்கப்படுகின்றன.
 - b. ஏனென்றால் அது அடுத்த படிமுறைச் செயலுக்கான காலமாய் இருந்தது. நாம் தேவன்மீதும் நம் வாழ்விற்கு அவர் கொண்டுள்ள திட்டத்தின்மீதும் நம்பிக்கை வைக்கக் கற்றுக் கொள்வது அவசியமாய் இருக்கிறது.
- III. சாரிபாத் ஊரில் தேவன் தண்ணீரை அற்றுப்போகச் செய்தது ஏன் (17:8-16)?

A. தேவன் எலியாவை சாரிபாத் ஊருக்குப் போகச் சொன்னார் (வசனங்கள் 8, 9).

1. சாரிபாத் என்பது இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கு நேர் வடக்கில் உள்ள பெனிக்கியா நாட்டின் கடலோரத்தில் இருந்த ஒரு சிறிய நகரம் ஆகும். இது எலியா இருந்த இடத்தில் இருந்து வடமேற்கில், வரட்சி தாக்கிய பகுதியில் 75 முதல் 100 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தது. எலியா இன்னமும் மிகத் தாழ்ந்த நிலையைத் தக்க வைக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் அங்கு ஒரு விதவையின் வீட்டில் தங்க வேண்டியிருந்தது.
2. எலியா எவ்வாறு பதில்செயல் செய்தார்? “அவர் எழுந்து சென்றார்.”

B. எலியா அங்கு சென்றபோது, அங்கேயும் கூடத் தண்ணீர் அற்றுப் போயிற்று!

1. அவர் சென்று தங்கியிருக்க வேண்டிய வீட்டின் விதவை பட்டினியால் இறந்துகொண்டிருந்தாள்!
2. சாரிபாத் ஊரில் தேவன் தண்ணீர் அற்றுப்போகச் செய்தது ஏன்?
 - a. இஸ்ரவேல் நாட்டில் இருந்த இடர்ப்பாடு வடக்கில் இருந்து வந்தது; எனவே, அவர்கள் விளைவுகளிலும் பங்கேற்க வேண்டியிருந்தது.
 - b. எலியாவை நிர்ப்பந்திக்கத் தொடர்ந்தது, அவர் தேவனை முற்றிலுமாகச் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காக.
 - c. யெகோவாதாம் உண்மையான தேவனாக இருக்கின்றார் என்று ஒரு ஏழை விதவையை நம்பச் செய்வதற்காக.

முடிவுரை

- A. வாழ்வில் நமக்கு என்ன நேர்ந்தாலும், தேவன் நம்மை மறந்துவிடவில்லை, ஆனால் இன்னமும் நம்மீது அன்புகூருகின்றார் மற்றும் நமக்குத் தேவையானவற்றை அளிப்பார் என்று நாம் உணர்ந்தறிதல் எவ்வளவு முக்கியமானதாக உள்ளது (ஏசாயா 49:14-16)!

B. 1 இராஜாக்கள் 17:1-15ல் உள்ள ஒருசில மாபெரும் பாடங்கள் பின்வருமாறு:

1. உங்களால் புரிந்துகொள்ள இயலாதபோதும்கூட, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.
2. நீங்கள் முற்றிலும் புரிந்துகொண்டிராதபோதும்கூட, தேவன்மீது நம்பிக்கை வையுங்கள்.
3. நீங்கள் விரும்பியதைக் கொண்டிராதபோதும்கூட, நீங்கள் கொண்டுள்ளவைகளுக்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்.

1 மற்றும் 2 நாளாகமங்கள்:

சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்புவதற்கு ஆயத்தம்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1 நாளாகமம் 13, 15, 17, 21-24, 28, 29; 2 நாளாகமம் 3, 6, 9, 11, 23, 24, 29, 32, 35, 36.

தலைப்பு

தொடக்கத்தில் 1 மற்றும் 2 நாளாகமங்கள் ஒரே புத்தகமாய் இருந்தன. இதன் எபிரெயப் பெயர், “நாட்குறிப்புகள், இதழ்கள் அல்லது வரலாற்றுக் குறிப்புகள்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. செப்துவஜிந்த் மொழிபெயர்ப்பில் உள்ள இதற்குரிய கிரேக்கப் பெயர் “கடந்துபோன விஷயங்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிறது, இது தொகுப்புகளில் உள்ள துணை விஷயங்களைக் குறிக்கிறது. ஆங்கிலப் பெயரான “Chronicles” என்பது ஜெரோம் என்பவரால் கொடுக்கப்பட்டது.

பின்னணி

1 மற்றும் 2 நாளாகமங்கள் முதல் பார்வைக்கு, சோர்வு ஏற்படுத்தும் வம்சவழிகளும் திரும்பக்கூறுதல்களுமாகக் காணப்படுகின்றன. திரும்பக் கூறுதல்கள் சில உள்ளன, ஆனால் அவை திரும்பக்கூறுதல்களாக மாத்திரம் இருப்பதில்லை. இது வேறுபட்ட காலத்தில் வேறுபட்ட நோக்கத்திற்காக எழுதப்பட்ட விஷயமாக உள்ளது.

2 இராஜாக்கள் புத்தகத்தின் கடைசி நிகழ்ச்சிகள் நடந்து ஏறக்குறைய எழுபது ஆண்டுகள் கடந்திருந்தன. (அந்த எழுபது ஆண்டுக் கால கட்டத்திற்கென்று தனியான வரலாற்றுப் புத்தகங்கள் எதுவும் இல்லை; சிறையிருப்பின் ஆண்டுகள் மீதான தகவலுக்கு எசேக்கியேல் மற்றும் தானியேல் தீர்க்கதரிசனப் புத்தகங்களைக் காணவும்.) இஸ்ரவேல் மக்கள் பாபிலோனிய சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்ப தயாராக இருக்கின்றனர் (2 நாளாகமம் 35:25; 36:23 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்). 1 மற்றும் 2 நாளாகமப் புத்தகங்கள் (இஸ்ரவேல் நாட்டில் திரும்பக் குடியமர்வதற்கும் தேவாலய ஆராதனையை திரும்பவும் நிலைநாட்டுவதற்கும் அவசியமான தகவல்களைத் தருவதற்காக எழுதப்பட்டன. மக்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டும் என்றால் - மற்றும் அவர்கள் கடந்துபோன துன்பங்கள் திரும்ப நிகழாது காத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் - தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது அவசியம் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

1 மற்றும் 2 நாளாகமப் புத்தகங்களை, 1, 2 சாமுவேல் மற்றும் 1, 2 இராஜாக்கள் என்ற புத்தகங்களுடன் ஒப்பிடுவதில், நாம் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகளைக் கவனிக்கலாம்: (1) 1 மற்றும் 2 நாளாகமப் புத்தகங்களில், யூதா என்ற தெற்கு ராஜ்யம் மாத்திரமே வலியுறுத்தப்படுகிறது, மற்றும் (2) இந்தப் புத்தகங்களில் உள்ள வரலாறு, தீர்க்கதரிசிகளின் கருத்துநோக்கு என்பதைக்காட்டிலும் அதிகமாக, ஆசாரியர்களின் கருத்து நோக்கு என்பதிலேயே எழுதப்பட்டன.

1 மற்றும் 2 நாளாகமப் புத்தகங்களை, 1 மற்றும் 2 சாமுவேல்,

1 மற்றும் 2 இராஜாக்கள் என்ற புத்தகங்களுடன் சேர்த்து வைத்து ஆய்வு செய்தல், விசேஷமாக 1 மற்றும் 2 நாளாகமப் புத்தகங்களில் உள்ள துணை/கூடுதல் விவரங்களைக் கவனித்துப் பார்த்தல் என்பது, இப்புத்தகங்களைப் படிப்பதற்கு மிகச்சிறந்த வழிகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. பின்வரும் வரை குறிப்பானது இந்தத் தகவல்களில் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது.

1 மற்றும் 2 நாளாகமம் என்ற புத்தகங்கள் ஆசாரியரான எஸ்றாவினால் எழுதப்பட்டன என்று யூதப்பாரம்பரியம் குறிப்பிடுகிறது (எஸ்றா புத்தகத்திற்கான பின்னணிக் குறிப்புகளைக் காணவும்). எஸ்றா என்ற புத்தகமானது 2 நாளாகமம் புத்தகம் விட்ட இடத்தில் இருந்து தொடருவதாலும், இம்மூன்று புத்தகங்களும் ஒரே நடையைக் கொண்டுள்ளதாலும், இவர் இவற்றை எழுதியிருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது.

வரைகுறிப்புகள்

1 நாளாகமம்

I. வம்சவரலாறு (1-9).

II. தாவீதின் ஆளுகை (10-29).

- ஊசாவின் பாவம் பற்றிய மற்ற குறிப்புகள் (15:2, 13, 15). சரியான விஷயத்தைத் தவறான வழியில் செய்தலுக்கு இது மிகச்சிறந்த உதாரணமாக உள்ளது.
- தாவீதை ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுக்கும்படி சாத்தான் தூண்டுதல் (21:1).
- தேவனால் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் மாதிரி தரப்பட்டது போலவே, தேவாலயத்திற்கான வடிவமைப்பு மாதிரிகள் தரப்பட்டது (28:11, 12, 19). தாவீது “கால மாற்றத்திற்கு” ஏற்றாற்போன்று “தகவமைப்பு” செய்யும் உரிமை கொண்டிருக்கவில்லை.

2 நாளாகமம்

I. சாலொமோனின் ஆளுகை (1-9).

A. சாலொமோனுடைய அரசின் விரிவாவு (9:26).

B. யூதர்களுக்குத் தரப்பட்ட தேசம் பற்றிய வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற்றிற்று.

II. யூதாவின் அரசர்கள் (10:1-36:13).

A. பத்துக் கோத்திரத்தார்களில், தேவனை அவர் கட்டளையிட்டபடி ஆராதிக்க விரும்பியவர்கள் ரெகொபெயாமெச் சேர்ந்து கொண்டனர் (11:16, 17). வேதாகமம், “இழந்துபோகப்பட்ட பத்துக்கோத்திரத்தார்” தேவனுடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களில் பாகமாக நிலைத்து இருந்தனர் என்று கூறுவதில்லை.

B. ஏசாயா (26:22; 32:20, 32) மற்றும் எரெமியா (35:25; 36:12, 21, 22ஐயும் காணவும்) ஆகியோரின் ஊழியம்.

III. சிறையிருப்பு (36:14-23).

A. தேவனுடைய செய்தியாளர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர் (36:15, 16).

- B. எழுபது ஆண்டு காலகட்டம் ஒரு வசனத்தில் கூறிமுடிக்கப்படுகிறது (36:20).
- C. அவர்கள் எழுபது ஆண்டுகள் சிறையிருப்பில் இருப்பார்கள் என்ற எரெமியாவின் தீர்க்கதரிசனம் - மற்றும் அதன் நிறைவேற்றம் (36:21-23).

1 மற்றும் 2 நாளாகமப் புத்தகங்களில் இருந்து பாடங்கள்

திரும்பக்கூறுதல் என்பது மோசமாக இருக்க வேண்டும் என்று அவசிய மில்லை. திரும்பக்கூறுதலில் இருந்து நாம் கற்றுக்கொள்கின்றோம்; அது வலியுறுத்தத்தை அளிக்கிறது. குறிப்பிட்ட சில தகவல்களைத் திரும்பக் கூறுதல் பொருத்தமானதென்று தேவன் காணுகின்றார் என்றால், அது முக்கியத்துவத்தைக் காண்பிக்கிறது. அதை நாம் கவனமாய்ப் படிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர் அதன்மீது வைத்து அதை வலியுறுத்துகின்றார். இன்றைய நாட்களில் மக்கள் “நவமானகாரியங்களை” தேடுகின்றனர் (நடபடிகள் 17:21); இதற்குப்பதிலாக, தேவனுடைய நித்தியமான சத்தியங்கள் திருப்பிக்கூறப்படுதலே நமக்கு அவசியமானதாக உள்ளது: “இதினிமித்தம், இவைகளை நீங்கள் அறிந்தும், நீங்கள் இப்பொழுது அறிந்திருக்கிற சத்தியத்தில் உறுதிப்பட்டிருந்தும், உங்களுக்கு இவைகளை எப்பொழுதும் நினைப்பூட்ட நான் அசதியாயிரேன். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து எனக்கு அறிவித்தபடி நான் என்கூடாரத்தைவிட்டுப் போவது சீக்கிரத்தில் நேரிடுமென்று அறிந்து, இந்தக் கூடாரத்தில் நான் இருக்குமளவும் உங்களை நினைப்பூட்டிஎழுப்பி விடுவது நியாயமென்று எண்ணுகிறேன்” (2 பேதுரு 1:12, 13).

1 மற்றும் 2 நாளாகமம் புத்தகங்களில் உலர்ந்துபோன பட்டியல்களும் உண்மைகளும் மாத்திரம் இருப்பதில்லை. மேசியாத்துவம் பற்றிய ஆழமான செய்தியும் இருக்கிறது. பட்டியலிடப்பட்ட பெயர்கள் தேவனுடைய நோக்கங்கள் மலர்விக்கப்பட்ட மாபெரும் காலங்களைக் குறித்து நிற்கின்றன. தேவன் கடந்துபோன காலத்தில் தம் மக்களுக்காக அக்கறை கொண்டிருந்தது போன்றே, யூதமக்களிடம் தொடர்ந்து அக்கறை கொண்டிருப்பதாக அவர்களிடத்தில் கூறினார். ஏற்றகாலத்தில் அவர் மேசியாவுக்கான அவர்களின் நம்பிக்கைகளை நிறைவேற்றுவார்.

தேவன் தமது சொந்த ஜனங்கள்மீது தொடர்ந்து அக்கறையாய் இருக்கின்றார்!

உயிர்ப்பித்தலுக்குத் தேவனுடைய திட்டம் (2 நாளாகமம் 7:14)

உயிர்ப்பித்தலுக்கான தேவை என்பது நமது நாட்களில் உள்ள மாபெரும் தேவைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. பழைய ஏற்பாடு உயிர்ப்பித்தலுக்கான தேவனுடைய திட்டத்தை மறைவான வசனப்பகுதி ஒன்றில் தருகிறது: “நான் மழையில்லாதபடிக்கு வானத்தை அடைத்து, அல்லது தேசத்தை அழிக்க வெட்டுக்கிளிகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, அல்லது என் ஜனத்திற்குள் கொள்ளைநோயை அனுப்பும்போது, என்நாமம் தரிக்கப்பட்ட என் ஜனங்கள் தங்களைத் தாழ்த்தி, ஜெபம்பண்ணி, என் முகத்தைத் தேடி, தங்கள் பொல்லாத வழிகளைவிட்டுத் திரும்பினால், அப்பொழுது பரலோகத்திலிருக்கிற நான்

கேட்டு, அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்து, அவர்கள் தேசத்துக்கு சேஷமத்தைக் கொடுப்பேன்” (7:13, 14).

தேவாலயம் கட்டப்பட்டிருந்தது, சாலொமோன் அதைப் பிரதிஷ்டை செய்திருந்தார். அதற்குப் பதில்செயலாகத் தேவன், “சாலொமோனே, நான் இவ்வீட்டை ஏற்றுக்கொள்கின்றேன், ஆனால் வீடுகளைக் கட்டுதல் என்பது வாழ்வைக் கட்டியெழுப்பும் இடத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று நினைக்காதே. இந்தக் கட்டிடத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்ததுடன் கூடுதலாக, நீயும் உன் மக்களும் உங்களுடைய வாழ்வைப் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். நீங்கள் அதைச் செய்யாவிட்டால் உங்களை என்னிடத்திற்குத் திரும்ப கொண்டுவருவதற்கு, நான் உங்களமீது கொள்ளை நோயை - பஞ்சம், வெட்டுக்கிளிகள் மற்றும் எல்லா வகையான துன்பத்தையும் - அனுப்புவேன்” என்றே செயல்விளைவில் கூறினார். பின்பு அவர் நமது வேதபாடப்பகுதியான, 7:14ஐக் கொடுத்தார். உயிர்ப்பித்தலுக்குத் தேவனுடைய திட்டம் என்ன என்று காண நாம் இதை ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

I. மக்கள்: “சபைகளுக்குப் பழைய உறுப்பினர்கள் திடப்படுத்தப்படுவதைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் புதிய உறுப்பினர்கள் அவசியமில்லை.”

A. “என் ஜனங்கள்.”

1. தேவன் எப்போதுமே தமது மக்களைக் கொண்டிருந்தார்.

2. இன்றைய நாட்களில்: யோவான் 1:12; 3:5; 1 பேதுரு 1:22, 23.

B. “என் நாமம் தரிக்கப்பட்ட என் ஜனங்கள்.” தேவனுடைய மக்கள் அவரது நாமத்தைத் தரித்திருக்கின்றனர்.

1. பழைய ஏற்பாடு (எண்ணாகமம் 6:27).

2. புதிய ஏற்பாடு (1 யோவான் 3:1, 2; 1 கொரிந்தியர் 1:2; நடபடிகள் 11:26).

II. ஆவிக்குரியவகையில் ஆயத்தமாக்கப்பட்ட மக்கள்.

A. தாழ்மையின் மூலமாக: “தங்களைத் தாழ்த்தி.” நீதிமொழிகள் 6:16, 17; 8:13; 16:18; ஏசாயா 57:15; மத்தேயு 5:3; லூக்கா 14:11; யாக்கோபு 4:6; 1 பேதுரு 5:5, 6 ஆகியவற்றைக் காணவும்.

B. ஜெபத்தின் மூலமாக: “ஜெபம்பண்ணி.” மத்தேயு 7:11; 21:22; யாக்கோபு: 1:17; 5:16; 1 யோவான் 5:14, 15 ஆகியவற்றைக் காணவும். “நாம் ஜெபித்திராதவரையில் நாம் ஆயத்தமாய் இருப்பதில்லை.”

C. தேவனுடைய முகத்தைத் தேடுதல் மூலமாக: “என் முகத்தைத் தேடி.”

1. இது முயற்சியை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது.

2. இது நமது சித்தங்களைத் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்திவை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது (மத்தேயு 6:33; சங்கீதம் 27:8).

D. வாழ்வில் மாற்றத்தின் மூலமாக: “தங்கள் பொல்லாத வழிகளை விட்டுத் திரும்பினால்.”

1. நாம் வேதாகமத்தைப் புறக்கணிப்பதை விட்டுத் திரும்புதல் (ஓசியா 4:6).

2. நாம் ஒருவர் மற்றவர்மீது கொண்டுள்ள அழகற்ற எண்ணப்

போக்கிலிருந்து திரும்புதல் (யோவான் 13:35).

3. இழந்துபோகப்பட்டுள்ளவர்கள்மீது நாம் கொண்டுள்ள மாறுபட்ட சிந்தனையில் இருந்து திரும்புதல்.
4. உலகப்பிரகாரமான எல்லா விஷயங்களிலும் இருந்து, தேவனுக்குரியவைகளுக்கு மேலாக உலகத்திற்குரிய விஷயங்களை வைப்பதில் இருந்து, திரும்புதல். “நாம் தாழ்வான வாழ்விற்குள் இருக்கும்படி அதிகமாய் வற்புறுத்தப்படுகின்றோம்.”

III. தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாக்கப்பட்ட ஜனங்கள்.

- A. தேவன் (ஜனங்கள் கூறுவதை) கேட்கும் ஆசீர்வாதம்: “பரலோகத்திலிருக்கிற நான் கேட்டு.”
- B. தேவனுடைய மன்னிப்பின் ஆசீர்வாதம்: “அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்து.”
- C. தேவனுடைய குணமாக்குதலின் ஆசீர்வாதம்: “அவர்கள் தேசத்துக்கு சேஷமத்தைக் கொடுப்பேன்.”
 1. பழைய ஏற்பாட்டில், சரீரப்பிரகாரமான சேஷமத்தின்மீது வலியுறுத்தம் இருந்தது.
 2. புதிய ஏற்பாட்டில், ஆவிக்குரிய சேஷமத்தின்மீது வலியுறுத்தம் இருக்கிறது.

முடிவுரை

சங்கீதம் 85:6ஐ ஆழ்ந்து சிந்திக்கவும்: “உமது ஜனங்கள்மீது உம்மில் மகிழ்ந்திருக்கும்படி, நீர் எங்களைத் திரும்ப உயிர்ப்பிக்கமாட்டீரோ?” நாம் ஒவ்வொருவரும், “உயிர்ப்பித்தல் என்பது என்னில் இருந்து தொடங்கட்டும்!” என்று கூறுவோமாக.

எஸ்றா மற்றும் நெகேமியா: சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்புதல்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: எஸ்றா 1, 3-10; நெகேமியா 1-8, 13.

தலைப்பு

எஸ்றா என்ற புத்தகம், பாபிலோனிய சிறையிருப்பிலிருந்து இஸ்ரவேல் மக்களை இரண்டாம் முறை வழிநடத்தி வந்த ஆசாரியரின் பெயரால் வழங்கப்படுகிறது. நெகேமியா என்ற புத்தகம் மூன்றாம் முறை வழிநடத்தி வந்த அப்புத்தகத்தின் பிரதானப் பாத்திரப் பெயரால் வழங்கப்படுகிறது.

பின்னணி

எரெமியா, எழுபது ஆண்டுகளில் சிறையிருப்பு ஒழியும் என்று தீர்க்கதரிசனம் கூறியிருந்தார் (எரெமியா 25:11, 12; 29:10). இந்த எழுபது ஆண்டுகள் என்பவை, கி.மு. 605ல் ராஜரீக வம்சத்தை பாபிலோனுக்கு முதன்முறையாக இட்டுச் சென்றதில் இருந்து (2 இராஜாக்கள் 24; தானியேல் 1) செருபாபேலின் நடத்துவத்தின்கீழ் அவர்கள் முதல்முறை திரும்பி வந்தது வரையிலான (எஸ்றா 1) காலமாகும். இஸ்ரவேல் மக்கள் சிறையிருப்புக்கு கொண்டுபோகப்படுதல் மூன்று நிகழ்ச்சிகளின் படி நிலைகளிலும், அவர்கள் திரும்பிவருதல் மூன்று நிகழ்ச்சிகளின் படி நிலைகளிலும் நடந்தது.

எஸ்றாவின் புத்தகம் முதல் இரண்டு திரும்பி வருதல்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது. கி.மு. 538ல் செருபாபேல் முதல் திரும்பி வருதலை வழி நடத்தினார், அவர் ஒரு அதிபதியாகப் பணிபுரிந்தார் (ஆகாய் 1:1). ஆசாரியரான யோசவாவும் (எஸ்றா 3:2), தீர்க்கதரிசிகளான ஆகாய் மற்றும் சகரியா என்பவர்களும் (எஸ்றா 5:1, 2) அவருடன் ஊழியம் செய்தனர். தேவாலயத்தைத் திரும்பக்கட்டுதல் என்பதே அவர்களுக்கு மாபெரும் அறைகூவலாக இருந்தது.

யூதா என்ற ஒரு கோத்திரம் மாத்திரமே மொத்தமாக சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பி வந்திருந்தபடியால், எஞ்சியவர்கள் இப்போது “யூதர்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர் (எஸ்றா 4:23). இருப்பினும் இது, யூதா கோத்திரத்தார் மாத்திரமே திரும்பி வந்தனர் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. பன்னிரண்டு கோத்திரங்களில் எஞ்சியிருந்தவர்களும் திரும்பியிருந்தனர் (எஸ்றா 6:17; 8:35).

எஸ்தரின் வரலாறு தேவாலயம் திரும்பக் கட்டப்பட்ட காலகட்டத்திற்குப் பொருந்துகிறது. அறுபது ஆண்டுகள் கடந்து சென்றன, அதன்பின்பு கி.மு. 458ல் எஸ்றா இரண்டாவது திரும்புதலை வழி நடத்தினார். தேவாலய ஆராதனையை மீண்டும் கட்டியெழுப்புதல் என்பது அவரது ஊழியத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. எஸ்றா நியாயப்பிரமாண விற்பன்னர்களில் முதலாவதானவராக இருந்தார், இவர் “வேதபாரகர்” என்று(ம்) அறியப்பட்டார் (எஸ்றா 7:6).

எஸ்றா, கி.மு. 444ல் மூன்றாவது திரும்பி வருதலை வழிநடத்திய நெகேமியாவுடன் இணைந்து, எருசலேமின் மதில்களைத் திரும்ப

எடுத்துக்கட்டுவதில் ஊழியம் செய்தார். நெகேமியா ஒரு அதிபதியாயிருந்து பணியாற்றினார் (நெகேமியா 5:14). மல்கியா என்ற தீர்க்கதரிசி அனேகமாக, நெகேமியா மற்றும் எஸ்றா ஆகியோருடன் ஊழியம் செய்திருக்கலாம்; அவர் நெகேமியா புத்தகத்தின் இறுதிப்பாதியில் கையாளப்பட்ட பிரச்சனைகளை எடுத்துரைத்தார்.

எஸ்றாவே தமது பெயர்கொண்ட இப்புத்தகத்தை எழுதியிருக்கலாம்; 7-10 வரையுள்ள அதிகாரங்களில் தன்மைப் பெயர்ச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் கவனியுங்கள். நெகேமியா என்ற புத்தகத்தையும் இவரே எழுதியிருப்பார் என்றால், இவர் அனேகமாக நெகேமியாவின் தனிப்பட்ட பதிவேடுகளைப் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய வழிநடத்துதலினால் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் (நெகேமியா 1:1ஐக் கவனிக்கவும்).

வரைகுறிப்புகள்

எஸ்றா

- I. முதல் திரும்புதல்: தேவாலயத்தைத் திரும்பக் கட்டியெழுப்புதல் (1-6); சமாரியர்களால் எதிர்ப்பு (4).
- II. இரண்டாம் திரும்புதல்: ஆவிக்குரிய தன்மையைத் திரும்ப கட்டியெழுப்புதல் (7-10).

நெகேமியா

- I. மூன்றாம் திரும்புதல்: மதில்களைத் திரும்பக் கட்டியெழுப்புதல் (1-6).
 - A. “கட்டியெழுப்புதல்” எவ்வாறு என்பதற்கு மாபெரும் உதாரணம்.
 1. மாபெரும் நடத்துவத்துவம்: நெகேமியா (ஐபத்தின் மனிதர்: 2:4; 4:4, 5; 6:9, 14).
 2. மாபெரும் பின்பற்றுதல்: மக்கள் (2:18; 4:6).
 - B. ஊக்கமிழக்கச் செய்ய முயற்சிகள்.
 1. சக்கந்தம் பண்ணுதல் (4:1-6).
 2. யுத்தம் (4:7-23).
 3. “உச்சி” மாநாட்டிற்கு அழைப்பு (6:1-4).
 4. நெகேமியாவின் நோக்கங்கள் தவறு என்று குற்றம் சாட்டப்படுதல் (6:5-9).
 5. கள்ளத் தீர்க்கதரிசி (6:10-14).
- II. ஆளுகைசெய்தல்: நாட்டைத் திரும்பக் கட்டியெழுப்புதல் (7-13).

எஸ்றா மற்றும் நெகேமியா என்ற புத்தகங்களில் இருந்து பாடங்கள்

யூதர்கள் சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்புதல் என்பது தேவன் இரண்டாவது வாய்ப்பு எதுவுமின்றி தேவனாகவே இருக்கின்றார் என்ற மாபெரும் சத்தியத்தை மீண்டும் அடிக்கோடு இடுகிறது.

விக்கிரகாராதனையின் விளைவு என்பது இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்கள் சிறையிருப்பிலிருந்து கற்றுக்கொண்ட ஒரு பாடமாக இருந்தது. யூதர்களிடத்தில் விக்கிரகாராதனை என்பது திரும்ப ஒருக்காலும் ஒரு பிரச்சனையாக இருந்ததில்லை.

கலப்பினத் திருமணம் - யூதரல்லாதவர்களுடன் திருமண உறவு - என்பது அவர்கள் தொடர்ந்து போராடிக்கொண்டிருந்த ஒரு பிரச்சனையாக இருந்தது (எஸ்றா 9, 10; நெகேமியா 13). ஒருவர் யாரைத் திருமணம் செய்துகொள்கின்றார் என்பது உண்மையிலேயே மாறுபாட்டை ஏற்படுத்துகிறது.

உண்மையான போதித்தல், பிரசங்கித்தல், மற்றும் வேதவாசிப்பு ஆகியவை பற்றிய மாபெரும் விவரிப்புகளில் ஒன்று நெகேமியா 8:8ல் தரப்பட்டுள்ளது.

தேவன், மேசியாவை உலகிற்குக் கொண்டுவருதல் என்ற தமது திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தினார். செருபாபேல் என்பவர் தாவீதின் ராஜரீக வம்சத்தில் வந்த யோயாக்கீன் என்ற அரசரின் கொள்ளுப்பேரனாக இருந்தார் (1 நாளாகமம் 3:19), அவர் கிறிஸ்துவின் முன்னோர்களில் ஒருவராயிருந்தார் (மத்தேயு 1:12)!

கர்த்தருடைய வீட்டைக் கைவிடுதல் (நெகேமியா 13:1-11)

நெகேமியா எருசலேமின் மதில்களைக் கட்டுவித்தவர் என்று அறியப்படுகின்றார், ஆனால் அவர் அதைக் காட்டிலும் அதிகக் கடினமான பணிமுயற்சிகளைச் செய்திருந்தார். அவரது புத்தகத்தின் முதல் ஆறு அதிகாரங்கள், மதில்களைக் கட்டியெழுப்பதல் என்ற விஷயத்தைச் சுற்றிச்சுழல்கின்றன; கடைசி ஏழு அதிகாரங்கள், அவர் யூதாவின் அதிபதியாக இருந்து பணியாற்றுவதைப் பற்றியவைகளாக இருக்கின்றன. மக்களைக் கட்டியெழுப்பதல் என்பது மதிலைக் கட்டியெழுப்புவதைக் காட்டிலும் கடினமான பணிமுயற்சியாக உள்ளது.

13ம் அதிகாரமானது, நெகேமியா எதிர்கொண்ட மிகக்கடினமான பணி முயற்சியைப் பற்றிக் கூறுகிறது. அவர் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் அதிபதியாகப் பணியாற்றிய பின்பு, சற்றுக்காலம் பாபிலோனுக்குத் திரும்பவும் சென்றிருந்தார். அவர் யூதாவுக்குத் திரும்பி வந்தபோது, அவர் செய்து முடித்திருந்தவற்றில் பலவிஷயங்கள் மீண்டும் செய்யப்பட வேண்டியவைகளாய் இருந்தன. இந்தப் பிரச்சனையைத் தொகுத்துரைக்கும் கேள்வியொன்று 13ம் வசனத்தில் காணப்படுகிறது: “தேவனுடைய ஆலயம் கைவிடப்பட்டுப் போவானேன்?”

நெகேமியா (யூதேயாவைவிட்டு பாபிலோனுக்கு) போவதற்கு முன்பு, மக்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்யவும் அவரை மகிமைப்படுத்தவும் தங்களை அர்ப்பணித்திருந்தனர் (10:28, 29). இருப்பினும், அவர்கள் செய்வதாகக் கூறியிருந்த யாவற்றையும் அவர்கள் செய்திருக்கவில்லை; அவர்கள் செய்ய மாட்டோம் என்று கூறியிருந்த யாவற்றையும் அவர்கள் செய்திருந்தனர். அவர்கள் கர்த்தருடைய வீட்டைக் கைவிட்டிருந்தனர்.

கர்த்தருடைய வீட்டைக் கைவிடுதல் என்பதில், அவர்கள் தேவாலயத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஆராதனைகளைக் கைவிடுதல் மற்றும் குறிப்பிடப்பட்ட பலிகளைச் செலுத்தத் தவறுதல் ஆகியவை உள்ளடங்கியிருந்தன, ஆனால் இவற்றைக் காட்டிலும் அதிகமானவையும் அதில் உள்ளடங்கியிருந்தன. தேவாலய ஆராதனை ஊழியத்தைக் கைவிடுதல் என்பது மக்களின் பொதுவான மதரீதியான வீழ்ச்சியின் அடையாளமாயிருந்தது. தேவனைச் சேவித்தலும் தேவனை மகிமைப்படுத்துதலும் அவர்களின் இருதயங்களிலும் வாழ்விலும் இரண்டாம் இடத்தையே பெற்றிருந்தன.

“ஏன்?” என்பதே கேள்வியாக உள்ளது. நமது வேதபாடப்பகுதியானது, கர்த்தருடைய விடு கைவிடப்பட்டிருந்தது ஏன் - மற்றும் இன்றைய நாட்களில் மக்கள் அதை(யே) செய்வது ஏன்? என்பதற்குப் பல காரணங்களைக் கொடுக்கிறது.

- I. அறியாமையினால் மக்கள் கர்த்தருடைய வீட்டைக் கைவிடுகின்றனர் (13:1-3).
 - A. இது மற்ற எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் அடிப்படையாக உள்ளது. அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தை அறியாதிருந்தனர்.
 - B. நாம் வருகைதருதல் அல்லது ஈடுபாடு இவற்றில் எதைப்பற்றிப் பேசினாலும், அறியாமை என்பது தேவனுடைய வீட்டைக் கைவிடும் எல்லாருக்கும் பின்பாக உள்ளது.
- II. மக்கள் தங்களை இவ்வுலகில் இருந்து பிரித்துக்கொள்ளாமல் இருக்கின்றதினால் அவர்கள் தேவனுடைய வீட்டைக் கைவிடுகின்றனர் (13:1-3).
 - A. யூதர்கள் ஒரு தனிப்பட்ட மக்களாக இருக்க வேண்டியிருந்தது (உபாகமம் 23:3-5). புறதெய்வ மக்களுடன் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஒரு நெருக்கமான இணைவு, அவர்கள் தங்கள் தனித்தன்மையை இழந்துபோகச் செய்தது.
 - B. நாம் இன்னமும் ஒரு தனித்தன்மையான மக்களாக நிலைத் திருக்க வேண்டியுள்ளது (2 கொரிந்தியர் 6:14-18; ரோமர் 12:2; யாக்கோபு 4:4; 1 யோவான் 2:15-17). நாம் இவ்வுலகத்தில் இருக்க வேண்டும், ஆனால் இவ்வுலகத்தாராக இருக்கக்கூடாது (யோவான் 17:11, 14-16).
- III. மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் உள்ள அசுத்தங்களினால் கர்த்தருடைய வீட்டைக் கைவிடுகின்றனர் (13:4-8).
 - A. நடத்துனர்கள் உடன்படுதல் என்ற ஆவியினால் பாதிக்கப்பட்டும் இருந்தனர். அவர்கள் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணமுடிவதற்குமுன்பு அசுத்தத்தன்மையை ஒதுக்கிப்போட வேண்டியதாக இருந்தது.
 - B. நாம் சிந்தனையிலும் (பிலிப்பியர் 4:8) வாழ்விலும் (யாக்கோபு 1:27; 1 தீமோத்தேயு 5:22) தூய்மையானவர்களாக இருக்க வேண்டியது அவசியம்.
- IV. பேராசை மற்றும் கருமித்தனம் ஆகியவற்றினால் மக்கள் கர்த்தருடைய வீட்டைக் கைவிடுகின்றனர் (13:10-13).
 - A. நெகேமியா தசமபாகங்கள் செலுத்தப்படுதலை உறுதியாக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டார்.
 - B. புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் தசமபாகம் செலுத்தும்படியல்ல, ஆனால் கொடுக்கும்படி கூறப்பட்டுள்ளோம்: 1 கொரிந்தியர் 16:2; 2 கொரிந்தியர் 9:6, 7.
- V. மக்கள் கர்த்தரின் நாளானது மற்ற எந்த நாளையும் போன்றே இருப்பதாக நினைப்பதால், அவர்கள் கர்த்தருடைய வீட்டைக் கைவிடுகின்றனர் (13:15-17).
 - A. மக்கள் தேவனுடைய விஷயங்களைப் பற்றி நினைத்துப் பார்ப்பதற்காக ஓய்வுநாள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

B. கர்த்தருடைய நாளை உலகப்பிரகாரமாக்குதல் என்பது நாம் இன்றைய நாட்களில் எதிர்கொள்ளுகிற மாபெரும் அறைகூவல்களில் ஒன்றாக உள்ளது. நாம் பிரச்சனையின் பாகமாக இருக்கின்றோமா அல்லது தீர்வின் பாகமாக இருக்கின்றோமா?

VI. மக்கள் தங்களைக் கர்த்தரிடத்தில் இருந்து புறம்பே இழுத்துப் போடுபவர்களைத் திருமணம் செய்து கொள்வதால், கர்த்தருடைய வீட்டைக் கைவிடுகின்றனர் (13:23-25, 28).

A. ஒருவரின் துணைவர்/துணைவி மற்ற/எதிர்த்திசையில் இழுக்கும் போது தேவனைச் சேவித்தல் என்பது கடினமானதாக உள்ளது.

B. 2 கொரிந்தியர் 6:14ஐக் காணவும்.

முடிவுரை: இவ்வதிகாரத்தில் இரண்டு விஷயங்கள் நிலைநிற்கின்றன:

A. நெகேமியா கர்த்தருடைய வீட்டின்மீது அன்பாய் இருந்தார். நாம் சபையின்மீது அன்பாய் இருக்கின்றோமா (1 தீமோத்தேயு 3:15)?

B. தேவனுடைய சித்தத்துடன் தொடர்புடைய சிலவிஷயங்கள் செய்யப்படத் தேவையாக இருந்தபோது, நெகேமியா அதைச் செய்தார். நாம் அவ்வாறு செய்கின்றோமா?

எஸ்தர்: தேவன் தமது மக்களைப் பாதுகாக்கின்றார்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-10.

தலைப்பு

எஸ்தரின் புத்தகம் அதன் பிரதானப் பாத்திரத்தின் பெயரைக் கொண்டுள்ளது. “எஸ்தர்” என்ற பெயரானது “நட்சத்திரம்” என்பதற்கான பெர்சிய வார்த்தையில் இருந்து தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது உறுதி. “Myrtle” (ஒரு வாசனையான மரம்) என்பது எஸ்தரின் எபிரெயப் பெயருடைய அர்த்தமாகும்.

பின்னணி

எஸ்தரின் வரலாறு, சிறையிருப்பிலிருந்து முதல் மற்றும் இரண்டாம் முறை திரும்புதல்களுக்கு இடையில் வரலாற்றுரீதியாக நடைபெற்றுள்ளது (என்றா மற்றும் நெகேமியா புத்தகங்களின் பின்னணிக் குறிப்புகளைக் காணவும்). இது, தேவன் தமது மக்கள் நிர்மூலமாகாதபடி எவ்வாறு காத்துக்கொண்டார் என்பது பற்றிக் கூறுகிறது. எஸ்தரின் தைரியம் இல்லையென்றால், மேசியா வருவதற்கான மக்களினம் இருந்திராது. எஸ்தரும் மற்றும் மொர்தெகாயும், என்றா மற்றும் நெகேமியா ஆகியோரின் ஊழியத்திற்குப் பாதை அமைத்தனர்.

அகாஸ்வேரு (1:1) என்பது கி.மு. 486 முதல் 465 வரை பெர்சியாவை ஆண்ட அரசரின் பெயரான மகா எக்ஸெரெக்ஸ் என்பதற்கு இன்னொரு பெயராகக் கருதப்படுகிறது. அவரது ஆட்சியின் மூன்றாம் ஆண்டில் நடைபெற்ற (1:3முதல்.) பெரிய விருந்தானது, கிரேக்கர்களுக்கு எதிரான அவரது மிக மோசமான இராணுவப் படையெடுப்புக்கு ஆயத்தம் செய்வதாக இருந்திருக்கலாம். அப்படியிருந்தது என்றால், அவரது ஆட்சியின் ஆறாம் மற்றும் ஏழாம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் (2:12, 16) அகாஸ்வேரு ஆறுதலை நாடியதற்காக நடைபெற்றிருக்கக்கூடும்.

எஸ்தரின் வரலாறு பாபிலோனுக்குக் கிழக்கில் இருநூறு மைல்கள் தொலைவில் இருந்த பெர்சிய அரசர்களின் குளிர்கால வாசஸ்தலமான சூசான் நகரத்தில் (1:2) நடைபெற்றது. ஆதார் மாதம் (3:7) என்பது நமது மார்ச்சு அல்லது ஏப்ரல் மாதத்திற்கு இணையாகும்.

பூரிம் பண்டிகை என்பது யூதர்களின் மதரீதியான நாட்காட்டியில் மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூரிய பண்டிகைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. அந்தக் கொண்டாட்டத்தின்போது, எஸ்தரின் புத்தகம் வாசிக்கப்படுகிறது. சில ஜெபஆலயங்களில், பிள்ளைகளுக்குக் கிலுகிலுப்பைகள் தரப்படுகின்றன. ஆமானின் பெயர் வாசிக்கப்படும்போது, மக்கள் கீற்றக்குரல் எழுப்பு கின்றனர். எஸ்தர் அல்லது மொர்தெகாயின் பெயர் வாசிக்கப்படும் போதெல்லாம், மக்கள் உரத்துக்குரல் எழுப்பி கிலுகிலுப்பைகளைச் சுழற்றுகின்றனர்.

எஸ்தரின் புத்தகம் பழைய ஏற்பாட்டு வரலாற்றுப் புத்தகங்கள் பன்னிரெண்டில் கடைசியானதாயிருக்கிறது. என்றா, நெகேமியா மற்றும் எஸ்தர் புத்தகங்களில் உள்ள நிகழ்ச்சிகள் பதிவுசெய்யப்பட்ட பின்பு, பரிசுத்த வரலாறு

மீண்டும் எழுதப்படுவதற்குச் சமார் நானூறு ஆண்டுகள் ஆயிற்று. பழைய ஏற்பாட்டைப் பற்றிய நமது படிப்பில், இந்த இடத்தில் இருந்து நாம் எஞ்சியுள்ள புத்தகங்களை, நியாயப்பிரமாணம் மற்றும் வரலாறு பற்றிய பதினேழு புத்தகங்களின் வரலாற்றுச் சட்டக அமைவிற்குள் பொருத்திக் காண்போம்.

இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியது யார் என்று நாம் அறிவதில்லை. எஸ்றா இதன் எழுத்தாளராக இருந்தார் என்று தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்கள் சிலர் நினைத்தனர்; மற்றவர்கள் மொர்தெகாய் இதை எழுதியிருப்பார் என்று நினைத்தனர். வேதாகமத்தின் எல்லாப் புத்தகங்களையும் பொறுத்த மட்டில், அவற்றை எழுதிய மனித எழுத்தாளர் யார் என்பது முக்கியமானதல்ல, ஆனால் எழுத்தாளர்களைத் தேவன் தமது பரிசுத்த ஆவியானவரைக் கொண்டு ஏவினார் என்பதே முக்கியமானதாகும் (2 பேதுரு 1:21; 2 தீமோத்தேயு 3:16, 17).

வரைகுறிப்பு

- I. எஸ்தர் ராணியாகின்றாள் (1:1-2:20).
- II. ஆமானின் திட்டம் (2:21-3:15).
- III. எஸ்தரின் எதிர்த்திட்டம் (4-7).
- IV. மொர்தெகாய் உயர்த்தப்படுதல்; யூதர்கள் விடுவிக்கப்படுதல் (8:1-9:16).
- V. பூரிம் பண்டிகை (9:17-32).
- VI. மொர்தெகாயின் பெருமை (10).

எஸ்தரின் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

எஸ்தரின் வரலாறு என்பது தேவனுடைய அருளிர்க்கம் பற்றிய மிக நேர்த்தியான பாடங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. இது ரோமர் 8:28 வசனத்தின் கருத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது: “அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்.” இவ்வரலாற்றில் உள்ள நிகழ்ச்சிகள் சங்கீதம் 37:12, 13ஐயும் உறுதிப்படுத்துகின்றன: “துன்மார்க்கன் நீதிமானுக்கு விரோதமாய்த் தீங்கு நினைத்து, அவன்பேரில் பற்கடிக்கின்றான். ஆண்டவர் அவனைப் பார்த்து நகைக்கிறார்; அவனுடைய நாள் வருகிறதென்று காண்கிறார்.”

வஸ்தி தனது கணவருக்குக் கீழ்ப்படியாமற்போனதில் சரியாய் இருந்தாளா இல்லையா? ஒருவேளை. அந்த சமுதாயத்தில் பெண்கள் ஆண்களுடன் சமூகரீதியாக ஒன்று கலந்திருத்தல் என்பது ஏற்பற்றதாக இருந்திருக்கலாம் (1:9ஐக் கவனிக்கவும்), மற்றும் அரசன் மதுபானம் அருந்திய நிலையில் வஸ்தியைக் கூப்பிட்டதால் (1:10), அவரது வேண்டுகோள் தகுதியற்ற செயல்கள் சிலவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருந்திருக்கலாம். அவள் நிர்வாணமாகத் தோன்ற வேண்டும் என்று அவள் ஆணையிட்டதாகச் சில கல்வியாளர்கள் நம்புகின்றனர். இருப்பினும், வஸ்தி செய்தது சரியா அல்லது தவறா என்பதல்ல, ஆனால் அவள் (அரசரின் வேண்டுகோளை) நிராகரித்தது எஸ்தர் ராணியாவதற்கு வாய்ப்பளித்து, அவள் தன் மக்களுக்கு உதவிசெய்யக்கூடிய பதவிநிலையில் அவளைக் கொண்டுபோய் வைத்தது.

இந்தப் புத்தகமானது தேவபக்தியுள்ள பெண்களின் அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் செயல் விளக்கப்படுத்துகிறது!

தேவன் தமது மக்களை, மேசியா வரவிருந்த மக்களினத்தைத் தொடர்ந்து பாதுகாத்தார்.

“இப்படிப்பட்ட காலத்துக்கு” (எஸ்தர் 4:13-17)

தேவனுடைய நாமம் எஸ்தரின் புத்தகத்தில் காணப்படுவதில்லை. இருப்பினும், வேதாகமத்தின் வேறு எந்தப் புத்தகத்திலும் தேவனுடைய கரமாதது இதைவிட அதிகம் தெளிவாகக் காணப்படுவது இல்லை. இது தேவனுடைய அருளிரக்கத்திற்கு அழகிய உதாரணமாக உள்ளது.

“அருளிரக்கம்” [“providence”] என்பது *provideo* (pro என்றால் “முன்னால்” என்று அர்த்தம்; *video* என்றால் “காண” என்று அர்த்தம்) என்ற இலத்தீன் வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது. *The New Dictionary of Theology* என்ற புத்தகம் இதை “the beneficent outworking of God’s sovereignty whereby all events are directed and disposed to bring about those purposes of glory and good for which the universe was made” [எல்லா நிகழ்வுகளும், மகிமையின் நோக்கங்கள் மற்றும் இந்த அண்டத்திற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நன்மை ஆகியவற்றைக் கொண்டுவருவதை நோக்கிச் செயல்படுத்த மற்றும் இயக்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய ராஜீகத்தின் பயன்மிக்க வெளிச்செயல்பாடு] என்று விளக்குகிறது.

இந்தப் புத்தகத்தில் தேவனுடைய செயல்கள், அவர் நமது வாழ்வில் செய்கிறதுபோல, காட்சிகளுக்குப் பின்னணியில் இருப்பதால், இது விசேஷித்த நடைமுறைப் பயன்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. தேவன் செயல்படுகின்றார் என்பது தெளிவாக உள்ளது!

நமது வேதபாடல் பகுதியில், எஸ்தரின் சொந்த வாழ்வில் தேவனுடைய அருளிரக்கச் செயல்பாடுகள் பற்றி அவள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்படி அவளுக்கு மொர்தெகாய் அறைகூவல் விடுக்கின்றார்: “நீ இப்படிப்பட்ட காலத்துக்கு உதவியாயிருக்கும்படி உனக்கு ராஜமேன்மை கிடைத்திருக்கலாமே, யாருக்குத் தெரியும்?” (4:14).

I. தொலைவான முடிவுகளைச் சென்றடையும் காலம் (1, 2).

A. வஸ்தியை விலக்கி வைக்கும் முடிவு (1).

1. அகாஸ்வேரு (எக்ஸெரெக்ஸ்) அறிமுகம்.
2. அரசரின் ஆடம்பர விருந்தும் வஸ்தியின் மறுப்பும்.
3. அரசரின் முடிவும் ஆணையும்.

B. இன்னொரு ராணியை நியமிக்கும் முடிவு (2).

1. அரசர் (கி.மு. 480-479ல் கிரேக்கர்களிடம் தோல்வியடைந்த பின்பு?) தனிமையில் இருக்கின்றார். அழகிப்போட்டிக்கான முன்மொழிதல்.
2. மொர்தெகாய் மற்றும் எஸ்தர் ஆகியோரின் அறிமுகம்.
3. எஸ்தர் தேர்ந்துகொள்ளப்படுதல். அவள் ஒரு யூதப்பெண் என்பது அறியப்படவில்லை.
4. பக்கக்குறிப்பு: மொர்தெகாய், அரசருக்கு எதிரான ஒரு சதித் திட்டத்தை முறியடிக்கிறார்.

II. நீண்டு நிலைநிற்கும் பகையுணர்வின் காலம் (3).

A. ஆமானின் பகையுணர்வு.

1. ஆமானின் அறிமுகம். (“ஆகாகியன்” என்பவன், சாமுவேலி

னால் கொல்லப்பட்ட அமலேக்கிய அரசனான ஆகாக என்பவனது பின்சந்ததியாரில் ஒருவனாக இருக்கின்றான்.)

2. ஆமான், பெர்சியாவில் ஒரு பெரும் நாசத்தைத் தூண்ட முடிவு செய்கின்றான். யூதர்களை ஒழிக்க மிகச்சிறந்த நாளைத் தீர்மானிக்க, பூர் என்ற சீட்டு போடப்படுகிறது.

B. ஆமானின் சூழ்ச்சி: யூதர்களை அழிப்பதற்கான உத்தரவில் அரசர் கையெழுத்திடும்படி ஆமான் அரசருக்கு இலஞ்சம் கொடுக்க முன்வருகின்றான். பத்தாயிரம் தாலந்து வெள்ளி என்பது 375 டன்களுக்குச் சமமானதாகும்!

III. உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படுத்தும் தெரிவுகளின் காலம் (4).

A. நாடுமுழுவதும் யூதர்களின் புலம்புதல்.

B. மொர்தெகாய் எஸ்தரிடத்தில், அவளது மக்களுக்காக (அரசரிடம்) வேண்டுகல் செய்யும்படி அறைகூவல் விடுக்கின்றார். அவள் இந்த செயலின் அபாயத்தைப்பற்றி அவருக்கு நினைவூட்டுகின்றாள். அவள் ஏன் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு அவர் தமது விவாதத்தை ஏற்படுத்துகின்றார் (4:13-17). எஸ்தர் செல்வதற்குத் தயாராகி “நான் செத்தாலும் சாகிறேன்” என்று கூறுகின்றாள் (4:16).

C. மூன்று நாட்கள் உபவாசம் (மற்றும் ஜெபம்?).

IV. உயிரைக் காப்பாற்றும் நடவடிக்கையின் காலம் (5:1-9:16).

A. அரசர் எஸ்தரை ஏற்றுக்கொள்கின்றார், எனவே அவள் இறப்பதில்லை. முதல் விருந்து தரப்படுகிறது மற்றும் இரண்டாம் விருந்திற்கு அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது.

B. ஆமான், மொர்தெகாயைத் தூக்கில் இடுவதற்காக எழுபத்தி ஐந்து அடிகள் உயரமான தூக்கு மரத்தைத் தயார் செய்கின்றான்.

C. மொர்தெகாய் அரசருக்குச் செய்த சேவைக்காகக் கணப்படுத்தப்படுகின்றார்.

D. இரண்டாவது விருந்தில், ஆமானின் சதித்திட்டம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அவன் தானே தயார் செய்வித்திருந்த தூக்கு மரத்தில் தூக்கிலிடப்படுகின்றான்.

E. [யூதர்களை] அழிப்பதற்கென்று பிறப்பிக்கப்பட்ட முதல் சட்டமானது திரும்பப் பெற இயலாது, ஆனால் ஒரு எதிர்ச்சட்டம் எழுதப்படுகிறது, அதில் யூதர்கள் தங்களைத் தற்காத்து கொள்வதற்கும் திருப்பித்தாக்குவதற்கும் அனுமதியளிக்கப்படுகிறது.

F. [யூதர்களை] அழிப்பதற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட நாளில், யூதர்கள் அரசரின் சேனைகளிடம் இருந்து உதவிபெற்று மாபெரும் வெற்றியடைகின்றனர்.

V. நீடித்து நிற்கும் கொண்டாட்டத்திற்கான காலம் (9:17-10:3).

A. பூரிம் பண்டிகை நிலைநாட்டப்படுகிறது (“பூரிம்” என்பது “பூர்” என்பதன் பன்மைச்சொல் ஆகும்).

B. மொர்தெகாய் உயர்த்தப்படுகின்றார்.

முடிவுரை

இந்தப் புத்தகத்தில் பல பாடங்கள் உள்ளன: ஒரு நபரின் முக்கியத்துவம்,

விரோதங்களைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதில் உள்ள அபாயம் முதலியன. நாம் நம்மைத் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தால், அவர் நமது வாழ்வில் செயலாற்றுவார் என்பது மாபெரும் பாடமாக உள்ளது!

இங்கு நாம் யாவரும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கக்கூடிய கேள்வியொன்று உள்ளது: இந்த வேளையில் தேவன் நம்மை இந்த இடத்தில் எதற்காக வைத்திருக்கின்றார்? நாம் “இப்படிப்பட்ட காலத்துக்கு உதவியாயிருக்கும் படி” இங்கிருக்கின்றோமா?

யோபு: வேதாகமத்தில் மிகவும் பொறுமையான மற்றும் பொறுமையற்ற மனிதர்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-11, 32-42.

தலைப்பு

யோபு என்ற புத்தகம் அதன் மையமான பாத்திரத்தைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இதன் தோற்றகால எபிரெயப் பெயரானது “துன்புறுத்தப்பட்ட ஒருவர்” என்று அர்த்தப்பட்டது.

பின்னணி

யோபின் புத்தகம் யூதத்துவக் கவிதைப் புத்தகங்களில் முதலாவதாக உள்ளது. இது நீதிமொழிகள் மற்றும் பிரசங்கி என்ற புத்தகங்களுடன் “ஞான இலக்கியம்” என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் புத்தகம் ஒரு உருவக/புனைவு நூல் அல்ல. யோபு என்பவர் ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரமாயிருக்கின்றார் (எசேக்கியேல் 14:14; யாக்கோபு 5:11). அவர் நாளைய தலைப்புச் செய்திகளில்கூட இடம்பெறக்கூடிய ஒரு கேள்வியுடன் போராடியவராய் இருக்கின்றார்: “நான் என் வாழ்நாள் முழுவதையும் தேவனைச் சேவிப்பதில் செலவிட்டிருந்தும் பயங்கரமான விஷயங்கள் எனக்குச் சம்பவிப்பது ஏன்?”

இந்தப் புத்தகம் மிகவும் பழையமையானதாக, ஒருவேளை இப்போது இருப்பவற்றிலேயே மிகவும் பழைய புத்தகமாக உள்ளது. இதில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது முற்பிதாக்களின் மதமாகும் (1:5). யோபு அனேகமாக ஆபிரகாமின் காலத்தில் வாழ்ந்தவராய் இருக்கலாம்.

இந்தப் புத்தகத்தை இதன் நவீன மொழிபெயர்ப்பில் கண்ணோக்குங்கள். முதல் இரண்டு அதிகாரங்களும் கடைசி அதிகாரத்தின் பெரும்பான்மையான பகுதிகளும் உரைநடையில் உள்ளன; இப்புத்தகத்தின் நடுப்பகுதி (முப்பத்து ஒன்பது அதிகாரங்களுக்கும் மேற்பட்டபகுதி) கவிதையில் உள்ளது. யோபுவுக்கும், அவருக்கு “ஆறுதல்கூற” வந்தவர்களுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடல் கவித்திறன் கொண்டதாக இருப்பதில்லை. பேச்சாளர்களின் முறைப்படியான வரிசை, அடுக்குமொழிநடை, மற்றும் பிறருடைய பிரசன்னம் (32:2முதல்.) ஆகியவை திட்டமிட்ட ஒரு பொதுப்பட்டிமன்றத்தை, ஒரு வேளை (முன்னரே) எழுதிவைக்கப்பட்ட உரைகளைக் (13:26) கருத்தாகத் தெரிவிக்கின்றன. உரைகள் எழுதப்பட்டிருந்தால், யாரேனும் ஒருவர் அறிமுகத்தையும் முடிவுரையையும் அவற்றுடன் சேர்த்தார் என்றாகிறது. யூதர்களின் தல்மூத் என்ற புத்தகம், இதை எழுதியவர் மோசே என்று குறிப்பிடுகிறது. நமக்குப் பக்திவிருத்தியூட்டுவதற்காகத் தேவன் இப்புத்தகத்தைப் பாதுகாத்துள்ளார் என்பதை நாம் உறுதியாக அறிகின்றோம் (ரோமர் 15:4).

அடுக்குமொழிநடையானது பங்கேற்பாளர்களின் விவாதங்களைப்

பின்பற்றுவதைக் கடினமாக்குகிறது, ஆனால் பிரதான சிந்தனை தெளிவாக உள்ளது: யோபின் “நண்பர்கள்” யோபுவுக்கு நேர்ந்த சோதனைகள் யாவும் அவரது பாவத்தின் விளைவுதான் என்று கூறுகின்றனர், அதாவது நீதிமாண்கள் இவ்வளவாகத் தண்டிக்கப்படுவதில்லை - மற்றும் யோபு தமது பாவத்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்றால், அவர் மாய்மாலம் என்ற பாவத்தையும் கூட்டிக்கொண்டார் என்று கூறுகின்றனர். யோபுவோ, தமக்கு நேர்ந்த துன்பங்கள் தமது சொந்தப் பாவங்களால் நேர்ந்தவை அல்ல என்று வலியுறுத்துகின்றார். அவர் தமது குற்றமீன்மையைக் கூறி இறைஞ்சுவதுடன், குற்றமற்றவர்கள் துன்பறுகையில் துன்மார்க்கர் செழித்திருத்தல் என்பது அடிக்கடி நடைபெறுகிறது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இப்புத்தகத்தின் முடிவில், யோபுவின் அடிப்படை நிலைப்பாடு சரியானதாக உள்ளது என்று தேவன் கூறுகின்றார் (42:7).

சிலர், எலிகூ என்பவர் தேவனுடைய பூமிக்குரிய அல்லது வானத்திற்குரிய செய்தியாளர் என்று நினைக்கின்றனர். இதற்கு, இப்புத்தகத்தின் முடிவில், தேவன் எலிகூவின் பெயரைக் குறிப்பிடாதிருத்தல் என்பது பலத்த ஆதாரமாக உள்ளது (42:7 முதல்.). இவ்வரலாற்றில் எலிகூவின் உரையானது, இம்முன்று மனிதர்களுக்கும் யோபுவுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற வாக்குவாதத்தில் இருந்து தேவனுக்கும் யோபுவுக்கும் இடையில் நடைபெறும் வாக்குவாதத்திற்கு மாறும் இடமாக செயல்படுகிறது.

வரைகுறிப்பு

- I. யோபுவின் துன்பங்களுக்கான பின்னணி (1, 2).
- II. யோபுவின் துன்பங்கள் பற்றிய கலந்துரையாடல் (3:1-42:6).
 - A. யோபு தமது “நண்பர்களுடன்” கலந்துரையாடுதல் (3-31).
 1. யோபுவின் முறையீடு (3).
 2. முதல் சுழற்சி (4-14).
 - a. எலிப்பாஸின் முதல் உரை; யோபுவின் பதில் (4-7).
 - b. பில்தாதின் முதல் உரை; யோபுவின் பதில் (8-10).
 - c. சோப்பாரின் முதல் உரை; யோபுவின் பதில் (11-14).
 3. இரண்டாம் சுழற்சி (15-21).
 4. மூன்றாம் சுழற்சி (22-31).
 - B. எலிகூவின் மாறுதல் ஏற்படுத்தும் உரை (32-37).
 - C. தேவன் சுழற்காற்றில் யோபுவுடன் பேசுதல் (38-41).
 1. தேவன் கேள்விகளை முன்வைக்கின்றார் (38, 39); யோபுவின் பதில் அளிக்க இயலவில்லை (40:1-5).
 2. அதிகமான கேள்விகள் (40:6-41:34); யோபு மனந்திரும்புகின்றார் (42:1-6).
- III. யோபுவின் துன்பத்தினுடைய விளைவு (42:7-17).
 - A. யோபு சரியானவர் என்று நியாயப்படுத்தப்படுகின்றார் (42:7-9).
 - B. யோபு பலன் அளிக்கப்படுகின்றார் (42:10-17).

யோபுவின் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

யோபு அவரது பொறுமையைக் கொண்டு அறியப்படுகின்றார் (யாக்கோபு 5:11), ஆனால் அவரது விஷயத்தில் “பொறுமை” என்பது “தாழ்மையாக

ஏற்றுக்கொள்ளுதல்” என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. யோபு தமக்கு நேர்ந்ததைத் தாழ்மையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது என்பதை அவர் அறியாதிருந்தார்; அவர் ஊக்கம் இழந்தார்; அவர் உரத்த குரலில் வெருட்டிக்கொண்டும் பிதற்றிக்கொண்டும் இருந்தார். நாம் வழக்கமாகப் பயன்படுத்தும் வகையின்படி யோபு பொறுமையற்றவராய் இருந்தார். பின்பு யோபு எவ்வாறு “பொறுமை” உள்ளவராய் இருந்தார்? இவ்விடத்தில் “பொறுமை” என்பது “சகிப்புத் தன்மை” அல்லது விட்டுக்கொடுக்க மறுத்தல் என்று அர்த்தப்படுகிறது. யோபு உண்மையில், “எனக்கு என்ன நேர்ந்தாலும், நான் தேவனுடனே தங்கியிருப்பேன்!” என்று கூறினார் (1:21; 2:10). சில வேளைகளில் நாம் யாவருமே ஊக்கம் இழந்து விடுகின்றோம்; அசைக்க இயலாத உறுதிப் பாட்டைத் தேவனிடம் கொண்டிருத்தல் என்பது நமது வாழ்வின் மாபெரும் தேவையாக உள்ளது (யாக்கோபு 5:10, 11).

துன்புறுதல் (ஏன்?) என்ற கேள்விக்கு யோபுவின் புத்தகத்தில் உள்ள பதிலானது உங்களை ஏமாற்றும் அடையச் செய்யலாம். “ஏன்?” என்ற யோபுவின் கேள்விக்குத் தேவன் ஒருக்காலும் பதில் அளிப்பதில்லை, அதற்குப்பதிலாகத் தேவன் யோபுவினால் பதில் அளிக்க இயலாத, இயற்கையைப் பற்றிய பல கேள்விகளைக் கேட்கின்றார். யோபு காணக்கூடிய மற்றும் தொடக்கூடிய விஷயங்களைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ள இயலாது என்றால், அவர் ஆவிக்குரிய விஷயங்களை எப்படிப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்? என்பதே இங்கு கருத்தாகக் காணப்படுகிறது. தேவனுடைய நோக்கங்களை நாம் புரிந்து கொள்ள இயலாது என்பதால், நாம் விஷயங்களைத் தேவனுடைய கரங்களில் விட்டுவிட்டு, அவர்மீது நம்பிக்கையுடன் இருக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் இவ்வாறு செய்தால், விஷயங்கள் யாவும் யோபுவுக்குச் சரியானவைகளாய்த் திரும்பியது போன்றே, நமக்கும் சரியானவைகளாகத் திரும்பவும் (ரோமர் 8:28). இது அறிவுப்பூர்வமாகத் திருப்தியளிக்காததாக இருக்கலாம்; ஆனால் கிறிஸ்தவரின் வாழ்வில் துன்பம் தாக்குகிறபோது, இது ஒன்றுதான் அழியாத ஆறுதல் கொண்டுவரும் பதிலாக உள்ளது.

யோபுவின் புத்தகம் துன்புறுதலுக்குக் கடைசி வார்த்தையாக இருப்பதில்லை; துன்புறுதல்மீது மாபெரும் பாடம் புதிய ஏற்பாட்டில் - நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு, நிறைவான நீதியுள்ள நபர் துன்புறுகையில் - காணப்படுகிறது (எபிரெயர் 2:9, 18; 2 தீமோத்தேயு 2:12).

தேவனைச் சேவிப்பதற்கு நீங்கள் செலுத்தும் விலை என்ன? (யோபு)

யோபுவின் புத்தகத்தைப் பல படிநிலைகளில் படிக்க முடியும். இது வினோதமான பழக்கங்கள்கொண்ட மிகவும் பழமைவாய்ந்த புத்தகமாக உள்ளது. இது இயற்கையைப்பற்றிக் கூறக்கூடிய மனங்கவரும் விஷயங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இது அனேகமாக, இன்னமும் நம்மை வாதிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனையைப்பற்றிப் போராடுகிற முதல் புத்தகமாயிருக்கலாம்: “நல்ல மனிதர்களுக்கு மோசமான விஷயங்கள் நடப்பது ஏன்?” இது பொறுமையுடன் சகித்திருத்தல் என்ற வேதாகமக் கருத்திற்கான சிறப்பான விவரிப்பாக உள்ளது (யாக்கோபு 5:11).

நாம் இப்புத்தகத்தை நமது வாழ்வு முழுவதையும் தொடுகிற படிநிலைகளில் படிப்போமாக.

I. ஆழமான படிநிலை: ஆவிக்குரிய உலகத்தின் செயல்களுக்குள் ஒரு பார்வை.

A. இந்தப் புத்தகம் எல்லாவற்றையும் நமக்குக் கூறுவதில்லை, ஆனால் இது பூமியில் நடப்பவற்றின்மீது செயல்தாக்கம் ஏற்படுத்தும் வகையில் பரலோகத்தில் நடப்பவற்றை நாம் காணச்செய்கிறது.

1. பூமியில்: 1:1-5.
2. பரலோகத்தில்: 1:6-12 (1 பேதுரு 5:8ஐக் கவனிக்கவும்).
3. பூமியில்: 1:13-22.
4. பரலோகத்தில்: 2:1-6.
5. பூமியில்: 2:7-10.

B. இவ்வரலாற்றில் இருந்து சில உட்கண்ணோட்டங்கள்:

1. சாத்தான் மற்றும் அவனது செயல் ஆகியவற்றிற்குள் சில உட்கண்ணோட்டங்கள்.

- a. சாத்தான் உண்மையில் நிலவுகின்றான்.
- b. சாத்தான் மனிதனை அழிக்க முயற்சி செய்கின்றான்.
- c. சாத்தான் வல்லமை நிறைந்தவனாக இருக்கின்றான், ஆனால் அவன் சர்வவல்லமை, சர்வவியாபகம், அல்லது சகலமும் அறிந்தநிலை ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பதில்லை (யாக்கோபு 4:7).

2. தெய்வீக செயல்களுக்குள் சில உட்கண்ணோட்டங்கள்.

- a. சாத்தான் செய்கின்றவற்றைத் தேவன் அனுமதிக்கின்றார்; யோபுவுக்கு நடந்தவற்றில் தேவன் செயல்படும் நிலையில் இருந்தார் என்றுகூடக் கூறப்படுகிறார் (42:11). தேவனும் சாத்தானும் ஒரே நிகழ்ச்சியில் ஒரே வேளையில்செயல்பட்டுக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் ஒத்துழைப்பதில்லை; அவர்களின் நோக்கங்கள் முற்றிலும் மாறுபட்டதாக உள்ளன. சாத்தான் யோபுவை அழிக்க முயற்சி செய்கின் றான்; தேவன் யோபுவுக்கு உதவ முயற்சி செய்கின்றார். இவ்விருவரும் ஒருவர் அழிக்கவும், மற்றவர் உதவவும் ஒன்றாக செயல்படும் மற்ற நிகழ்ச்சிகள்: உதாரணத்திற்கு, சிலுவை மற்றும் பவுலின் “சரீரத்தில் இருந்த முள்” (2 கொரிந்தியர் 12:7, 9 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

- b. தேவன் ஒருவேளை, யோபுவின் மேட்டிமைப் பிரச்சனைக்கு உதவ முயற்சி செய்திருக்கலாம் (33:17; 42:5, 6 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

C. இடர்ப்பாடு வருகிறபோது, அது நேரடியாகத் தேவனிடத்தில் இருந்து வருவதில்லை என்பதை நாம் புரிந்துகொள்வது அவசியமாய் இருக்கிறது. தேவன் அந்த நிகழ்ச்சியை நாம் மேன்மையான மக்களாகும்படிக்குப் பயன்படுத்தக்கூடும் என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்வது அவசியமாயிருக்கிறது!

II. ஆழமானவரின் படிநிலை: நாம் தேவனைச் சேவிக்கின்றோம்.

A. தேவனுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையிலான கருத்துப் பரிமாற்றத்தில், சீழாக இருக்கும் ஒரு ஆய்வுப்பொருள் உதயமாகிறது; மனிதன் சுயநல நோக்கம்இன்றி தேவனைச் சேவிப்பானா?

1. ஒவ்வொரு மனிதனும் தேவனைச் சேவித்தல் என்ற நிலைக்கு வரும் போது, தனக்கென ஒரு விலையைக் கொண்டுள்ளான் என்று சாத்தான் நம்புகின்றான் (1:10, 11; 2:4). எல்லாரும் இல்லையென்றாலும், பெரும்பான்மையானவர்கள், தேவனைச் சேவிப்பதில் இருந்து கிடைக்கும் ஆதாயத்திற்காகவே - உலகப் பிரகாரமான செல்வம், மகிழ்ச்சியான குடும்பம், நல்ல ஆரோக்கியம் அல்லது வேறு ஏதாவது கிடைக்கும் என்பதற்காகவே - அவரைச் சேவிக்கின்றனர் என்று அவன் நினைத்தான், மற்றும் அவர்கள் அந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளாதல் நின்றுபோனால், அவர்கள் தேவனை விட்டுப் புறம்பே திரும்பிவிடுவார்கள் என்றும் சாத்தான் நினைத்தான்.
2. யோபுவின் நண்பர்கள் தங்களின் விசுவாசத்தை அவ்வாறு குறிப்பிடவில்லை; ஆனால் அவர்கள் இன்னமும், ஒருவர் தம் வாழ்வில் விரும்புகின்றவற்றைப் பெறுவதற்குத் தேவனைச் சேவிக்கலாம் என்றும், ஒருவர் வாழ்வில் தாம் விரும்புகின்றவற்றைப் பெறாது இருந்தால், தேவனுடன் அவர் கொண்டுள்ள உறவில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்றும் நம்பினார். இதே தத்துவக்கருத்தில் வளர்க்கப்பட்டிருந்த யோபுவும், “நியாய மில்லை! நியாயமில்லை!” என்று கதறினார்.
3. “ஆரோக்கியமான மற்றும் ஐசுவரியமிக்க சுவீசேஷத்தில்” சாத்தானின் செல்வாக்கு இன்னமும் காணப்படக்கூடும்: “தேவனைச் சேவியுங்கள் (மற்றும் எங்களுக்குப் பணம் அனுப்புங்கள்), அப்போது நீங்கள் விரும்புகின்ற யாவற்றையும் தேவன் உங்களுக்குக் கொடுப்பார்!”
4. நாம் இதே வலையில் விழக்கூடும். நாம் அடிக்கடி, “தேவனைச் சேவியுங்கள், அப்போது நீங்கள் மகிழ்வான வாழ்வை, மாபெரும் திருமணங்களை மற்றும் நிதிநிலையில் வளமான சூழ்நிலையைக் கொண்டிருப்பீர்கள்” என்கிறோம்.
 - a. கிறிஸ்தவமானது எந்த வாழ்வையும் உயர்த்தக்கூடும்; ஆனால் இது மாத்திரமே நமது சிந்தனை அடைந்திருக்கக் கூடிய தொலைவாயிருந்தால், நமது சிந்தையில் சந்தேகத்தை நடுவதற்குச் சாத்தானுக்கு நாம் நமது சிந்தையை விரிவாய்த் திறந்து கொடுத்தவர்களாய் இருப்போம்.
 - b. யோபுவுக்கு நடந்ததைப்போன்று, உலகமே நம்மீது விழும் போது என்ன நடக்கிறது? நாம் மதிப்புமிக்கவையாக பற்றிக்கொண்டுள்ள யாவும் நம்மிடத்திலிருந்து எடுக்கப்படும்போது இன்னும் நாம் தேவனைச் சேவிப்போமா?

B. தேவனைச் சேவித்தல் என்பது சரியானதாக இருப்பதால் நாம் அதைச் செய்ய வேண்டும்! இதை உணர்ந்தறிய யோபுவுக்கு நாற்பத்து இரண்டு அதிகாரங்கள் தேவைப்பட்டன, ஆனால் கடைசியில் அவர், “தேவரீர் சகலத்தையும் செய்ய வல்லவர்; நீர் செய்ய நினைத்தது தடைபடாது என்பதை அறிந்திருக்கிறேன்” என்று, அதாவது உண்மையில், “நீர் தேவனாயிருக்கிறீர், அந்தக் காரணத்திற்காகவே நான் உம்முன் பணிகின்றேன், வேறு எதற்காகவுமல்ல” என்று கூறினார் (42:2). தேவன்மீது நாம் பற்றுறுதி கொண்டிருக்க அவர் பாத்திரராயிருக்கிறார்! இது கடினமானதாயிருக்கிறது, ஆனாலும் இது சரியானதாயிருக்கிறது!

முடிவுரை

தேவனைச் சேவிப்பதற்கு நாம் விலை எதையாவது கொண்டிருக்கின்றோமா? இது நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ளத் தகுதியான கேள்வியாக உள்ளது.

நீதிமொழிகள்: நடைமுறை ஞானத்தின் புத்தகம்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1, 3, 5, 6, 8-25, 30, 31.

தலைப்பு

நீதிமொழிகள் என்ற இப்புத்தகத்தின் தலைப்பு இதில் உள்ள முதல் வரியில் இருந்து வந்ததாகும். “நீதிமொழி” என்பதற்குரிய எபிரெய வார்த்தை *mashal* என்பதாகும்; இதற்குச் சமமான கிரேக்க வார்த்தை *paroimia* என்பதாகும். இவ்விரு வார்த்தைகளுமே “ஒரு ஒப்பீடு” என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. நீதிமொழி என்பது “ஒரு சிறு, பொருள் பொதிந்த (தன்னிலையே சாட்சியுடைய) நிலையான உண்மைக் கூற்று” என்று விளக்கப்படுகிறது.

பின்னணி

தேவபக்தியான வாழ்க்கைக்கு சங்கீதங்களின் புத்தகம் உதவுவதுபோல், நடைமுறை வாழ்விற்கு நீதிமொழிகளின் புத்தகம் உதவுகிறது. சங்கீதங்களின் புத்தகம் தேவனை நோக்கி இருதயத்தை வெதுவெதுப்பாக்குகிறது; நீதிமொழிகளின் புத்தகம் மனிதர்களை நோக்கி முகத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது.

ஞானத்தை ஊட்டுதல் என்பதே நீதிமொழிகள் புத்தகத்தின் எடுத்துரைக்கப்பட்ட நோக்கமாக உள்ளது (1:1முதல்.). நீதிமொழிகளின் புத்தகம், “ஒரு கவிதைப் புத்தகமாய்” இருப்பதுடன் கூடுதலாக “ஞான இலக்கியம்” என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஞானம் என்பது “அறிவின் நடைமுறைப் பயன்பாடு” என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது; நீதி மொழிகளில் உள்ள ஞானம் அதை உள்ளடக்குகிறது, ஆனாலும் இன்னும் ஆழமாக செல்கிறது. அது “விஷயங்களைத் தேவன் காண்பதுபோல் காணவருதலாக” உள்ளது. “கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்” (9:10; 1:7ஐயும் காணவும்).

ஞானம் இந்தப் புத்தகத்தில் நீதிமொழிகளின் மூலம் ஊட்டப்படுகிறது. நீதிமொழி என்பது பெரும்பான்மையான மக்களால் அங்கீகரிக்கப்படுகிற பொதுவான உண்மையாக உள்ளது. “தன் வேலையில் ஜாக்கிரதையாயி ருக்கிறவனை நீ கண்டால், அவன் நீசருக்கு முன்பாக நில்லாமல், ராஜாக்களுக்கு முன்பாக நிற்பான்” (22:29). அப்படிப்பட்ட மனிதன் வெற்றிநிறைந்தவனாக இருப்பான் என்பது உலகளாவிய உண்மையாயிராமல் பொதுவான உண்மையாக உள்ளது. பொருளாதார சூழ்நிலைகள் மிகவும் உணர்வுப்பூர்வமான ஜாக்கிரதையாய் இருத்தலையும் விலக்கி வைக்க முடியும். மற்ற எல்லா விஷயங்களும் சமமாக இருக்கையில், ஜாக்கிரதையற்ற மனிதரைக் காட்டிலும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கும் மனிதர் அதிகம் வெற்றியடைவார். ஒரு நீதிமொழி என்ன கூறுகிறதோ அதைவிட அதிகம் கூறாதபடி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்.

சில நீதிமொழிகள் ஒன்றாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, ஆனால் இப்புத்தகத்தின் பெரும்பான்மையான பகுதியானது, ஒரு பாடக்கருத்தில் இருந்து இன்னொரு பாடக்கருத்திற்கு, அவற்றின் ஆய்வுப் பொருள்களுக்கிடையில் சிறிதளவே தொடர்பு உடையநிலையில் மாறிச் செல்லுகிறது. அதிக

மான மக்கள் வாசிக்க முடியாதவர்களாயும், ஒருசில கையெழுத்துப் பிரதிகளே கிடைக்கக்கூடியதாகவும் இருந்த நிலையில், படிப்பிப்பதற்கு, நீதிமொழிகள் ஒரு முக்கியமான கருவியாக இருந்தன. நீதிமொழிகள் சலபமாக மனப்பாடம் செய்யக்கூடியவைகளாயிருந்தன. இவைகள் இளைஞர்களுக்குப் போதிக்க விசேஷித்தவகையில் பயன்பிக்கவைகளாய் இருந்தன (1:8, 10; 2:1; முதலிய வசனங்களில் உள்ள “என் மகனே” என்ற சொற்றொடரைக் கவனிக்கவும்).

சாலொமோன் இந்தப் புத்தகத்தின் பிரதான எழுத்தாளராய் இருக்கின்றார் (1:1; 10:1; 25:1). சாலொமோன் தமது மத்திய வயதில் இப்புத்தகத்தை எழுதினார் என்று யூதப்பாரம்பரியம் கூறுகிறது. அவர் எழுதிய மூவாயிரம் நீதிமொழிகளில் (1 இராஜாக்கள் 4:32), இவைகள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகூர் (30:1), மற்றும் அரசரான லேமுவேல் (31:1) உட்பட, மற்ற எழுத்தாளர்களும் இப்புத்தகத்திற்குப் பங்களித்துள்ளனர். சிலர் “லேமுவேல்” என்பது பச்சேபாள் தனது மகன், சாலொமோனுக்கு இட்டிருந்த செல்லப்பெயர் என்று நினைக்கின்றனர். “எசேக்கியாவின் மனுஷர்” (25:1) என்பவர்கள் இப்புத்தகத்தின் நிறைவான தொகுப்பாளர்களாய் இருந்தனர் என்பது உறுதி.

வரைகுறிப்பு

நீதிமொழிகளின் புத்தகம், சங்கீதங்களின் புத்தகம்போன்றே ஐந்து புத்தகங்களாக அமைவுசெய்யப்பட்டுள்ளது:

- I. ஞானத்தைப் புகழ்தல் பற்றிய “சாலொமோனின் நீதிமொழிகள்” (1-9).
- II. பல்வேறு பாடக்கருத்துக்களின் மீதான “சாலொமோனின் நீதிமொழிகள்” (10-24).
- III. ஒருவேளை, பொருளாதரத்தின் மீதான வலியுறுத்தத்துடனான எசேக்கியாவின் தொகுப்பு (25-29).
- IV. பிரதானமாக இயற்கையின் மீதான “ஆகூரின் வார்த்தைகள்” (30).
- V. “அரசர் லேமுவேலின் வார்த்தைகள்,” அவருடைய தாய் சம்பந்தப் பட்டது (31).

வழக்கமாக இப்புத்தகம் பாடக்கருத்துக்களைக் கொண்டு படிக்கப்படுகிறது. இங்கு நடைமுறைப் பாடக்கருத்துக்கள் சில தரப்படுகின்றன:

1. வேலை (6:6-11; 14:23; 18:9; 19:24; 22:13, 29; 24:30-34).
2. நேர்மை (11:1, 3; 16:11; 20:17).
3. சுய கட்டுப்பாடு (14:17, 29; 15:18; 16:32; 19:11; 25:28).
4. குடித்தலும் குடிபோதையும் (20:1; 23:20, 21, 29-32; 31:4-7).
5. நாவு (10:18, 19; 11:13; 12:22, 25; 13:3; 15:23; 18:21; 25:11).
6. வாழ்ச்சண்டையிடுதல் (9:13; 19:13; 21:9, 19; 25:24; 27:15).
7. மனைவியாகவும் தாயாகவும் இருத்தல் (5:18-20; 11:16, 22; 12:14; 14:1; 18:22; 19:14; 31:10-31).
8. பிள்ளைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் (13:24; 19:18; 22:15; 23:13, 14; 29:15, 17).

நீதிமொழிகள் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

சங்கீதங்களின் புத்தகத்தைப் போன்று, நீதிமொழிகள் புத்தகமும் உலகளாவிய வேண்டுகோளைக் கொண்டுள்ளது. இந்தப் புத்தகத்தில் ஒரு

சிறுபகுதி யூத்தத்துவத் தனித்தன்மையுடன் உள்ளது; இஸ்ரவேல் என்ற பெயர் காணப்படுவதில்லை, பண்டிகைகள், முதலானவை குறிப்பிடப்படுவதில்லை. இப்புத்தகத்தில் காணப்படுகிற சத்தியங்கள் சாலொமோனின் நாட்களில் இருந்தது போன்றே இன்றைக்கும் பொதுவாக உண்மையாகவே உள்ளன.

இப்புத்தகம் “ஒரு இளம் மனிதர் பின்பற்றக்கூடிய வெற்றிக்கான கையேடு” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது உலகம் விவரிக்கின்ற படியான வெற்றியாக இருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. நீதிமொழிகளின் புத்தகம் தேவன்மீது கொண்டுள்ள பயபக்தியின் அடிப்படையிலான வாழ்வுமுறையைப்பற்றிக் கூறுகிறது. மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றிற்கான பிறவுகோல் சொற்றொடராக உள்ளது (1:7, 29; 2:5; 8:13; 9:10; 10:27; 14:26, 27; 15:16, 33; 16:6; 19:23; 22:4; 23:17; 31:30). “கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல்” என்ற சொற்றொடர், தேவன்மீது ஆழமான மரியாதையையும் நிலையான பயபக்தியையும், நமது வாழ்வு உட்பட எல்லாவற்றிற்கும் அவரே ஆட்சியாளர் என்று ஒப்புக்கொள்வதையும் குறிக்கிறது. பூரணமான அன்பு என்பது தண்டனை பற்றிய பயத்தைப் புறம்பே தள்ளிவிடலாம் (1 யோவான் 4:18), ஆனால் அது “கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலை” தள்ளிவிட முடியாது மற்றும் கூடாது (மத்தேயு 10:28; நடபடிகள் 10:35; 2 கொரிந்தியர் 7:1; எபிரெயர் 12:28; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:18; முதலியன.).

இயேசுவின் நடைமுறை போதனை அடிக்கடி நீதிமொழிகளின் புத்தகத்தில் உள்ள போதனைகளை எதிரொலித்தது. அவர் அடிக்கடி உவமைகளில் போதித்தார். (எபிரெயம் மற்றும் கிரேக்க மொழிகளில் உள்ள மூல வார்த்தைகள் “நீதிமொழி” மற்றும் “உவமை” ஆகியவற்றிற்கு இடையில் வித்தியாசம் எதையும் ஏற்படுத்தவில்லை; இவ்விரண்டுமே ஒப்பீடுகளை ஏற்படுத்துதலினால் போதித்தன.)

புறக்கணிக்கப்பட்ட தோட்டம் (நீதிமொழிகள் 24:30-34)

நீதிமொழிகளின் புத்தகம், ஏறக்குறைய நாம் கற்பனை செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு பாடக்கருத்து பற்றியும் நடைமுறை அறிவுரைகளால் நிறைந்துள்ளது. ஜாக்கிரதை மற்றும் கடின உழைப்பு என்பது வலியுறுத்தப்படும் ஒரு தலைப்பாக உள்ளது. சோம்பேறித்தனம் என்பது வன்மையாகக் கண்டிக்கப்படுகிறது (6:6-11; 20:4; 22:13; 26:14). 24:30-32 இதன்மீது ஒரு திறவுகோல் வசனப்பகுதியாக உள்ளது: “சோம்பேறியின் வயலையும், மதியீனனுடைய திராட்சத்தோட்டத்தையும் கடந்துபோனேன். இதோ, அதெல்லாம் முள்ளுக்காடாயிருந்தது; நிலத்தின் முகத்தைக் காஞ்சொறி முடினது, அதின் கற்சுவர் இடிந்து கிடந்தது. அதைக் கண்டு சிந்தனைபண்ணி நேன்; அதை நோக்கிப் புத்தியடைந்தேன்.” புறக்கணிக்கப்பட்ட தோட்டம் நம் யாவருக்கும் பாடங்களைக் கொண்டுள்ளது.¹

I. ஆச்சரியம் நிறைந்த சாத்தியத்தன்மை.

A. மனிதன் தவறினான், ஆனால் பின்வரும் காரணங்களினால் அல்ல:

1. வேலை செய்ய அவன் ஒரு தோட்டத்தைக் கொண்டிருக்க

வில்லை என்பதால். (தேவன் நமக்கு ஒரு வாய்ப்பளிக்க வில்லை என்பதினால் நாம் தவறுவதில்லை.)

2. மண் நல்லதாக இருக்கவில்லை என்பதினால். களைகள் வளரும் மண்ணிலேயே மலர்களும் காய்களும் வளர்க்கும். (நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் நன்மைக்கோ - அல்லது தீமைக்கோ ஏற்ற சாத்தியத்தன்மை ஏராளமாக உள்ளது.)
3. தேவன் மழையையும் வெயிலையும் அனுப்பத் தவறினால் என்பதால். நல்ல தாவரங்களுக்குப்போன்றே, களைகளுக்கும் மழையும் வெயிலும் தேவைப்படுகின்றன. (தேவன் நம்மைத் தவறச் செய்வதில்லை; நமக்கு நாமே தவறுகின்றோம்.)
4. அவன் விலங்குகளை வெளியே துரத்த இயலவில்லை என்பதால். அவன் விலங்குகளைத் தவிர்ப்பதற்கு வயலில் ஒரு கற்சுவரைக் கொண்டிருந்தான், ஆனால் அது விழும்படிக்கு அவன் அனுமதித்திருந்தான். (நாம் சமூகத்தையோ, நமது பெற்றோர்களுையோ, அல்லது சபையையோ குற்றம்சாட்ட இயலாது; நாம் இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இல்லையென்றால், நாம் நம்மைத்தான் குற்றம்சாட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.)

B. அவனால் முடியாதிருந்தது என்பதினால் அவன் தவறவில்லை, ஆனால் அவன் வேலை செய்யவில்லை என்பதினாலேயே அவன் தவறினான். சாத்தியத்தன்மை அங்கிருந்தது!

II. வெட்கக்கேடான புறக்கணிப்பு.

A. அம்மனிதன் ஏராளமான சாத்தியத்தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தான், ஆனால் அவன் அந்த சாத்தியத்தன்மைகளைப் புறக்கணித்து விட்டான். இதன் விளைவு பின்வருமாறு:

1. அவன் பயிர் எதையும் வளர்க்கவில்லை; அவன் வாழ்விற்கு நேர்மறையான பங்களிப்பு எதையும் செய்யவில்லை.
2. அவன் சிலவற்றை - முள்ளுகளையும் காஞ்சொறிகளையும் - வளர்த்தான்; அவன் தன் வாழ்வைப் பிறருக்குக் கடினமான தாக்கினான்.
3. அவன் தனது ஆத்துமாவை அழித்துப்போட்டான்; அவன் “கருத்துணர்வில் குறைவு” கொண்ட மனிதன் ஆனான்.

B. நமது சாத்தியத்தன்மை பற்றிய விஷயம் என்ன? நாம் அதைப் புறக்கணித்துள்ளோமா? நாம் “கருத்துணர்வில் குறைவு” உடையவர்களாய் இருக்கின்றோமா?

1. நாம் பணிமும்முரமாய் இருக்க வேண்டும், வேலை செய்ய வேண்டும், நமது வாய்ப்புக்களை அனுகூலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், நமது சாத்தியத்தன்மையை மேம்படுத்த வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார் (பிரசங்கி 9:10; மத்தேயு 24:46; லூக்கா 2:49; யோவான் 9:4; கலாத்தியர் 5:6; 6:9; எபேசியர் 4:28; கொலோசெயர் 3:23; 2 தெசலோனிக்கேயர் 3:10; 1 தீமோத்தேயு 6:18).
2. புறக்கணித்தலினால் நாம் இவ்விஷயங்களில் அடிக்கடி

தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியத் தவறிவிடுகின்றோம் (எபிரெயர் 2:3; 1 தீமோத்தேயு 4:14).

- a. புறக்கணித்தல் என்பது நாம் செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யாதிருக்கவும், நாம் இருக்க வேண்டியபிரகாரம் இராதிருக்கவும் செய்துவிடும்.
- b. புறக்கணித்தல் என்பது மற்றவர்களை எதிர்விதமாகப் பாதிக்கும்.
- c. புறக்கணித்தல் என்பது கடைசியில் நமது ஆத்துமாக்களை அழித்துவிடும்.

III. பயங்கரமான விளைவு.

- A. சோம்பேறித்தனம் மற்றும் புறக்கணித்தல் ஆகியவற்றின் காரணமாக, அம்மனிதன் வாழ்வில் தவறியவன் ஆனான்.
- B. நாம் யாவருமே வெற்றியடைய விரும்புகின்றோம், ஆனால் வெற்றி என்பது பாதிவிலைக் கடையில் காணப்பட முடியாது. அதற்கு அதிகமான முயற்சி தேவைப்படுகிறது. தவறுகின்றவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் தாங்கள் தவற வேண்டும் என்று முடிவுசெய்ததாலோ அல்லது தவற வேண்டும் என்று விரும்பியதாலோ தவறமாட்டார்கள், ஆனால் புறக்கணித்தலினாலேயே தவறுவார்கள். வெற்றியடைவதற்கென்று செயல்படுவதைவிட சிறிதளவே செயல்படுவதோ அல்லது செயல்படாது இருத்தலோ சுலபமானதாக உள்ளது.
 1. ஒரு இயந்திரத்தைப் புறக்கணியுங்கள், அது தனித்தனியே கழன்று விழுந்து விடும்.
 2. ஒரு திருமணத்தைப் புறக்கணியுங்கள், அது நொறுங்கிப் போகும்.
 3. ஒரு பிள்ளையைப் புறக்கணியுங்கள், அவன் உங்கள் இருதயத்தை உடைந்துபோகப் பண்ணுவான் (29:15).

முடிவுரை

நாம் நமது ஆத்துமாக்களைப் புறக்கணித்து இருக்கின்றோமா?

குறிப்பு

¹Material has been taken from Clovis G. Chappell, *The Village Tragedy and Other Sermons* (New York: Abingdon Press, 1925), 158-68; George W. Bailey, "The Neglected Garden," *The Preacher's Periodical* 3 (August 1982): 15; and others.

தானியேல்: அந்நிய நாடில் ஒரு அந்நியர்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-12.

தலைப்பு

தானியேலின் புத்தகம் அதை எழுதியவரைக் கொண்டு பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகிறது (8:1). “தானியேல்” என்றால் “தேவன் எனது நியாயாதிபதியாய் இருக்கின்றார்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.

பின்னணி

ராஜரீக வம்சத்தைச் சேர்ந்த தானியேலும் மற்றவர்களும், கி.மு. 605ல் முதலாம் சிறைப்பிடித்தலின்போது பாபிலோனுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டனர். இந்த வேளையில் தானியேல் தமது பிந்திய இளமைப்பருவம் அல்லது இருபதுகளின் முந்தியபருவம் உடைய ஒரு மிகச்சிறிய இளைஞராக இருந்திருக்கலாம். தானியேல் தம்மை தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தபடியால், நேபுகாத்நேச்சாரின் அரசாங்கத்தில் ஒரு மேன்மைவாய்ந்த பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டார். சிறையிருப்பின் காலத்தின்போது, தானியேல் அரண்மனையில் சேவை செய்தார், அதே வேளையில் எசேக்கியேல் நாடுகடத்தப்பட்டிருந்தவர்களுக்குப் பிரசங்கித்தார் (எசேக்கியேலின் புத்தகம் பற்றிய பாடத்தில் உள்ள பின்னணிக் குறிப்புகளைக் காணவும்).

தானியேலின் புத்தகத்தில், நேபுகாத்நேச்சாருக்குப் பின்பு உடனடியாக, பெல்ஷாத்சார் என்பவர் குறிப்பிடப்படுகின்றார். நேபுகாத் நேச்சாருக்கும் பெல்ஷாத்சாருக்கும் இடையில் நான்கு ஆட்சியாளர்கள் இருந்தனர் என்று உலகப்பிரகாரமான எழுத்துக்களில் இருந்து நாம் அறிகின்றோம், இவர்களில் பெல்ஷாத்சாரின் தந்தை நபோனிதஸ் என்பவரும் உள்ளடங்கியிருந்தார். பாபிலோனின் வீழ்ச்சியில், பெல்ஷாத்சார் தனது தந்தை இல்லாத வேளையில் அரியணையில் வீற்றிருந்தார். பெல்ஷாத்சார் என்பவர் அரசாங்கத்தில் இரண்டாவது ஆட்சியாளராக இருந்ததால், “மூன்றாம் அதிபதி” என்பதே அவர் தானியேலுக்கு அளிக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த பதவியாய் இருந்தது (5:16, 29). சிறையிருப்பானது எழுபது ஆண்டுகள் நீடித்திருந்ததால் (9:2), மேதிய-பெர்சியர் அதிகாரத்திற்கு வந்தபோது, தானியேல் தமது பிந்திய என்பதுகள் அல்லது முந்திய தொண்ணூறுகள் வயதுடையவராய் இருந்திருக்கலாம்.

இந்தப் புத்தகம் தனிவகைப்பட்ட இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்துள்ளது. முதல் பாதி வரலாற்றரீதியானதாக உள்ளது; கடைசிப்பாதி தீர்க்கதரிசன மாக உள்ளது. தானியேல் இப்புத்தகத்தின் முதல் பகுதியில் படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும், இரண்டாம் பகுதியில் தன்மைப் பெயர்ச்சொல்லையும் பயன்படுத்துகின்றார். ஒவ்வொரு பகுதியும் நாள்வரிசை அட்டவணைமுறையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது; அவைகள் பல ஆண்டுகள் ஒன்றின்பீழ் இன்னொன்று கவிந்த நிலைகொண்டுள்ளன.

தீர்க்கதரிசனப்பகுதி மிகச்சிறந்த இறைவெளிப்பாட்டு மொழி நடையைப்

பயன்படுத்துகிறது. இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியம், தேவனுடைய மக்கள் அடக்கிவைக்கப்பட்டபோது உதித்தது. அடையாளமொழி நடையில் எழுதப்பட்ட அதன் செய்தி, உண்மையுடன் நிலைத்திருப்பவர்களுக்கு ஆறுதல் தருவதற்கானதாக இருந்தது. இந்த அடையாளங்கள் எல்லா வற்றையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ளாது இருந்தால் அதற்காக வருத்தப்படாதீர்கள்; தானியேலும் கூட இவையெல்லாவற்றையும் புரிந்துகொள்ளவில்லை (8:27)! (இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியம்பற்றிய இன்னும் அதிக விவரங்களை வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திற்கான குறிப்புகளில் காணவும்.)

வரைகுறிப்பு

I. வரலாற்றுப் பகுதி (1-6).

A. நேபுகாத்நேச்சாரின் ஆளுகை (1-4).

1. தானியேலும் அவரது நண்பர்களும் (1).
2. நான்குவித உலோகங்களால் ஆன சிலை (2).
 - a. பொன்னால் ஆன தலை - முதல் ராஜ்யமான பாபிலோன் பேரரசு.
 - b. வெள்ளியால் ஆன மார்பும் புயமும் - இரண்டாவது ராஜ்யமான மேதிய - பெர்சியப் பேரரசு.
 - c. வெண்கலத்தால் ஆன வயிறும் தொடையும் - மூன்றாவது ராஜ்யமான கிரேக்கப் பேரரசு.
 - d. இரும்பினால் ஆன கால் மற்றும் இரும்பும் களிமண்ணும் கலந்த பாதங்கள் - நான்காவது ராஜ்யமான ரோமப் பேரரசு.
3. அக்கினிச்சூளை (3).
4. நேபுகாத்நேச்சாரின் அறிவிப்பு (4).

B. பெல்ஷாத்சாரினுடைய ஆட்சியின் முடிவு; சுவரில் கையெழுத்துப் பகுதி (5).

II. தீர்க்கதரிசனப் பகுதி (7-12).

A. பெல்ஷாத்சாரின் ஆளுகை (7, 8).

1. நான்கு மிருகங்களைப் பற்றிய தரிசனம் (7); இது 2ம் அதி காரத்தின் நான்கு ராஜ்யங்களைப் பற்றிய தரிசனத்தைப் போன்றதாகவே உள்ளது.
2. ஆட்டுக்கடா மற்றும் வெள்ளாட்டுக்கடா பற்றிய தரிசனம் (8); இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் ராஜ்யங்களைப் பற்றிய விவரங்கள்.

B. தரியுவின் ஆளுகை (9).

1. இஸ்ரவேல் மக்களின் திரும்புகைமீது தானியேல் பணி யாற்றுகை (9:1-19).
2. எதிர்காலம் பற்றிய தரிசனம் (9:20-27). “எழுபது வாரங்கள்” என்பது ஒருவேளை, மேசியாவின் ஊழியம்பற்றிய கால அட்டவணையைத் தரலாம்.

C. கோரேஸ் என்பவரின் ஆளுகை; இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் ராஜ்யங்கள் பற்றிய அதிகமான தீர்க்கதரிசனங்கள் (10-12).

தானியேல் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

அனனியா, மீஷாவேல் மற்றும் அசரியா என்று நீங்கள் குறிப்பிட்டால், அனேகமாக நீங்கள் வெறுமையான பார்வையினால் வாழ்த்தப்படுவீர்கள், ஆனால் நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்ற பெயர்களைப் புரிந்துணைக்கின்றோம். சில காரணங்களினால், நாம் தானியேலின் மூன்று நண்பர்களை அவர்களின் எபிரெய் பெயர்களுக்கு மாறாக, அவர்களின் பாபிலோனியப் பெயர்களைக் கொண்டு அழைக்கின்றோம். நாம் அவர்களை எப்படி அழைத்தாலும், இந்த மூன்று எபிரெய் இளைஞர்களும் தானியேலுடன் இணைந்து, எதிர்ப்பின் முகத்தில் உண்மைத் தன்மையுடனும் பண்பின் பலத்துடனும் இருத்தல் பற்றி தலைமுறை தலைமுறையாக ஏவுதல் செய்யத் தொடருகின்றனர். இவர்களைப்போல், நாமும் ஒரு அந்நிய நாட்டில் அந்நியர்களாக இருக்கின்றோம் (எபிரெயர் 11:13; 1 பேதுரு 2:11, 12); இவர்களைப்போல், நாமும் தேவனுடைய உதவியுடன் வெற்றியாளர்களாக விளங்க முடியும்!

மனிதர்களின் ராஜ்யங்களில் தேவன் ஆளுகை செய்கின்றார் என்பது தானியேலின் புத்தகம் முழுவதும் ஊடாடுகின்ற ஒரு ஆய்வுக்கருத்தாக உள்ளது (4:17). இதில் உள்ள பெரும்பான்மையான தீர்க்கதரிசனங்கள் இந்தக் கருத்திற்குத் தொடர்புடையவைகளாய் இருக்கின்றன. தானியேலின் புத்தகம், பாபிலோனியப் பேரரசில் இருந்து ரோமப் பேரரசு, எருசலேமின் அழிவு ஆகியவை வரையிலான வரலாற்றை வரைகுறிப்பிடுகிறது (தானியேல் 9:2; 12:11; மத்தேயு 24:15 முதல்.). உலகத்தில் விஷயங்கள் மோசமானவைகளாகக் காணப்படும்தோது, தேவன் கட்டுப்பாடு செலுத்துகின்றார் என்பதையும் நிறைவில் அவர் தமது திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவார் என்பதையும் உணர்ந்தறிதல் முக்கியமாயிருக்கிறது.

தானியேலின் பல தீர்க்கதரிசனங்கள், மேசியாவின் வருகை மற்றும் அவரது ராஜ்யம் ஆகியவற்றைப் பற்றி நேரடியாக எடுத்துரைக்கின்றன. தானியேல் 2:44 வசனம், ராஜ்யம் அல்லது சபை என்பது “நான்காவது ராஜ்யமான” ரோமப்பேரரசின் நாட்களின்போது நிலைநாட்டப்படும் என்று முன்னுரைக்கிறது. தானியேல் 7:13, 14 வசனப்பகுதிகள் இயேசு பரத்துக்கேறுதலையும் அதற்கு பத்துநாட்களுக்குப்பின் யூதர்களின் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ராஜ்யம் நிலைநாட்டப்படுதலையும் முன்னெதிர்நோக்குகிறது (மாற்கு 9:1; லூக்கா 24:46-53; நடபடிக்கல் 1:6-12; 2:1-4, 33, 36, 47).

சிங்கக் குகையில் தானியேல் (6:1-28)

தானியேல், நேபுகாத்நேச்சாரின் காலத்தில் இருந்து (4:37) பாபிலோனியப் பேரரசின் முடிவு வரையிலும் (5; மற்றும் 6:30ஐயும் கவனிக்கவும்) “அலமாரியில் கிடத்தப்பட்டு” இருந்தார். மேதியரான தரியு, கோரேஸ் என்ற பெர்சிய அரசரால் பாபிலோனியாமீது அரசராக அமர்த்தப்பட்டபோது (9:1), தானியேல் என்பது அல்லது தொண்ணூறு வயதுடையவராய் இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அவர் அப்போதும் வேலை செய்யக்கூடியவராக, முழுமையான விசுவாசம் கொண்டவராக, இன்னமும் கர்த்தரால் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு ஆயத்தமானவராக இருந்தார்!

I. தானியேலின் விரோதிகள் அவரை அழிக்க முயற்சி செய்கின்றனர் (6:1-

17).

A. கண்ணி நாடட்பட்டது (வசனங்கள் 1-5).

1. தானியேலின் வெற்றியானது அவரது உடன் பணியாளர் களிடம் பொறாமையை உண்டாக்குகிறது.

2. அவர்கள், அவருக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தக்கூடியதான சில விஷயங்களைக் கண்டறியும்படி, அவரது பொது மற்றும் தனிவாழ்வைப் பரிசோதிக்கின்றனர், ஆனால் அவர்களால் ஒன்றையும் கண்டறிய முடியவில்லை.

a. “அவர்கள் குற்றச்சாட்டிற்கு அடிப்படையையோ அல்லது மோசடிக்கு ஆதாரத்தையோ கண்டறியக் கூடாதிருந்தது, அவர் அந்த அளவுக்கு உண்மை நிறைந்தவராயிருந்தார், மற்றும் புறக்கணித்தல் அல்லது மோசடி எதுவும் அவரிடத்தில் காணப்படாதிருந்தது” (NASB).

b. யாரேனும் ஒருவர் நம்மீது குற்றம்சாட்டும் தகவலைக் கண்டறிய ஆழமாகத் தோண்டிக்கொண்டிருந்தால் எப்படியிருக்கும்? (நீதிமொழிகள் 20:6).

B. கண்ணி அமைக்கப்பட்டது (வசனங்கள் 6-9).

1. தானியேலின் விரோதிகள் அரசரிடத்தில் சென்று ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பெருக்கிக்கூறுபவனின் கருவிகள் யாவற்றையும் பயன்படுத்துகின்றனர்: முகஸ்துதி, பொய்கள் மற்றும் வற்புறுத்தல்.

2. அவர்களின் முன்மொழிதலைத் தரிய ஒப்புக்கொள்கின்றார், இது இரண்டு பலவீனங்களைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது: மேட்டிமை மற்றும் அவசரத்தன்மை.

C. கண்ணி பிடிக்கத்தாவிடது (வசனங்கள் 10-17).

1. தானியேல் விளைவுகளை அறிந்துள்ளார், ஆனால் அவர் இன்னமும் சரியானதையே செய்கின்றார் (6:10), அதாவது, தேவனுடைய சித்தத்திற்கு நேரெதிரான சட்டம் ஒன்றிற்குக் கீழ்ப்படியாது இருக்கின்றார் (நட்படிகள் 5:29ஐக் காணவும்).

a. அவர் தாம் செய்கின்றதை மறைப்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளவில்லை. அவர் எருசலேமை நோக்கிப் பலகணி திறந்திருக்க (1 இராஜாக்கள் 8:33, 35, 48; 2 நாளாகமம் 6:18-40; 7:11-16) தினமும் மூன்று முறை ஜெபிக்கின்றார் (சங்கீதம் 55:17). மாதிரி ஜெபம் ஒன்றை வாசியுங்கள் (9).

b. இது தானியேலின் வாழ்வுமுறையாக இருக்கிறது.

(1) அவர் பெருமையாய் காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

(2) அவர் ஜெபத்தை ஒரு அவசரகால அளவையாகப் பயன்படுத்தவில்லை.

2. தானியேலின் விரோதிகள் கவனித்துக்கொண்டே இருந்தனர், அவர்கள் உடனே அரசரிடத்திற்கு விரைந்து சென்றனர் (மேதிய மற்றும் பெர்சியரினுடைய சட்டத்தின் மாற்றப்பட

இயலாத இயல்பை கவனியுங்கள்; எஸ்தர் 1:19; 8:8 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்.) தரியு இந்தச் சட்டத்தை மாற்றிப்போட விரும்புகின்றார், ஆனால் தானியேலின் விரோதிகள் இதை அனுமதிக்க மாட்டார்கள். தானியேல் சிங்கங்களின் குகையில் போடப்படுகின்றார்.

3. தானியேல் சரியானதைச் செய்தமைக்காகத் துன்புறும் முதல் நபரோ அல்லது கடைசி நபரோ அல்ல (1 பேதுரு 2:20ஐக் காணவும்).

II. தேவன் தானியேலைக் காப்பாற்றுகின்றார் (6:18-28).

A. தானியேல் காப்பாற்றப்படுகின்றார், மற்றும் தேவன் மகிமைப் படுத்தப்படுகின்றார்.

1. அரசர் மகிழ்ச்சியற்ற ஒரு இரவைச் செலவிடுகின்றார், ஆனால் அடுத்த நாள் காலையில் தானியேல் நன்றாயிருக்கின்றார்.
 - a. அவர் “எந்த விதமான காயமும் அடையவில்லை”; “அவர் மீது ஒரு சிறு கீறல்கூட இருக்கவில்லை.” (கூதர்களின் ஊழியத்தைக் கவனிக்கவும்; எபிரெயர் 1:14.)
 - b. ஏன்? “ஏனென்றால் அவர் தமது தேவன்மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்” (வசனம் 23).
2. கண்ணியினால் தானியேலைப் பிடிக்க இயலாதிருந்தது; அதற்குப்பதிலாக, அது அவரது விரோதிகளையும் அவர்களின் குடும்பங்களையும் பிடித்தது! (இது கிழக்கு நாடுகளின் நீதி பற்றிய ஒரு விவரிப்பாக உள்ளது; சிங்கங்கள் பழக்கப்படுத்தப் படாதவைகளாகவும் பசியுடனும் இருந்தன என்பதைக் காண்பிப்பது இவ்வரலாற்றின் நோக்கமாகும்.)
3. யெகோவாபற்றி தரியுவினால் கட்டளை பிறப்பிக்கப்படுகிறது (வசனங்கள் 25-27); தானியேல் தொடர்ந்து ஊழியம் செய்கின்றார் (வசனம் 28).

B. தேவனை நாம் உண்மையிலேயே நம்பினால், அவர் நமக்கு சரீரப் பிரகாரமான துன்பம் நேர அனுமதிக்கமாட்டார் என்பது இவ்வரலாற்றின் கருத்தாக உள்ளதா?

1. இல்லை. சிங்கங்களுக்கு இரையாகும்படி எரிந்துவிடப்பட்ட தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்கள் பற்றிய விஷயம் என்ன? முதல் கிறிஸ்தவ வேதசாட்சியாக மரித்த ஸ்தேவான் பற்றிய விஷயம் என்ன?
2. இருப்பினும், இவ்வரலாறு, தேவன் நம்மை - நமக்கு மிகச் சிறப்பான வழிமுறையிலும் அவரது நோக்கங்களுக்கு மேன்மையாகச் செயல்படும் வழிமுறைகளிலும் - பாதுகாப்பார் என்று நமக்குக் கூறுகிறது. நமது விசுவாசத்திற்காக நாம் கொலை செய்யப்பட்டாலும், நமது புதிய உடல்களுடன் கல்லறையில் இருந்து நாம் எழும்புகையில், “ஒரு சேதமும் காணப்படவில்லை” என்று நம்மைப்பற்றிக் கூறப்படக் கூடும்!

ஒரு தானியேலாக இருக்கத் துணியுங்கள்! சரியானதற்காகத் தனியாக(வும்)
நிற்கத் துணியுங்கள்!

சிறிய தீர்க்கதரிசிகள்: வரிய செய்தியைக் கொண்ட சிறிய புத்தகங்கள்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: ஓசியா 1-3; யோவேல் 1, 2; ஆமோஸ் 3, 4; ஓபதியா 1; யோனா 1, 3; மீகா 4, 5; நாகூம் 1, 3; ஆபகூக் 1, 2; செப்பனியா 1, 3; ஆகாய் 1, 2; சகரியா 7, 8; மல்கியா 1, 4.

சிறிய தீர்க்கதரிசிகள்

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள கடைசி பன்னிரண்டு புத்தகங்கள் “சிறிய தீர்க்கதரிசிகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன. எபிரேய வேதாகமத்தில் இவைகள் ஒரே புத்தகமாக இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இவைகள் முக்கியமானவைல்ல என்பதால் இவைகள் “சிறிய” என்று அழைக்கப்படுவதில்லை; மாறாக, இவைகள் “பெரிய தீர்க்கதரிசிகள்” புத்தகங்களைக் காட்டிலும் சிறியவைகளாய் இருக்கின்றன என்பதால் அவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றன. இப்புத்தகங்களில் சில ஆட்சியாளர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன; இது அந்த மனிதர்கள் ஆண்டகாலங்களின்போது இருந்த ஆவிக்குரிய சூழ்நிலையை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள உதவும். சில புத்தகங்கள் தேதியிடப்படாதிருப்பதால், அவைகள் எப்போது எழுதப்பட்டன என்று நாம் மிகச்சரியாகக் கூற இயலாது. இருப்பினும், தேதியிடப்பட்ட எல்லாப் புத்தகங்களும் நான்வரிசைமுறையின்படி அடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் கவனியுங்கள். தேதியிடப்படாத ஒரு புத்தகமானது, அதற்கு முன்னதாகத் தேதியிடப்பட்டுள்ள புத்தகமும் அதற்குப் பின்னதாகத் தேதியிடப்பட்டுள்ள புத்தகமும் எழுதப்பட்ட காலங்களுக்கு இடைப்பட்ட வேளையில் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்று நினைப்பது தீமை எதையும் செய்வதில்லை.

ஓசியா

“ஓசியா” என்றால் “இரட்சிப்பு” அல்லது “விடுதலை” என்று அர்த்தமாகிறது. ஓசியா இஸ்ரவேலின் வடக்கு ராஜ்யத்தில் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகள் ஊழியம் செய்தார் (7:5), இவரது ஊழியக்காலம் யெரொபெயாம் அரசரின் ஆளுகையின் நாட்களில் இருந்து தொடங்கிற்று. அவர் தெற்கு ராஜ்யமான யூதாவில் ஊழியம் செய்த ஏசாயாவின் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தார் (1:7). 1-3 அதிகாரங்கள் இப்புத்தகத்தின் திறவுகோலாய் இருக்கின்றன. இவைகள் ஓசியாவின் மனைவியான கோமேர் என்பவளிடத்தில் இருந்த உண்மையற்றத்தன்மை பற்றியும் அவள் தொடர்ந்து ஓசியாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது பற்றியும் கூறுகின்றன. கோமேர் என்பவள் இஸ்ரவேல் நாட்டின் மாதிரியாய் இருக்கின்றாள்; ஓசியா தேவனுக்கு மாதிரியாய் இருக்கின்றார். தேவனுடைய மக்கள் புறம்பே சென்றபோதிலும், தேவன் அவர்களிடையே அன்புகூருகின்றார் மற்றும் அவர்கள் திரும்பவேண்டும் என்று ஏங்குகின்றார் என்பதே செய்தியாக உள்ளது. ஓசியா 11:1 வசனம் மத்தேயு 2:15ல் மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

யோவேல்

“யோவேல்” என்றால் “யெகோவா தேவன்” என்று அர்த்தமாகிறது. யோவேல் தெற்கு ராஜ்யத்தில் ஊழியம் செய்தார். அவர் வெட்டுக்கிளிகளின் வாதையைச் சித்தரித்தார் (அனேகமாக, இது நேரடியாகவே வந்தது; ஆமோஸ் 4:9ஐக் காணவும்). வெட்டுக்கிளிகள் என்பவை தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் அடையாளத்துவமாய் இருக்கின்றன. வெட்டுக்கிளிகளின் உருவகம் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது (9:1-11). யோவேல் 2:28-32 வசனங்கள் பேதுருவினால் நடபடிகள் 2:16-21ல் மேற்கோள் காண்பிக்கப்படுகிறது.

ஆமோஸ்

“ஆமோஸ்” என்றால் “சுமை சுமப்பவர்” என்று அர்த்தமாகிறது. வாழ்வின் ஊழியம் என்ற வகையில் அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசியுமல்ல, ஒரு தீர்க்கதரிசியின் மகனுமல்ல, ஆனால் அவர் ஒரு விவசாயியாக இருந்தார் (1:1; 7:14). யூதாவின் அரசரான உசியா மற்றும் யெரொபெயாம் ஆகியோரின் நாட்களில் தேவன், ஆமோஸை தெற்கு ராஜ்யத்தில் இருந்த அவரது இல்லத்தில் இருந்து அழைத்து (1:1), தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதற்காக வடக்கு ராஜ்யத்திற்குச் செல்லும்படி கூறினார் (7:15). அவர் வடக்கு ராஜ்யத்திற்குச் சென்று (7:10, 13), இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு எதிரான நியாயத் தீர்ப்புபற்றிய தேவனுடைய செய்தியைப் பேசி, பின்பு தமது இல்லம் திரும்பினார்.

ஓபதியா

“ஓபதியா” என்றால் “யெகோவாவின் ஊழியக்காரன்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இது பழைய ஏற்பாட்டிலேயே மிகச்சிறு புத்தகமாக உள்ளது. ஓபதியாவின் செய்தியானது அடிப்படையில், ஏசாவினுடைய சந்ததியரான ஏதோமியர்களுக்கு எதிரானதாகும் (ஆதியாகமம் 25:30; 36:1). அவர்களின் வரலாறு முழுவதிலும் இஸ்ரவேல் மக்களும் ஏதாமியர்களும் ஒருவர் மற்றவர்மீது வெறுப்புணர்வு கொண்டிருந்தனர். எருசலேம் அழிக்கப்பட்ட போது ஏதோமியர்களின் நடவடிக்கை கடைசி அடியாக இருந்தது (வசனங்கள் 10-14).

யோனா

“யோனா” என்றால் “புறா” என்று அர்த்தப்படுகிறது. யோனா வடக்கு ராஜ்யத்தில் யெரொபெயாமின் நாட்களில் வாழ்ந்து ஊழியம் செய்தார் (2 இராஜாக்கள் 14:25). அவர் அந்தப்பகுதியில் எலியா மற்றும் எலிசா ஆகியோரின் ஊழியத்தைப் பின்தொடர்ந்தார். அவரிடம் தேவன், அசீரியாவின் தலைநகரான நினிவே என்ற பட்டணத்துக்குப் பிரசங்கிக்கும்படி கூறினார், அந்த நகரம் சில ஆண்டுகளுக்குப்பின்பு வடக்கு ராஜ்யத்தை அழித்தது. பெரிய மீனின் வயிற்றுக்குள் யோனாவின் அனுபவம் என்பது கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதுக்கு முன்மாதிரியாக உள்ளது (மத்தேயு 12:39, 40).

மீகா

“மீகா” என்றால் “யெகோவாவைப் போன்றவர் யார்?” என்று அர்த்தப்படுகிறது. மீகா தெற்கு ராஜ்யத்தில் யோத்தாம், ஆகாஸ் மற்றும் எசேக்கியா

ஆகியோரின் ஆளுகைகளின்போது வாழ்ந்தார் (1:1). அவர் ஏசாயாவின் நாட்களில் வாழ்ந்தவராய் இருந்தார். அவர் தமது செய்தியை வடக்கு ராஜ்யமான இஸ்ரவேலுக்கும் தெற்கு ராஜ்யமான யூதாவுக்கும் உரைத்த ஒரே ஒரு சிறிய தீர்க்கதரிசியாக இருக்கின்றார் (1:5). அவர் சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பிவருதலையும் (2:12, 13), இயேசுவின் பிறப்பையும் (5:2), மற்றும் சபை நிலைநாட்டப்படுதலையும் (4:1-4) முன்னோக்கினார்.

நாகூம்

“நாகூம்” என்றால் “தேற்றுதல்” அல்லது “ஆறுதல்கூறுபவர்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. நாகூம் என்பவரின் செய்தியானது யூதர்களுக்குத் தேறுதல் அளிக்கும் ஒரு செய்தியாய் இருந்தது, அதாவது, அவர்களின் மிகமோசமான விரோதியான அசீரியா அழிக்கப்பட்டுவிருந்தது என்பதே அச்செய்தியாகும். அவர் அசீரியாவின் தலைநகரான நினிவேயில் யோனாவின் பிரசங்கம் மனம் வருந்துதலை ஏற்படுத்தியதற்குப்பின்பு நூறுஆண்டுகளுக்கும் சற்று அதிகமான காலம் கடந்தபிற்பாடு ஊழியம்செய்தார். நாகூமுடைய நாட்களில், தேவனுடைய பொறுமை எல்லைகடந்துவிட்டது.

ஆபகூக்

“ஆபகூக்” என்றால் “பற்றிக்கொண்டு அல்லது அணைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒருவர்” என்று அர்த்தப்படலாம். ஆபகூக்கின் தலைப்பான, கல்தேயர்களின் (பாபிலோனியப் பேரரசின்) அழிவு என்பது தனிவகைப்பட்டதல்ல, ஆனால் அவரது அணுகுமுறை தனிவகைப்பட்டதாகும். முதல் இரண்டு அதிகாரங்கள் ஆபகூக்கு மற்றும் தேவன் ஆகியோருக்கிடையில், துன்மார்க்கம் மற்றும் துன்புறுதல் பற்றியதான உரையாடலாக இருக்கின்றன. கடைசி அதிகாரம் இவ்விஷயத்தைத் தீர்த்துவைக்கும் ஒரு ஜெபப்பாடலாக உள்ளது. தேவன் ஒரு திட்டமும் நோக்கமும் கொண்டுள்ளார், எனவே நாம் அவரில் நம்பிக்கை வைத்து அவரை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்பது இப்புத்தகத்தின் செய்தியாகும். ஆபகூக் 2:4 வசனம் ரோமர் 1:17, கலாத்தியர் 3:11, மற்றும் எபிரெயர் 10:38 ஆகிய வசனங்களில் மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

செப்பனியா

“செப்பனியா” என்றால் “யொகோவா காத்துள்ளார் அல்லது மறைத்துள்ளார்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. செப்பனியா, யோசியா அரசரின் ஆளுகையின்போது ஊழியம் செய்தார் (1:1). அவர் எரெமியாவின் காலத்தில் வாழ்ந்தவராவார். அவர் யூதாவின் வீழ்ச்சியைப்பற்றி விவரிப்பதோடு; சுற்றிலும் இருந்த நாடுகளின் வீழ்ச்சியைப் பற்றியும் விவரித்தார். அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் பல தீர்க்கதரிசனங்களை ஒரு பொதியில் உருவப்படுத்தினார்.

ஆகாய்

“ஆகாய்” என்பது “யெகோவாவின் பண்டிகை” என்று அர்த்தப்படுகிறது. எபிரெய்சொல் ஒன்றின் சுருக்கவடிவமாக உள்ளது. ஆகாய் சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பியிருந்த இஸ்ரவேல் மக்கள், செருபாபேல் மற்றும் யோசுவா ஆகியோருக்குப் பின்பு கட்டாது விட்டொழிந்திருந்த தேவாலயத்தை மீண்டும்

கட்டியெழுப்பும்படி உற்சாகமுட்டினார்.

சுகரியா

“சுகரியா” என்றால் “யெகோவா நினைவுகூர்ந்தார்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. சுகரியா தேவாலயத்தைத் திரும்பக் கட்டியெழுப்பும்படி உற்சாகப்படுத்துதலில் ஆகாயுடன் இணைந்து ஊழியம்செய்தார். ஆகாய இஸ்ரவேல் மக்களைக் கட்டியெழுப்பும்படி வற்புறுத்தியபோது, நிகழ்காலம் மற்றும் உடனடியான எதிர்காலம் ஆகியவற்றைப் பிரதானமாகக் கையாண்டார்; சுகரியா வெளிச்சமிருந்த எதிர்காலம் பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தை முன்வைத்து உற்சாகமுட்டினார். அவரது புத்தகத்தில், வெற்றிப்பிரவேசம் (9:9, 10) மற்றும் காட்டிக்கொடுக்கப்படுதல் (11:12, 13) போன்ற மேசியாத்துவத் தீர்க்கதரிசனங்கள் பல உள்ளன. இப்புத்தகம் சங்கீதங்களைத்தவிர பழைய ஏற்பாட்டின் வேறு எந்தப்புத்தகத்தைக் காட்டிலும், சிலுவையில் அறையப்படுதல் பற்றி அதிகம் திட்டவட்டமான குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது (12:10-12; 13:6, 7 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்).

மல்கியா

“மல்கியா” என்பது “யெகோவாவின் செய்தியாளர்” என்று அர்த்தப்படும் எபிரெய வார்த்தையினுடைய சுருக்கவடிவமாய் இருக்கிறது. மல்கியா அனேக மாக நெகேமியாவுடன் இணைந்து ஊழியம் செய்தவராய் இருந்திருக்கலாம்; அவர்கள் ஒரே விதமான பிரச்சனைகளைக் கையாண்டனர்: ஆராதனையில் இருந்த மாறுபாடுகள், திருமண உறவில் இருந்த மாறுபாடுகள், முதலியன. வரவிருந்த எலியா (4:5, 6), அல்லது யோவான் ஸ்நானன் (மத்தேயு 11:7-14ஐக் காணவும்) பற்றிய மல்கியாவின் தீர்க்கசரிசனம், பழைய ஏற்பாட்டின் இந்தக் கடைசிப்புத்தகத்தைப் புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் புத்தகத்துடன் பிணைக்கிறது.

பெரிய செய்தி

தேவன் தேவனாக இருக்கின்றார்! நாம் அவரைப் பற்றி மும்முரமாய் நினைக்க வேண்டும். “தேவன் தம்மைப் பரியாசம் பண்ணவொட்டார்” (கலாத்தியர் 6:7).

தேவனுடைய பிள்ளைகள் சலிப்படையும்போது (மல்கியா)

பாழாக்கப்பட்ட பிள்ளை தனது பொம்மைகளைக் கீழே எறிந்து, “நான் சலிப்படைந்திருக்கின்றேன்!” என்று பிணக்குடன் கூறுகிறது. வெற்றி நிறைந்த மனிதர் தமது உடைமையின் மத்தியில் கைகால்களைப் பரப்பிக்கிடந்து, “நான் சலிப்படைந்திருக்கின்றேன்!” என்று முறையிடுகின்றார். தேவனுக்கு நன்றியில்லாத அவருடைய பிள்ளை தனது ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களைக் காண்பதை விட்டுவிட்டு, “நான் சலிப்படைந்திருக்கின்றேன், சலிப்படைந்திருக்கின்றேன், சலிப்படைந்திருக்கின்றேன்!” என்று கதறுகின்றது.

யூதர்கள் பாபிலோனிய சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பியபோது, அவர்கள் மிகவும் பணிமும்முரமாய் இருந்தனர், அவர்கள் சலிப்படையும் அளவிற்கு வெற்றிகொள்ளவேண்டிய தடைகள் ஏராளமாய் இருந்தன. படிப்படியாக அந்தத்தடைகள் நீக்கப்பட்டன: தேவாலயம் மீண்டும் கட்டப்பட்டது; தேவாலய

ஆராதனை திரும்பவும் தொடங்கப்பட்டது; எருசலேமின் மதில்கள் மீண்டும் கட்டப்பட்டன; இஸ்ரவேல் மீண்டும் ஒரு நாடாக நிலைநாட்டப்பட்டது. பின்பு, வாழ்க்கை சாதாரண நிலைக்கு திரும்புகையில், இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்களுக்கு யெகோவா செய்திருந்த எல்லாவற்றிற்காகவும் களிகூர்ந்திருக்கக்கூடிய (மற்றும் வேண்டிய) போது, அவர்கள் அலுப்படைந்தனர்.

I. ஆராதனையில் சலிப்படைதல் (1:6-14).

A. வாரத்திற்குப் பின் வாரம் ஒரே விஷயமே செய்யப்பட்டது: மிகச் சிறந்த ஆட்டுக்குட்டியை, மிகச்சிறந்த கன்றுக்குட்டியை, அல்லது மிகச்சிறந்த வெள்ளாட்டைத் தேர்ந்துகொண்டு (லேவியராகமம் 22:20-24; உபாகமம் 15:21) அதைப் பலிசெலுத்துவதற்காக ஆசாரியரிடம் கொண்டு வருதல். “எவ்வளவு அயர்ச்சியாக இருக்கிறது! என்ன ஒரு சமை!” (வசனம் 13; NASB; NIV). இதன் விளைவாக, அவர்களின் ஆராதனை ஒரு அரை மனதுடன் செய்யப்படும் சடங்காச்சாரமாகச் சீர்குலைந்துபோனது (வசனங்கள் 7, 8).

B. தீர்க்கதரிசியின் பதில்:

1. “ஆராதனை ஏற்பாட்டில் பிரச்சனை எதுவும் இருப்பதில்லை. உங்களிடம்தான் பிரச்சனை இருக்கிறது. நீங்கள் தேவனை எவ்விதமாகக் கண்ணோக்குகின்றீர்கள் என்பதே பிரச்சனையாக இருக்கிறது!” (வசனம் 6).

2. நம்மிடம் உள்ள மிகச்சிறந்தவற்றை நாம் தேவனுக்குக் கொடுக்க முடியாதென்றால், சபையின் கதவுகளை மூடிப் போடுவது மேன்மையானதாய் இருக்கும் (வசனம் 10)!

3. நாம் கொடுக்க முடியாதவற்றைத் தேவன் ஒருபோதும் எதிர்பார்ப்பதில்லை, ஆனால் நம்மிடம் உள்ளவற்றில் மிகச் சிறந்தவற்றை அவர் எதிர்பார்க்கின்றார். அதைவிடக் குறைவானதை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார் (வசனம் 14; இவற்றுடன் 2:13; 3:3, 4).

C. நமக்குப் பாடம்: ஆராதனையில் நாம் சலிப்படைந்தால், முதலில் நாம் தம்மையே நோக்குவோமாக. நம்மில் ஒவ்வொருவரும், “தேவனுடன் எனது உறவுமுறை எவ்வாறுள்ளது? நான் ஆராதிக்க வந்தது எதற்காக? எனது பணி அட்டவணையில் நான் தேவனை பொருத்துகின்றேனா? நான் எப்போதுமே தேவனுக்கு என்னிடம் உள்ளவற்றில் மிகச்சிறந்தவற்றைக் கொடுக்கின்றேனா?” (யோவான் 4:23, 24ஐக் கவனிக்கவும்.)

II. திருமணத்தில் சலிப்படைதல் (2:10-16).

A. இது சிந்தனையில் ஒரு திடீர்த்தடையாக உள்ளதா? இல்லை. அவர்கள் ஆராதனையில் தவறியதென்பது, அவர்கள் தேவன் யார் என்று புரிந்துகொள்ளத் தவறியதாகவே இருந்தது. தேவன் உடன்படிக்கையின் தேவனாக இருக்கின்றார் (வசனங்கள் 4, 5, 8, 10; 3:1), அவர் வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றைக் காத்துக்கொள்கின்ற தேவனாக இருக்கின்றார்! அவர் தமது மக்கள் உடன்படிக்கையின் மக்களாகவும் தங்களின் வார்த்தையைக்

காத்துக்கொள்கின்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார். இந்த மக்கள் தங்கள் வாக்குறுதிகளை காத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆதாரம்: அவர்கள் திருமண உடன்படிக்கையைக் காத்துக்கொள்ளவில்லை.

1. இரு விஷயங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன: புறதெய்வ வணக்கம் செய்யும் பெண்களுடன் திருமணம் (வசனம் 11; எஸ்ஸா 9:1முதல். காணவும்.) மற்றும் அவர்கள் இளம்பிராயத்தில் இருந்தபோது திருமணம் செய்துகொண்ட அவர்களின் மனைவியரைத் தள்ளிவிடுதல் (வசனங்கள் 14-16).
 2. இந்தப் பிரச்சனைகள் அனேகமாக ஒன்றாயிணைந்து சென்றிருக்கலாம்: ஆண்கள் தங்களுடைய யூத மனைவியரிடத்தில் அலுப்படைந்து, புறதெய்வ வணக்கப் பெண்களிடம் திரும்பினர்.
- B. அவர்களின் சிந்தனைவரியை நாம் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும்: “நான் இந்தத் திருமணத்தில் சலிப்படைந்துள்ளேன். எல்லாக் கேளிக்கைகளும் இதைவிட்டு வெளியேறியிருக்கிறது. நான் சந்தோஷமாய் இருப்பதில்லை. தேவன் நிச்சயமாகவே நான் சந்தோஷமாய் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்!” தீர்க்கதரிசியின் மறுசெயல்:
1. “தேவனே உங்களுடைய உங்கள் மனைவியையும் படைத்தார்; நீங்கள் அவளை மதிக்க வேண்டும் [வசனம் 10]! அதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் அவளுக்குத் துரோகம் செய்கின்றீர்கள்” (வசனம் 14).
 2. “நீங்கள் ஒருவர் ஏற்படுத்தக்கூடிய இரண்டாவது மிகமுக்கிய மான உடன்படிக்கையை மீறுகின்றீர்கள் - இது தேவனுடன் ஏற்படுத்தக்கூடிய உடன்படிக்கைக்கு மாத்திரமே இரண்டாவதாக உள்ளது” (வசனம் 14).
 3. திருமணத்தின் நோக்கம் என்பது உங்களுக்கு அரிப்பெடுக்கும் இடத்தில் சொறிந்து கொள்வதல்ல, ஆனால் தேவபக்தியுள்ள சந்ததியைப் பெறுதல் (வசனம் 15), அதாவது, தேவன்மீது அன்புகூர்ந்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிகின்ற பிள்ளைகளைப் பெறுதல் என்பதே அதன் நோக்கமாக உள்ளது.
 4. தள்ளிவிடுதலைத் (விவாகரத்து) தேவன் வெறுக்கின்றார் (வசனம் 16)!
- C. இந்த செய்தி இன்றைய நாட்களில் அவசியமாயிருக்கிறது (மத்தேயு 19:3-9)!
- III. கொடுத்தலில் சலிப்படைதல் (3:7-12).
- A. இது எதிர் உச்சக்காட்சியாகக் காணப்படலாம், ஆனால் நமது கொடுத்தலைக் கண்ணோக்குதல் என்பது தேவனுடனும் பிறருடனும் நமக்குள்ள உறவு சீர்குலைந்து போகிறதா என்பதை கூறுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது. தேவன் தமது பிள்ளைகளை மனந்திரும்பும்படி அறைகூவல் விடுக்கின்றபோது, அவர்கள் உண்மையில், “மனந்திரும்ப எங்களிடத்தில் ஒன்று

மில்லை” என்று கூறினர். அதற்குத் தேவன், “நீங்கள் மனந்திரும்ப வேண்டியவை என்ன என்பது பற்றி விரிவான உதாரணம் தருவேன்: நீங்கள் என்னிடத்தில் களவுசெய்கின்றீர்கள்!” என்று பதில் அளித்தார் (3:7, 8).

1. தசம்பாகம், அல்லது 10 சதவிகிதம் (லேவியராகமம் 27:30-33; எண்ணாகமம் 18:21-32; உபாகமம் 12:17, 18; 14:28, 29).
2. தசம்பாகத்துடன் கூடுதலாக, வருடாந்திரப் பங்களிப்புகள் உள்ளிட்ட காணிக்கைகள் (உபாகமம் 12:6, 11, 17).

B. மீண்டுமாக நாம் மக்களின் நியாயப்படுத்தலைக் கற்பனை செய்ய முடிகிறது: “பணம், பணம், பணம்! இதைக்கேட்டுக் கேட்டு எனக்கு சலித்துவிட்டது! பொருளாதாரம் மோசமாக இருப்பதை அவர்கள் உணர்ந்தறியமாட்டார்களா (வசனங்கள் 11, 14)? தொடர்ந்து நான் கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தால், எனது வீட்டையும், எனது இரதங்களையும், எனது அடிமைகளையும், சேக்கல்களின் நாணய மதிப்பு நிலையில் உள்ள எனது மதிப்புமிக்க பொருட்களையும் நான் எப்படிப் பராமரிக்க முடியும்?” தீர்க்கதரிசியின்பதில்:

1. கொடுக்கத்தவறுதல் என்பது ஒருவர் தமது ஆசீர்வாதங்களின் மூலாதாரத்தை உணர்ந்தறியத் தவறுதலாகவும் தேவனே எல்லா வற்றிற்கும் உரிமையாளராய் இருக்கின்றார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறுதலாகவும் உள்ளது (வசனம் 8).
2. ஒருவர் தாம் வேண்டியபிரகாரம் கொடுக்கத் தவறுதல் என்பது, ஒரு வங்கிக்குச் சென்று கொள்ளையடிப்பதைப் பார்க்கிலும் மோசமானதாக உள்ளது; அது தேவனிடமே களவுசெய்வதாக உள்ளது (வசனம் 8).
3. ஏற்ற வகையில் கர்த்தருக்குப் போதுமான அளவு கொடுக்க நாம் கர்த்தர்மீது நம்பிக்கை வைக்காது இருப்பது, நமது பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமாய் இருக்கலாம் (வசனங்கள் 9-12; 2 நாளாகமம் 31:10ஐக் கவனிக்கவும்).

C. புதிய ஏற்பாட்டில் தேவன் தசம்பாகத்தைக் கட்டாயப்படுத்துவ தில்லை, ஆனால் நாம் உதாரத்துவமாய்க் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிட்டுள்ளார் (2 கொரிந்தியர் 9:6, 7; 1 கொரிந்தியர் 16:2). நாம் அவ்வாறு செய்தால், அவர் நம்மை ஆசீர்வதிப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளார் (லூக்கா 6:38; 2 கொரிந்தியர் 9:10).

முடிவுரை

நாங்கள் “எனக்கு சலிப்பாய் இருக்கிறது” என்று கூறும்போது, எங்கள் பாட்டியார் கூறும் பதிலை நான் நினைத்துப்பார்க்கின்றேன். அவர்கள் எங்களிடத்தில், “நீங்கள் ஈடுபட்டுள்ள விஷயத்தில் இருந்து வெளியே வாருங்கள்” என்று கூறுவார். தேவனை ஆராதித்தல் வீணானது என்று கூறியவர்களிடத்தில் மல்கியா, சாரம்சத்தில் இதே விஷயத்தையே கூறினார்: “அப்பொழுது கர்த்தருக்குப் பயந்தவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பசிக்கொள்வார்கள்; கர்த்தர் கவனித்துக்கேட்பார்; கர்த்தருக்குப் பயந்தவர்களுக்காகவும் அவருடைய நாமத்தைத் தியானிக்கிறவர்களுக்காகவும் ஞாபகப்படுத்தும் ஒன்று அவருக்கு முன்பாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. என் சம்பத்தை நான் சேர்க்கும் நாளிலே

அவர்கள் என்னுடையவர்களாயிருப்பார்கள் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; ஒரு மனுஷன் தனக்கு ஊழியஞ்செய்கிற தன்னுடைய குமாரனைக் கட்டாட்சிக்கிறதுபோல நான் அவர்களைக் கட்டாட்சிப்பேன். அப்பொழுது நீங்கள் நீதிமானுக்கும் துன்மார்க்கனுக்கும், தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவனுக்கும் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்யாதவனுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தைத் திரும்பவும் காண்பீர்கள்” (3:16-18).

ஆதியாகமம்: தொடக்கங்களின் புத்தகம்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-4, 6-8, 12, 18, 21, 22, 25, 28, 35, 37, 39-42, 45, 46, 49, 50.

தலைப்பு

பழைய ஏற்பாடு அடிப்படையில் எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்கள் பலவற்றின் தலைப்புகள் கிரேக்க மொழியிலேயே அமைந்துள்ளன. அவைகள் பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிப்பதிப்பாகிய செப்துவஜிந்த் என்ற புத்தகத்தில் இருந்து வருகின்றன, இப்புத்தகம் ஏற்பாடுகளுக்கு இடையிலான காலகட்டத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. “ஆதியாகமம்” என்ற தலைப்பு “தோற்றம்” அல்லது “தொடக்கம்” என்று அர்த்தப்படுகிற கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது. இந்தத் தலைப்பு, “ஆதியிலே” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இப்புத்தகத்தின் முதல் வசனத்தில் உள்ள முதல் வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது. இந்தத்தலைப்பு ஏற்புடையதாகவே உள்ளது, ஏனெனில் இப்புத்தகம் பல விஷயங்களின் தோற்றம் பற்றிக் கூறுகிறது.

பின்னணி

பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் ஐந்து புத்தகங்கள் சில வேளைகளில், “ஐந்து புத்தகங்கள்” அல்லது “ஐந்து தொகுதிகளால் ஆன புத்தகங்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிற “பென்ட்டாகூச்” என்ற கிரேக்கச் சொற்றொடரைக் கொண்டு குறிப்பிடப்படுகின்றன. நாம் பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் ஐந்து புத்தகங்களை “நியாயப்பிரமாணத்தின் புத்தகங்கள்” என்று அழைக்கின்றோம், ஏனெனில் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய இருதயம் போன்ற மையப்பகுதி இங்கு காணப்படுகிறது, விசேஷமாக கடைசி நான்கு புத்தகங்களில் அது காணப்படுகிறது. இந்தப் புத்தகத்தில் அதிகமான வரலாறு, சில கவிதைகள் மற்றும் சில தீர்க்கதரிசனங்களும் கூட அடங்கியுள்ளன.

இஸ்ரவேல் மக்களை அடிமைத்தளையிலிருந்து வெளியே வழிநடத்திசென்ற மோசே, முதல் ஐந்து புத்தகங்களின் எழுத்தாளராக இருக்கின்றார். ஆதியாகமம் என்ற புத்தகம் எப்போது எழுதப்பட்டது என்று மிகச்சரியாக நாம் அறிவதில்லை, ஆனால் இது அனேகமாக, இஸ்ரவேல் மக்கள் வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்த வேளையின்போது எழுதப்பட்டிருக்கலாம். இஸ்ரவேல் மக்கள் சீனாப் மலையின் அருகில் ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகள் செலவிட்டிருந்ததால், அக்காலகட்டத்தில் ஒரு வேளை ஆதியாகமம் எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

ஆதியாகமம் என்பது நியாயப்பிரமாணப் புத்தகங்களில் விசேஷித்த புத்தகமாக உள்ளது, ஏனெனில் இது யூதமக்களுக்குத் தரப்பட்டிருந்த விசேஷித்த பிரமாணங்கள் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. பழைய ஏற்பாடு, இஸ்ரவேலர் அல்லது யூதர்கள் என்ற ஒரு மக்களினத்திற்கு மாத்திரம் எழுதப்பட்டது என்பதை

நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பழைய ஏற்பாடு எழுதப்படுவதற்கு முன்பு, எழுதப்பட்ட பிரமாணம் எதையும் தேவன் கொடுத்திருக்கவில்லை. அவர் மனித குலத்துடன் மிகவும் நேரடியாக, “முற்பிதாக்கள்” என்று அழைக்கப்பட்ட குடும்பங்களின் தலைவர்கள் மூலமாகச் செயல்பட்டார். தேவன் இஸ்ரவேலின் இனத்தைப் பிரித்து அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுப்பதற்கு முற்பட்ட காலகட்டத்தைப் பற்றி ஆதியாகமம் கூறுகிறது.

பழைய ஏற்பாடு யூதர்களுக்காக எழுதப்பட்டது மற்றும் ஆதியாகமம் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முந்திய காலகட்டத்தில் நடந்தவற்றைப் பற்றியது என்றால், பழைய ஏற்பாட்டில் ஆதியாகமம் இடம் பெற்றுள்ளது ஏன்? ஆதியாகமம் பழைய ஏற்பாட்டிற்கு ஒரு முன்னுரையாகப் பயன்படுகிறது. இது யூதர்களுக்கு அவர்களின் பின்னணியைப் பற்றியும் அவர்கள் எவ்வாறு தேவனுடைய விசேஷித்த மக்களானார்கள் என்பதை பற்றியும் கூறிற்று. ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு ஆகியோருக்குத் தரப்பட்டிருந்த வாக்குத்தத்தங்கள் யூதர்களுக்கு விசேஷித்த தனிச்சிறப்புடையவைகளாயிருந்தன.

ஆதியாகமம் நமக்கும் விசேஷித்த தனிச்சிறப்பைக் கொண்டுள்ளது, ஏனென்றால் அது நமக்குத் தொடர்புடைய பல விஷயங்களின் தோற்றம் பற்றிக் கூறுகிறது: அது மனிதகுலத்தின் தோற்றம், திருமணம் மற்றும் இல்லம் ஆகியவற்றின் தோற்றம், இயேசு கிறிஸ்துவில் உச்சம் பெற்று முடித்துவைக்கப்பட்ட தேவனுடைய திட்டத்தின் தோற்றம் ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கிறது.

ஆதியாகமம் ஒரு அறிமுகப் புத்தகமாய் இருப்பதால், அது பல வருடங்களை ஒரு குறுகிய இடைவெளியில் கூறிமுடிக்கிறது. ஆதியாகமத்தின் ஐம்பது அதிகாரங்கள் 2,000க்கும் மேற்பட்ட வருடங்களில் நடந்தவற்றைப் பற்றிக் கூறிமுடிக்கின்றன, அதே வேளையில் பழைய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய பகுதியானது 1,500க்கும் சற்றுக்குறைவான வருடங்களில் நடந்தவற்றைப் பற்றிக் கூறிமுடிக்கின்றன. வம்சவழி அட்டவணைகள், பரம்பரை வரிசையில் ஒவ்வொரு நபரையும் உள்ளடக்குதலைவிட பரம்பரை வரிசையைப் பற்றி அதிக அக்கறை செலுத்துவதாய் இருப்பதால், ஆதியாகமத்தின் தொடக்கத்தினுடைய காலக்குறிப்பு பற்றி நாம் முற்றிலும் சரியாகக் கணித்தறிய இயலாது. இருப்பினும், வேதாகமம் மனிதனின் தோற்றம் பற்றிச் சில அறிவியல் அறிஞர்கள் சித்தரிப்பதுபோல் பல வட்சக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்டது என்று கூறுவதற்கு மாறாக, அவனது தோற்றத்தைச் சார்புநிலையில் சமீபத்தில் ஏற்பட்டதாகச் சித்தரிக்கிறது.

இந்தப் புத்தகம் யோசேப்பின் மரணத்துடன் முடிவடைகிறது.

வரைகுறிப்பு

- I. உலகத்தின் தொடக்கம் (1:1-2:3).
- II. மனிதனின் தொடக்கம் (2:4-25).
- III. பாவத்தின் தொடக்கம் (3:1-13).
 - A. கீழ்ப்படியாமையின் தொடக்கம்.
 - B. மரணத்தின் தொடக்கம்.
- IV. மனிதனை மீட்பதற்குத் தேவனுடைய திட்டத்தின் தொடக்கம் (3:14-5:32).

- A. பலியின் தொடக்கம்.
- B. கொலையின் தொடக்கம்.
- C. கைத்தொழில் மற்றும் வணிகம் ஆகியவற்றின் தொடக்கம்.
- V. மீண்டும் தொடக்கம் (6-11).
 - A. வெள்ளப் பெருக்கிற்குப் பின்பு புதிய தொடக்கம்.
 - B. மக்கள் இனங்களின் தொடக்கம்.
- VI. ஆபிரகாமுடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கையின் தொடக்கம் (12-50).
 - A. ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் யோசேப்பு ஆகியோரின் வரலாறுகள்.
 - B. இஸ்ரவேல் மக்களினத்தின் தொடக்கம்.

ஆதியாகமத்தில் இருந்து பாடங்கள்

ஆதியாகமம் என்ற புத்தகம், நாம் தாழ்ந்த நிலையிலான விவஸ்குகளின் வடிவிலிருந்து பரிணாமமடையவில்லை என்பதை நமக்குக் கூறுகிறது. நாம் தேவனுடைய சாயலாக உருவாக்கப்பட்டோம் - நாம் அதற்கேற்ப செயல்பட வேண்டும்!

ஆதியாகமத்தின் தொடக்க அதிகாரங்கள், வாழ்க்கைக்கு ஒரு ஆணுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்குமான திருமணத்தைத் தேவன் எவ்வாறு ஏற்படுத்தினார் என்று கூறுகின்றன. வேதாகமத்தின் எஞ்சிய பகுதியில் திருமணம் பற்றிக் கலந்துரையாடப்படும்போது, இந்த அதிகாரங்கள் குறிப்புக்கான கருத்துக்களாக இருக்கின்றன (மத்தேயு 19:3-9).

மனிதன் பாவம் செய்தபோது, மனிதனின் மீட்புக்கென்று ஒரு திட்டத்தைத் தேவன் உடனடியாகச் செயல்படுத்தத் தொடங்கினார் (ஆதியாகமம் 3:15). பழைய ஏற்பாட்டின் எஞ்சியபகுதியானது, தேவன் இந்தத் திட்டத்தை எவ்வாறு செயல்படுத்தினார் என்பதைப் பற்றிய வரலாறாக உள்ளது. இயேசுவில் நிறைவேற்றம் அடைந்ததான, ஆபிரகாமுக்கு தரப்பட்ட “சந்தி” பற்றிய வாக்குத்தத்தம் இந்தத் திட்டத்தின் முக்கியமான படிநிலைகளில் ஒன்றாக உள்ளது (ஆதியாகமம் 22:18; இவற்றுடன் கலாத்தியர் 3:16, 19).

இறுதியான சோதனை (ஆதியாகமம் 22:1-19)

ஆதியாகமம் பற்றிய இந்தப் படிப்பானது வேதாகமத்தில் ஒரு வருடப் பயணம் என்பதைத் தொடங்கி வைக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் ஆவிக்குரிய ஓட்டக் காலணியைக் கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன், ஏனென்றால் இது நமது விரைவான பயணமாய் இருக்கப்போகிறது.

ஒருமுறை ஒரு மனிதர் தமது மகனை, அவர் வளர்ந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர் செய்தவற்றை எடுத்துக்கூறி அவர் அவற்றைச் செய்த இடங்களையும் காண்பித்தார். அவர் தமது மகனுக்கு அவரது வேர்களைப் பற்றிக் கூறினார். ஆதியாகமம் யாவும் வேர்களைப் பற்றியதாயிருக்கிறது.

“ஆதியாகமம்” (“Genesis”) என்பது, “தோற்றங்கள்” அல்லது “தொடக்கங்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிறது; இப்புத்தகம் பலவிஷயங்களின் தொடக்கம் பற்றிக் கூறுகிறது. ஆபிரகாமுக்குத் தரப்பட்டதான சந்தி பற்றிய வாக்குத்தத்தம் போன்று அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக வேறெதுவும் இருப்பதில்லை -

மற்றும் ஆபிரகாம் போன்று இப்புத்தகத்தின் மையமாக வேறெவரும் இருப்பதில்லை. உலகம் முழுவதும் புறதெய்வ வணக்கத்திற்குச் சென்றிருந்த வேளையில், அவர் இன்னமும் யெகோவா என்ற உண்மையான ஒரே தேவன்மீது நம்பிக்கையாய் இருந்தார்.

ஆபிரகாமின் வாழ்வில் இறுதியான சோதனையை நாம் உற்று நோக்குவோம். ஆபிரகாமின் விசுவாசம் அதற்கு முன்னதாகவும் சோதிக்கப்பட்டிருந்தது, ஆனால் 22ம் அதிகாரத்தில் உள்ளது போன்ற சோதனை வேறெதுவும் இல்லை. 17:19 மற்றும் 21:1-3, 12 மற்றும் அதன்பின்பு 22ம் அதிகாரம் ஆகியவற்றைக் கண்ணோக்கவும்.

I. ஆபிரகாமுக்கு இறுதியான சோதனை.

A. தேவன் ஆபிரகாமைச் சோதித்தார் (22:1-19).

1. இறுதியான நிபந்தனை/செயல்தேவை (வசனங்கள் 1, 2).

a. பல ஆண்டுகளாக ஆபிரகாம் தேவனிடத்தில் இருந்து எந்த வார்த்தையையும் கேள்வியுறாதிருந்தார். “நல்லது செய்தாய்!” என்று தேவன் தம்மிடம் கூறும்படி அவர் எதிர்பார்த்திருக்கலாம்.

b. இந்தக் கட்டளை அனேகமாக அவர் எதிர்பார்த்த கடைசி விஷயமாக இருக்கும்.

2. இறுதியான பதில்செயல் (வசனங்கள் 3-10).

a. ஆபிரகாம் தேவனிடத்தில் வாக்குவாதம் செய்திருக்கலாம். அவர் மாற்றுச் செயல்களை ஆலோசனையாகக் கூறியிருக்கலாம். அவர் தனது தயாரிப்புப் பணிகளை நீளச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் இவற்றிற்குப் பதிலாக, அவர் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்வதற்கு “அதி காலையில் எழுந்தார்.”

b. 5ம் வசனத்தில் உள்ள விசுவாசத்தைக் கவனியுங்கள்: “நானும் பிள்ளையாண்டானும் அவ்விடமட்டும் போய், தொழுது கொண்டு, உங்களிடத்துக்குத் திரும்பி வருவோம்.” 8ம் வசனம், “தேவன் ... பார்த்துக் கொள்வார்” என்று கூறுகிறது.

c. 120 - வயதான ஒரு மனிதர், மிகவும் இளையவனான பெயனை - மற்றும் அனேகமாக மிகவும் பெலசாலியானவனை - எவ்வாறு கட்ட முடிந்தது? அவர் தமது மகனைச் சரியான வகையில் வளர்த்திருந்தார்!

3. இறுதியான வெகுமதி (வசனங்கள் 11-19).

a. ஆபிரகாம் தனக்கு நேர்ந்த சோதனையைச் சந்தித்தார். இந்த நிகழ்ச்சி, ஆபிரகாமின் விசுவாசத்திற்கு மாபெரும் உதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது (ரோமர் 4:1-22; யாக்கோபு 2:21-23).

(1) தேவனைத் தவிர வேறு எவரும்/எதுவும் ஆபிரகாமுக்கு அதிக முக்கியத்துவமாயிருக்க வில்லை!

(2) தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதைக் காட்டிலும் வேறு

எதுவும் இவ்வுலகில் நமக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளதா? வேலை, ஆரோக்கியம், குடும்பம், உடைமைகள், திட்டங்கள் மற்றும் கனவுகள்?

- b. தேவன் பார்த்துக்கொண்டார்.
 - c. தேவன் தமது உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தினார். “சந்ததி” பற்றி வாக்குத்தத்தம் தரப்பட்டிருந்தது (வசனம் 18) மற்றும் அது கிறிஸ்துவில் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது (கலாத்தியர் 3:16).
- B. ஆபிரகாம் சோதனையை எவ்வாறு சந்தித்தார் (எபிரெயர் 11:17-19).

1. அவர் விசுவாசத்தினால் சோதனையைச் சந்தித்தார் (எபிரெயர் 11:17).
 - a. எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொள்ளும் ஒரு தேவனில் அவர் விசுவாசம் கொண்டார் (ஆதியாகமம் 22:8, 15).
 - b. மாபெரும் திறன்களைக் கொண்ட ஒரு தேவனில் அவர் விசுவாசம் கொண்டார் (எபிரெயர் 11:19).
 2. ஆபிரகாம் எல்லாவற்றையும் நேர்த்தியாகக் கணக்கிட்டிருக்கவில்லை. தேவன் ஈசாக்கை மரித்தோரில் இருந்து எழுப்பவில்லை (எபிரெயர் 11:19); தேவன் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைத் தரவில்லை (ஆதியாகமம் 22:8), ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர் ஒரு ஆட்டுக்கடாவைத் தந்தார். ஆபிரகாம், தேவன் எல்லாவற்றையும் நன்மைக்கேதுவாகச் செய்வார் என்ற விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தார் - அவ்வாறே செய்யப்பட்டது!
- II. நமக்கு இறுதியான சோதனை.

- A. நாம் யாவருமே நமது வாழ்வில் சோதனைகளை எதிர்கொள்ளுகின்றோம், ஆனால் சில வேளைகளில் நாம் இறுதியான சோதனைகளைச் சந்திக்கலாம், அதாவது, நாம் மிகவும் மதிக்கின்ற சிலவற்றை விட்டுவிடும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படலாம்.
 1. கோர்ரீ டென் பூம் என்பவர், “விலைமதிப்பானவற்றை நான் தளர்வாகப் பிடித்திருக்க முயற்சி செய்கின்றேன், ஏனெனில் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ள தேவன் எனது விரல்களைபிரிக்கும் போது [நான் அவற்றை இறுக்கமாய் பற்றியிருந்தால்] எனக்கு வேதனையாய் இருக்கும்” என்று கூறினார்.
 2. நன்மைச் சந்தோஷமான, வசதிநிறைந்த மக்களாக ஆக்கவேண்டும் என்பது தேவனுடைய நோக்கமாயிருப்பதில்லை; நன்மை மேன்மையான மக்களாக்க வேண்டும் என்பதுதான் தேவனுடைய நோக்கமாயிருக்கிறது.
- B. இறுதியான சோதனையினூடே நாம் கடந்து செல்லும்போது, தேவனால் எல்லாம் கூடும் என்று நம்மால் விசுவாசிக்க முடியுமா? தேவன் பார்த்துக்கொள்வார் என்று நாம் விசுவாசிக்க முடியுமா? தேவன் எல்லாவற்றையும் நன்மைக்கேதுவாக வாய்க்கச் செய்வார்

என்று நம்மால் விசுவாசிக்க முடியுமா (ரோமர் 8:28)? “ஆம்” என்பதே பதிலாக உள்ளது!

முடிவுரை

நீங்கள் இப்போது இறுதியான சோதனையினூடே கடந்து கொண்டிருக்கலாம். தேவன் உங்களுடன் இருப்பாராக. நீங்கள் ஒரு மேன்மையான நபராகுவீர்கள் ... அல்லது ஒரு கசப்பான நபராகுவீர்கள். ஆபிரகாம் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை நீங்களும் காத்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுங்கள். அவர் பார்த்துக்கொள்ளுவார் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

2 இராஜாக்கள்: ராஜ்யத்தின் கடைசி நாட்கள்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 2-25.

தலைப்பு

1 மற்றும் 2 இராஜாக்கள் என்ற புத்தகங்கள் தொடக்கத்தில் ஒரே புத்தகமாக, 1 இராஜாக்கள் புத்தகத்தின் தொடக்க வார்த்தையைப் பின்பற்றிப் பெயரிடப்பட்டதாக இருந்தது (1 இராஜாக்கள் மீதான குறிப்புகளைக் காணவும்).

பின்னணி

இந்தப் புத்தகம் 1 இராஜாக்கள் புத்தகத்தின் தொடர்ச்சியாக உள்ளது. இப்புத்தகத்தின் தொடக்கத்தில், ராஜ்யம் இன்னமும் பிரிந்ததாகவே உள்ளது. இஸ்ரவேலின் வடக்கு ராஜ்யம், கி.மு. 722ல் அசீரியாவினால் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்ட வரையிலும் தொடர்ந்து சீர்கெட்டுப்போனது. வடக்கு ராஜ்யத்தில் மொத்தம் பத்தொன்பது அரசர்கள் ஆண்டனர், அவர்கள் யாவருமே தீயவர்களாய் இருந்தனர்.

அசீரியர்கள் வடக்கு ராஜ்யத்தை அழித்த பின்பு, அவர்கள் யூதா என்ற தெற்கு ராஜ்யத்திற்குள் அணிவகுத்து வந்தனர். எசேக்கியா அரசர் மற்றும் ஏசாயா தீர்க்கதரிசி ஆகியோரின் முயற்சியால், தேவன் தெற்கு ராஜ்யத்தைக் காத்தார், அது மேலும் 150 ஆண்டுகள் வரையில் நிலைத்திருந்தது. இருப்பினும், கடைசியில், தெற்கு ராஜ்யமும் விழுந்தது; அது கி.மு. 586ல் பாபிலோனியர்களால் பிடிக்கப்பட்டது. யூதாவும் மொத்தம் பத்தொன்பது அரசர்களைக்கொண்டிருந்தது. எசேக்கியா மற்றும் யோசியா ஆகியோரைப் போன்று சிலர் நல்லவர்களாய் இருந்தனர். பெரும்பான்மையானவர்கள் தேவனையும் விக்கிரகங்களையும் ஆராதித்தனர்.

அடிப்படையில் சரித்திரப் புத்தகங்களான 1 மற்றும் 2 இராஜாக்கள், மக்களைத் தேவனிடத்திற்குத் திரும்பும்படி அழைக்க முயற்சி செய்த தீர்க்கதரிசிகளின் கருத்துநோக்கில் எழுதப்பட்டன. அரசர்களின் பெரும்பான்மையான அரசியல் சாதனைகள், தேவனுடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பொருத்தமற்றவை என்ற வகையில் கண்டுகொள்ளப்படாதுள்ளன.

1 மற்றும் 2 இராஜாக்கள் என்ற புத்தகங்களை எரெமியா தீர்க்கதரிசி எழுதினார் என்று யூதத்துவ பாரம்பரியம் கூறுகிறது (1 இராஜாக்கள் பற்றிய குறிப்புகளில் காணவும்).

வரைகுறிப்பு

I. பிரிந்த ராஜ்யம் தொடருகிறது.

A. இஸ்ரவேல் நாட்டில் அகசியாவினுடைய ஆளுகையின் தொடர்ச்சி மற்றும் யோராமின் ஆளுகை (1:1-8:15, 28, 29; 9:1-26, 30-37).

1. எலியா சுழற்காற்றில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல்.
 2. எலிசாவின் அற்புதங்களின் ஆரம்பம்.
- B. யூதாவில் யோராம் மற்றும் அகசியா ஆகியோரின் ஆளுகை (8:16-29; 9:17, 18, 27-29).
 - C. இஸ்ரவேலில் ஏகுவின் ஆளுகை (10).
 - D. யூதாவில் அத்தாலியாளின் “ஆளுகை” மற்றும் யோவாசின் ஆளுகை (11, 12).
 - E. இஸ்ரவேலில் யோவகாஸ் மற்றும் யோவாஸ் ஆகியோரின் ஆளுகை (13:1-13; 14:8-16).
 - F. யூதாவில் அமசியா மற்றும் உசியா (அல்லது அசரியா) ஆகியோரின் ஆளுகை (14:1-14, 17-22; 15:1-7).
 - G. இஸ்ரவேலில் யெரொபெயாம், சகரியா, சல்லூரம், மனாயீம், பெக்கக்கியா மற்றும் பெக்கா ஆகியோரின் ஆளுகை (14:23-29; 15:8-31; 16:5 முதல். காணவும்.); யோனாவின் தீர்க்கதரிசனம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (14:25).
 - H. யூதாவில் யோதாம் மற்றும் ஆகாஸ் ஆகியோரின் ஆளுகைகள் (15:32-38; 16).
 1. இஸ்ரவேலில் ஓசியாவின் ஆளுகை.
 2. அசீரியர் சிறை (captivity) பிடித்தல் (17).
- II. யூதா ராஜ்யம் மாத்திரம்.
- A. எசேக்கியாவின் ஆளுகை (18-20); ஏசாயா (19:2 முதல்.).
 - B. மனாசேயின் ஆளுகை (21:1-18).
 - C. ஆமோனின் ஆளுகை (21:19-26).
 - D. யோசியாவின் ஆளுகை (22:1-23:30).
 - E. யோவகாசின் ஆளுகை (23:31-34).
 - F. யோயாக்கீமின் ஆளுகை (23:35-24:5).
 - G. யோயாக்கீனின் ஆளுகை (24:6-16).
 - H. சிதேக்கியாவின் ஆளுகையும் எருசலேமின் அழிவும் (24:17-25:21). முடிவுரை (25:22-30).

2 இராஜாக்கள் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

ஒரு நபர் தம்மைத் தேவனுக்கென்று அர்ப்பணித்திருந்தால், அவரால் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த முடியும். எலியாவையும் எலிசாவையும் கண்ணோக்குங்கள்.

வாழ்வு நம்மை மூழ்கடிப்பதாக நாம் உணருகின்றபோது, தேவன் நமது ஆவிக்குரிய ஆதாரமூலங்களை நாம் காணும்படிக்கு நமது கண்களைத் திறக்கும்படி ஜெபித்தல் நமக்கு அவசியமாக இருக்கலாம் (6:16, 17). எபேசியர் 3:20 தேவன் “நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதற்கும் நினைக்கிறதற்கும் மிகவும் அதி கமாய் நமக்குள்ளே கிரியைசெய்கிற வல்லமையின்படியே, நமக்குச் செய்ய வல்ல வராய்” இருக்கின்றார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.

தேவன் நம்மை அளவற்ற வகையில் ஆசீர்வதித்திருக்கின்றார். நாம் அமைதியாக இருந்து, நற்செய்தியைப் பகிர்ந்துகொள்ளாமல் போவோமானால், அது எவ்வளவு பரிதாபத்திற்குரியதாக இருக்கும் (7:9; ரோமர் 1:14, 15)!

பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் 2 இராஜாக்கள் புத்தகத்தில் செய்யுயொன்றுள்ளது. ஒரு நாடு தேவனை விட்டு விலகிப் போகும்போது, அழிவு என்பது தவிர்க்க இயலாததாகிறது. சிலவேளைகளில் அழிவு தாமதமாகலாம், ஆனால் அது அப்போதும் தவிர்க்க இயலாததாகவே உள்ளது. தேவன் கட்டுப்பாடு செலுத்துகின்றார், மற்றும் அவர் பரியாசம்பண்ணவொட்டார் (கலாத்தியர் 6:7).

மேசியாவை உலகத்திற்குக் கொண்டுவருதல் என்ற தேவனுடைய திட்டத்திற்கு இடையூறு செய்ய சாத்தான் தொடர்ந்து முயற்சி செய்தான். துன்மார்க்கமான அத்தாலியாள் தாவிதின் வம்சத்தை அழிக்க முயற்சி செய்தாள், ஆனால் தேவனுடைய திட்டங்கள் தடைசெய்யப்பட முடியாது (11:1-3).

“அவனோ குஷ்டரோகியாயிருந்தான்” (2 இராஜாக்கள் 5:1-15)

வேதாகமம் ஒரு மனிதன் தன் இயல்பைக் காணும்படி ஒரு கண்ணாடியைப் பிடித்து நிற்கிறது. அதன் பக்கங்களிலூடே நடந்து செல்லும் வண்ணமிக்க பாத்திரங்களை நாம் கண்ணோக்குகையில், நம்மைச் சுற்றிலும் உள்ள மக்களை மற்றும் நம்மையும்கூடக் கண்ணோக்காமல் இருக்க முடியாது. நாகமானின் வரலாற்றில் - நாகமான் வியாதிப்படுகையில், அவர் ஒரு நோய்நீக்குமுறையை நாடுகையில், வைத்தியக்குறிப்பு அவருக்குப் பொருந்தாதிருக்கையில் - பல சித்தரிக்கப்படுவதை நாம் காணுகின்றோம். அவர் சினம் தணிந்து வைத்தியக்குறிப்பை மேற்கொள்ளுகையில்கூடச் சில சித்தரிக்கப்படுவதை நாம் கண்ணோக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

I. நோய் ஆய்வு (5:1).

A. நாகமானைக் கண்ணோக்குங்கள்.

1. அவரைப் பற்றிப் பல நல்ல விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன (வசனம் 1).
2. “ஆனால் அவனோ குஷ்டரோகியாயிருந்தான்.” இது சித்தரிப்பை முற்றிலும் மாற்றுகிறது! அவர் ஒரு வல்லமை நிறைந்த மனிதராயிருந்தார், ஆனால் அவரால் நோய் ஆய்வுக்குறிப்பை மாற்றக்கூடாதிருந்தது.

B. ஒரு இணை நிகழ்வு.

1. இன்றைய நாட்களில் பல நல்ல மனிதர்கள் இருக்கின்றனர், அவர்களைப் பற்றிப் பல நல்ல விஷயங்களைக் கூறமுடியும்.
2. ஆனால் ... அவர்கள் பாவிளாய் இருக்கின்றனர், சவிஷேசத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்கின்றனர். அவர்கள் இழந்து போகப்பட்டுள்ளனர்.

a. நாம் எவ்வளவு நல்லவர்களாய் இருப்பினும், நாம் இன்னமும் பாவிளாய் இருக்கின்றோம் (ரோமர் 3:23; பிரசங்கி 7:20), பாவத்தில் இழந்துபோகப்பட்டிருக்கின்றோம் (ரோமர் 6:23). நல்ல நபராக இருத்தல் என்பது மாத்திரம் எவரொருவரையும் இரட்சித்துவிட முடியாது (நடபடிகள் 10:2, 22).

- b. கிறிஸ்துவில் மாத்திரமே இராட்சிப்பு கண்டறியப்படுகிறது (நடபடிகள் 4:12); நாம் “கிறிஸ்துவுக்குள்” ஞானஸ்நானம் பெறுதல் அவசியமாயிருக்கிறது (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:27).
- c. ஒருவர்தம் சொந்த வாழ்வினால் இராட்சிக்கப்பட முடியும் என்று நினைப்பாரென்றால், அவர் சுயநீதியுடைமை என்ற பாவத்தினால் குற்றப்பட்டுள்ளார் (நீதிமொழிகள் 30:12; ரோமர் 10:3) மற்றும் அவர் தமது ஆவிக்குரிய உண்மை நிலையைக் கண்ணோக்குதல் அவசியமாய் இருக்கிறது (ஏசாயா 64:6).

II. நோய்நீக்கக் குறிப்பு (5:2-13).

- A. என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நாகமானுக்குக் கூறப்பட்டது.
 1. ஒரு நம்பிக்கையின் கதிர் (வசனம் 3).
 2. முதலில் அவர் தவறான இடத்திற்குச் சென்றார்; அவர் அதி காரத்திற்கு ஒரு பட்டப்பெயரைக் கொண்டு குழப்பிக் கொண்டார்.
 3. கடைசியில் அவர் எவ்வாறு குணமாக்கப்பட முடியும் என்பதன் மீதான அறிவுறுத்துதல்களைப் பெற்றுக்கொண்டார் (வசனம் 10). அறிவுறுத்துதல் எளியதாகவும் நிபந்தனைக்கு உட்பட்டதாகவும் இருந்தது.
 4. நோய்நீக்கக் குறிப்பு நோயாளிக்குப் பிரியமானதாக இருக்க வில்லை (வசனம் 11). அது நாகமானுடைய ஆணவத்தைத் துன்புறுத்திற்று; அது எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டும் என்று அவர் முன்பே தீர்மானித்திருந்தார் (வசனம் 11). அவர் ஒரு பதிலிச் செயல்முறையைக் கருத்துத் தெரிவித்தார் (வசனம் 12). அவர் கோபத்துடன் சென்றார்!
- B. அது சிறுபிள்ளைத்தனமானது, ஆனால் சிலர் இன்றைய நாட் களிலும் அதையே செய்கின்றனர்.
 1. அவர்கள் பாவம் என்ற தொழுநோய் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் நம்பிக்கையின் கதிர் ஒன்றுள்ளது (யோவான் 8:32)!
 2. ஒருவேளை அவர்கள் தவறான இடத்திற்குச் செல்கின்றனர். மனிதர்களிடத்தில் அவர்கள், “நீங்கள் நினைப்பது என்ன?” என்று கேட்கின்றனர் (நீதிமொழிகள் 14:12). தேவனுடைய வசனம் மாத்திரமே பதிலைக் கொண்டுள்ளது (யோவான் 17:17).
 3. அறிவுறுத்துதல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன (மாற்கு 16:16; நடபடிகள் 2:38). நோய்நீக்கக்குறிப்பு எளிமையானதாக மற்றும் நிபந்தனைக்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது.
 4. கர்த்தர் தரும் நோய்நீக்கக்குறிப்பு பலருக்குப் பிரியமானதாக இருப்பதில்லை. “இதோ, நான் நினைப்பது”! அவர்கள் பதி லிச் செயல்முறைகளை முயற்சி செய்கின்றனர். சிலர் இதைக் குறித்துக் கோபம்கூட அடைகின்றனர் (கலாத்தியர் 4:16).

III. குணமாகுதல் (5:14).

- A. நமது வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனை உள்ளது.
1. நாகமானின் வேலைக்காரன் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார் (5:13).
 2. நாகமான் நோய்நீக்கக்குறிப்பை எடுத்துக்கொண்டார். அவர் தீர்க்கதரிசி கூறியதை அப்படியே செய்ய வேண்டியிருந்தது (வசனம் 14அ).
 3. இதன் விளைவாக அவர் குணமாக்கப்பட்டார் - அந்த குணமாகுதல் அவர் நம்பி எதிர்பார்த்திருந்ததைவிட மகாப் பெரியதாய் இருந்தது (வசனம் 14ஆ)!
- B. நம்பிக்கையும் கீழ்ப்படிதலும் எப்போதுமே திருப்புமுனையாக உள்ளன.
1. நாம் முற்றிலுமாக - கீழ்ப்படிய வேண்டும் (மத்தேயு 7:21-23).
 2. நாம் அவ்வாறு செய்தால், நாம் - நம்மால் கற்பனை செய்யக் கூடியதைவிட அதிகம் ஆச்சரியம் நிறைந்த வகையில் - குணமாக்கப்படுவோம் (ரோமர் 6:3-11; எபேசியர் 3:20)!
- முடிவுரை மற்றும் அழைப்பு
 மாபெரும் வைத்தியரை நம்புங்கள்! அவருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்!

சங்கீதம்: யூதர்களின் பாடல் புத்தகம்

வாசிக்க வேண்டிய சங்கீதம்: 1, 2, 8, 14, 15, 19, 22, 23, 32, 37, 42, 46, 51, 73, 90, 100, 110, 121, 122, 127, 136, 137, 139, 148.

தலைப்பு

சங்கீதம் என்பதற்கான எபிரெயப்பெயர், “துதிகளின் புத்தகம்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. நமது தலைப்பானது, அடிப்படையில் “பாடல்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிற psalms என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது.

பின்னணி

சங்கீதங்களின் புத்தகம், இஸ்ரவேல் மக்களின் ஜெபபுத்தகமாகவும் பாடல்நூலாகவும் இருந்தது. இது தனிப்பட்ட மற்றும் பொதுவான ஆராதனையில் பயன்படுத்தப்பட்டது. தொடக்ககால சபையார் தங்களின் ஆராதனையில், சங்கீதங்களில் சிலவற்றைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் (எபேசியர் 5:19). நாம் இன்னமும் சங்கீதங்கள் 19, 23, 100, மற்றும் பிறவற்றின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட பாடல்களைப் பாடுகிறோம்.

சங்கீதங்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்டிருப்பினும், அவைகள் காலம் கடந்தவைகளாக நிலைத்துள்ளன. அவைகள் பெருவருத்தத்தின் ஆழங்களைப் பற்றியும் மகிழ்ச்சியின் உயரங்களைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. அவைகள் எப்போதுமே, அவற்றை எழுதியவர் தேவனுடன் கொண்டுள்ள உறவுபற்றிப் பேசுகின்றன. அவைகள் இன்றைய நாட்களில் நமது இருதயங்களில் பதில் செயலை ஏற்படுத்தி, பல கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பழைய ஏற்பாட்டில் இதை மிகவிருப்பமான புத்தகமாக ஆக்கியுள்ளன.

இப்புத்தகம் கவிதையாக எழுதப்பட்டுள்ளது (நவீன மொழி பெயர்ப்பைக் கவனிக்கவும்). யூதர்களின் கவிதை எதுகை மோனையுடன் அல்ல, ஆனால் சந்த இனிமையுடன் எழுதப்பட்டது. அவர்களின் கவிதை, இணைகருத்தியத்தைப் பயன்படுத்திற்று. ஒருபொருள் இணைகருத்தியம் (ஒரே விஷயத்தை மாறுபட்ட வார்த்தைகளில் கூறும் இரு வரிகள்; சங்கீதம் 19:1, 2ஐ கவனிக்கவும்) மற்றும் எதிர்ப்பொருள் இணைகருத்தியம் (முதல் வரி ஒரு சிந்தனையை வெளிப்படுத்த, அடுத்தவரி நாணயத்தின் மறு பக்கத்தை தரும் வகையிலானது; சங்கீதம் 1:6ஐக் கவனிக்கவும்) என்பவை இணைகருத்தியத்தின் மிகவும் பொதுவான வகைகளாய் இருந்தன.

இந்தப் புத்தகத்தை நாம் பொதுவாக தாவீதின் சங்கீதங்கள் என்று நினைக்கின்றோம். தாவீது “இஸ்ரவேலின் சங்கீதங்களை இன்பமாய்ப் பாடின”வர் என்று அறியப்பட்டிருந்தார் (2 சாமுவேல் 23:1; லூக்கா 20:42ஐயும் காணவும்). சங்கீதங்களுக்கு முன்பாக உள்ள குறிப்புகளின்படி, சங்கீதங்களில் குறைந்தது பாதியையாவது தாவீது எழுதியிருந்தாலும், மோசே, தாவீதின் பாடல் தலைவர்கள் மூவர் (1 நாளாகமம் 15:16-20; 16:37-42), மற்றும் சாலொமோன் உட்பட பல எழுத்தாளர்கள் இப்புத்தகத்திற்குப் பங்களித்துள்ளனர்.

செப்துவஜிந்த் வேதாகமம், சங்கீதம் 1 மற்றும் 119 ஆகியவற்றை எஸ்றா எழுதினார் என்று குறிப்பிடுகிறது, அனேகமாக இவர் கடைசித் தொகுப்பாளராய் இருந்திருக்கலாம்.

சங்கீதங்களுக்கு முன்புள்ள குறிப்புகள் எங்கே தோன்றின என்று நாம் அறிவதில்லை, ஆனால் அவைகள் செப்துவஜிந்த் வேதாகமத்திற்கு முற்பட்டவைகளாய் இருக்கின்றன. இவைகள் ஏவுதல் பெற்றவையல்ல என்றாலும், பொதுவாக உதவிநிறைந்தவைகளாய் இருக்கின்றன. இக்குறிப்புகளில் பல, இசை இலக்குகளைக் குறிப்பிடுகின்றன; மறைவான அர்த்தம் கொண்டுள்ள சில வார்த்தைகள் அனேகமாக, நன்கு பழக்கப்பட்டிருந்த மெட்டுக்களின் பெயர்களாய் இருக்கலாம் (நல்ல பக்கக்குறிப்புகளும் அடிக்குறிப்புகளும் கொண்ட ஒரு வேதாகமத்தில் பரிசீலனை செய்யுங்கள்). சங்கீதங்களுக்குள்ளாகவே சில வேளைகளில் இசை இலக்குகள் காணப்படுகின்றன; உதாரணமாக, “சேலா,” என்பது ஒரு சிறு இடைவேளையைக் குறிப்பிடலாம்.

வரைகுறிப்பு

சங்கீதங்களின் புத்தகம் ஐந்து புத்தகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் வேதாகமத்தில் இது சுட்டிக்காண்பிக்கப்படவில்லை என்றால், ஒவ்வொரு பிரிவிலும் உள்ள கடைசிச் சில வசனங்களைப் பரிசீலனை செய்யுங்கள். ஒவ்வொரு புத்தகமும் “இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் ஸ்தோத்தரிக்கப்படுவாராக. ...” என்பது போன்ற வார்த்தைகளுடன் முடிகின்றன.

- I. 1-41 (பிரதானமாக தாவீதின் சங்கீதங்கள்?).
- II. 42-72 (பிரதானமாக வரலாற்று சங்கீதங்கள்?).
- III. 73-89 (பிரதானமாக சடங்குரீதியான சங்கீதங்கள்?).
- IV. 90-106 (பிரதானமாக சிறையிருப்பிற்கு முற்பட்ட சங்கீதங்கள்?).
- V. 107-150 (பிரதானமாக, சிறையிருப்பின், மீளக்கட்டுவித்தலின் சங்கீதங்கள்?).

சங்கீதங்களில் ஆர்வத்திற்குரிய பல பிரிவுகளும் வகைகளும் உள்ளன. முதல் சில எழுத்துக்களை கூட்டுவதால் சொல்லுண்டாக்கும் சித்திரகவி (சங்கீதம் 25, 34, 37, 111, 112, 145 போன்ற) சங்கீதங்கள் உள்ளன; இந்த சங்கீதங்களில், முதல் வரியின் முதல் சொல்லானது எபிரெய் அகர வரிசையின் முதல் எழுத்தைக் கொண்டிருக்கும், பின்வரும் ஒவ்வொரு வரியும் அடுத்தடுத்த எழுத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும். சங்கீதங்கள் 90 முதல் 100 வரையில் உள்ளவை யூதர்களின் தொடக்கப் பாடல் புத்தகமாக இருந்திருக்கலாம். ஹல்லெல் (அல்லது “துதி”) சங்கீதங்கள் (113-118, 136) பஸ்காவில் பயன்படுத்தப்பட்டன (இவைகள் கடைசி இராப்போஜனத்தில் இயேசு மற்றும் அவரது சீஷர்களால் பாடப்பட்டிருக்கலாம்). “ஆரோகண சங்கீதங்கள்” (120-134) எருசலேமுக்குச் செல்லும் திருப்பயணிகளால் பாடப்பட்டன. இப்புத்தகம் அல்லேலூயா சங்கீதங்களுடன் முடிவடைகிறது (146-150). “அல்லேலூயா” என்றால் “யெகோவாவைத் துதியுங்கள்” என்று அர்த்தமாகிறது.

சங்கீதங்கள் பெரும்பாலும் அவற்றின் வகைகளின்படி படிக்கப்படுகின்றன: ராஜரீக சங்கீதங்கள் (சங்கீதம் 2 போன்றவை), வரலாற்று ரீதியான சங்கீதங்கள் (66), பாடப்பின் சங்கீதங்கள் (8), தேவனின் வசனத்தை மகிமைப்படுத்தும் சங்கீதங்கள் (119), மனம்வருந்தும் சங்கீதங்கள் (51), நன்றிசெலுத்துதலின்

சங்கீதங்கள் (103), முதலியன. சங்கீதம் 58 போன்ற பழிதீர்த்தலின் சங்கீதங்கள் என்பது நமக்கு மிகவும் கடினமான வகைப் பாடாக உள்ளது. இந்த சங்கீதங்களைப் பொறுத்த மட்டில், பின்வரும் கருத்துக்களை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் (1) சங்கீதங்களின் புத்தகம் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளது (2) சங்கீதக்காரர், பழிதீர்த்தல் என்ற விஷயத்தைத் தேவனுடைய கரங்களில் விட்டு விடுகின்றார்; அவர் சட்டத்தை தமது சொந்தக் கைகளில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

சங்கீதங்களில் இருந்து பாடங்கள்

இன்றைய நாட்களில் ஆராதனைக்கான குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தல்களுக்கு நாம் புதிய ஏற்பாட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றாலும், சங்கீதங்களின் புத்தகமானது ஆராதனைக்குரிய ஆவியைப் பற்றி நமக்கு அதிகமாகப் போதிக்கிறது. உண்மையான ஆராதனை என்பது வெறும் சடங்காயிருப்பதில்லை; அது தேவனுடனான உறவின் அடிப்படையில் மற்றும் தேவனுடனான ஒரு வாழ்வின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது (சங்கீதம் 84; யோவான் 4:23, 24 ஆகியவற்றை காணவும்).

சங்கீதங்களின் புத்தகத்தை தீர்க்கதரிசனம் என்பதற்கு மாறாக கவிதை என்று நாம் வகைப்படுத்தியிருந்தாலும், பழைய ஏற்பாட்டின் வேறு எந்தப் புத்தகத்தைக் காட்டிலும் சங்கீதங்களின் புத்தகத்தில் இருந்து அதிகமான குறிப்புகள் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ளன. புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள 283 பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களில், 116 சங்கீதங்களின் புத்தகத்தில் இருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

மேசியாத்துவக் குறிப்புகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாய் இருக்கின்றன (லூக்கா 24:44ஐக் கவனிக்கவும்). சங்கீதங்களின் புத்தகமானது மற்ற விஷயங்களின் மத்தியில் இயேசுவின் குமாரத்துவம் (2:7), அவரது ஊழியம் (40:7, 8), அவரது வைராக்கியம் (69:9), அவர் புறக்கணிக்கப்படுதல் (118:22), மற்றும் அவர் காட்டிக்கொடுக்கப்படுதல் (41:9) ஆகியவற்றைப் பற்றி நமக்குக் கூறுகிறது. அவரது மரணம் சங்கீதம் 22ல் விவரிக்கப்படுகிறது, அதைப்பற்றிய விவரம் 34:20 மற்றும் 69:21 ஆகியவற்றில் தரப்பட்டுள்ளது. அவரது உயிர்த்தெழுதல் (16:8-10), பரத்துக்கேறுதல் (24:7-10; 68:18), மகிமையடைதல் (110:1), மற்றும் ஆளுகை (8:6) ஆகியவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

“ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?” (சங்கீதம் 22)

நீங்கள் “ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?” என்ற வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது, சிலுவையில் இயேசுவின் வார்த்தைகளைப் பற்றி நினைப்பீர்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை, ஆனால் இவ்வார்த்தைகள் சங்கீதம் 22 முதல் வசனத்தில் இருந்து வருகின்றன. வேறு எந்த சங்கீதத்தைக் காட்டிலும் 22ம் சங்கீதத்தில் அதிகமான வரிகள் இயேசுவுக்கு நடைமுறைப்படுகின்றன. சங்கீதங்கள் 22, 23 மற்றும் 24 ஆகியவை இயேசுவைப் பற்றிக் கூறுகிற சங்கீதங்களின் மும்மைத் தொகுதியாக அடிக்கடி நினைக்கப்படுகின்றன: சிலுவை (22), வளைத்தடி (23), மற்றும் கிரீடம் (24).

சங்கீதம் 22ஐப் பின்வரும் மூன்று கண்ணோட்டக் கருத்துக்களில் அணுகமுடியும்: (1) இந்த சங்கீதத்தை எழுதிய தாவீதின் கண்ணோட்டம்; (2) இந்த சங்கீதத்தின் நிபந்தனைகளை முற்றிலும் நிறைவேற்றியவரான இயேசுவின் கண்ணோட்டம்; மற்றும் (3) இந்த சங்கீதம் நமக்காகப்

பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது, எனவே நமது கண்ணோட்டம் (ரோமர் 15:4).

I. துன்புறுத்தல் பற்றிய செய்தி.

A. தாவீதின் பிரச்சனைகள், இவை அவர் சவுலினால் துரத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தின்போது ஏற்பட்டிருக்கச் சாத்தியக் கூறு உள்ளது (வசனங்கள் 1-21).

1. சங்கீதங்களில் அடிப்படையாக மூன்று பிரச்சனைகள் பற்றிப் பேசப்படுகிறது; தாவீது இம்மூன்றைப் பற்றியும் பேசுகின்றார்:

a. தேவனால் கைவிடப்பட்டு இருப்பதாக உணருதல் (வசனம் 1; வசனங்கள் 6-8, 11, 19 ஆகியவற்றையும் காணவும்).

b. சரீரப்பிரகாரமான (மற்றும் ஆவிக்குரிய?) சுகவீனம் வசனங்கள் 14, 15, 17).

c. வலிமைக்க எதிரிகளின் துன்புறுத்தல் (வசனங்கள் 6-8, 12, 13, 16-18).

2. தாவீது கலக்கம் அடைந்திருந்தாலும், அவர் தமது விசுவாசத்தைக் கைவிடவில்லை. முதல் இருபத்தியோரு வசனங்களில் தாவீதின் கவனக்குவிப்பு அவரது இடர்ப்பாடு மற்றும் தேவன் ஆகிய இருதரப்பிற்கும் இடையில் தொடர்ந்து மாறிக் கொள்கிறது.

B. தாவீதின் துதி, இது ஒருவேளை, அவரது ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் அளித்த பின்பு ஏறெடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் (வசனங்கள் 22-31).

1. அவரைத் தேவன் எவ்வளவாக ஆசீர்வதித்திருந்தார் என்ப தற்காகத் துதித்தல்:

a. அவரை (தேவனை) தாவீது “சபையின் நடுவில்” துதிப்பார் மற்றும் அவரைப் பிறரும் துதிக்கும்படி உற்சாகப்படுத்துவார்.

b. அவர் தமக்குக் கிடைத்த ஆசீர்வாதங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவார்.

c. மற்றவர்கள் விசுவாசத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவார்கள்.

2. இந்த சங்கீதம் தத்தளிப்பில் (“ஏன்?”) தொடங்கி தன்னம்பிக்கையில் (“அவரே இவைகளைச் செய்தார்”) முடிகிறது.

C. நமக்கு ஒரு பாடம்: நமது வாழ்வில் இடர்ப்பாடுகள் வரும்போது, நாம் சிலவேளைகளில், “தேவன் கைவிட்டார்” என்பதாக உணருவது உண்டு; ஆனால் தேவன் எப்போதுமே அங்கு இருக்கின்றார், நமது இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியிலும் அவர் இருக்கின்றார் என்பதை நமது சிந்தையில் காத்துக்கொள்வது அவசியமாகும் (சங்கீதம் 46:1). நாம் விசுவாசத்தை இழக்காமல் இருந்தால், நாம் வெற்றிபெறுவோம்.

II. இரட்சிப்பைப் பற்றிய ஒரு பாடம்.

A. ஒரு சங்கீதத்தின் முதல்வரி கொடுக்கப்பட்டபோது, வேதவசனம்

களை அறிந்துள்ளவர்களின் சிந்தைகளுக்கு அந்த சங்கீதம் முழுவதும் நினைவில் கொண்டுவரப்படுகிறது.

- B. சங்கீதம் 22ன் முதல் வரியை இயேசு எதிரொலித்தபோது, அவர் அந்த சங்கீதத்தில் உள்ள வேதனையைப் பற்றி மாத்திரம் அல்ல, ஆனால் அதில் உள்ள வாக்குத்தத்தம் பற்றியும் உரைத்திருக்கலாம் (1 பேதுரு 1:11).

1. இந்த சங்கீதமானது இயேசுவின் துன்பம் பற்றிய ஒரு அளவையின் ரீதியான சித்தரிப்பைத் தருகிறது.

- அவரது கைகளையும் கால்களையும் [ஆணியால்] உருவக் குத்துதல் (வசனம் 16; லூக்கா 23:33; 24:36-40; யோவான் 20:24-29).
- அவரது வல்திரங்கள் உரியப்படுதல்; கடந்துசென்றவர்கள் பார்வைக்கு வெளிப்படுதல் (வசனம் 17).
- அவரது உடையின்பேரில் சீட்டுப்போடுதல் (வசனம் 18; மத்தேயு 27:35; மாற்கு 15:24; லூக்கா 23:34; யோவான் 19:24).
- போர்ச்சேவகர்கள் மற்றும் கூட்டத்தார் ஆகியோரின் தவறான செயல்கள் (வசனங்கள் 6-8; மத்தேயு 27:39முதல்.; மாற்கு 15:20, 29முதல்.).
- இயேசுவின் விரோதிகளினுடைய வார்த்தைகள் (வசனம் 8; மத்தேயு 27:43; லூக்கா 23:35).
- சிலுவையில் அவரது கதறுதல் (வசனம் 1; மத்தேயு 27:46; மாற்கு 15:34).
- “நான் தாகமாயிருக்கிறேன்” என்ற வார்த்தைகள் (ஒரு வேளை வசனம் 15; யோவான் 19:28-30).

2. இந்த சங்கீதம் இயேசுவின் மகிமையையும் - அவரது உயிர்த் தெழுதல், அவர் பரத்துக்கு ஏறுதல், அவரது ராஜ்யம் நிலை நாட்டப்படுதல், மற்றும் அதன் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை - முன்னெதிர் நோக்குகிறது. எபிரெயர் 2:12 வசனம் சங்கீதங்கள் 22ஐ மேற்கோள் காண்பிக்கிறது.

- C. நமக்குப் பாடங்கள்:

- இயேசுவின் மரணம் என்பது தேவனுடைய திட்டத்தின் படியானதாக, நமக்கு மீட்பைக் கொண்டுவரும் திட்டத்தின் படியானதாக இருந்தது. இந்த சங்கீதம் “ஏன்?” என்ற கேள்வியுடன் தொடங்குகிறது. இப்போது நாம் “எதற்காக” என்பதை அறிகின்றோம் (ஏசாயா 53:6; 1 கொரிந்தியர் 15:4).
- தேவனுடைய அற்புதமான அளிப்புகளை நாம் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றின்மூலம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது!

முடிவுரை

தாவீதைப்போல, நாம் நல்ல மற்றும் மோசமான நேரங்களில், நமது விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். [அப்போது] நாம் வேதனையில் ஆறுதலையும் நமது இரட்சகரின் வாக்குத்தத்தத்தையும் கண்டறிய முடியும்.

பிரசங்கி: வாழ்வின் வெறுமை

சாலொமோனின் உன்னதப்பாடல்: அன்பின் பாடல்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: பிரசங்கி 1-12; உன்னதப்பாட்டு 1-3, 7, 8.

தலைப்பு

பிரசங்கி என்ற புத்தகத்தின் தலைப்பு “சபை” அல்லது “சபைகூடுகை” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையுடன் (ekklesia) தொடங்கி, பின்பு தொழில் அல்லது அடிப்படை தேடுதல் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் (tes) என்ற முடிவைக் கூட்டுகிறது. ஆங்கிலத்தில் இதன் “Ecclesiastes” என்ற வார்த்தையானது பொதுவாக “பிரசங்கி,” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது, ஆனால் இது “பிரசங்கி” என்பதற்கான வழக்கமான வார்த்தையாக இருப்பதில்லை. “Ecclesiastes” என்பதற்கு “சபை மனிதன்” என்பதே நேரடி அர்த்தமான மொழிபெயர்ப்பாகும். இன்னும் நெருக்கமாக வரக்கூடிய நவீன மொழிபெயர்ப்பு “lay preacher.” இவர் வழக்கமாகப் பிரசங்கிப்பவரல்ல, ஆனால் பகிர்ந்துகொள்வதற்குச் செய்தியொன்றைக் கொண்டிருப்பவர் ஆவார் - என்பது இதற்கு நெருங்கிய அர்த்தம் கொண்டுள்ள நவீன இணைவார்த்தையாகும்.

“சாலொமோனின் உன்னதப்பாட்டு” என்பது இப்புத்தகத்தின் முதல் வரியினுடைய சுருக்கமான வடிவமைப்பாகும்: “சாலொமோன் பாடின உன்னதப்பாட்டு.” “உன்னதப்பாட்டு” என்பது “பாடல்களிலேயே மகாப் பெரியது” என்பதற்கான எபிரெயச் சொல்விளக்கமாகும். சாலொமோன் 1005 பாடல்கள் எழுதினார் (1 இராஜாக்கள் 4:32); இது அவருக்கு மிகப்பிரியமான ஒன்றாயிருந்தது என்பது உறுதி.

பின்னணி

முதல் வாசிப்பில், பிரசங்கியின் புத்தகமானது ஒரு இருள்நிறைந்த புத்தக மாய் இருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. இதன் எழுத்தாளர், சந்தோஷத்தைக் கண்டறிவதற்காக ஒவ்வொன்றையும் முயற்சி செய்திருந்து, அவை எல்லா வற்றையும் மாயையென்று கண்டார். “எல்லாம் மாயை,” என்று அவர் முடிவு செய்கின்றார். (“மாயை” என்பது இவ்விடத்தில் “வெறுமை, பயனற்றது” என்று அர்த்தப்படுகிறது.) “மாயை மாயை” என்பது போன்ற சொற்றொடர்கள் இப்புத்தகத்தில் முப்பத்து நான்கு முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எழுத்தாளரின் கருத்துநோக்கத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முப்பத்து ஒரு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள “சூரியனுக்குக் கீழே” என்ற சொற்றொடர், அவரது கருத்துநோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் ஒரு திறவுகோல் சொல்விளக்கமாக உள்ளது. “சூரியனுக்குக் கீழே” (அதாவது, இந்த வாழ்வில்), எல்லாம் வெறுமையாயிருக்கிறது. இப்புத்தகம், இவ்வாழ்வில் உள்ள விஷயங்களில் சந்தோஷத்தைக் கண்டறிய முயற்சி செய்பவர்கள் யாவருக்கும் (லூக்கா 12:15; பிலிப்பியர் 4:11) வல்லமை நிறைந்த செய்தியைக் கொண்டுள்ளது.

சந்தோஷத்தைக் கண்டறிவதற்கு நாம் இவ்வாழ்க்கைக்கு அப்பால் கண்ணோக்க வேண்டும் என்று இப்புத்தகம் குறிப்புணர்த்துகிறது. “தேவன்” என்ற வார்த்தை நாற்பது முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நாம் “சூரியனுக்கு” அப்பால் “தேவனை” கண்ணோக்க வேண்டும்; பின்பு வாழ்வு கருத்துணர்வை ஏற்படுத்தும் (12:13; ரோமர் 8:18-25).

சாலொமோன் தமது முதிர்வயதில் இப்புத்தகத்தை எழுதினார் என்று யூத்தவப் பாரம்பரியம் கூறுகிறது. வரலாற்றுப் புத்தகங்கள் (1 இராஜாக்கள், 2 நாளாகமங்கள்) சாலொமோன் தேவனை விட்டு விலகிச் சென்றபின்பு தமது முதிர்வயதில் மனந்திரும்பியது பற்றிப் பதிவெதையும் செய்திருப்பது இல்லை; ஒருவேளை இப்புத்தகம் அவரது மனம் வருந்துதலின் கதறுதலாக இருக்கலாம்.

மேலும், யூதப் பாரம்பரியத்தின்படி, சாலொமோன் தமது இளம் பிராயத்தில் உன்னதப்பாட்டை எழுதினார் என்று கூறப்படுகிறது. அந்த எழுத்துக்களில், மணவாளன் (அஜெகமாக சாலொமோன்) ஒரு சில மனைவியரையே கொண்டிருந்தார் (6:2, 3, 8) என்பதால், இது உண்மையாய் இருக்கலாம். பிரசங்கியின் புத்தகத்திற்கு நேரெதிரான வகையில், இப்புத்தகத்தில் வாழ்விற்கான பேரார்வம் நிறைந்துள்ளது. இது சாலொமோன் தமது மணவாட்டியினிடத்தில் கொண்ட அன்பைக் கொண்டாடுவதாகக் காணப்படுகிறது. சாலொமோனின் திருமணங்களில் பெரும்பான்மையானவை அரசியல்ரீதியான நோக்கம் கொண்டிருந்ததால், அன்பிற்காகத் திருமணம் செய்துகொள்ளாதல் என்பது ஒரு விசேஷமான விஷயமாயிருந்தது.

உன்னதப்பாட்டில் பேசுவது யார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுதல் அடிக்கடி கடினமாக உள்ளது. எபிரேய வசனம், ஆண் மற்றும் பெண் பேசுவது போன்ற குறிப்புகளைக் கொண்டும், அடிக்கடி ஒரு தனிநபரில் இருந்து ஒரு குழுவுக்கு மாறுதல்கள் ஏற்படுவதையும் குறிப்பிடுகிறது. இதைக்காட்டுகிற பதிப்புகள் உதவிநிறைந்தவைகளாய் இருக்கின்றன.

திருமண அன்பின் முக்கியத்துவத்தைத் தேவன் உணர்ந்தறிகின்றார் என்பது இப்புத்தகத்தைக் கண்ணோக்குவதற்கான மிக எளிமையான வழியாக உள்ளது. இந்தப் புத்தகம் இஸ்ரவேல் மக்களீழ் தேவனுடைய அன்பைப்பற்றி பேசுகிற ஒப்புமையாக உள்ளது என்று நினைப்பதை யூதமக்கள் விரும்பித் தேர்ந்துகொண்டனர். இஸ்ரவேல் மக்கள் தேவனுடைய விசேஷித்த (தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட) மக்களாக, ஆனால் தேவனுடைய ஒரேமக்களாயிராமல் (யோனாவின் புத்தகம் காண்பிக்கிறபடி, தேவன் எல்லா மக்களினத்தைக் குறித்தும் அக்கறையாய் இருக்கின்றார்) இருந்தபடியால், இந்த விளக்கம் வேதாகமத்தின் பொதுவான சத்தியங்களை மீறுவதில்லை. பல கிறிஸ்தவ விளக்கவுரையாளர்கள், இப்புத்தகமானது சபைமீது கிறிஸ்து கொண்டுள்ள அன்பைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்று பரிந்துரைக்கின்றனர், ஆனால் இந்தக் கருத்தில் பிரதானமான பிரச்சனையொன்று உள்ளது: இது சபையை அன்புகூரப்பட்ட பலரின் மத்தியில் ஒருத்தி என்றாக்குகிறது, ஆனால் விஷயம் அவ்வாறு இருப்பதில்லை (மத்தேயு 16:18; நடபடிகள் 20:28; எபேசியர் 1:22, 23; 5:23, 25). வழக்கமாக, கொடுக்கப்பட்ட வசனப்பகுதியொன்றைப் பற்றிய எளிமையான கண்ணோட்டமே சரியான ஒன்றாயிருக்கிறது.

வரைகுறிப்புகள்

பிரசங்கியின் புத்தகம் வரைகுறிப்பிடக் கடினமானதாக உள்ளது, சாலொமோனின் உன்னதப்பாட்டைப் பற்றிப் பல்வேறு வகையான கண்ணோக்குகள் உள்ளன. சீழே தரப்பட்டுள்ள வரைகுறிப்புகள் இவை ஒவ்வொன்றிற்குமான ஒரு அணுகுமுறையைக் குறிக்கின்றன:

பிரசங்கி

முன்னுரை (1:1-11).

- I. சாலொமோன் ஞானத்தில் சந்தோஷத்தைத் தேடுகின்றார் (1:12-18).
- II. சாலொமோன் செல்வங்களிலும் இன்பத்தரும் வாழ்க்கையிலும் சந்தோஷத்தைத் தேடுகின்றார் (2, 3).
- III. சாலொமோன் மேன்மை, வல்லமை, மற்றும் மதிப்பு ஆகியவற்றில் சந்தோஷத்தைத் தேடுகின்றார் (4-6).
- IV. சாலொமோன், உலகப் பிரகாரமானவற்றில், விலக்கப்பட்ட சிற்றின்பங்களில் சந்தோஷத்தைத் தேடுகின்றார் (7, 8).
- V. சாலொமோன் இவற்றில் சந்தோஷம் காணப்படுவதில்லை, ஆனால் இந்த வாழ்வில் கடமைக்கு ஒப்புவித்திருத்தல் மற்றும் வரவிருக்கும் வாழ்விற்குத் தயார்செய்துகொள்ளுதல் ஆகியவற்றிலேயே சந்தோஷம் உள்ளது என்ற முடிவுக்கு வருகின்றார் (9:1-12:7).

பின்னுரை (12:8-14).

சாலொமோனின் உன்னதப்பாட்டு

- I. காட்சி ஒன்று: அரசரின் அரண்மனையில் (1:2-2:7).
- II. காட்சி இரண்டு: மணவாட்டி, வடக்கு பாலஸ்தீனத்தில் வசந்த காலத்தில் தன் மணவாளனுடன் இணைந்திருந்ததை நினைத்துப் பார்க்கின்றாள் (2:8-3:5).
- III. காட்சி மூன்று: எழுத்தாளர், அரண்மனைக்கு மணவாட்டி திருமண நாளில் வந்ததை நினைத்துப் பார்க்கின்றார் (3:6-5:1).
- IV. காட்சி நான்கு: அரண்மனைக் காட்சிக்குத் திரும்புதல், மணவாட்டி அவளது அன்பைப் பற்றிப் பாடுகின்றாள்; அவள் மணவாளனுடன் இணைந்திருந்த காட்சிக்குத் திரும்ப விரும்புகின்றாள் (5:2-8:4).
- V. காட்சி ஐந்து: வடக்கு பாலஸ்தீனத்தில், திரும்பவும் இல்லத்தில் (8:5-14).

நமக்குப் பாடங்கள்

பிரசங்கியின் புத்தகத்திலோ அல்லது சாலொமோனின் உன்னதப் பாட்டிலோ, மேசியாவைப் பற்றிய நேரடியான குறிப்புகள் இல்லை, ஆனால் இயேசுவே வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கொடுக்கின்றவர் (லூக்கா 11:31) ... மற்றும் அவரே நமது திருமணங்களை திருமணங்களாக்குகிறவர் என்பதை நாம் எப்போதுமே நமது சிந்தைகளில் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்!

வாழ்வில் அர்த்தத்தை ஏற்படுத்தல் (பிரசங்கி 3:1-15)

பிரசங்கி புத்தகத்தில் நன்கு அறியப்பட்டுள்ள வசனப்பகுதியான 3:1-9,

பின்வருமாறு தொடங்குகிறது, “ஓவ்வொன்றிற்கும் ஓவ்வொரு காலமுண்டு; வானத்தின் கீழிருக்கிற ஓவ்வொரு காரியத்துக்கும் ஓவ்வொரு சமய முண்டு,” “பிறக்க ஒரு காலமுண்டு, இறக்க ஒரு காலமுண்டு; நட ஒரு காலமுண்டு, நடடதைப் பிடுங்க ஒரு காலமுண்டு; கொல்ல ஒரு காலமுண்டு, குணமாக்க ஒரு காலமுண்டு; ... அழ ஒரு காலமுண்டு, நகைக்க ஒரு காலமுண்டு; ... காப்பாற்ற ஒரு காலமுண்டு, ஏறிந்துவிட ஒரு காலமுண்டு; ... மவுனமாயிருக்க ஒரு காலமுண்டு, பேச ஒரு காலமுண்டு; சிநேகிக்க ஒரு காலமுண்டு, பகைக்க ஒரு காலமுண்டு; யுத்தம்பண்ண ஒரு காலமுண்டு, சமாதானம்பண்ண ஒரு காலமுண்டு.” சில கல் வியாளர்கள் இவ்வசனப்பகுதியை, வாழ்வின் சகலமும் முன்தீர்மானம் செய்யப் பட்டதாக உள்ளது என்று போதிக்க எடுத்துக்கொள்கின்றனர், ஆனால் அது மனிதனின் சுயாதீனமான ஒழுக்க முகமையை நீக்கிப்போடுவதாக இருக்கும். இவ்வசனங்கள் எல்லா விஷயங்களுக்கும் ஏற்படையதான காலம் உண்டு என்று வலியுறுத்துகின்றன என்பதாகப் பிறர் கூறுகின்றனர். சாலொமோன் அந்தக் கருத்தை இந்தப்புத்தகத்தில் பலமுறை ஏற்படுத்துகின்றார் (3:11; 8:5, 6; 11:9; 12:1). நமது ஆய்வின்கீழ் உள்ள (2:26; 3:9, 10அ) இவ்வசனப்பகுதியானது, வாழ்வு சலிப்பூட்டுவதாயிருக்கிறது என்று போதிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. செய்யப்படும் எந்த ஒரு விஷயமும் நிலைத்திருப்பதில்லை; நல்லவையும் மோசமானவையும் ஒன்றையொன்று வெளியேறச் செய்பவையாக உள்ளன.

வாழ்வில் கருத்துணர்வு ஏற்படுத்தும் வழியெதுவும் உள்ளதா? 1-9 வசனங்களைத் தொடர்ந்து இப்புத்தகத்தின் மிகவும் அர்த்தமுள்ள வசனப்பகுதிகளில் ஒன்று வருகிறது, இது பிரசங்கியின் புத்தகத்தில், பரலோகத்தின் சூரிய வெளிச்சம் பூமியின் இருளைக் கிழிக்கும் அரிதான வேளைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. 10-15 வரையிலான வசனங்களில், வாழ்வில் கருத்துணர்வை ஏற்படுத்தும் நான்கு ஆலோசனைகளை நாம் காணுகின்றோம்:

- I. நடைபெறும் எல்லா விஷயங்களிலும் தேவனுடைய கரம் இருக்கிற தென்பதை அறிதல் (3:10).
 - A. 3:1-9ல் தேவனுடைய பெயர் குறிப்பிடப்படாதிருந்தது. இப்போது குறிப்பிடப்படுகிறது.
 - B. நடைபெறும் எல்லா விஷயங்களிலும் தேவனுடைய திட்டமானது மனிதர்களை “பயிற்றுவிப்பதாக” உள்ளது.
- II. நடைபெறும் எல்லா விஷயங்களிலும் மதிப்பு உள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுதல் (3:11).
 - A. 3:1-8 வசனப்பகுதியில் உள்ள எல்லா விஷயங்களும் அவற்றின் காலத்தில் “அழகுமிக்கவை”யாக இருக்கின்றன (“அழகுமிக்கவை” என்பது எபிரெய மொழியின் நேரடி அர்த்தமாகும்). நாம் எப்போதும் அழகைப் பார்க்காமல் இருக்கலாம், ஆனால் ரோமர் 8:28ஐப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்.
 - B. நடக்கிற எல்லாவற்றிலும் ஒரு மதிப்பு நிலவுகிறது: இவ்வுலகம் நமது இல்லமல்ல என்ற உண்மையில் நாம் யாவரும் மனம் கவரப்படுகின்றோம். தேவன் “நித்தியத்தை” நமது இருதயங்களில் அமைத்து வைத்துள்ளார் (NASB, NIV, மற்றும் பிற நவீன மொழிபெயர்ப்புகளைக் காணவும்), எனவே இவ்வுலகம் ஒருக்காலும் (நம்மை) திருப்திப்படுத்த முடியாது.

III. நாம் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்க வேண்டிய அதிகமான நன்மை இந்த வாழ்வில் உண்டு என்பதை உணர்ந்தறிதல் (3:12, 13).

- A. 3:1-8ஐ மீண்டும் கண்ணோக்குங்கள். சந்தோஷமான வேளைகளைக் தொடர்ந்து கவலைமிகுதியான வேளைகள் வருகின்றன, ஆனால் கவலைமிகுதியான வேளைகளைத் தொடர்ந்து சந்தோஷமான வேளைகளும் வருகின்றன. முன்னெதிர்பார்த்து இருப்பதற்குச் சில விஷயங்கள் எப்போதுமுள்ளன.
- B. 3:13ன் எளிமையான சந்தோஷங்களைக் கவனியுங்கள்; இவைகள் மிகவும் தாழ்மையுள்ள மனிதர்கள் கொண்டிருக்கக் கூடிய விஷயங்களாய் இருக்கின்றன. நாம் வாழ்வின் எளிமையான விஷயங்களை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (பிலிப்பியர் 4:11); இவை தேவன் நமக்கு அளித்துள்ள கொடையாயிருக்கின்றன.

IV. பின்பு தேவன்மீது நம்பிக்கை வைக்க - மற்றும் எல்லாவற்றையும் அவரது கரங்களில் விட்டுவிட - கற்றுக்கொள்ளுங்கள் (3:14, 15).

- A. 15ம் வசனம் மீண்டும், வாழ்வின் முடிவற்ற திரும்பச் செய்யும் விஷயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது, ஆனால் தேவன் கட்டுப்பாடு செலுத்துகின்றார் என்ற முக்கியமான சிந்தனையை கூடுதலாகக் கூறுகிறது.
- B. 14ம் வசனம், தேவன் சிலவற்றைச் செய்யும்போது இதை நாம் அறியச் செய்கிறது:
1. அது நிரந்தரமானது என்று.
 2. அது பூரணமானது என்று.
 3. அது நோக்கம் கொண்டது என்று.
- C. தேவன் கட்டுப்பாடு செலுத்துவதினால், நாம் சில முடிவுகளை மேற்கொள்ளலாம்:
1. நமக்குத் தேவன் தேவை; அவரின்றி எல்லாமே குழப்பமான வட்டாரமாயுள்ளது.
 2. நாம் அவருக்குப் பயப்படவும், அவரை மதிக்கவும், அவரது சித்தத்தைச் செய்யவும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (12:13).
 3. நாம் அவர்மீது நம்பிக்கை வைப்பதும் எல்லா விஷயங்களையும் அவரது கரங்களில் ஒப்புவிப்பதும் அவசியம்.

முடிவுரை

பிரசங்கி 3:1-15 வசனப்பகுதியானது நம்மை நமது இடத்தில் வைக்கிறது. இது நம்மைத் தாழ்த்துகிறது, ஆனால் இது நம்மை நம்பிக்கையினால் நிரப்பவும் செய்கிறது. நாம் ஒன்றுமில்லை; தேவன் எல்லாமுமாக இருக்கின்றார். அவரில், யாவும் சரியாய் இருக்கிறது!

ஏசாயா: மேசியாதிருவது தீர்க்கதரிசி

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1, 2, 6-9, 13, 28, 35, 40, 43, 45, 49, 52, 53, 55, 57, 59, 60-62, 64-66.

தலைப்பு

ஏசாயாவின் புத்தகம் அதன் எழுத்தாளரின் பெயரால் அழைக்கப் படுகிறது. “ஏசாயா” என்றால் “இரட்சிப்பு யெகோவாவின்னுடையது” என்று அர்த்தமாகும்.

பின்னணி

ஏசாயாவின் புத்தகம், பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள பதினேழு தீர்க்கதரிசனப் புத்தகங்களில் முதலாவது ஆகும். முதல் ஐந்து தீர்க்கதரிசனப் புத்தகங்கள் “பெரிய தீர்க்கதரிசிகள்” என்று வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தீர்க்கதரிசி என்பவர் தேவனுக்காகப் பேசுவராய் இருந்தார். தீர்க்கதரிசியானவர், தேவனுக்காகப் பேசியதில் சிலவேளைகளில் எதிர்காலத்தை முன்னுரைத்தார், ஆனால் இது அவரது ஊழியத்தின் பிரதான வலியுறுத்தமாக இருந்ததில்லை. அவரது முதன்மைச் சுமையானது அவரது சொந்த நாட்களில் நடந்தவற்றைப் பற்றியதாயிருந்தது.

உசியா அரசரின் நாட்களில் தொடங்கி (1:1) எசேக்கியா மரணத்திற்குச் சற்றே பிறகு வரைக்கும் (2 நாளாகமம் 32:32). ஏசாயா ஒரு தீர்க்கதரிசியாக, கவிஞராக, அரசியல்வாதியாக, ஆலோசகராக, பேச்சாளராக, மற்றும் எழுத்தாளராக, ஐம்பது அல்லது அறுபது ஆண்டுகள் விரிவான ஊழியத்தைக் கொண்டிருந்தார். ஏசாயாவின் வாழ்நாள் காலத்தின்போது, இஸ்ரவேலின் வடக்கு ராஜ்யம் அசீரியாவினால் அழிக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில், ஏசாயாவின் செல் வாக்கினால் எருசலேம் காப்பாற்றப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் சீர்திருத்தத்தின் காலம் நிலைத்திராது என்று ஏசாயா முன்னெதிர்பார்த்தார், எனவே அவர் பாபிலோனிய சிறையிருப்பும் அந்த சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பி வருதலையும் முன்னதாகவே கண்ணோக்கினார். ஏசாயா தமது புத்தகத்தில், மூன்று செயல்களைச் செய்தார்: (1) யூதா மக்களுக்கு முன்பாக என்ன விழும் என்பது பற்றி அவர்களுக்கு அவர் எச்சரிக்கை செய்தார்; (2) மற்ற நாடுகளுக்கு எதிராகவும் அவர் தீர்க்கதரிசனங்களை முழங்கி, தேவன் (தம்மைக்கொண்டு) பேசுவது என்ன என்று அவர் [தேவன்] அறிந்திருக்கின்றார் என்று நிரூபித்தார்; மற்றும் (3) அவர் வெளிச்சமான நாட்களை முன்கண்ணோக்கினார்: சிறையிருப்பிற்குப் பின்பு திரும்பி வருதல், மற்றும் மேசியாவின்னுடைய வருகையும் அவரது ராஜ்யமும்.

ஏசாயா, கோரேல் என்ற பெர்சிய அரசர் பிறப்பதற்குச் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகளுக்குமுன்னரே அந்த அரசரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டபடியால், வேதவசனங்களின் வாழ்ச்சொல்லினாலான ஏவுதல்களை மறுப்பவர்கள், இரண்டு அல்லது அதற்கு அதிகமான “ஏசாயாக்களை” வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறது, இவர்களில் குறைந்தபட்சம் ஒருவராவது கோரேஸுக்குப் பின்பு வாழ்ந்தவராய் இருந்தார் என்று நினைக்கின்றனர். இருப்பினும், ஏவுதல்பெற்ற வேதாகமம் (2 தீமோத்தேயு 3:16, 17ஐக் காணவும்) ஏசாயா என்று பெயர்கொண்ட ஒரே

ஒரு தீர்க்கதரிசிதான் இருந்தார் என்று அறிந்துள்ளது. கோரேஸைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் (44:28; 45:1-14) வேதாகமத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவற்றில் ஒன்றாக உள்ளது.

ஏசாயா அவரது மேசியாத்துவத் தீர்க்கதரிசனங்களைக் கொண்டு விசேஷமாக அறியப்படுகிறார் (லூக்கா 4:17-21; யோவான் 12:41; நடபடிகள் 8:26-35 முதல் ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்.). அவர் புதிய ஏற்பாட்டில் நார்ப்புத்தகம் அதிகமான முறைகள் - இது வேறு எந்தத் தீர்க்க தரிசியைக் காட்டிலும் அதிகமான முறையாகும் - மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளார். மேசியாவைப் பற்றியும் அவரது ராஜ்யத்தைப் பற்றியுமான அதிகமான வசனப்பகுதிகள் ஏசாயாவின் புத்தகத்தில் இருப்பதால், இது "ஐந்தாவது சவிசேஷம்" அல்லது "ஏசாயா எழுதிய சவிசேஷம்" என்று கூடக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

வரைகுறிப்பு

ஏசாயாவின் புத்தகம் "சிறுநளவில் வேதாகமம்" என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. வேதாகமத்தில் அறுபத்தியாறு புத்தகங்கள் உள்ளன, ஏசாயாவின் புத்தகத்தில் அறுபத்தியாறு அதிகாரங்கள் உள்ளன. இதில் முதல் முப்பத்து ஒன்பது அதிகாரங்கள் பழைய ஏற்பாட்டு வாசனையைக் கொண்டுள்ள வேளையில், கடைசி இருபத்தி ஏழு அதிகாரங்கள் புதிய ஏற்பாட்டு வாசனையைக் கொண்டுள்ளன.

I. எச்சரிக்கைகள் (1-39).

- அசீரியாவுடன் யூதா கொண்ட தேவபக்தியற்ற ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக (1-12).
- இஸ்ரவேல் மற்றும் யூதா ஆகிய இரண்டு தேசத்தாராலும் உதவிக்கு எதிர்பார்க்கப்பட்டு இருந்த பல்வேறு தேசங்களுக்கு எதிராக (13-27).
- எசேக்கியா அரசரால் எகிப்து நாட்டுடன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த வீணான உடன்படிக்கைக்கு எதிராக (28-35).
- முன்பு தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்டிருந்த பல விஷயங்கள் நடந்தேறத் தொடங்கியதைக் காண்பிக்கிற வரலாற்றுரீதியான பகுதி (36-39; இ.வ. 2 இராஜாக்கள் 18-20).

II. ஆறுதல் (40-66).

- பாபிலோனிய சிறையிருப்பிலிருந்து விடுதலை (40-48).
- மேசியா வெளிப்படுத்தப்படுதல் (49-57); துன்புறும் ஊழியர் (53)!
- மேசியாவும் அவரது ராஜ்யமும்; சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பு தலுக்கான குறிப்புகள் (58-66).

ஏசாயாவின் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

இங்கு கிறிஸ்து மற்றும் அவரது ராஜ்யம் பற்றி ஏசாயா புத்தகத்தில் இருந்து ஒரு சில வசனப்பகுதிகள் தரப்படுகின்றன: ஈசாயிலிருந்து புறப்படும் ஒரு வேர் (11:1), கன்னியிடம் இருந்து பிறத்தல் (7:14), யோவானின் ஊழியம் (40:3, 4), அவரது ஊழியம் (61:1, 2), யூதர்களால் புறக்கணிக்கப்படுதல் (8:14, 15; 28:16), அவரது பாடுகள் மற்றும் மரணம் (53), அவரது உயிர்த்தெழுதல் (25:8), பரலோகத்தில் தாவீதின் அரியணையில் அமருதல் (9:6, 7), சபை அல்லது ராஜ்யத்தை நிலைநாட்டுதல் (2:2, 3), தரப்பட விருக்கும் ஒரு புதிய பெயர் (62:12).

மேசியாவைப் பற்றிய ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனங்கள் பல இயேசுவின் நாட்களில் இருந்த யூதர்களினால் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டன - மற்றும் அவை இன்றைய நாட்களிலும் சிலரால் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. யூதர்கள் மாம்சப்பிரகாரமான நிறைவேற்றத்தைக் கண்ணோக்கினர், அதே வேளையில் இயேசு தமது ராஜ்யமானது “இவ்வுலகத்துக்கு அடுத்ததல்ல” என்று வலியுறுத்தினார் (யோவான் 18:36). வாழ்வைப் பொறுத்தமட்டில், ஏசாயா புத்தகத்தில் உள்ள சமாதானம் பற்றிய வாக்குத்தத்தமானது அதன் நிறைவேற்றத்தைத் தேவனுடைய மக்களின் இருதயத்தில் கண்டறிகிறது; இந்த வாக்குத்தத்தத்தின் இறுதி நிறைவேற்றமானது பரலோகத்தில் நடைபெறும். மீண்டும், “புதிய வானம் மற்றும் புதிய பூமி” (65:17) என்பது தோற்றகால உறவுமுறையை மீளக்கட்டுவிப்பதைக் குறித்தது. யூதர்களுக்கு இது சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பி வருதலைக் குறித்தது; நமக்கு, இது தேவனுடன் நாம் இருக்கப் போகும் இடமான பரலோகத்தைப் பற்றிப் பேசுவதாய் இருக்கிறது.

“லூசியோபேர்” (14:12, KJV; NASBயில் “star of the morning”) [“விடி காலையில் வெள்ளி”] என்று உள்ளது என்பதைப் பற்றியும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுதல் சூழ்ந்துள்ளது. “லூசியோபேர்” என்ற பெயர் “பிரகாசிக்கும் ஒருவன்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இது சாத்தானையல்ல, ஆனால் பாபிலோனையே குறிப்பிடுகிறது. தேவசனத்தில் “லூசியோபேர்” என்ற பெயர் இந்த ஒரே ஒரு இடத்தில்தான் வருகிறது.

மற்ற தீர்க்கதரிசிகளைப்போன்றே, ஏசாயாவும் உண்மைத்தன்மைக்கு உதாரணமாய் இருக்கிறார். எபிரெயர் 11:37 வசனம் இவரையே குறிப்பிடுகிறது என்று பலர் நினைக்கின்றனர். ஏசாயா தமது தொண்ணூறாவது வயதில், மனாசே அரசனின் உத்தரவுப்படி ஒரு கரோப் மரத்தில் கட்டி வைக்கப்பட்டு, மரத்தோடு இரண்டாக அறுக்கப்பட்டார் என்று பாரம்பரியங்கள் கூறுகின்றன.

“பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்” (ஏசாயா 6:1-9அ)

உசியா ஐம்பத்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார் மற்றும் அவர் ஒரு மாபெரும் அரசராக இருந்தார்; நாடு வளம் பெற்றிருந்தது (2 நாளாகமம் 26:5). பின்பு உசியா அரசர் தேவாலயத்திற்குள் சென்று ஆசாரிய ஊழியம் செய்யும்படி மேட்டிமை அவரை வழிநடத்திற்று, அவரைத் தேவன் தொழுநோயைக் கொண்டு சபித்தார். அவர் விலக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தார்; அவர் இறந்தபோது, அரசர்களுடன் புதைக்கப்படாமலும் இருந்தார் (2 நாளாகமம் 26:16-23). இது மனிதர்களமீது நம்பிக்கை வைத்திருந்த யாவரையும் அசைத்திருக்கும் என்பது உறுதி. உண்மையான அரசர் மரிக்கவில்லை என்பதைக் காண்பது ஏசாயாவுக்கு அவசியமாய் இருந்தது (6:1, 5)!

இன்றைய நாட்களில் நமது உலகில், நமது சமூகத்தில், நமது சபையில் மற்றும் நமது சொந்த வாழ்வில் உள்ள பிரச்சனைகள், நமது விசுவாசத்தை அசைக்கின்றன. ஜீவனுள்ள தேவனைக் கண்ணோக்குதல் நமக்கும்கூட அவசியமாக உள்ளது!

I. தரிசனம் (6:1-4).

A. ஏசாயா ஆலயத்தில், தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் இருக்கின்றார்!

1. தேவனைப் பற்றிய விவரிப்பு (வசனம் 1).

- a. சிங்காசனத்தின்மீது - அவர் ஆட்சி செய்கின்றார்.
 - b. உயரமும் உன்னதமுமானது - அவர் எல்லாவற்றிற்கும் மற்றும் எல்லாருக்கும் மேலானவராக இருக்கின்றார்.
 - c. அவரது வஸ்திரத்தொங்கல் (பிரசன்னம்) ஆலயத்தை நிரப்புகிறது!
2. சேராபீன்கள் (வசனங்கள் 2, 3).
- a. இது “அக்கினிமயமானவர்கள்” என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. இந்த தூதர்கள் அல்லது தேவனுடைய மகத்துவத்தின் வெளிப்பாடுகள் தேவனுடைய பண்பை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.
 - b. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இரு செட்டைகளைக் கொண்டு, அறையினுள் மேலாகப் பறக்கின்றனர். மற்ற செட்டைகளைக் கொண்டு, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்குத் தத்தமது பயபக்தியைக் காண்பிக்கின்றனர்.
 - c. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி, “பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்” என்று கூவுகின்றனர். தேவன் மிக மேன்மையான பரிசுத்தராக இருக்கின்றார். பூமியனைத்தும் அவருடைய மகிமையால் நிறைந்திருக்கிறது; அவர் தேவாலயத்திற்குள் அடக்கப்படக் கூடியவரல்ல.
3. [தேவாலய] கட்டிடம் முழுவதும் நடுங்குகிறது மற்றும் புகையினால் நிறைந்துள்ளது (வசனம் 4).
- B. தேவன் பரிசுத்தராய் இருக்கின்றார்! இயேசு பரிசுத்தராய் இருக்கின்றார் (யோவான் 12:37-41ஐக் காணவும்)!
1. நாம் யார் என்பதை நாம் அறியும் வரையில், நாம் அடையாளத்துவத்தில் இடர்ப்பாட்டைக் கொண்டிருப்போம். கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் நாமே நம்மை எவ்வாறு கண்ணோக்குகின்றோம் என்பது, நாம் தேவனை எவ்வாறு கண்ணோக்குகின்றோம் என்பதைச் சார்ந்துள்ளது.
 2. மிகப்பெரும்பான்மையானவர்கள், தங்கள் முடிவுக்குள் மற்றும் செயல்களை மன்னித்து விடும் “நல்லதொரு பெரிய பையன்” என்ற வகையில் தேவன் இருக்கிறார் என்னும் கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். பரிசுத்த தேவனை நாம் முகமுகமாய்க் காண வருதல் நமக்கு அவசியமானதாக உள்ளது!
- II. கட்டளை (6:5-9அ).
- A. இது அறிக்கையிடுதலின் “ஐயோ”வுடன் தொடங்குகிறது (வசனம் 5).
1. தீர்க்கதரிசிகள், மற்றவர்கள் மீதான “ஐயோக்கள்” பற்றி (தேவனுடைய சாபம்) அடிக்கடி பேசினர்; ஏசாயா தமக்குத் தாமே ஐயோ ஒன்றை உச்சரித்துக் கொண்டார்.
 2. தேவனுடைய அக்கினிமயமான பிரசன்னத்தின் வெளிச்சத்தில், ஏசாயா முதன்முறையாகத் தம்மைத்தாமே தெளிவாகக்

காண்கின்றார். (யோபு 42:4-6; தானியேல் 10:8, 15-17; ஆபசுக் 3:16; மாற்கு 4:41; லூக்கா 5:8; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:17 ஆகியவற்றையும் காணவும்.)

3. அவர் தாம் அதமாகப் போவதாக நினைக்கின்றார் (யாத்திராகமம் 33:20).

B. சுத்திகரிப்பின் ஒரு “குறிப்பினால்” எல்லாம் மாறுகின்றன (வசனங்கள் 6, 7).

1. ஏசாயா தம்மீது இரக்கம் காட்டும்படி கேட்டிருக்கவில்லை; தமது விஷயம் நம்பிக்கையற்றதென்று அவர் கருதுகின்றார்.
2. தேவனுடைய தரிசனத்தால், ஏசாயாவின் இருதயம் கலங்கியிருந்த காரணத்தினால், இரக்கம் காட்டப்பட்டது. தேவன் பரிசுத்தமான தேவனாக மாத்திரம் அல்ல; ஆனால் அவர் இரக்கமுள்ள தேவனாகவும் இருக்கின்றார்!

a. எரிகிற நெருப்புத் தழல்: மனந்திரும்புதல் என்பது வேதனை நிறைந்ததாக உள்ளது; மாறுதல் என்பது வேதனை நிறைந்ததாக உள்ளது.

b. அழகுநிறைந்த வார்த்தைகள்: “உன் அக்கிரமம் நீங்கி, உன் பாவம் நிவிர்த்தியானது.”

C. இது கட்டளையின் “போய்” (வசனங்கள் 8, 9அ) என்ற சொல்லுடன் முடிகிறது.

1. முதன்முறையாக, தேவன் பேசுகின்றார்.

a. “யாரை நான் அனுப்புவேன், யார் நமது காரியமாய்ப் போவான்?” இது ஏசாயாவினிடம் அல்ல, ஆனால் பரலோகத்தின் கூட்டத்தாரிடத்தில் பேசப்பட்டது.

b. பாவத்தில் இழந்துபோகப்பட்டுள்ள உலகத்தைத் தேவன் கண்ணோக்கி இன்னமும் ஆச்சரியப்படுகின்றார்.

2. ஏசாயாவினிடம் கேட்கத் தேவையின்றியிருந்தது; அவர் தன்னார்வமாய் இருக்கின்றார்.

a. “இதோ அடியேன் இருக்கிறேன்!” நான் செய்வேனா?

b. ஏசாயா கர்த்தரைக் காண்பதற்கு முன், அவரால் பயன்படுத்தப்பட முடியாத நிலையில் இருந்தார். இன்றைய நாட்களில் நமது பிரச்சனைகள், சவிசேஷ ஊழியப் பிரச்சனைகளோ, வேதாகம வாசிப்புப் பிரச்சனைகளோ, சபைக்கு வருதலின் பிரச்சனைகளோ அல்லது காணிக்கைப் பிரச்சனைகளோ அல்ல. நமது பிரச்சனைகள், ஆராதனைப் பிரச்சனையாக உள்ளது; நாம் தேவன் உண்மையில் யாராக இருக்கின்றார் என்பதைக் கண்டிருப்பதில்லை! நாம் அவ்வாறு செய்யும்போது, நம்மிடத்தில் “இதோ அடியேன் இருக்கிறேன். என்னை அனுப்பும்!” என்று கூறும்படி வேண்டிக்கொள்ளவும் கெஞ்சவும் அவசியம் இராது.

3. தேவன், “போ” என்று கூறுகின்றார். ஆமென், ஆமென், ஆமென்.

முடிவுரை

தேவாலயத்தில் தேவன் ஒரு சிங்காசனத்தில் அமர்ந்திருப்பதை நாம் காண முடியாது, ஆனால் நாம் அவரை வேதவசனங்களில் காண முடியும். ஏசாயாவைப்போல், நாமும் நம்மையே, தேவனுடைய பரிசுத்த தன்மைக்கு முன்பாகத் தெளிவாகக் காணக் கற்றுக்கொண்டால், பின்பு நாமும் கூட, “இதோ அடியேன் இருக்கிறேன். என்னை அனுப்பும்!” என்று கூறும்படி நம்மை வழிநடத்தும் உறுதியான விசுவாசத்தைக் கொண்டிருப்போம்.

எரெமியா மற்றும் புலம்பல்: அழகின்ற தீர்க்கதாரிசி

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: எரெமியா 1, 3, 6, 7, 9, 20, 23, 25, 26, 28, 29, 31, 32, 36-44, 52; புலம்பல் 1.

தலைப்பு

எரெமியாவின் புத்தகம் அதன் எழுத்தாளரைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளது (எரெமியா 1:1). இந்தப் பெயரானது “யெகோவா நிலைநாட்டுகிறார்” மற்றும் “யெகோவா நியமிக்கிறார்” என்பது உட்படப் பல்வேறு விஷயங்களை அர்த்தப்படுத்தக்கூடும்.

“புலம்பல்” என்பது “அழுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இவ்வார்த்தையின் உணர்வைப்பெறுவதற்கு, நாம் திருப்பப்பட இயலாத இழப்பு ஒன்றை அடைந்த ஒருவர் கட்டுப்படுத்த இயலாதபடிக்கு அழுவதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இங்கு கவனிப்பின்கீழ் உள்ள “புலம்புதல்” எருசலேம் நகரத்தின் அழிவைப் பற்றியதாக உள்ளது (புலம்பல் 1:1; 5:22).

பின்னணி

ஏசாயாவைப் போன்றே, எரெமியாவும் தெற்கு ராஜ்யமாகிய யூதாவில் அந்நிய வல்லமையொன்று எருசலேமை அழிக்கப்போவதாக அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கையில் ஊழியம் செய்தார். ஏசாயாவை போலின்றி, எரெமியாவால் அழிவையோ அல்லது அதைத் தொடர்ந்து மக்களை சிறையிருப்புக்கு இழுத்துச்செல்வதையோ தவிர்க்க இயலாதிருந்தது. எரெமியாவின் நாட்களில், மக்களின் இருதயங்கள் கடினப்பட்டிருந்தன; தேவனுடைய பொறுமை எல்லை கடந்திருந்தது/மீறிப்போயிருந்தது.

எரெமியா ஒரு நீண்ட ஊழியத்தைக் கொண்டிருந்தார், இவர் ஐந்து அரசர்களின் காலத்தில் ஊழியம் செய்திருந்தார். இவரது ஊழியம் சீர்திருத்தத்தின் காலமாகிய யோசியாவின் நாட்களில் தொடங்கியது, இருப்பினும் சீர்திருத்தம் அதிகநாட்கள் நீடிக்கவில்லை. எரெமியாவின் முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், ராஜ்யம் விரைவிலேயே சீரழியத் தொடங்கிற்று. பாபிலோனிய சிறையிருப்பு எழுபது ஆண்டுகள் நீடித்திருக்கும் என்பது எரெமியாவின் தீர்க்கதரிசனங்களில் கவனிக்கத்தக்க ஒன்றாகும் (25:11; 29:10). (குறிப்பு: இந்த எழுபது ஆண்டுகள் என்பவை கி.மு. 596ல் எருசலேம் அழிக்கப்பட்ட போதல்ல, ஆனால் கி.மு. 605ல் மக்கள் முதன்முறை சிறையிருப்பில் பிடிக்கப்பட்டுச் சென்றபோது தொடங்கிற்று என்பதைக் கவனியுங்கள்.)

அழிவு தவிர்க்க இயலாததாக இருந்ததென்று எரெமியா தெளிவாகக் கண்டபோது, அவர் தலைவர்களைப் பாபிலோனியரிடம் சரணடைந்து, தங்களுக்குத் தகுதியான தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினார். இவ்விதமாக, எருசலேம் தப்பிக்க முடிந்திருந்தது. இப்படிப்பட்ட செய்தியை உரைத்ததால் எரெமியா காட்டிக்கொடுப்பவர் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டார்.

பழைய ஏற்பாட்டில் வேறு எவரைக்காட்டிலும் எரெமியாவைப் பற்றி அதிகம் தனிமனித வரலாற்றுக்குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன, இதில் தாவீதின் வரலாறும் உள்ளடங்குகிறது; இருப்பினும், எரெமியாவைக் குறித்து நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரு சிறிதளவே அறிந்திருக்கின்றோம். அவரது எழுத்துக்கள் நாள்வரிசையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதில்லை என்பதால் அவைகள் வாசிப்பதற்குக் கடினமாக உள்ளன. சாத்தியக்கூறுள்ள உதவியாக, பின்வரும் வரைகுறிப்புகள் நாள்வரிசை முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

யூதப்பாரம்பரியமானது, புலம்பலின் புத்தகம் எரெமியாவினால் எழுதப்பட்டது என்று கூறுகிறது; இந்தக்கூற்றுடன் இப்புத்தகத்தில் இருக்கும் உள்ளான ஆதாரங்கள் ஒத்துப்போகின்றன. செப்துவஜிந்த வேதாகமத்தில், எரெமியாவின் தீர்க்கதரிசனமும் புலம்பலும் ஒரே புத்தகமாக உள்ளது.

வரைகுறிப்புகள்

எரெமியா

- I. யோசியாவின் ஆட்சிக்காலத்தின்போது (1-12).
- II. தீர்மானிக்க இயலாத ஒரு காலத்தில்: அடையாளங்களில் தீர்க்கதரிசனங்கள் (13-20).
- III. யோவகாஸ் அரசரின் ஆட்சியின்போது ஆட்சி (இந்தக் காலகட்டத்திற்கென்று சிறப்பான நிகழ்ச்சி எதுவும் இல்லை).
- IV. யோயாக்கீயின் ஆட்சியின்போது.
 - A. ஆட்சியின் தொடக்கம் - எரெமியா விசாரிக்கப்படுதல் (26).
 - B. ஆட்சியின் நான்காம் ஆண்டு - பாபிலோனியா நெருங்கிவருதல் (25).
 - C. நான்காம் ஆண்டில் - அரசர் புத்தகச்சுருளை எரிக்கிறார் (36).
 - D. நான்காம் ஆண்டில் - பின்தொடர் நிகழ்ச்சிகள் (45, 46).
 - E. ஆட்சியின்போது - ரேகாபியர்களின் உதாரணம் (35).
- V. யோயாக்கீனின் ஆட்சியின்போது (இந்தக் காலகட்டத்திற்கென்று சிறப்பான நிகழ்ச்சி எதுவும் இல்லை; ஒருவேளை அடையாளத்தீர்க்கதரிசனங்களில் சில இந்தக் காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கலாம்).
- VI. சிதேக்கியாவின் ஆட்சியின்போது.
 - A. சிதேக்கியாவின்னுடைய ஆட்சியின் தொடக்கம்; எரெமியாவின் நுகத்தடி, கடிதம், மற்றும் பாடல் (27-31).
 - B. எருசலேமின் அழிவிற்கு ஏழு ஆண்டுகள் முன்பாக; பாபிலோனின் வீழ்ச்சி பற்றிய ஒரு குறிப்பு (50, 51).
 - C. முற்றுகையின் தொடக்கம் (21-24).
 - D. சிதேக்கியாவின் பத்தாம் ஆண்டு ஆட்சி; சிறையில் எரெமியா (32-34).
 - E. ஒன்பது முதல் பதினோறாம் ஆண்டு வரை: முற்றுகை மற்றும் எருசலேம் தீக்கிரையாகுதல் (37-39).
- VII. சிறையிருப்பின்போது (40-44).
- VIII. தீர்மானிக்க இயலாத ஒரு காலத்தில்: நாடுகளுக்கு எதிரான

தீர்க்கதரிசனங்கள் (47-49).

IX. கடைசி மறுகண்ணோட்டம் (52).

புலம்பல்

- I. துன்மார்க்கத்தின் வழி (1).
- II. தேவனின் கோபம் (2).
- III. வருத்தத்தின் பாரம் (3).
- IV. உதவியின் தேவை (4).
- V. அக்கிரமத்தின் சேதம் (5).

எரெமியா மற்றும் புலம்பல் புத்தகங்களில் இருந்து பாடங்கள்

“உண்மையான மனிதர்கள்” அழுவார்களா? நமது கர்த்தர் அழுதார் (லூக்கா 19:41; யோவான் 11:35) எரெமியா “அழும் தீர்க்கதரிசி” என்று அறியப்படுகின்றார் (எரெமியா 9:1), ஆனால் அவர் தமக்காக அழவில்லை. அவர் தமது மக்களின் இழந்துபோன நிலையைக்குறித்து அழுதார். அழுதல் என்பது ஒரு மனிதர் பலவீனமாய் இருக்கின்றார் என்று நிரூபிப்பதாகச் சிலர் நினைக்கின்றனர், ஆனால் எரெமியா பலவீனமாயிருக்கவில்லை. நமது ஊழியத்திற்கு ஒழியாத விளைவுகள் எதையும் காணாது நம்மில் எத்தனை பேர் நாற்பது ஆண்டுகள் வரையிலும் பொறுமையாய் இருக்க முடியும்? உண்மையான மனிதர்கள் கூருணர்வுடன் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் அழ முடியும்.

நாம் கேட்பதால் மட்டும் அறிபவற்றைக் காட்டிலும் நாம் பார்ப்பதால் அறிபவற்றில் அதிகமானவற்றை நினைவில்வைக்கின்றோம். எரெமியாவின் புத்தகம், கெட்டுப்போன சணல் கச்சை (13), குயவனும் களிமண்ணும் (18), உடைந்த பாணை (19), நுகத்தை அணிந்துகொள்ளாதல் (27, 28), மற்றும் ஒரு செய்தியுடன் கல் ஒன்றைக் கட்டி அதை ஐப்பிராத்து நதியில் எறிதல் (51) போன்ற பாடங்களினால் நிறைந்துள்ளது. சிலவேளைகளில் நாம் என்ன கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மக்கள் காண்பதற்குக் காட்சி உதவிகள் தேவைப்படுகின்றன.

புதிய உடன்படிக்கை பற்றிய எரெமியாவின் கூற்று தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாக உள்ளது (31:31-34). பழைய ஏற்பாடு (உடன்படிக்கை) மாற்றப்பட வேண்டியதான ஒரு தற்காலிக உடன்படிக்கையாய் இருந்தது. எபிரெயர் 8:6-13 வசனப்பகுதியில் எரெமியா 31 மேற்கோள் காண்பிக்கப்படுகிறது, இதில் முதல் உடன்படிக்கையானது இயேசு கிறிஸ்துவின் புதிய ஏற்பாட்டினால் (உடன்படிக்கையினால்) மாற்றப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

எரெமியாவின் புத்தகத்தில் மேசியாவைப் பற்றிப் பல குறிப்புகள் உள்ளன. (இ.வ. எரெமியா 31:15ஐ மத்தேயு 2:16-18உடன் ஒப்பிடவும்). விசேஷமாக, மேசியாவுக்கான சொற்றொடரான “கிளை,” என்பது பற்றி எரெமியாவின் குறிப்புகளைக் கவனிக்கவும் (எரெமியா 23:5, 6; 33:14-18). மக்கள் இயேசுவைக் கண்டபோது, அவர்கள் எரெமியாவை நினைத்தனர் (மத்தேயு 16:14).

மகத்தான தோல்வி (எரெமியா)

வெற்றியை நீங்கள் எவ்வாறு அளவிடுகின்றீர்கள் - சாதனைகளினாலா, இலக்குகளைச் சந்தித்தலினாலா, புகழ்ச்சியினாலா, வாழ்வை மகிழ்ச்சியுடன்

அனுபவித்தலினாலா? நீங்கள் குறிப்பிடக்கூடிய ஏறக்குறைய எந்த ஒரு சொற்றொடரினாலும், எரெமியா தோல்வியடைந்தவராகவே இருந்தார். இருப்பினும், அவர் ஒரு மகத்தான தோல்வியடைந்தவராய் இருந்தார்.

எரெமியா ஐந்து அரசர்களின்கீழ் (யோசியா, யோவகாஸ், யோயாக்கீம், யோயாக்கீன் மற்றும் சிதேக்கியா) மற்றும் ஒரு அதிபதியின்கீழ், ஏறக்குறைய நாற்பதுக்கும் அதிகமான ஆண்டுகள் ஊழியம் செய்திருந்தார். நாம் இப்புத்தகத்தைக் கண்ணோக்கி, இந்தக் காலகட்டத்தில் இத்தீர்க்கதரிசி என்ன செய்தார் என்று காண்போம்.

I. எரெமியாவின் அறைகூவல்.

A. அவரது அழைப்பு (1:4-10).

B. அவரது செய்தி.

1. அவர் யோசியாவின் நாட்களில் “நீங்கள் தேவனை விட்டுப் புறம்பே போயிருக்கின்றீர்கள் [3:12, 13, 22; 8:5]. நீங்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும், மற்றும் அது மேம்போக்கானதாக இருக்கக்கூடாது; அது இருதயத்தில் இருந்து வரவேண்டும் [3:10; 4:4]. நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், நம்பிக்கை உண்டு” என்று கூறி (26:3) தமது ஊழியத்தைத் தொடங்கினார். அவர் ஒரு மேன்மையான நாளைப்பற்றியும் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையைப் பற்றியும் பேசினார்.

2. நன்கு பழக்கமான வசனப்பகுதிகள்: 6:16; 10:23; 17:9.

3. காலங்கள் கடந்தபோது, அவர் தேவனுடைய பொறுமை எல்லை கடந்து கொண்டிருந்ததையும், தண்டனை என்பது தவிர்க்க இயலாததாய் இருந்ததையும் (2 நாளாகமம் 36:16), அவர்கள் தங்களுக்கு வரவிருப்பதை எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்பதையும் அதிகம் அதிகமாய் அறிவிக்க வேண்டியிருந்தது. “Magor-missabib”!

4. கடைசியில் பாபிலோன் வந்தபோது, சரணடைதல் ஒன்றுதான் மக்கள் தங்கள் உயிரையும் தங்கள் நகரத்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கான ஒரேவழி என்று அவர் கூறினார் (38:2, 17).

C. இந்தச் செய்தி பல வழிமுறைகளில் முன்வைக்கப்பட்டது:

1. பிரசங்கித்தல்.

2. எழுதுதல் (16:2; 30:2).

3. கருத்து நோக்குப் பாடங்கள் (குறிப்புகளில் காணவும்). இந்தப் பாடங்களுக்கு மற்றவைகளும் முன்வைக்கப்பட்டன.

II. எரெமியாவின் தோல்வி.

A. மக்கள் மனந்திரும்பினார்களா? அவர்களின் வாழ்வையும் நகரையும் அவர் காப்பாற்றினாரா? இல்லை.

1. அவர்கள் சவனிக்கவில்லை (25:3).

2. நாற்பது அல்லது அதற்குச் சற்றே கூடுதலான ஆண்டுகள் பிரசங்கத்திற்குப்பின்பு, ஒரு காலத்தில் அழகுமிக்க நகராக இருந்தது புகைந்து சிதிலங்களானதையே அவர் காண்பிக்கப் பெற்றிருந்தார் (39:6-8; 52:3-23; 2 நாளாகமம் 36:18, 19)!

B. அவர் செய்வதற்கு முயற்சித்திருந்த விஷயத்திற்காக அவர் பாராட்டப்

பட்டாரா? இல்லை. அவர் மக்களாலும், ஆசாரியர்களாலும், (கள்ள) தீர்க்கதரிசிகளாலும், மற்றும் அரசர்களாலும் எதிர்க்கப் பட்டார்.

1. அவர்கள் அவரை அச்சுறுத்தினர் (26:8முதல்.).
2. அவர்கள் அவரை ஏளனம் செய்தனர் (18:18; 20:7).
3. அவர்கள் அவரைத் தாக்கினர் (20:2).
4. அவர்கள் அவரது நடமாட்டத்தைத் தடைசெய்தனர் (36:5).
5. அவர்கள் அவரது செய்தியை எரித்துப்போட்டனர் (36).
6. அவர்கள் அவரைப் பொதுக்காவலறையில் போட்டனர் (20:2).
7. அவர்கள் அவரை ஆண்டுகணக்கில் சிறைவைத்திருந்தனர் (32:2, 3; 37:15, 21).
8. அவர்கள் அவரை மரிக்கும்படி இருட்டறைக்குள் போட்டனர் (38).

C. அவர் சந்தோஷமாய் இருந்தாரா? இல்லை.

1. அவர் பிரசங்கிக்கவே விரும்பவில்லை என்பது முதலிடத்தில் இருந்தது - அவர் தொடர்ந்து அதைச் செய்யவிரும்பவில்லை.
2. அவர் கர்த்தரிடத்தில் முறையிட்டார். குறைந்தபட்சம் இப்புத்தகத்தில் முறையீட்டின் ஐந்து பகுதிகள் இடம்பெறுகின்றன (அதிகாரங்கள் 11, 12, 15, 17, 18 மற்றும் 20).
3. அவர் “அழுகின்ற தீர்க்கதரிசி” என்று அறியப்பட்டுள்ளார் (9:1, 10; 14:17; புலம்பல் 1-5).

III. மகத்தான தோல்வி.

- A. இவையெல்லாம் இருந்தும் கூட, அவர் தமது ஊழியத்தில் இருந்து வெளியேறவில்லை. அவர் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தமது பணிக்கு உண்மையுள்ளவராய் இருந்தார் (20:9).
- B. நமக்கு இந்தச் செய்தி அவசியமாக உள்ளது (வெளிப்படுத்தினை விசேஷம் 2:10ஐக் காணவும்).

முடிவுரை

சந்தோஷம் அல்லது பிரபலத்தன்மையைக் கொண்டல்ல, ஆனால் தேவன் அவருக்கு ஊழியம் செய்வதில் உண்மைத்தன்மையைக் கொண்டே வெற்றியை அளவீடு செய்கின்றார்.

குறிப்பு

¹“Magor-missabib” என்ற எபிரேயச் சொல்வழக்கு எரெமியாவின் புத்தகத்தில் ஐந்து முறைகள் காணப்படுகிறது, இது “எல்லாப் பக்கத்திலும் பயங்கரம்!” என்று அர்த்தப்படுகிறது.

எசேக்கியேல்: நாடு கடத்தியபடிருத்தலின் தீர்க்கதரிசி

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-5, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 28, 33, 34, 36, 37, 40, 43, 47, 48.

தலைப்பு

எசேக்கியேலின் புத்தகம் அதன் எழுத்தாளரின் பெயரைக் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது (1:3). “எசேக்கியேல்” என்றால் “தேவன் பெலப்படுத்துவார்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.

பின்னணி

எசேக்கியேல் கி.மு. 597ல் இரண்டாம்முறை சிறைப்பிடித்துப் போகப்படுதலில் பாபிலோனுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருந்தார். அவர் நாடுகடத்தப்பட்டிருந்தவர்களுடன் “கேபார் நதியணடையில்” குடியிருந்தார் (1:1, 2), இது ஒரு வேளை ஐப்பிராத்து நதியிலிருந்து பிரிந்த ஒரு பெரும் வாய்க்காலாக இருக்கலாம். அவர் சிறையிருப்பிலிருந்த யூதர்கள் மத்தியில் பிரசங்கித்த வேளையில், தானியேல் (இவர் கி.மு. 605ல் பிடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டவர்) அரண்மனையில் ஊழியம் செய்தார். எசேக்கியேலும் தானியேலும் அனேகமாக ஒருவரையொருவர் நன்கு அறிந்திருக்கலாம் (14:12, 20; 28:3).

தீர்க்கதரிசி என்ற வகையில் எசேக்கியேல் இரு பணிப்பொறுப்புகளைக் கொண்டிருந்தார்: (1) எருசலேமின் அழிவுக்கு முன்னர், அவர் மட்டுமீறிய தன்னம்பிக்கையுடன் போரிட வேண்டியிருந்தது. நாடு கடத்தப்பட்டவர்களின் தன்னம்பிக்கையானது மூன்று விஷயங்களின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது: அவர்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியாராக இருந்தனர், தாவீதின் சந்ததியாரில் ஒருவர் இன்னமும் அரியணையில் வீற்றிருந்தார், மற்றும் தேவனுடைய ஆலயம் இன்னமும் நின்றிருந்தது. (2) நகரத்தின் அழிவுக்குப் பின்பு, அவர் மட்டுமீறிய பெருவருத்தத்துடன் போரிட வேண்டியிருந்தது.

எசேக்கியேல் பல்வேறு வகையான போதனை உதவிப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தினார். தேவன் அடிக்கடி எசேக்கியேலை நடக்கவிருக்கும் ஒன்றிற்கு செயல்படும்படி/நடிக்கும்படி கூறினார்; இந்த அடையாளத்துவச் செயல்பாடுகளில் பல எசேக்கியேலுக்குத் தனிப்பட்ட வகையில் கடினமான தாயிருந்தது. தரிசனங்கள் என்பவையே இப்புத்தகத்தின் மிகக்கடினமான பகுதிகளாக இருந்தன. ஒரு தரிசனத்தின் விவரங்களில் ஈடுபாடுகொண்டு அதன்மூலம் முன்வைக்கப்படும் கருத்தின் மீதான பார்வையை இழந்து போகாதல் என்பது சுலபமானதே. ஒவ்வொரு தரிசனத்தையும் அடிப்படை சத்தியத்தின் மனோரம்மியமான கண்ணோட்டமாக நினைத்துப் பாருங்கள்.

வரைகுறிப்பு

- I. எருசலேமின் அழிவுக்கு முன்னதாக: நியாயத்தீர்ப்பின் பிரசங்கியார் (1-24).

- A. நாடுகடத்தப்பட்டிருத்தலின் ஐந்தாம் ஆண்டு (1-7).
1. எசேக்கியேலுக்குத் தரப்பட்ட ஊழியக்கட்டளை (1-3).
 2. எருசலேமின் அழிவு முன்னுரைக்கப்பட்டது (4-7).
- B. நாடுகடத்தப்பட்டிருத்தலின் ஆறாம் ஆண்டு (8-19).
1. எசேக்கியேல் தரிசனத்தில் எருசலேமுக்குப் பயணமாகுதல் (8-11).
 2. உண்மையற்ற மனைவியைக்கொண்டு கூறப்பட்ட ஒப்புவமை (16).
- C. நாடுகடத்தப்பட்டிருத்தலின் ஏழாம் ஆண்டு (20-23); இஸ்ரவேல் மற்றும் யூதா ஆகியோரின் பாவங்கள்.
- D. நாடுகடத்தப்பட்டிருத்தலின் ஒன்பதாம் ஆண்டு (24).
1. முற்றுக்கை தொடங்குகையில், எசேக்கியேலின் மனைவி இறக்கின்றாள்.
 2. எசேக்கியேல் ஊமையாகின்றார்.
- II. முற்றுக்கையும் அழிவும்: நாடுகளுக்கு எதிராக தீர்க்கதரிசனங்கள் (25-32).
- III. எருசலேமின் அழிவிற்குப் பின்பு: ஆறுதலின் பிரசங்கியார் (33-48).
- A. நாடுகடத்தப்பட்டிருத்தலின் பன்னிரண்டாவது ஆண்டு (33-39; 32:17; 33:21 ஆகிய வசனங்களைக் கவனிக்கவும்).
1. ஊழியக்கட்டளை புதுப்பிக்கப்பட்டது (33); எருசலேம் வீழ்ந்திருந்தது என்ற செய்தி வருகிறது.
 2. இஸ்ரவேலின் மேய்ப்பர்கள் மீதான குற்றச்சாட்டுகள் (34).
 3. நாட்டில் மீண்டும் குடியேற வேண்டியதாக, நாடு உயிர்ப்பிக்கப்பட வேண்டியதாக இருத்தல் (36, 37).
- B. நாடுகடத்தப்பட்டிருத்தலின் இருபத்தி ஐந்தாம் ஆண்டு (40-48); தேவாலயம் மீண்டும் கட்டப்படுதல் பற்றிய தரிசனம்.

எசேக்கியேலின் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

எசேக்கியேலின் புத்தகம், பிரசங்கியாருக்கு இருக்கிற இருமடங்குப் பணிப்பொறுப்பைக் காண்பிக்கிறது: துன்புற்றிருப்பவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தல் மற்றும் வசதிமிகுதியாய் (ஆண்டவரை மறந்து) இருப்பவர்களை (ஆண்டவருடைய வசனத்தை உணர்த்தி) துன்புறுத்தல்.

தேவனுடைய வசனத்தைப் பிரசங்கிப்பவர்களும் போதிப்பவர்களுமாயிருக்கிற நமக்கு, ஒவ்வொருவரையும் மனம்மாற்றும் பொறுப்பு இருப்பதில்லை, ஆனால் தேவனுடைய செய்தியை உண்மையுடன் அறிவிக்கும் பொறுப்பு உள்ளது (3:17). நாம் அவ்வாறு செய்யும்போது, நமது உரையைக் கேட்பவர்கள் நேர்மறையான வகையில் பதில்செயல் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், நாம் நமது பொறுப்பை நிறவேற்றுகின்றோம் (3:18-21; 33:7-9).

மனிதர்கள் என்ற வகையில், நாம் நமது பிரச்சனைகளுக்குப் பிறரைக் குற்றம்சாட்ட விரும்புகின்றோம். சிலர் தங்களின் சுற்றுச்சூழலைக் குற்றம்சாட்டுகின்றனர். மதவியலாளர்கள், மனிதகுலப் பிரச்சனைகள் யாவற்றிற்கும், அடிக்கடி ஆதாமைக் குற்றம்சாட்டுகின்றனர். இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்கள் முன்னோர்களைக் குற்றம்சாட்டினர் (18:2). இருப்பினும், வேதாகமம், தனிப்பட்ட பொறுப்புகளைப் போதிக்கிறது; நாம் நமது சொந்த பாவங்களுக்கும்

அவற்றின் விளைவுகளுக்கும் வேறொருவரைக் குற்றம்சாட்ட முடியாது (18:3, 4, 19, 20)!

எசேக்கியேல் புத்தகத்தில் உள்ள, கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் பற்றிய வசனப்பகுதிகள் (34:11-31) இன்றைய நாட்களில் உள்ள தேவனுடைய மேய்ப்பர்கள் (மூப்பர்கள்) யாவராலும் வாசிக்கப்பட வேண்டிய பகுதியாக உள்ளது (1 பேதுரு 5:1-3). இன்றைய நாட்களில் இயேசுவே பிரதான மேய்ப்பராக இருக்கின்றார் (யோவான் 10:8-11); எபிரெயர் 13:20; 1 பேதுரு 2:25; 5:4).

தேவாலயம் பற்றிய தரிசனம் (40-48) செருபாபேல் அல்லது ஏரோது ஆகியோரால் கட்டப்பட்ட தேவாலயத்தைக் குறிப்பதில்லை; எசேக்கியேலின் தரிசனத்தில் உள்ள கட்டமைப்புபோல் அந்தக் கட்டமைப்பு இருக்கவில்லை. அந்த அதிகாரங்கள் எதிர்காலத்தில் ஒரு ஆயிரம் ஆண்டு ஆட்சிக்காலம் பற்றிய திட்டப்படத்தைத் தருவதும் இல்லை; இந்தக் காலகட்டத்தில் மிருகங்களைப் பலிசெலுத்துதல் இன்னமும் நடைமுறையில் இருந்தது (43:18 முதல்.), ஆனால் இவைகள் இயேசுவின் பரிபூரணமான பலிக்குப் பின்பு ஒழிக்கப்பட்டன (எபிரெயர் 10). மாறாக, இந்தத் தரிசனமானது, கிறிஸ்தவ யுகம் பற்றிய தரிசன மாய் இருந்தது, தேவனுடைய மக்களாகிய சபையார், தேவன் வாசம் பண்ணும் இடமாக, அல்லது தேவாலயமாக இருக்கின்றனர் (1 கொரிந்தியர் 3:16). இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் இயேசுவின் ஆவிக்குரிய பலியையும் (எபிரெயர் 9:11-15, 23-28) கிறிஸ்தவர்களின் ஊழியத்தினுடைய ஜீவபலியையும் (ரோமர் 12:1) குறிப்பிடுகிறது.

உலர்ந்த எலும்புகளின் பள்ளத்தாக்கு (எசேக்கியேல் 37:1-14)

பாபிலோனுக்கு இஸ்ரவேல் மக்களை இரண்டாந்தரம் சிறையிருப்புக்குக் கூட்டிச் சென்றபோது எசேக்கியேல் அவர்களுடன் பாபிலோனுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார். இவ்விதமாக, அவர் (முன்றாம் முறை மக்கள் பிடித்துக்கொண்டு போகப்படுகையில்) எருசலேம் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்பு மற்ற யூதர்களுடன் பாபிலோன் சென்று சேர்ந்தார். முதலில் அவர் சென்று சேர்ந்தபோது பிடிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள், எருசலேம் அழிக்கப்பட முடியாது என்று அஸ்திபாரமற்ற நப்பாசை கொண்டிருந்தனர். எருசலேம் அழிக்கப்படும் என்ற புகழ்ச்சியற்ற செய்தியைக் கொடுத்தல் என்பதே எசேக்கியேலுக்குத் தேவன் அளித்திருந்த முதல் பணிப் பொறுப்பாய் இருந்தது. எருசலேம் வீழ்ந்தபோது - தேவாலயம் அழிக்கப்பட்டு, மதில்கள் இடித்து வீழ்த்தப்பட்டபோது - பிடிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் பெரும்வருத்தத்தினால் நிரப்பப்பட்டனர். பின்பு எசேக்கியேல் விடுத்த செய்தியானது நம்பிக்கை தருவதாயிருந்தது. மேன்மையான நாள் வரவிருந்தது; மக்கள் மனந்திரும்புவார்கள் என்றால், தேவன் அவர்களை நாட்டில் மீளக்கட்டுவிப்பார். இந்த நம்பிக்கையின் செய்திகளில் ஒன்றை நாம் அதிகம் விரிவாய்க் கண்ணோக்குவோம்.

I. பழைய உலர்ந்த எலும்புகளுக்குக்கூட நம்பிக்கை உள்ளது (37:1-14).

A. தரிசனம்: வசனங்கள் 1-10.

1. தேவன் எசேக்கியேலை, உலர்ந்த எலும்புகள் நிறைந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கிற்கு எடுத்துச் செல்கின்றார். யுத்தத்தில் மடிந்து

வீழ்ந்திருந்த வீரர்களின் எலும்புகள் சூரிய ஒளியில் உலர்த்தப் பட்டு, காட்டு மிருகங்களினால் சிதறடிக்கப்பட்டுக் கிடந்தன. அந்த எலும்புகள் பழையவையாக, உலர்ந்தவையாக, நொறுங்கத் தயாரானவையாக இருந்தன.

2. அந்த எலும்புகளுக்குப் பிரசங்கிக்கும்படி எசேக்கியேலிடம் தேவன் கூறுகின்றார்.
3. உற்சாகமான காட்சியொன்றில், அந்த உலர்ந்த எலும்புகளுக்குள் உயிர் திரும்பிற்று.
 - a. ஒரு இரைச்சலும் அசைவும் உண்டாயிற்று.
 - b. எலும்புகள் எலும்புக்கூடுகளாக ஒன்றிணைந்தன, நரம்புகள் அந்த எலும்புக் கூடுகளில் எலும்புகளை ஒன்றிணைத்தன, எலும்புகளைச் சதைமூடியது, மற்றும் கடைசியில் சதைகளைத் தோல் மூடிற்று. இப்போது அந்தப் பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் இறந்த பிரேதங்களால் மூடப்பட்டிருக்கிறது.
 - c. தேவனுடைய ஆவி அந்தப் பிரேதங்களுக்குள் வருகிறது, மற்றும் அந்த சேனை கர்த்தருக்காக, மீண்டும் ஒருமுறை யுத்தம் செய்யத் தயாராக எழுந்து நிற்கிறது.

B. விளக்கம்: வசனங்கள் 11-14.

1. எலும்புகள் என்பவை பெரும்வருத்தத்தினால் நிறைந்திருந்த இஸ்ரவேல் மக்களாவார்கள். தேவன் அவர்களுக்குப் புதிய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் அவர்களின் நாட்டில் அவர்களை மீளக்கட்டவும் கூடியவராய் இருந்தார். அவர்கள் கர்த்தர் மீதுள்ள தங்கள் விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாயிற்று!
2. இது இஸ்ரவேல் மக்கள் சிறையிருப்பிலிருந்து மீண்டும் தங்கள் நாட்டிற்குத் திரும்ப வந்தபோது நிறைவேறிற்று. உலர்ந்த எலும்புகளுக்குத் தேவன் திரும்பவும் உயிர் அளித்தார்!

II. நமக்கும்கூட நம்பிக்கை உள்ளது!

A. நாம் பெரும்வருத்தத்தினால் சூழப்பட்டு இருக்கின்றோம்.

1. உலர்ந்த எலும்புகள் உலகத்தில் உள்ளன.
 - a. நாடளாவிய மற்றும் உலகளாவிய உலர்ந்த எலும்புகள்.
 - b. தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் உலர்ந்த எலும்புகள்.
2. சபையில் கூட உலர்ந்த எலும்புகள் இருக்கக்கூடும். ஆவிக்குரிய வாழ்வு இல்லாது, நாம் பெரும் வருத்தத்தினால் நிறைந்திருக்கக் கூடும் (லூக்கா 24:21).
 - a. சபைக்குமுமீதியான உலர்ந்த எலும்புகள்.
 - b. தனிநபர்த்துவமான உலர்ந்த எலும்புகள்: நமது கனவுகள், நமது ஆசைகள் ஆகியவை தகர்ந்திருக்கலாம். சிலருக்கு ஒவ்வொருநாளும், சற்றே உற்சாகமற்ற தன்மை தவிர, கடைசியான நாள்போன்று காணப்படலாம்.

B. நமக்கு நம்பிக்கை தேவைப்படுகிறது (1 கொரிந்தியர் 13:13)!

1. நம்பிக்கையில் முக்கியத்துவம் (ரோமர் 8:24; தீத்து 1:3).

2. உண்மையான நம்பிக்கையானது, விஷயங்கள் மேன்மையடையும் என்பதற்கான தெளிவற்ற சாத்தியக்கூற்றில் இருந்து வருவதில்லை; மாறாக, உண்மையான நம்பிக்கையானது ஒரு நபருக்குள்ளாகவே உள்ளது.

a. சங்கீதம் 42:5; ரோமர் 4:18; 10:11 ஆகியவற்றை வாசிக்கவும் (2 கொரிந்தியர் 11:24-27ஐக்கூட காணவும்).

b. தேவனுடைய ஆச்சரியமான வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றி நினைவுங்கள் (மத்தேயு 17:20; யோவான் 14:14; 16:33; மத்தேயு 28:20; ரோமர் 8:28; யோவான் 14:1-6). இந்த வாக்குத்தத்தங்கள், நம்பிக்கையுடனும் கீழ்ப்படிதலுடனும் அவரைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உரித்தானவையாகும்.

முடிவுரை

- A. நாம் நம்பிக்கையைப் பற்றிக்கொள்வோமாக; நமது வாழ்வில் உள்ள உலர்ந்த எலும்புகளைத் தேவன் மீளக்கட்டுவிக்கக் கூடியவராய் இருக்கின்றார்!
- B. உங்களுக்கு இந்த நம்பிக்கையைத்தரக்கூடியதான ஒரு உறவை நீங்கள் தேவனுடன் கொண்டிருக்கின்றீர்களா? சங்கீதக்காரர், “என் ஆத்துமாவே, நீ ஏன் கலங்குகிறாய்? ஏன் எனக்குள் தயங்குகிறாய்? தேவனை நோக்கிக் காத்திரு; ...” என்று கூறுகின்றார் (சங்கீதம் 42:5).